

தெய்வீக சிந்தையும் தியான முன்னேற்றமும்

குருஜி R.I.D. சிவா

வெளியிடுவோர்

துரைமுருகர் சிவா மரபு சித்தாந்த தியான சபை

பழனி - திண்டுக்கல் மெயின் ரோடு,
கணக்கன்பட்டி அருகில், பழனி,
திண்டுக்கல் மாவட்டம் - 624 613,
தமிழ்நாடு.

www.templedivinesuccess.com

முதல் பதிப்பு : மே 2006
இரண்டாம் பதிப்பு : ஜனவரி 2014
உரிமை : துரைமுருகர் மரபு சித்தாந்த தியான சபை
விலை : ரூ. 100/-
பக்கங்கள் : 272

ஆன்மிக முன்னேற்றத்திற்கு உதவக்கூடிய சிறந்த ஆன்மிக புத்தகங்கள், ஆன்மிக சொற்பொழிவு சி.டி.க்கள் கிடைக்குமிடம்

1. துரைமுருகர் சிவா மரபு சித்தாந்த தியான சபை
பழனி - திண்டுக்கல் மெயின் ரோடு,
கணக்கன்பட்டி அருகில், பழனி,
திண்டுக்கல் மாவட்டம் - 624 613. செல் : 97506 82449
2. துரைமுருகர் சிவா மரபு சித்தாந்த தியான சபை
தாம்பரம் - வாலாஜாபாத் மெயின் ரோடு,
நத்தாநல்லூர், வாலாஜாபாத் தாலுகா,
காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் - 631 605. செல் : 91508 97055

ஒளியச்சு / புத்தக : எம்.கே. லேசர்
வடிவமைப்பு : இராயப்பேட்டை, சென்னை-14.
போன் : 044-65373406

அச்சாக்கம் : சரவண் பிரிண்டர்ஸ்
ராயப்பேட்டை, சென்னை-14.
செல் : 98415 57311

பைண்டிங் : ஸ்ரீ ஜெயம் பைண்டிங்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை-14.
செல் : 98845 45426

யோகா, மந்திர வகுப்பு, முறையான தியானம்
ஞாயிறு தோறும் கட்டணமின்றி கற்றுக் கொடுக்கப்படும்

பொருளடக்கம்

1. லட்சியவாதிக்குத் தேவை தியானமும் தன் முனைப்பும்	14
2. புரியும்படி பேசுவதால் வெற்றி பெறலாம்	21
3. ஆலயம் தொழுவது எப்படி	26
4. மனக்கஷ்டங்களைப் போக்கும் தியானம்	32
5. புண்ணியமும் தியானமும்	37
6. நமது அறிவும் அதன் சேர்க்கையும்	40
7. அறிவைப் பெருக்குவது	44
8. வெற்றி பெறும் மனித நடவடிக்கை அட்டவணை	47
9. பொருள் பெற அருள் பெற	52
10. காமம் - ஆசை	58
11. குணங்களால் குற்றம் சேர்வதின் விதிமுறை	69
12. நல்ல மனம் கெட்ட மனம்	85
13. பாண்டவரின் மறுமைக்கான பயணம்	90
14. குணங்களும், குணங்களைக் கடந்தவரின் தன்மையும்	94
15. மனமும் பக்தியும்	98
16. கோபம் - நமது பலவீனம்	113
17. வெறுப்பும் மனக்கசப்பும்	117
18. பக்தியின் சிறப்பு	122
19. உண்மை உறவு	126
20. தியான முன்னேற்றம்	131
21. அறியாமையை அகற்றும் வழி	138

22. மனதைப் பரிசுத்தமாக்க குருவாக்கே திருவாக்கு	143
23. செளக்கியம் எது	151
24. தெய்வத்தை நோகாதே	157
25. அருள்	161
26. பொறுமை இறைவனடி சேர்க்கும்	166
27. இறைவணக்கம் எப்படி இருக்க வேண்டும்	169
28. மன்னிக்கத் தெரிந்தவரே மகாத்மாவாகிறார்	173
29. நல்லதைப் பேச வல்லமை பெறுவாய்	176
30. இறைவன் பாதம் பற்ற இல்லறமா துறவறமா	179
31. மௌனம் தியானத்திற்கு உகந்தது	187
32. மனிதன் முனைந்து விட்டால் மலையும் மடுவாகும்	193
33. சான்றோரை சரணாகதியடைதல் பிரம்ம வழிபாடு	201
34. சிதம்பர ஆகாயம்	209
35. மதுரை - காற்றுவளம் - உள் உணர்வு	220
36. திருவண்ணாமலை அன்னதானம் பெறுவது பொருள்	227
37. திருவானைக்காவல் - நீர்வளம் பெறுவது அருள்	234
38. காஞ்சிபுரம் - குரு அருள் இரண்டும் பெறுவது	241
39. மேனி மயக்கத்தின் முடிவு ஞானமார்க்கத்தின் துவக்கம்	252
40. இருவர் வாழும் ஆலயம்	257
41. நிலையான செயலால் திறளான வெற்றிகள்	261
42. பகவத் கீதையில் ஞானமும் விஞ்ஞானமும்	265

அன்புரை

“ஒழுக்கம் உயர்வு வாய்மையும் நாணம்
இவை நான்கும் இழுக்கார் குடிபிறந்தார்.”

அன்பிற்கும் அறிவிற்கும், உண்மைக்கும் உயர்விற்கும்,
முரண்பாடு இல்லாத நிலையே உயர்ந்த நிலை.

உனது வாழ்வில் இந்த நான்கிற்கும் இடையில்
ஏதாவது முரண்பாடு தோன்றினால்
நீ அன்பின் வழியே செல்

அன்பும், அறிவும் இறைவன் தான் என்பது உண்மையாக
இருந்தாலும் இதை யாருக்கு எப்படி, எந்த முறையில் விளக்குவது
என்பதை அறிந்து கொண்டவனே அதை எல்லார்க்கும் எடுத்து விளக்க
முடியும்.

“மக்களிடம் விளக்கம் கூற வருபவன் அச்சம் கொண்டவனாக
இருக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் அச்சம் படைத்தவன் ஆத்ம சாதனத்துக்கு
உதவான். பொதுவாக பேச்சிலும் பெரிது சிந்தனை”. ஒருவனின் சிந்தனை
இறை சார்ந்ததாக இருந்தால் ஒரு நாள் பேருண்மையை அறிவான்.
மக்களுக்குப் பயன்படுவான்.

சிரமப்படாது மனிதன் எதையும் சாதிக்க முடியாது. ஏனென்றால்
இவ்வுலகம் என்னும் பயிற்சிக் கூடத்தில் நம்மை உறுதிப்படுத்துவதற்கு
நாம் இங்கு வந்துள்ளோம். இதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது.

தொடர்ந்து இறைவன் மேல் அன்பு செலுத்தினால்
இறைப்பிரசன்னம் உங்கள் உள்ளத்தில் கனவு காட்சியாகத் தோன்றும்.
அல்லது இறை உணர்வு ஏற்படும். சான்றோர்களின் தொடர்பு கண்டிப்பாக
ஏற்படும். அப்பொழுது அவர்களை நம்பினால் நீங்கள் உயர்வு பெறுவீர்கள்.

இந்தப் புத்தகம் அன்பும், அறிவும் கலந்தது. உங்களை உயர்த்த
இது ஒரு கலவையான ருசியான சத்துணவு. இதைப் படிக்கும் நீங்கள்
வெற்றி பெறும் வாய்ப்பை பெறுவீர்கள். ஆனால் அன்புடன் உழைக்க
வேண்டியது உங்கள் எண்ணத்தில் தான் இருக்கிறது.

அன்பே சிவம், அன்பே சக்தி, அன்பே கடவுள்.

ஸ்ரீகுரு க. ராஜ்மோகன்
ஞான பண்டிதர்

வரவேற்புரை

“நிலத்தின் அடியில் ஓடும் நீரோடை கண்ணுக்குத் தெரியாது
ஆனால் நீரோடை காரணமாக அந்த நிலத்தின்
மேல் பரப்பில் உள்ள மரங்கள் பசுமையாகக் காணப்படும்.”

இதைப் போன்று சான்றோர்களின் அரவணைப்பில்
இருப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு பிரச்சனைகள் குறுக்கிட்டாலும் அதன் முடிவு
உயர்வானதாகிவிடும்.

ஒருவனுக்கு வேண்டியது கிடைக்கிறது. மற்றொருவனுக்கு
தேவையானது அவன் தேடியும் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் நல்ல
மனதோடு இறைவனைத் தேடிய எவ்வொருவருக்கும் பகவான்
கிடைக்காமல் போனதில்லை. அவன் அருள் கிட்டாமல் இருந்ததில்லை.

வாழ்க்கை சுவாரஸ்யமானது

இளமையிலேயே இறைபக்தி கொண்டு குரு கிடைத்து தியானத்தை
கடைபிடித்து வருவோமேயானால் எல்லாப் பருவமும் ஆனந்தமாக
முடியும். இல்லாவிட்டால் என்பது டிஸ்ரேலியின் பழமொழிபடி,

- 1) வாலிபம் தவறாய் முடியும்
- 2) வயோதிகம் சஞ்சலத்தில் முடியும்
- 3) இடைப்பட்ட காலம் போராட்டமாகும்.

எது வந்தாலும் எது நடந்தாலும் நம் மனம் இறைமார்க்கத்தை
அறிந்து விட்டால் உலகில் மற்றவைகள் எல்லாமே குப்பைதான்.

குப்பை அள்ளும் தொழில் செய்பவன் அதை தினமும் அள்ளிக்
கொண்டிருப்பது போன்றதே வாழ்க்கை.

ஒருவரின் மனம் பகவானோடு இணைந்திருக்குமேயானால் உலகில்
எல்லாமே ஆனந்தம் தான். இந்த ஆனந்தத்தை அனைவரும் அடைய
விரும்பும் ஞான விபரமறிந்த குருஜி R.I.D. சிவா அவர்கள் எழுதிய இந்த
தெய்வீக சிந்தையும் தியான முன்னேற்றமும் மக்களுக்கு தியானத்தை
போதிக்கும் தெய்வீக சிந்தையும் தியான முன்னேற்றமும் என்ற புத்தகம்
மக்களுக்கு எரிய முறையில் தியானத்தை போதிக்கும் புத்தகமாக
வெளிவருவதை நாங்கள் அன்புடன் வரவேற்கிறோம்.

S. மஞ்சநாதன், M.C.A.,

தலைவர்

இந்து இளைஞர்கள் ஆன்மிக சேவா சங்கம்

சென்னை

அணிந்துரை

V.S. ரவிராஜ் இளஞ்செழியன், B.E.,

தலைவர்

இந்து ஒருங்கிணைப்பு மேம்பாட்டு இயக்கம்
பழனி

“மகிழ்ச்சி வெளியே இல்லை. மகிழ்ச்சியின் ஆதாரம் மனிதற்குள் தான் புதைந்து கிடக்கின்றது. அது கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள நட்புறவில் நிறைவு பெறுகிறது”.

மனிதனால் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சி நீர்க் குமிழிபோல் மறைந்து போகும். ஆனால் பகவானால் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சியோ என்றும் ஆனந்தமாகி விடுகிறது.

கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள நட்புறவை வளர்த்துக் கொள்ளும் முறையை போதிப்பவரே குருவாகிறார்.

நல்லது ஒன்று இருக்குமேயானால் அதைப் பெற அல்லது மற்றவரைப் பெற வைக்க போராடித்தான் ஆகவேண்டும் என்பது நியதி. ஒருவருக்கு வயிற்றில் கட்டி இருக்கிறது என்றால் அதை நீக்க டாக்டர் போராடித்தான் ஆப்ரேசன் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் போன்றுதான் ஒவ்வொரு குருமார்களும் மற்றவர்களுக்காக போராடுகிறார்கள்.

கடின உழைப்பு, தைரியம், சாமர்த்தியம், பிறருக்கு உதவும் எண்ணம், இடாவிடாத இறைநினைப்பு, தன்முனைப்பு, எடுத்த காரியத்தில் வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற மனஉறுதி போன்ற அனைத்து சிறந்த குணங்களையும் நான் குருஜி R.I.D சீவா அவர்களிடம் பார்க்கிறேன்.

இந்த நூல் சாதாரண மனிதரையும் சரியான வெற்றிப் பாதையில் ஊக்கமூட்டி கொண்டு செல்லும் என்பதில் ஐயமில்லை. எளிமையான முறையில் பகவானின் அருளைப் பெற படம் போட்டு காட்டியிருக்கிறார்.

‘நம்மை நாமே போரிட்டு வெற்றி கொள்வதே நிலையான வெற்றி’ என்று நெப்போலியனின் தன் அனுபவத்தால் கூறியது போல் நம்மிடம் உள்ள கெட்டதை கழித்து எது நல்லது என்பதை அறிந்து வெற்றி பெற இந்த நூல் நமக்கு கண்டிப்பாகப் பயன்படும்.

அனுபவ உரை

குருஜி சுகுமாரன்

சிவ மரபு சித்தாந்த தியான சபை

No. 61B, Jalan Telok Pulai,

41100 Klang Selangore, Malaysia

“வழுக்கை விழுந்தபின் வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் சீப்புதான் அனுபவம்”

ஆனால் அனுபவம் மிகுந்த சான்றோர்களின் நட்பும், அவர்களால் படைக்கப்பட்ட நூல்களும் நம்மை வழுக்கை விழும் முன்னரே அனுபவசாலியாக்கி விடும்.

பொதுவாக புத்தகங்கள் பல வரலாம். ஆனால் அதைப் படித்த பின் நமக்கு என்ன மாற்றம், என்ன உயர்வு? என்ற கேள்வி இருக்கத்தான் செய்கிறது. அப்படி சிந்திக்கும்போது நமக்கு நல்ல வழிகாட்டியாகவும், சிறந்த ஆன்மிக நூல்களை தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கிய ஆசானாகவும் திகழ்பவர் குருஜி R.I.D சீவா அவர்கள்.

எனது இளமைப் பருவம் முதல் இன்று வரை நான் சரியான பாதையில் சென்று வெற்றி பெற்றதற்கு குருஜியின் புத்தகங்களும் அறிவுரையும் ஒரு காரணமாகும் என்பதை நான் ஒரு போதும் மறந்ததில்லை.

“கண்ணீர் துடைப்பவன் நமது வாழ்வின் உற்ற

நண்பனன்று, நாம் கண்ணீர் விடாமல்

தைரியமூட்டுபவனே உற்ற நண்பன்”

என்ற பழமொழியைப் போல் பேச்சாலும், எழுத்தாலும் நம்மை தைரியமூட்டி, தியானமூட்டி, பக்தியூட்டி, நாம் இம்மை, மறுமை இரண்டிலும் வெற்றி பெற வழிகாட்டுபவர் பகவான் ஞானவள்ளலின் முதல் மாணவர் குருஜி R.I.D. சீவா அவர்கள். இந்தப் புத்தகத்தில் தன்முனைப்பு, தியானம் இரண்டையும் நமக்கு மிகச் சிறப்பாக வழங்கியிருக்கிறார். நாம் படிப்பதோடு நில்லாமல் நம் சமுதாயம் உயர, பலரையும் இந்த புத்தகத்தை படிக்க வைக்க வேண்டும் என்பதே எனது அன்பு வேண்டுகோள்.

- குருஜி. சுகுமாரன்

ஆசிரியர் உரை

சகோதர சகோதரிகளே வணக்கம்.

“தர்மங்களில் மேலானது
நமது சமுதாயத்தில்
சமாதானம் நிலவச் செய்தலேயாகும்”

இப்புத்தகம் ஒவ்வொரு அன்பர்களின் மனதையும் பகவான் அருளால் 'சமாதானம்' செய்து பக்குவமடைய செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

வீண் வாதங்கள் செய்வது, தேவையற்ற பேச்சுக்களால் வீண்பொழுது போக்குவது, சிறிய விசயத்திற்காகப் பெரிதாக சண்டை போடுவது போன்றவைகளை இறைவன் வெறுக்கிறார் என்று மகான்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

முடிந்தவரை நாம் இறைவனை நினைக்கப் பழகிவர வேண்டும். அப்படி இறைவனை நினைக்க முயலும்போது என்னமாதிரி தடைகள் வரும், அந்த தடைகளை எப்படி தியானப் பயிற்சியால் வெற்றி பெறலாம் என்பது இப்புத்தகத்தில் தொகுத்து வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

போரின் நேரத்தில் வீரனையும்,
கோபத்தின் நேரத்தில் பொறுமையாளனையும்,
தேவையின் நேரத்தில் நண்பனையும்

தெரிந்து கொள்ளலாம் என்பது போல ஆன்மிக சந்தேகங்கள் நிறைந்த உங்கள் மனதிற்கு இப்புத்தகம் சரியான வழிகாட்டும் என்பதை நம்பும்

உங்கள் அன்புள்ள
குருஜி R.I.D. சிவா
துரைமுருகர் சிவா மரபு சிந்தாந்த தியான சபை
கணக்கன்பட்டி
பழனி

நன்றி

இந்த நூல் எழுத அருள்புரிந்த பரமகுரு பகவான் ஞானவள்ளல் திருவடிகளில் இப்புத்தகத்தை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

இந்த நூல் வெளிவர துணை புரிந்த எனது குருநாதர் ஞானபண்டிதர் க. ராஜ்மோகன் அவர்களுக்கு நன்றி.

உதவிய புத்தகங்கள் அருள் விருந்து, ஞானோதயம், பகவத் கீதை, ஞான விதைகள், அறநெறி, ஞானத்தின் நுழை வாயில்.

மீண்டும் நன்றி

**நம்மை நாம் நல்வழிப்படுத்திக்கொள்ள
பதினெட்டுப் படித்தளங்கள்**

1. எதையும் சுயமதிப்பீடு செய்யும் பக்குவம் வளர நல்ல குருவைத்தேடி, அவரின் வாயிலாக நல்ல கருத்துக்களை அறிந்து பிறகு உணர்ந்து பாருங்கள்.
2. ஐம்புலன்கள் வழியில் சென்றால் மாயை நரகத்தில் தள்ளிவிட்டு உங்களை வேடிக்கை பார்க்கும். ஆனால் உணர்வுப் பாதையில் செல்பவர் மட்டும் பகவானின் பாதகமலத்தில் இருப்பார்.
3. உங்கள் மனம் அவ்வப்போது பாதைமாறி தவறான வழியில் இழுத்துச் செல்லும் போது குருவின் துணையாலும், சற்குருவின் அருளாலும் உள் உணர்வு உங்களை நல்வழியில் திருப்பிச் செல்லும்.
4. இன்பமோ துன்பமோ கவலையோ வரும் நேரத்தில், உங்கள் மனதை இழுத்து பகவானின் பக்கம் திருப்பி சற்குரு மந்திரத்தைக் கூறி பயிற்சி செய்து பாருங்கள். ஆனந்தம் கிடைக்கும்.
5. பிறர் குறையைப் பார்த்து, தன் குறையைக் கண்டு உணர்ந்து திருத்தி தன்னை நல்லவராக்கிக் கொள்ளுங்கள்.
6. தியானப் பயிற்சி கூடக்கூட, சுய விசாரணை செய்யச் செய்ய ஞான வழிப்பாதையின் மிகப் பெரிய முதல் இரும்புக் கதவை பகவான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திறப்பார்.
7. இந்த நேரத்தில் மாயை மும்மலங்களை உங்களுக்குள்ளே விசுவரூபமெடுக்கச் செய்யும். ஆனால் சற்குரு மந்திரத்தாலும், குருவின் அறிவுரைகளை நினைத்துப் பார்ப்பதாலும் மீண்டும் வெற்றிப் பாதையில் முன்னேறுவீர்கள்.
8. இரண்டு பக்கமும், அடிக்கடி உங்களை தயார்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். ஒன்று உலக வாழ்க்கை, மற்றொன்று ஞானவாழ்க்கை.

9. வெற்றி என்பது பணம், புகழ் சம்பாதிப்பது மட்டும் அல்ல. அத்துடன் ஞான குருவின் உதவியால் இறைவனைக் கண்டு உணர்வது. பூமியில் சற்குருவே பகவான் என்று நம்புவது.
10. பலரை வெற்றி பெற்றவர் என்று நீங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே அவர்களும் பலமுறை தோல்வி கண்டவர்கள் தான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.
11. மற்றவர்கள் புகழ்வதற்காக ஒன்றைச் செய்வதைக் காட்டிலும், பிறர் உயர்வு பெற பணி செய்பவர் பகவானின் அன்புக்குரியவர். இவர்களை பகவான் ஒருபோதும் கைவிடமாட்டார்.
12. உங்களை உண்மையாக நேசிப்பவர்களின் நலன் கருதுவது பகவானுக்குத் தொண்டு செய்வதற்குச் சமமாகும்.
13. இறந்த காலத்தின் தவறை நினைத்துப் பார்ப்பது இன்று நாம் திருந்தத்தான். ஆனால் அதை நினைத்து, வருந்திக் கொண்டிருப்பதற்காக இல்லை.
14. உங்கள் முன்னேற்றத்திற்குப் பிறர் தடையாக இருப்பதாக குறை கூறாதீர்கள். முதலில் உங்களை உற்றுநோக்குங்கள். பிறகு இறைவனுக்கு உண்மைத் தொண்டராக இருக்கக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். ஒருநாள் உண்மையைக் கண்டடைவீர்கள்.
15. தொடர்ந்த உழைப்பும், இறை நினைப்பும், மந்திரமும், தியானமும் உங்களை உயர்ந்த மனிதராக்கும்.
16. இதனால் இறை விசுவாசமும், குரு நன்றியும் மனதில் மலரும்.
17. உண்மை உங்களிடம் மேலோங்கும். அப்பொழுது மனமும் அறிவும் ஒன்று சேர்ந்து பரிசுத்தம் ஆவீர்.
18. ஞான குருமார்கள் உங்களை நேசித்து ஆசீர்வதிப்பார்கள். உங்களிடம் பகவான் குடி கொள்வார். எதிலும் மயக்கம் இருக்காது; பெளர்ணமி போன்று என்றும் முழுமையாகப் பிரகாசிப்பீர்கள்.

மனிதன்

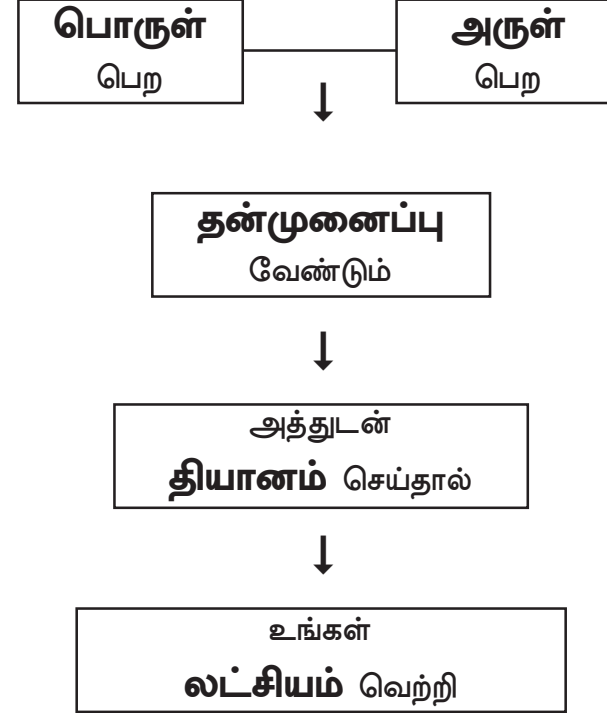
- 1) மனம் : எண்ணங்களின் திரட்சி
- 2) புத்தி : நல்லது கெட்டதைப் பிரித்துப் பார்ப்பது
- 3) சித்தம் : பழைய வாசனைகளின் பதிவு
- 4) அகங்காரம் : உடற்பற்று
- 5) தியானம் : இறை சிந்தனை, வெற்றிப் பயணம்

விளக்கம் : ஒரு பொருள் உள்ள பாத்திரத்தில் இன்னொரு பொருளைப் போட முடியாது. மனம் என்னும் பாத்திரத்தை காலி செய்து கடவுளிடம் கொடுத்து விடு. அருளை நிரப்பி வைக்க அவர் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வார். நீ அதிர்ஷ்டசாலியாகிவிடுவாய்.

காலை தியானம் : காலையில் எழுந்தவுடன் பகவானை நினைத்துக் கொண்டே பல் துலக்கி, மூக்குத் துவாரங்கள், கண், கால்கள், இவற்றை சுத்தப்படுத்த வேண்டும். பிறகு மூச்சுப் பயிற்சி, சிறிது யோகாசனங்கள் செய்தவுடன் தியானப் பயிற்சிகள் தொடர்ந்து உங்கள் உள்ளத்தில் ஓடிக்கொண்டே இருப்பது மிகச் சிறப்பான நற்பலன்களை அளிக்கும்.

லட்சியவாத்க்குத் தேவை தியானமும் தன்முனைப்பும்

1. சுய உழைப்பு
2. சுய முயற்சி
3. சுய சிந்தனை

இந்த மூன்றும் சேர்ந்ததுதான் தன்முனைப்பு. நம்மை நாம் வெற்றி பெற வைக்க தன்முனைப்பும் தியானமும் மிக மிக அவசியமாகும். தன்முனைப்பால்தான் தியானமும் கைகூடும்.

லட்சியம் என்பது சிரமமான, எளிதில் அடைய முடியாத சாதனையை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

விஞ்ஞானிகள் பலர் லட்சியவாதிகளாக வாழ்ந்ததால்தான் உலகில் பல சாதனைகள் படைத்துள்ளனர்.

உலகப் பணக்காரர்கள் என்ற வரிசைப் பட்டியலில் இடம்பிடித்துள்ள பலரும் லட்சியவாதிகளே. சிறிய, பெரிய காரியத்தை சாதிப்பதற்கு லட்சியம் ஒன்று தேவை என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

மெய்ஞ்ஞான வாழ்வில் பலர் லட்சியவாதிகளாக வாழ்ந்ததால்தான் இறைவனை அடையும் நல்ல வழிமுறைகளைக் காட்டிவிட்டு இன்றும் நம்முன் வாழ்கின்றனர்.

லட்சியத்தை நோக்கிப் பயணம் செய்யும் நீங்கள் இளைப்பாறலாம். ஆனால் சோதனைகளைக் கண்டு பயணத்தை நிறுத்திவிடக் கூடாது.

இறைவன் உங்களுக்குப் பல சோதனைகளைக் கொடுத்து சாதனையாளராக்குவார் என்பதை நம்புங்கள்.

இதில் நம்பிக்கைதான் நீங்கள் பயணிக்கும் வாகனம். தியானம் தான் உங்கள் உள்ளத்திற்கு ஊட்டச்சத்து.

பலவீனமான உடலில் பல நோய்கள் வந்து தொற்றிக் கொள்வதுபோல், தியானம் இல்லாத லட்சியவாதியின் லட்சியம் நோய்வாய்ப்பட்டுவிடும்.

லட்சியவாதியான நீங்கள் தியானம் செய்யவும், நல்ல கருத்துக்களைப் படிக்கவும், கேட்கவும், சிந்திக்கவும், சமூக சேவை செய்யவுமாக இருந்து மனதிற்கு ஒளி ஊட்ட வேண்டும். இதுவும் தன்முனைப்புத்தான் என்பதை நினைவூட்டுகிறேன்.

அப்படி இல்லாவிட்டால் உங்கள் உள்ளம் விளக்கு இல்லாத வீடுபோல் இருளில் மூழ்கிவிடும். உங்கள் வீட்டில் கரண்டி இருந்தும் சுவிட்ச் போடாது இருளில் இருப்பதால் என்ன லாபம்?

பொருளைத் தேடவும், இறை அருளைப் பெறவும், லட்சியம் வேண்டும். லட்சியப் பயணத்தில் சோர்வு தட்டாது செல்ல தன்முனைப்பு என்ற குளுக்கோசும், தியானம் என்ற ஊட்டச்சத்தும் தேவை என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

உங்கள் லட்சியத்தை நீங்கள் வெற்றி கொள்ள அவ்வப்போது நடுநிலையாக நின்று சிந்தனை செய்யுங்கள். ஆனால் அதே சிந்தனையில் மூழ்கி விடாதீர்கள்.

சிந்தனை என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டு மனக்கோட்டை கட்டுவதில் இறங்கி விடாதீர்கள். அந்த நேரத்தில் பகவானின் நினைப்பை உள்ளத்தில் அடிக்கடி கொண்டு வர பழகுவர்கள்.

முன்னேறிய மனிதர்களைப் பார்த்து நாமும் இப்படி முன்னேற வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டால் மட்டும் போதுமா, அவர்கள் வந்த பாதை எப்படிப்பட்டது என்று கொஞ்சம் ஆராய வேண்டுமல்லவா!

- (1) கடுமையாக உழைக்க வேண்டுமே என்ற தயக்கம்
- (2) துன்பப்பட வேண்டுமே என்ற அச்சம்
- (3) கடுமையாக போராட வேண்டுமே என்ற தடுமாற்றம்

இந்த மூன்று விசயங்களைக் கடந்தவர்கள்தான் லட்சியவாதிகள். இந்த மூன்று தடைகளுக்குப் பயந்துதான் பலர் லட்சியவாதியாக இருப்பதில்லை.

நீங்கள் எப்படி மற்றவர்களைப் பார்த்து எடைபோடுகிறீர்களோ அதைப் போன்று மற்றவர்களும் உங்களைப் பார்த்து மதிப்பிடுகிறார்கள் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

தன் முனைப்பு, சுயகட்டுப்பாடு, தியானம் இம்மூன்றும் உங்களை எல்லா வழிகளிலும் சிறப்புறச் செய்யும். பல துறைகளில் முன்னேற்றம் கண்டவர்கள் யாவரும் இந்த வழியில் பயணித்து வெற்றி பெற்றவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உங்கள் உழைப்பு, முன்னேற்றம் ஆகியவற்றில் தொய்வு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று அலசிப்பார்த்து உங்கள் முயற்சியை வேகப்படுத்துங்கள்.

ஒவ்வொரு நாளும் உங்கள் லட்சியத்தை இறைவன் காலடியில் வைத்து, தியானம் செய்து பகவானிடம் வேண்ட வேண்டும். இதனால் லட்சியத்தை அடையும் வாய்ப்பை இறைவன் உங்களுக்கு அளிப்பார்.

பொதுவாக நீங்கள் அக்கறையுடன் திட்டமிடுகின்ற பல காரியங்கள் ரொம்ப அற்பமானவை. அப்படிப்பட்ட காரியங்களினால்தான் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே எல்லா விசயங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு மனதை உயர்ந்த சிந்தனையில் ஈடுபடுத்தினால் இறைவனின் அருள் கிடைக்கும்.

உங்கள் வாழ்க்கையில் நிகழும் அனைத்து இன்பங்களும் தற்காலிகமான சிற்றின்பம்தான். அவை அவ்வப்போது வந்து நீர்க்குமிழிபோல் மறைந்து விடும்.

நம்மை அடிக்கடி வந்து பயமுறுத்தும் சோகங்களும் நிலையில்லாததுதான். அதுவும் ஒருநாள் காணாமல் போய்விடும். ஆனால் நிலையானது எது, ஸ்திரமான ஒன்றை எப்படி பிடிப்பது என்ற ஏக்கம் இருந்தால் தான் நீங்கள் வெற்றி பெற போகிறீர்கள் என்பது உறுதியாகிறது.

நீங்கள் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் ஏற்கனவே பல வெற்றிகள் பெற்ற 'கோச்' அதாவது குரு யார் என்பதை அறிந்து நீங்கள் அவரை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமல்லவா? அவர் கொடுக்கும் பயிற்சிதான் உங்களை கோல் போட வைக்கும். அதாவது உங்கள் லட்சியத்தை அடைய வைக்கும்.

சகோதர சகோதரிகளே! பல வருடங்களை வீணடித்து விட்டோமே என்று வருந்தவேண்டாம். அவை போனால் போகட்டும். உங்கள் லட்சியத்தை உழைத்துப் பிடிக்க இன்னும் எஞ்சியுள்ள வருடங்கள் போதுமானவை என்பதை நம்புங்கள்.

நாளை என்று நாட்களைத் தள்ளிப் போடாதீர்கள்.

“எம்மதமும் நமக்கு
சம்மதம் தான்
ஆனால் தாமதம் தான்
நமக்கு எதிர்மதம்”

என்பதை உணர்ந்து செயல்படுங்கள். உங்கள் மனதை தூசுதட்டி மகத்தான ஒன்றைச் செய்யும் காலம் வந்து விட்டது என்று தெளிவடைந்து செயல்படுங்கள்.

காலையும், மாலையும் வயதிற்கு ஏற்றாற்போல் உடல் பயிற்சி செய்யுங்கள். நிமிடத்திற்கு நிமிடம் ஜப்பானியர் போன்று பகவானை நினைப்பதும் அவர் நாமம் சொல்லுவதுமாக இருங்கள்.

அத்துடன் தனது வேலைகளை செவ்வனே செய்ய உறுதி கொள்ளுங்கள். மற்றவர்களிடம் குரோதம் கொள்ளாதீர்கள். அதற்கு பதிலாக அன்பு காட்டுங்கள்.

இந்த முயற்சியை தொடர்ந்து செயல்படுத்த இயலாது போகலாம். இதற்கு வைராக்கியம் வேண்டும். வைராக்கியம் இருந்தால் அப்பொழுது தன்முனைப்பு உருவாகும்.

மனம் சோம்பலில் சிக்கி நம்மை வீழ்த்த முற்படும்போது இறைவனிடம் அவர் நாமத்தைச் சொல்லி கெஞ்ச வேண்டும். அங்கு வீரம் பிறக்கும். வெற்றி பெறுவீர்கள்.

வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவருக்கு ஒரு துளிகூட ஞான முன்னேற்றம் இருக்காது. அதைக் கடந்து தன்முனைப்போடு பகவான்மேல் நம்பிக்கை வைத்து முயலும் யாவரும் ஞானத்திலும், பொருள் ஈட்டுவதிலும் வெற்றி பெறுவது உறுதி.

சாலையில் பயணம் செய்யும் போது வழியில் இருக்கும் கி.மீ. கல்லில் உள்ள ஊர் பெயரை நம்பி அந்த ஊருக்குப் போய் சேர்ந்து விடுகிறீர்கள்.

ஏன் உங்களிடம் உள்ள தன்முனைப்பையும், தியானத்தையும் நம்பக் கூடாது? நம்பி முயன்றால் இறைவனின் அருளைப்பெற்று இரட்டிப்பான வெற்றியைப் பெறுவீர்கள்.

வாழ்க உங்கள் தியானம்!
வளர்க உங்கள் தன்முனைப்பு!
பெருக அருளும்! பொருளும்!

குருஜி R.I.D. சிவா

**துரைமுருகர் சிவா மரபு சித்தாந்த தியான சபை
வெளியிடும் சிறந்த ஆன்மிக புத்தகங்கள்**

- 1) சற்குரு தியானம் சகல நன்மைகளும் செய்யும்.
- 2) நற்பலன்கள் தரும் கொங்கு வாக்கும்
மரபுக் கோயில்களும்.
- 3) தெய்வீக சிந்தையும் தியான முன்னேற்றமும்.
- 4) ஆன்மிக நூல் தியானத்தின் முதற்படி.

மனிதன், ஞானி

- 1) மனிதனின் உடலைக் கண்டு, உடல் அழகைக் கண்டு பெருமை கொள்பவர் கீழ்மக்கள்.
- 2) மனத்தின் தன்மை கண்டு, அதன் சிறப்பினை உணர்ந்து மனிதனை மதிப்பவர் உயர்ந்த மனிதர்.
- 3) ஆத்மாவைக் கண்டு, உணர்ந்து ஒருவரை ஆத்மாவாகவே மதிப்பவர் ஞானியர். இவர்களின் அறிவே உயர்ந்த அறிவு.

புரியும் படி பேசுவதால் வெற்றி பெறலாம்

“எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும்.”

எழுத்தின் சேர்க்கை வார்த்தைகள், வார்த்தையின் சேர்க்கை பேச்சு, நல்ல கருத்துள்ள பேச்சின் தன்மைதான் பிறரை மகிழ்ச்சியும் இனிய மொழியாகும்.

மனதில் தெளிவும், சாந்தமும், அறிவும் கலந்த சிறந்த பேச்சின் தன்மைதான் தென்றல் காற்று வீசுவது போன்று மற்றவர்களின் மனதிற்கு சுகமளிக்கும்.

மற்றவர்களுக்குப் புரியும்படி பேசுவதால் உங்கள் கருத்துக்கள் அவர்கள் உள்ளத்தில் பதியும். உங்கள் பேச்சில் கலந்திருக்கும் புதுமையும் எளிமையும் அதன் உண்மையும் எல்லோருக்கும் பிடிக்கும். தன்முனைப்பு இருந்தால் நன்கு பேசக் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

“மனிதன் இயல்பாக நல்லவன்
சிரமப்பட்டு அவன் தன்னை
கெடுத்துக் கொள்கிறான்”

என்ற கருத்துப்படி ஒரு சிலர் புரியாது தன்னை கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள். புரிந்து விட்டால் தன்னை மாற்றிக் கொள்கிறார்கள். பொதுவாக வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் கெட்டுப் போவது அவரவர் மனவலிமையிலும், மனவீழ்ச்சியிலும்தான் இருக்கிறது.

இருப்பினும் ஒருவர் நல்ல மாற்றம் பெற சான்றோர்களின் தெய்வீகக் கருத்துடைய பேச்சுக் கேட்பது முக்கியமாகும். நல்ல பேச்சாற்றல் இருந்தால் இறைவனைப் பற்றி மற்றவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி புரிய வைக்கலாமல்லவா!

பொதுவாக உங்கள் தொழில், உத்தியோகம் ஆகியவற்றோடு நல்ல பேச்சாற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதனால் இறைவனைப் பற்றி மற்றவர்களிடம் பேசி

புரிய வைக்கும் புண்ணியம் உங்களுக்கு கிடைக்கும். அதே நேரத்தில் கேட்பவர்கள் மனம் மாறி நல்லதைப் பெறுவர் இல்லையா!

“குருவின் கிருபையைப் பெற்றவனுக்கு புத்தகப் படிப்பிலிருந்து வருகிற அறிவாற்றலை விட அதிக ஞானம் வருகிறது.”

வேதம் படித்து அறிவாற்றல் பெற்ற இளைஞன் ஒருவனுக்கு ஒரு பெரிய ஆசை இருந்தது. அது வேறொன்றுமில்லை. ஊர் ஊராய் போய் யாராவது பண்டிதர்களிடம் பேசி ஜெயிக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

அவனுடைய திட்டப்படி பயணம் செய்து பல ஊரில் உள்ள பண்டிதர்களிடம் பேசி வெற்றி கொண்டான். அந்தப் பெருமையோடு காட்டு வழியே நடந்து சென்று கொண்டிருந்தான்.

கடுமையான வெயிலில் பயணம் செய்த களைப்பில் அரச மரத்தடியை நோக்கி வந்தான். அங்கே ஒரு பெரியவரும் மாட்டை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த மாட்டுக்காரனும் இருந்தனர்.

மாட்டுக்காரன் தான் வைத்திருந்த தண்ணீரைக் கொடுத்து இளைஞனின் தாகத்தைத் தீர்த்து வைத்தான். இதனால் அவனை இவனுக்கு ரொம்ப பிடித்து விட்டது.

பிறகு பெரியவரைப் பார்த்து, ‘ஐயா உங்களைப் பார்த்தால் படித்தவர் போல் இருக்கிறீர்கள். அத்துடன் காவி உடை அணிந்திருக்கிறீர்கள், என்னுடன் ஆன்மிகத்தைப் பற்றி வாதிட வருகிறீர்களா?’ என்று கேட்டான்.

அதற்கு அந்த பெரியவர், ‘நான் உன்னை வாதிடக் கூப்பிடவில்லையே? சரி, அப்படியே வாதிடுவதாக இருந்தாலும், வெற்றியை நிர்ணயிக்கும் நடுவர் யார்?’ என்று கேட்டான்.

உடனே இளைஞன் மாடு மேய்ப்பனைப் பார்த்து ‘நீ என்ன படித்திருக்கிறாய்?’ என்று கேட்டான்.

அதற்கு அவன் 'நான் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படித்திருக்கிறேன்' என்றான்.

இளைஞன் 'இதுபோதுமே, இப்ப நானும் பெரியவரும் பேசப் போகிறோம். இருவருடைய பேச்சைக் கேட்டுவிட்டு யாருடைய பேச்சு கருத்துமிக்க, சிறந்த பேச்சு என்பதை உணர்ந்து தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டியது உன் பொறுப்பு' என்றான். அதற்கு அவனும் ஒத்துக் கொண்டான்.

முதலில் இளைஞன் பேச ஆரம்பித்தான். ஏற்கனவே அந்த இடத்தில் கொளுத்தும் வெயில், அரச மரத்தின் குளிர்ந்த காற்று, அத்தோடு சமஸ்கிருதம் கலந்த கரடு முரடான வார்த்தைகள் கொண்ட கருத்தான பேச்சு மாட்டுக்காரனுக்கு மண்டையில் ஏறவில்லை. இதனால் தூங்கிவிட்டான். அரை மணி நேரமும் பெரியவரைப் பார்த்துப் பேசிக் கொண்டிருந்த இளைஞன் பேச்சை முடித்தபின் பார்த்தால் மாட்டுக்காரன் தூங்கி விழுந்து கொண்டிருக்கிறான்.

உடனே நடுவரான அவனை சத்தம் போட்டு எழுப்பிவிட்டு பெரியவரைப் பேசச் சொன்னான். பெரியவர் பேச ஆரம்பித்தார்.

'இளைஞர்களே! நீங்கள் உங்களை உயர்த்திக் கொண்டால் உங்கள் குடும்பம் உயரும், அடுத்து நாடு உயரும், நல்லவனாக இருப்பதோடு வல்லவனாகவும் இருக்க வேண்டும். எல்லாம் வல்லவனான இறைவனைத் தொடர்ந்து நினைக்கப் பழகிக் கொண்டால் நீங்கள் வல்லவனாகிவிடுவீர்கள்.

கடுமையான சொற்களை பேசாதிருந்தால் மற்றவர்கள் மனதை பாதிக்காது காக்கலாம். காம, குரோத, லோப, மோக, மத, மாச்சரிய, பய என்ற ஏழு திரைகள் நீக்கப்படுவதற்கான பக்குவம் வளர அடிக்கடி இறைவனை நினைத்து தியானம் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பிறவி வீணாகிவிடும்.

உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் வயதாலும், சாதியாலும் இல்லை. அவரவர் எண்ணத்தால்' என்று கூறி சுருக்கமான பேச்சை முடித்தார்.

உடனே மாட்டுக்காரன் 'சபாஷ்! சிறப்பான கருத்துமிக்க, ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தேவையான பேச்சு தாத்தா, நீங்கள் பேசியதைப் பார்த்தால், நீங்கள் மனிதனில்லை தெய்வம்' என்று போற்றி புகழ்ந்தான். அவருக்கு சாதகமான தீர்ப்பையும் வழங்கினான்.

படித்துப் பட்டம் பெற்று பண்டிதராக இருந்தும் ஆணவம், உடல் திமிரு, மனதின் கரடுமுரடான வேகம் அவனை குப்புறத் தள்ளியது. புரியாதவரிடம் போய் திறமையைக் காட்டியது தப்பு. அதோடு இடமறிந்து பேசத் தெரியாத தன்மை இவைகள் யாவும் அவனைத் தோல்வியுறச் செய்தது.

அனுபவமும், மற்றவர்களிடமும் இறைவன் இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையும், மனித நேயமும் என்றும் நமக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதை தாத்தாவின் பேச்சின் வாயிலாக அறிந்தோமில்லையா!

பொதுவாக நால்ரோட்டில் நிற்கும் டிராபிக் போலீசின் சிக்னலுக்கு எல்லா வாகனங்களும் காத்து நிற்பதற்கு காரணம் மற்றவர்களை விபத்தில் மாட்டிக் கொள்ளாது அந்த இடத்தை விட்டு வழியனுப்பி வைப்பார் என்பதற்காகத்தான். இதைப்போன்றுதான் உலக வாழ்க்கையில் மாட்டிக் கொண்டு துன்பப்படாதிருக்க ஆன்மிகம் என்ற இறைவழிபாடு கெட்டது வராது தடுத்து நல்ல வழியைக் காட்டுகிறது என்பதை ஒருபோதும் மறந்து விடாதீர்கள்.

"பிறர் உன்னிடம் குற்றம் காணும்போது
மறுப்புக் கூறாதே! உன்னை நீ ஆராய்ந்து பார்!"

“ இந்த உடலையும், உடைமைகளையும்
உன்னுடையதாக்கும் உயர்ந்த
நெறியினை எனக்குக் காட்டு.
உன்னை மட்டும் ஏற்கும்
உயர்வினை எனக்குள் ஊட்டு”

என்று பகவானிடம்
பிரார்த்தனை செய்து அதன்படி
நம் வாழ்க்கையை மாற்றிக் கொள்வதே
சிறந்த பக்தி.

“தெய்வத்தை தவிர வேறு எதனிடத்து நீ
உன் மனதைச் செலுத்துகின்றாயோ
அதனிடத்திலிருந்து பிறகு நீ துன்பத்தை
அனுபவிக்கப்போகின்றாய்”

- அருள் விருந்து

ஆலயம் தொழுவது எப்படி?

வழிபாடு, பூஜை, மானசீகப் பூஜை, தியானம் என்ற பயிற்சிகள் ஏன் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் மனதை பழக்கப்படுத்துவதற்காக. குழந்தைக்கு நாம் பேச்சுக் கற்றுக் கொடுக்கிறோம். ஆரம்பத்தில் தத்தி தத்திப் பேசினால் கூட ஒரு சில வருடங்களில் பழக்க வழக்கத்தால் சிறப்பாக பேச, சிந்திக்க, உணர ஆரம்பித்து விடுகிறதுல்லவா!

இதைப்போன்றுதான் நம் மனமும் ஒரு நாள் பகவானை உணர ஆரம்பித்தவுடன் நமது ஆத்மா தூயதாகிறது. அந்த ஆத்மன் கடலில் கப்பல் மிதந்து போவதுபோல் பிறவியை எளிதில் கடந்து விடுவான்.

தன்னைத் தானே அடக்குவது என்பது சுலபமல்ல. ஆனால் சான்றோர்கள் சேர்க்கையாலும், வழிபாடு, சரணாகதி, இறை நம்பிக்கையாலும் தன்னை அடக்கும் பக்குவத்தைப் பெறலாம். அப்படி தன்னைத் தானே அடக்கும் நிலை வருமேயானால் அவர்களே இவ்வுலகில் ஆனந்தம் பெறுவார்கள்.

ஒரு மரத்தில் பசுமையாக இருந்த இலைகள் ஒரு நாள் பழுப்பிலைகளாகி உதிர்ந்து விடுவதுபோல் வாழ்க்கை முடிந்து விடும் என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் தெரியும். இதைப் புரிந்து கொள்ளாததால் தான் இறைவன் மேல் உள்ள நம்பிக்கை குறைந்து விடுகிறது. இறப்பு வீட்டிற்குச் செல்லும் போது இதனை சிறிது நேரமாவது உணர முடியும்.

ஒவ்வொரு மனிதரும் உடல், மனம் படும் துன்பத்தை தனியாகத் தான் அனுபவித்து அதை ஏற்க வேண்டியிருக்கும். உள்ளத்தில் இறைவனை வைத்துப் போற்றத் தெரிந்தால் துன்பம் விரைவில் அனுபவமாக மாறி பிறகு அது இன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

பேட்டரி உள்ள கேமராவில் தான் படம் எடுக்க முடியும். அதைப்போன்று, இறை உணர்வுள்ள மனிதனால் தான்

மானசீகமாக கோயிலை தனது உள்ளத்தில் கொண்டு வந்து அவ்வப்போது வணங்க முடியும். அப்படி வணங்கி வருபவர்களுக்கு இறைவன் குரு, பூங்குரு, சற்குரு வடிவாக அருள் ஆசி வழங்குவார். இவர்கள் எல்லா நன்மையும் பெறுவார்கள்.

“மௌனத்துக்கு நிகரான நண்பன் கிடையாது.

மௌனம் என்னும் நண்பன் ஒரு நாளும்

நம்பிக்கை துரோகம் செய்யான்”

பொதுவாக ஒரு கோயிலுக்குச் சென்றால் அந்தக் கோயிலை முழுமையாகச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு ஒரு இடத்தில் மௌனமாக அமர்ந்து அந்தக் கோயிலையே மனதில் கொண்டுவந்து அங்கே இறைவனை வழிபட வேண்டும்.

இவ்வாறு செய்து பாருங்கள். மனதில் தெளிவும், உயர்வும், சுகமும் பெறுவீர்கள். எதுவும் முடியாது, நேரமில்லை என்று கூறாதீர்கள். முயன்றால் முடியும். முயற்சியே இல்லாவிட்டால் எப்படி வெற்றி பெறுவது.

உங்கள் உடல்

ஓர் ஆலயம்

உங்கள் உள்ளம் மூளை

பகவான் அறிவாக இருக்கும் இடம் இதுவே மூலஸ்தானம்

உங்கள் மனம்

மந்திரம் கூறி பூஜை செய்யும் குருக்கள்

உங்கள் உடல் ஆலயமாகவும், உங்கள் உள்ளம் மூலஸ்தானமாகவும், உங்கள் மனம் மந்திரம் கூறி பூஜை செய்யும் பூசாரியான குருக்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அதாவது மானசீகமான கோயிலை நீங்கள் தனக்குள்ளே அமைக்க வேண்டும்.

இதை பலர் செய்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் வரலாற்றுப்பூர்வமான, ஆதாரமான செய்தி நமக்கு வழிகோலாகவும், நம்பிக்கையாகவும் இருக்குமில்லையா?

“மக்கள் நிலையற்ற பொருளிலேயே பெரும்பாலும் நாட்டத்தை செலுத்துகின்றனர். ஆனால், திடீரென முடிவு வந்து ஒரே கணத்தில் அதை அடித்துக் கொண்டு போகிறது. எரிகின்ற விளக்கை கவனிப்பதற்கு நியமிக்கப்பெற்ற குருடனைப் போல மக்கள் உலக இன்பங்களை நாடி ஓடுகிறார்கள்.

ஞானிகள் உலக இன்பங்கள் அழியும் தன்மை உள்ளவை என்பதை உணர்ந்து துக்கச் சூழலில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள்” என்று புத்தபிரான் கூறியது போல் உணர்ந்து வாழ்ந்த ஞானி பூசலார் ஆவார்.

ஏழாம் நூற்றாண்டில் காஞ்சிபுரத்தில் ராஜசிம்ம பல்லவன் ஓர் அற்புதமான கலை நுட்பம் வாய்ந்த கோயிலை கயிலாய நாதருக்காக கட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

கோயில் கட்டுவதற்கு ஏராளமாக செலவிடப்பட்டன. மன்னனுடைய அனைத்து சக்தியும் இதற்காகப் பயன்படுத்தப் பட்டன.

ராஜசிம்ம பல்லவன் கோயில் கட்டும் அதே தருணத்தில் சிவயோகி ஒருவர் கோயில் கட்ட நினைத்தார். அந்த சிவயோகி பெயர்தான் பூசலார். சென்னைக்கு அருகில் உள்ள திருநின்றவூரில் வாழ்ந்து வந்தார்.

தான் வாழ்ந்து வரும் ஊரில் மக்கள் பகவானை வழிபட நல்லதொரு கோயில் அமைக்க வேண்டும் என்று எண்ணி பலரிடம் பண உதவி கேட்டுச் சென்றார். ஆனால் மக்கள் இவரை நம்பி நிதி உதவி செய்ய முன்வரவில்லை.

சிவபக்தனான பூசலார் தனது மன உறுதியால் மரத்தடியில் அமைதியாக அமர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். ‘பூமியில் ஒரு கற்கோயிலை எழுப்ப இயலாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் எனது உள்ளத்தில் பொற்கோயிலை எழுப்புவேன்’ என தியானத்தில் அமர்ந்தார்.

ஒரு நல்ல நாளில் சாஸ்திர, வாஸ்த்து முறைப்படி வரைபடம் போட்டு அதன்படியே அஸ்திவாரம் போட்டு கட்டிடத்தை எழுப்பினார். ஒரு நிஜக்கோயில் அன்றாடம் உருவாவதுபோல் தன் மனக்கோயிலை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தார்.

எல்லாவற்றையும் சிறப்பாகச் செய்வதும், எதற்கும் எப்பொழுதும் ஆயத்தமாக இருப்பதும், வெற்றி வாழ்வின் ரகசியம்

- என்ற தத்துவத்தை அறிந்த பூசலார் தனது முயற்சியில் தளர்ச்சியில்லாது மனக்கோயிலை ரொம்பத் தீவிரமாக கட்டிக் கொண்டே வந்தார்.

தனது மனக்கோயிலில், உண்மையாக வெளியில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கோயிலில் உள்ளதுபோல மகாமண்டபம், அர்த்த மண்டபம், கர்ப்பகிரகம் எல்லாவற்றையும் அற்புதமாக உருவாக்கினார். அதோடு நந்தி மண்டபம், பலிபீடம் போன்றவைகளும் சிறப்பாக அமைத்துவிட்டார்.

பார்ப்பவர் கைகூப்பித் தொழும் ராஜகோபுரம் வான் தழுவி நிறுத்தினார். மற்ற கோபுரங்களின் மாட முகப்புகளில் காவிய சம்பவங்களும், புராணக் காட்சிகளும் சிற்பக் கலையின் வாயிலாக வடித்தார்.

கோயிலைச் சுற்றி மதிற்சுவர் எழுப்பி, திக்குதோறும் காவல் ரிஷபங்களும் பூதகணங்களும் அமைத்தார்.

கருவறையில் சிவலிங்கத்தையும் அமைத்து விட்டார். கும்பாபிஷேகம் நடத்த வேண்டியது மட்டும் தான் பாக்கியிருந்தது. அதற்கும் அவராகவே நல்ல நாள் குறித்து விட்டார்.

இதேபோன்று ராஜசிம்மன் கயிலாயநாதருக்கு பெரிய அற்புத கோயிலை எழுப்பி, ஆனந்தமாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். அரசனும் கும்பாபிஷேகத்திற்கு நாள் குறித்திருந்தான்.

அவன் கனவில் பகவான் சூரிய ஒளிப்பிரகாசமாகத் தோன்றி அருள் பிரகாசமாகக் காட்சியளித்தார். ராஜசிம்மா, 'நீ கும்பாபிஷேகத்திற்குத் தேர்ந்தெடுத்துள்ள நல்ல நாளின் போது, நமது பூசலார் திருநின்றலூரில் கட்டியுள்ள ஆலயத்தில் எழுந்தருள வேண்டும். இதனால் அந்த தேதியை சிறந்த பக்தனான பூசலாருக்கு விட்டுக் கொடு. அடுத்து வரும் சுபமுகூர்த்தத்தில் உன் ஆலய கும்பாபிஷேகம் நடக்கட்டும்' - என்றார்.

திடீரென பயந்து எழுந்த அரசன், 'இது என்ன அதிசயம்! இறைவனே பிரசன்னமாகி இப்படிச் சொல்கிறாரே!' என்று குழம்பி நின்றான்.

'யார் அந்த பூசலார்? என்னைவிட ஆற்றலும், பக்தியும் கொண்டவரா? அவர் எப்படிப்பட்ட ஆலயம் எழுப்பியிருக்கிறார் என்று பார்க்க வேண்டும்' என்று புலம்பிக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

திருநின்றலூரில் விசாரித்ததில் புதிதாக ஓர் ஆலயம் கட்டப்படவில்லை என்று ஊர்ஜிதமாயிற்று. ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை. அந்தக்கோயில் எங்குதான் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று புலம்பிக் கொண்டிருந்தான். 'என்னிடம் வந்து சொன்னது இறைவனல்லவா! அது எப்படிப் பொய்யாகும்!'

என்று அரசன் பிளாத்திக் கொண்டு அங்கும் இங்கும் அலைந்தான். ஆனால் அந்த நேரத்தில் ஒருவர் 'மன்னா, நீ தேடி வந்தவர் அந்த குளத்தங்கரை மரத்தடியில் அமர்ந்திருக்கும் ஆண்டி. அந்த ஆள் பேர்தான் பூசலார். புத்தி சரியில்லாததுபோல் உட்கார்ந்திருப்பார்' என்று கூறினார்.

அரசன் அங்கு சென்றான். அந்த மரத்தடியில் பூசலார் யோக நிலையில் இருந்தார். உடனே அவரை எழுப்பி "சுவாமி! தாங்கள் இறைவனுக்கு கோயில் கட்டியிருக்கிறீர்களாமே - அது எங்குள்ளது?" என்று கேட்டான்.

பூசலார் கண் திறந்து பார்த்தார். முகத்தில் புன்முறுவலுடன் 'அரசே! ஏன் பதட்டப்படுகிறாய். நான் கோயில் கட்டுவது உண்மைதான். நீ நினைப்பதுபோல் பூமியில் இல்லை. இதோ என் உள்ளத்தில் கட்டி வருகிறேன். சாஸ்திர முறைப்படி அமைந்துள்ள ஆலயம் இது. உச்சியில் தங்க கலசங்களும் வைத்து முடிந்தது.

இப்பொழுது யாகசாலையில் பூஜை நடக்கிறது. இனி கும்பாபிஷேகம் நடக்கப் போகிறது. நல்லது! அரசனாகிய நீயும் வந்து விட்டாய். இருந்து தரிசனம் செய்து விட்டுப் போ' என்று கூறிவிட்டு தியானத்தில் ஆழ்ந்து விட்டார்.

அரசன் மெய்சிலிர்த்துப் போய் பூசலாரின் காலில் விழுந்து வணங்கினான்.

'எனது கனவில் பகவான் தோன்றி இட்ட கட்டளையை உணர்ந்து விட்டேன். நடக்கட்டும் பூசலாரே! தாங்கள் எழுப்பிய உள்ளக் கோயிலில் கும்பாபிஷேகம் நடக்கட்டும்!

நான் கோடி கோடியாய் செலவு செய்த கோயில் கும்பாபிஷேகம் நிற்க, பகவான் உன் இதயக் கோயிலில் அல்லவா எழுந்தருளியிருக்கிறார்! பூசலாரே நீங்கள் தான் கொடுத்து வைத்தவர். எனது கற்கோயிலை விட உனது உள்ளப் பொற்கோயிலே உண்மையானது' என்று கூறி அரசன் பிரமித்துப் போய் உண்மையை உணர்ந்து நின்றான்.

"எண்ணங்கள் கருத்துக்கள் உலகை ஆட்சி செய்கின்றன. உலகாதாய உணர்வைவிட உள்ளம் சார்ந்த உணர்வே ஆற்றல் படைத்த வீரம்."

என்ற பொன்மொழிக்கிணங்க அன்று பூசலார் மனக்கோயில் கட்டிய மாணிக்கமாகத் திகழ்ந்தார். அவர் காட்டிய நல்வழியை நாம் ஒவ்வொருவரும் பின்பற்றி ரொம்ப எளிதில் மனக்கோயில் கட்டி இறைவனோடு கலந்துறவாடலாம். முடியாது என்று கூறாதீர்கள்.

"மனம் துணிந்தால்
மார்க்கம் வெற்றி"

**மனக் கஷ்டங்களைப்
போக்கும் தியானம்**

"உன்னை ஆராய்வதற்கு அறிவைப் பயன்படுத்து
பிறரை ஆராய்வதற்கு அன்பைப் பயன்படுத்து"

இறை நம்பிக்கையாலும், தியானத்தாலும் தான் ஒரு மனிதனுக்கு எதையும் தாங்கக்கூடிய சக்தி பிறக்கிறது. மனித வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு கால கட்டங்களிலும் சங்கிலித் தொடர் போன்று விதவிதமான துன்பங்கள் தொடரலாம்.

சிந்தித்துப் பார்த்தால் சில துன்பங்கள் நம்மால் கூட வந்திருக்காது. பிறர் செய்யும் தவறுக்காக நாம் மாட்டிக் கொண்டு திண்டாட வேண்டியதாயிருக்கும். பொதுவாக துன்பங்களுக்கும் துயரங்களுக்கும் மனித வாழ்வில் தட்டுப்பாடே இருக்காது.

**"எந்த சூழலிலும், எந்த நேரத்திலும் இறைவனை நினைப்பவர்
கஷ்டத்தை கடந்து வெற்றி பெறுவார்"**

இறைவா! வாழ்க்கை முழுவதும் எனக்கு கஷ்டமே வரக்கூடாது. இன்பம் மட்டும்தான் வர வேண்டும் என்று பகவானிடம் கேட்க முடியாது.

ஏனென்றால் மனிதனின் மந்தமான அறிவை புதுப்பித்து புத்துணர்ச்சி ஊட்ட கடவுள் கொடுப்பதுதானே கஷ்டம். இதை நாம் சிந்திக்க வேண்டுமல்லவா!

கடவுளால் கொடுக்கப்படும் தண்டனையை கடவுள்தான் மன்னித்தாக வேண்டும். இதற்கு பரிகாரம் அவரை நோக்கி தியானிப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் சரிவராது.

நமக்கு வரும் கஷ்டங்களைக் கண்டு பதட்டப்படாமல் அறிவுபூர்வமாக சிந்தித்து எதற்காக இந்த நிலை வந்தது என்று கண்டறிவது முக்கியமாகும்.

எந்தக் குற்றத்திற்கு தண்டனை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று அறிந்தால்தானே அந்தக் குற்றத்திற்காக பகவானிடம் மன்னிப்பு கேட்க முடியும்.

“தன்னை அறிவதுதான் அறிவு”

அறிவுப்பூர்வமாக சிந்தித்தால்தான் அந்தக் கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டு இறைவனை நோக்கி தியானம் செய்ய முடியும்.

கஷ்டம் என்பது குடும்பத்தினராலோ, நண்பர்கள் வாயிலாகவோ, அல்லது மற்றவர்கள் மூலமாகவோ வரலாம். அந்த நேரத்தில் இடைவிடாது தியானித்து, மந்திரம் சொல்லி உங்கள் துன்பப்பட்ட மனதை இறைவன் பக்கம் முழுமையாகத் திருப்ப வேண்டும்.

அப்படி மனதைத் திருப்பி இறைவனை நினைத்துவிட்டால் வெற்றியின் படியில் கால் வைத்து விட்டீர்கள் என்பதுதான் உண்மை.

மனக்கஷ்டங்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும், எந்த நேரத்திலும் வரலாம். திடீரென உடல் பாதிப்பால் வரும் கஷ்டமும் உண்டு.

இப்போது நாம் தெளிவாகச் சிந்திக்க வேண்டும். எந்த வகையான கஷ்டம் வந்திருக்கிறதோ அந்தக் கஷ்டத்தை தான் மனிதன் நினைத்து வேதனைப்படுவானே தவிர பகவானை நினைத்து தியானிக்க முயலுவதில்லை, முடிவதும் இல்லை.

இந்த நேரத்தில் மனம் பொறுமையைக் கையாளுவதில்லை. ‘மனதில் நிதானம் வேண்டும்’. மனதில் பிரச்சினை, துன்பம் என்று பல இருந்த போதிலும் அதை மீறி இறைவா! என்று மனதை பகவான் பக்கம் இழுக்க வேண்டும்.

அப்படி பகவான் பக்கம் மனதை அவ்வப்போது திருப்பிக் கொண்டு வர உங்களால் முடிந்தால், நீங்கள் இறைவனின் பாதத்தைத் தொட்டு விட்டீர்கள் என்றுதான் அர்த்தம்.

அருள் நாட்டம் உடையவரிடம்
தெய்வீகம் மேலும் மேலும் ஓங்குகிறது

பிரச்சனைகள், கஷ்டங்கள் வரும்போது பலர் மண்டியிட்டு மன்றாடி கெஞ்சி தியானித்து வெற்றி பெறுவதும் உண்டு.

சிலர் இவ்வாறு செய்யாது, பிரச்சனைகளைத் தூக்கி தன் தலையில் வைத்துக் கொண்டு இறைவனைக் கீழே இறக்கிவிட்டு அழுது புலம்புவார்கள்.

அதுமட்டுமா! ‘என்னை ஏன், இறைவன் இப்படி சோதித்தார்?’ என்ற கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டே வீணாய் போய்விடுவர்.

இவர்கள் இறைவனை இடைவிடாது கும்பிட்டு வணங்கியது போலவும், அவருக்கு பூசை செய்து பொங்கலிட்டதை இறைவன் இவர்களிடம் வாங்கி சாப்பிட்டுவிட்டு நன்றியில்லாமல் நடந்து விட்டது போலவும் பேசுவர்.

இன்னும் சிலர் துன்பமும் கஷ்டமும் வரும்போது இறைவனுக்காக இவர்களாகவே செய்த அனைத்தையும், ஏழை மக்களுக்குப் போட்ட அன்னதானத்தையும் சொல்லி காட்டி திட்டுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

இதெல்லாம் வீணாப்போன வேலை. இவர்கள் இறைச் சட்டம் தெரியாத மனிதர்கள். சரி போகட்டும் வாங்க, நாம் இறைவனை நோக்கிச் செல்வோம். ‘எது நடந்தாலும், அது இறைவன் அருளால் நடக்கிறது. அப்படி என்ன நடந்தாலும் இறைவா! உன்னை நினைப்பதை விடமாட்டேன்!’ என்ற மனநிலை உங்களுக்கு வந்துவிட்டால் நீங்களே மனிதருள் மாணிக்கமாவீர்கள்.

“மனக்கஷ்டங்கள் யாவும் மறைந்து விடும்”.

மன ஆற்றல்

பகவானை தொடர்ந்து சிந்தித்தல் தியானம். தியானம் முற்றிய நிலைதான் தவம்.

தியான, தவத்தால் அறிவு நலம் மேலோங்கும். தூய சிந்தனையோடு பலன், பற்றை நீக்கி இறைவனைப் பற்றும்போது மன ஆற்றல் கூடுகிறது. இதனால் தொட்டதெல்லாம் வெற்றி பெறும். உறுதியும், சகிப்புத் தன்மையும் எடுத்த வினையை முற்றுப் பெற வைக்கும்.

- சங்கரர்

தூய புத்தி

- 1) உயிர்களிடத்து பரிவு
- 2) கருணை
- 3) பிறர் நலத்தில் அக்கறை
- 4) தன்னை பிறர்க்கென்று ஒப்படைக்கின்ற தியாகம்
- 5) இடைவிடாத தியானம்
- 6) உலகின் நலன் கருதி இறைவனிடம் வேண்டுகல்
- 7) அனைத்து உயிர்களும் இன்புற்றிருக்க நடத்தும் தவம், பிரார்த்தனை

இவைகளைப் பின்பற்றுபவரே உண்மையான தியானம், தவம் செய்யும் உயர்ந்த மனிதர்.

புண்ணியமும் தியானமும்

“பூமிக்குள் ஆழ்ந்து அஸ்திவாரம் அமைக்கப் பெற்ற வீடே வானத்தில் உயர எழும்ப வல்லதாகிறது. அதைப்போன்று தியானத்தில் ஆழ்ந்து நிலைத்திருப்பவரே பரத்தினைச்சார வல்லவராகிறார்”. - அருள் விருந்து

இறந்த காலம்

சென்ற பிறவியில் செய்த தியான, தவத்தால் கிடைத்த புண்ணியம், இப்பிறவிக்கு மூலதனமாக வருகிறது. (இவர் கொடுத்து வைத்தவர்)

நிகழ் காலம்

புண்ணியம் இருப்பவர்களுக்கு இப்பிறவியில் நல்ல குருநாதர் தொடர்பு கிடைக்கும். ஒருவருடைய கடும் முயற்சியும், தியானமும் தொண்டும் அவரை வெற்றிப் பாதையில் கொண்டு சொல்லும்.

எதிர் காலம்

ஒவ்வொரு நாளையும் வீணாக்காது பகவானைத் தியானித்து வந்தவருடைய ஆன்மா எதிர்காலத்தில் பகவானோடு ஐக்கியமாகி முக்தி அடையும்.

நேற்று என்பது இறந்த காலம். அது கை நழுவிப் போய்விட்டது. நாளை என்பது எதிர்காலம். அது இன்னும் வரவில்லை. இதனால் இவ்விரண்டையும் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். நிகழ்காலத்தில் அதாவது இறைவனுக்கு இப்பொழுது நீங்கள் செய்ய வேண்டியதை சிறப்பாகச் செய்து விடுங்கள். 'நாளை நமதே!'

பகவான் மீது வைக்கிற நம்பிக்கை மக்கள் மீது வைக்கிற நம்பிக்கையைவிட உயர்ந்தது. இதை ஒரு போதும் மறந்து விடாதீர்கள்.

புண்ணியம் இருந்ததால்தான் இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இனிமேல் அவ்வப்போது மனதில் பகவானை நினைக்க மந்திரம் சொல்லப் பழகுவீர்கள்.

ஓய்வு நேரங்களில் தொடர்ந்து மந்திரம் சொல்லுவதும், மானசீகமாக மனதில் கோயில் அமைத்து அதில் பகவானுக்கு அர்ச்சனை மற்றும் தீப ஆராதனை செய்து வாருங்கள். முறையாக தியானம் கற்றுக் கொள்ள நல்ல குருநாதரை நாடுங்கள்.

பிறகு பாருங்கள் உங்கள் உள்ளம் குளிரும், மகிழ்ச்சி நிலவும். துன்பங்கள் எட்டி நின்று வேடிக்கை பார்க்கும்.

பொதுவாக இறப்பு வீட்டிற்கு போவது தன் நிலையை உணரத்தான் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். நிகழ்காலமாக அன்றாட வாழ்க்கையை வீணாக்காது எத்தொழில் செய்தாலும் மனதை இறைவனோடு வைத்திருக்கப் பழகிக் கொண்டால் வெற்றி உறுதி.

‘அருள்தாகம் ஓங்குவதற்கு ஏற்ப
ஆத்மசாதனம் செய்ய வேண்டும்’

என்று அருள் விருந்து கூறுவது போல் நம்மிடம் இறை அருள் இருந்த போதும் தியானம் செய்யாவிட்டால் மூலதனம் இருந்தும் தொழிலில் சம்பாத்தியம் இல்லாததுபோல் ஆகிவிடும்.

தேவையானதைக் கூட்டவும், கெட்டதைக் கழிக்கவும், நல்லதைப் பெருக்கவும் தெரிந்து கொண்டால் உங்கள் தியானத்தில் புண்ணியம் பெருகி இம்மை, மறுமை இரண்டிலும் இரட்டிப்பு லாபமும், ஆன்ம லாபமும் பெறுவீர்கள் என்பது உறுதி.

பொதுவாக ஒருவருடைய தலைச்சுமையை மற்றொருவர் வாங்கி அவரது கஷ்டத்தை அந்த நேரத்தில் குறைக்கலாம். ஆனால் அவரது பசி, தாகம் இவற்றை அவர்தானே நீக்கியாக வேண்டும். இதைப் போன்றுதான் இறைவனை நினைத்து தியானிப்பதும்.

“எந்த ஆயுதம் எல்லோரிடமும் உள்ளது?”
‘யுக்தி’

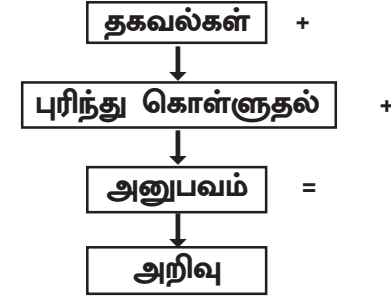
- என்பது சங்கரரின் பதில்

யுக்தி எனும் ஆய்ந்து பார்க்கும் “அறிவு” அனைவருக்கும் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளது. எனினும், அதனை நுட்பமாகப் பயன்படுத்துபவருக்கே அது பெருமை சேர்க்கிறது.

அறிவு ஒரு கூரான ஆயுதம், அதனை இடமறிந்து காலமறிந்து பயன்படுத்துபவன் வாழ்வில் வெற்றிகளை எளிதில் பெறலாம்.

- ஞானத்தின் நுழைவாயில்

நமது அறிவும்
அதன் சேர்க்கையும்

அறிவு என்பது மூன்று நிலைகளின் சேர்க்கை.

அதாவது,

1. தகவல்கள் + 2. புரிந்து கொள்ளுதல் + 3. அனுபவம் = அறிவு

“தன்னைத்தானே உள்ளது உள்ளபடி அறிந்து கொள்ளும் திறமைக்கு நுண்ணறிவு” என்றுபெயர்.

“நம்மிடம் உள்ள ஆன்மிக அறிவே

பிறரிடம் உள்ள தெய்வீகத்தை வளரச் செய்கிறது”

தகவல்கள் :

அறிவுப்பூர்வமான பல தகவல்களையும், பொது விசயங்களையும், இறைவனைப் பற்றிய உண்மைகளை குருமார்கள், பத்திரிக்கைகள், புத்தகங்கள் வாயிலாகத் தனக்குள் வாங்கி வைத்துக் கொள்வதும் வெளியிடுவதும் தகவல்கள் (Information) ஆகும்.

“தெய்வீகம் பெறு

பிறர் தெய்வீகம் பெற துணை புரி” என்ற பொன் மொழிக்கிணங்க நாம் தெய்வீகம் பெறவும், நாம் பெற்றதை பிறர் துணைபுரிவதற்கும் இந்த தகவல்கள் உதவும் என்பதை நாம் அனுபவப்பூர்வமாக ஒத்துக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும்.

புரிந்து கொள்ளுதல் :

தனக்குள்ளே கொண்டு வந்த இறைமார்க்க, விஞ்ஞான மற்றும் உலகியல் விசயங்களை அலசி ஆராய்ந்து புரிந்து கொள்ளுதல். அதாவது அசை போட்டுப் பார்த்து முடிவுக்கு வருதல். (Understanding)

“செய்யும் செயலைப் புரிந்து கொண்டு அதில் முழுமனதைச் செலுத்துபவன் யோகியாகிறான்”.

அனுபவம் :

புரிந்து கொண்டதை நாம் நடைமுறைப்படுத்த வெளி உலகில் முயற்சிக்கும் போது பல நிகழ்வுகள் நடக்கும். அதனால் பல அனுபவம் கிடைக்கும். அனுபவம் (Experience) தான் ஆனந்தம் பெற வைக்கும்.

“நமக்கு இன்னலை உண்டுபண்ணிக் கொண்டவர் நாமே. அவ்வின்னலைக் கூட்டுபவரும் நாமே. குறைப்பவரும் நாமே”. இதற்கு அனுபவ அறிவு என்பது அவசியமாகிறது.

“உன்னை நீ அறிந்து கொள்வது போன்று இன்னொருவர் உன்னை அறிந்து கொள்ள முடியாது”.

அறிவு :

தகவல்கள் வந்து நம்மிடம் சேர்ந்த பின் அதைப் புரிந்து கொண்டு வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்துகிறோம். வெற்றியாலும், தோல்வியாலும் அனுபவம் நமக்கு அறிவூட்டுகிறது.

‘தன்னைத் திருத்தி அமைக்கத் தெரிந்தவன் அறிவாளி, பிறகு அவன் உலகத்தையும் திருத்தியமைப்பான்’.

என்று அருள் விருந்து கூறுவதுபோல நம்மை நாம் அறிவுப்பூர்வமாக கண்காணித்துச் சென்றால் அறிவு நம்மை விஞ்ஞானியாகவும், மெய்ஞ்ஞானியாகவும் ஆக்கும். சிலரை உலகை ஆளவும் வைக்கும்.

“நூலறிவை விட நுண்ணறிவு சிறந்தது”.

வழிகாணல் :

கடவுள் எங்கோ இருக்கிறார் என்று எண்ணிக் கொண்டிருப்பது ஒரு வகையில் அஞ்ஞானமேயாகும்.

கடவுள் நமது உள்ளத்தில் இருக்கிறார் என்று உணரும்போது ஞானோதயமாகிறது.

பொதுவாக இறைவனின் படைப்பில் மனிதர்களே மேலான படைப்பு என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. முக்தியடைதல் என்பது மனிதனுக்கு மட்டுமே சாத்தியமாகும்.

தேவர்கள் கூட முக்தியை விரும்பி மண்ணுலகில் பிறக்கின்றனர் என்றால், மனிதப் பிறப்பை மனிதன் வீணடிப்பதை நினைத்து எப்படி வேதனைப்படாமல் இருக்க முடியும்.

பிரம்மம் என்பது நமக்குள்ளே அறிவாக இருக்கிறது. இதை உணர்வுப்பூர்வமாக அறிய வேண்டும்.

ஞான குருவின் உதவியால் ஞான ரகசியங்களையும், அதற்கான பயிற்சிகளையும் தெரிந்து கொண்டு தன்னைத்தானே உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்.

நல்ல தகவல்களும், புரிந்து கொள்ளும் பக்குவமும், பயிற்சியால் நடைமுறை அனுபவமும் ஒன்று சேரும்போது அறிவு பிரகாசிக்கிறது.

வெளியில் இருக்கும் பிரம்மத்தையும் தனக்குள்ளே இருக்கும் பிரம்மத்தையும் இணைத்துப் பார்க்கத் தெரிந்தவன் தான் அறிவாளி. நீங்களும் அறிவாளியாக முடியும். அதாவது அறிவின் தத்துவத்தைப் புரிந்து கொண்டால்.

அறிவின் பெருக்கம்

முதல் முறையாக விவேகானந்தர் தன் தாயாரிடம் பக்திப் பிரச்சாரம் செய்யவும், பிரம்மச்சாரியாகவும் உத்தரவு கேட்டிருக்கிறார். அப்பொழுது ஒரு கத்தியை எடுத்து வரும்படி அவர் தாயார் கேட்டுக் கொண்டார்.

விவேகானந்தர் பிடியை தன் கையில் வைத்துக் கொண்டு கூரான பகுதியை தாயின் பக்கம் நீட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் கேட்ட கேள்விக்கு அவர் பதில் கூறவில்லை.

ஒரு மாத காலமாக காத்திருந்தும் பதில் கிடைக்கவில்லை. ஒருநாள் 'முடிவு கூறுங்கள்' என்று தாயிடம் போய் நின்றார். அன்றும் கத்தியைத் தான் எடுத்து வரச்சொன்னார்.

அன்று கத்தியின் கூர் பகுதியை தன் கையில் பிடித்துக் கொண்டு பிடிப் பகுதியை தாயின் பக்கம் நீட்டினார். உடனே அவரது தாயார் 'சரி! இனி நீ பிரம்மச்சாரியாகலாம்' என்று கூறியிருக்கிறார்.

“பிரச்சனைகள் காயப்படுத்தினாலும் அதைத் தாங்கிக் கொண்டு, துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு பிறருக்கு நல்லது செய்வதே ஆன்மிகம், பிரம்மச்சரியம். இதற்கு பரிபக்குவம் வேண்டும்” என்பதை தாயார் பரிபாசையாக உணர்த்தியிருக்கிறார்.

அறிவைப் பெருக்குவது

அறிவைப் பெருக்குவதற்கு வேதங்களில் நான்கு வழிகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1. பிரதியக்ஷா

2. அனுமானா

3. உபமானா

4. ஆகமா

பிரதியக்ஷா : நமது ஐம்புலன்கள் வழியாக பார்த்து, கேட்டு, உணர்ந்து தன் உள்ளத்தில் இறைவனைப் பற்றி நல்ல விசயங்களை பதிய வைத்துக் கொள்வதாகும். உதாரணமாக பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பகவான் ஞானவள்ளல் ஆகியோர் படத்தைப் பார்த்து மனதில் பதிய வைத்திருந்தால் நினைக்கும்போது அந்த உருவம் வருகிறதல்லவா?

அனுமானா : நாமாகவே நமது கற்பனையால் குத்து மதிப்பாக இறைவன் இப்படித்தான் இருப்பார் என்றும், ஏதாவது ஒரு விசயத்தைக் கேள்விப்படும்போது மனதை அறிவுப்பக்கம் நிலைநிறுத்திப் பார்க்காது இதுமாதிரிதான் இருக்கும் என்று முடிவெடுப்பதாகும்.

உபமானா : எந்த ஒரு விசயத்தையும் மக்களுக்குச் சும்மா சொன்னால் புரியவே புரியாது. அதனால் ஒரு உவமானக் கதையோடு சொல்லி புரிய வைப்பதாகும்.

பொதுவாக வேதங்களை நேரடியாக ஓதினாலும், கூறினாலும் பலர்

கேட்கமாட்டார்கள். அதேநேரத்தில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குருஷேத்திரப் போரின் போது கூறிய கீதா உபதேசம் சிறப்புப் பெற்றுவிட்டதல்லவா! இந்தச் சிறப்பு வியாச முனிவருக்கே சேரும்.

ஆகமா : நமது முன்னோர்கள் இறைவனை மக்கள் மறந்து விடக்கூடாது என்று பல ஆகமமுறைகளை வகுத்து வைத்து விட்டுச் சென்றனர். இது பாரம்பரியமாக வருவது. இதில் சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள் பல வகைகள் அடங்கும். இதன் உட்பொருளைப் புரிந்து கொண்டு இயங்கினால் சரியான பலன் உண்டு. புரியாதவர்களுக்குப் புதிராக இருக்கும்.

வழிகாணல் :

பொதுவாக இந்த நான்கு வழிகளில் மனிதர்கள் அறிவைப் பெருக்குகின்றனர். எதையும் அறிவுப்பூர்வமாகச் சிந்தித்து செயல்படும்போது உயர்வு என்பது உறுதியாகக் கிடைக்கிறது.

அதேநேரத்தில் மனதில் ஈடுபாடு இல்லாது, அறிவுப்பூர்வமாக செயல்படாது எடுக்கும் எந்த ஒரு முயற்சியும் சிறப்பாக இருக்காது. நல்ல மனம் இருந்தால் சிறந்த மார்க்கம் உண்டு.

விவேகமுள்ளவரே விழிப்புடையவர். இவர்கள் தனது முன்னேற்றத்தையும் அறிவையும் முயற்சியாலும் பயிற்சியாலும் பெருக்கிக் கொள்வர்.

எந்த ஒரு உயர்ந்த ஜீவனும் தனது குற்றங்களை உடனே கண்டறிந்து விலக்கி விட்டு தனது அறிவை ஒளிர அதாவது ஜொலிக்கச் செய்து விடும்.

“அறிவின் பெருக்கம் நாட்டின் வளர்ச்சி
அறிவின் சுருக்கம் நாட்டின் வீழ்ச்சி”

நம்பிக்கை

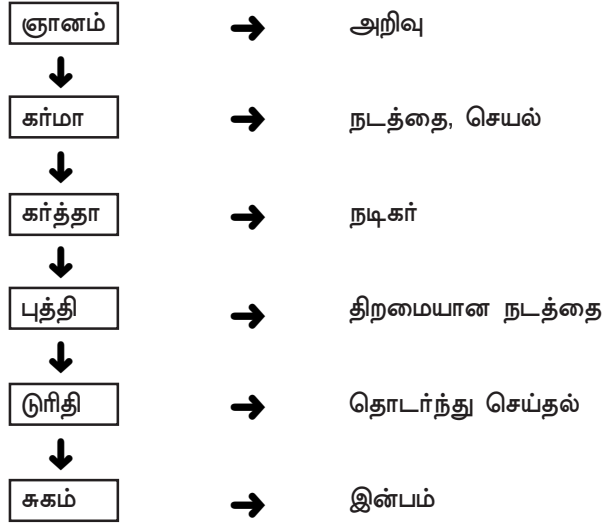
அலெக்சாண்டர் தான் திரட்டிய செல்வம் முழுவதையும் தன் நண்பர்களுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து விட்டு எதுவும் இல்லாது இருந்தபோது அவனது தாய் அவனிடம் “உனக்கென்று எதை வைத்திருக்கிறாய்” எனக் கேட்டாளாம்.

அதற்கு அலெக்சாண்டர் “எனக்கென நான் வைத்திருப்பது மீண்டும் இதைப் போன்ற திரளான செல்வத்தைத் திரட்டிக் கொள்ள என்னால் முடியும் என்ற நம்பிக்கையே என்று கூறியிருக்கிறார்.

எத்துணை படை பட்டாளங்கள், பாதுகாப்புகள் இருந்தாலும் தைரியமே உண்மையான நம் காவல்படை,

“நம்பிக்கையே பகவானை அடைய
துணை புரியும் வாகனம்”

**வெற்றி பெறும்
மனித நடவடிக்கை
அட்டவணை**

விளக்கம்

அறிவுப்பூர்வமாக
கர்மாவாகிய செயலை
கர்த்தாவாகிய நடிகர்
புத்திக்கூர்மையுடன்
திறமையாக தொடர்ந்து செய்தால்
இம்மையிலும் மறுமையிலும்
சுகம் பெறுவார்.

நமது அறிவு எப்படி வெற்றி பெறுகிறது என்பதை வேதம் மூன்று விதமாகக் கூறுகிறது. 1) சிராவணா, 2) மணனா, 3) நித்தியாசனா

சிராவணா பொதுவாக படிப்பாலும், நல்லதைக் கேட்பதாலும் பயிற்சியாலும் முதல் கட்டத்தில் வெற்றி கிடைக்கிறது. செவிச்செல்வம் சிறந்த செல்வம். படிப்பறிவு இல்லாதவன் கூட கேள்வி ஞானத்தால் வெற்றி பெற்று விடுவான்.

மணனா இரண்டாவதாக நல்ல விசயங்களை உள் வாங்கி பிரதிபலிப்பதால் அதாவது சிந்திப்பதால் அறிவு வெற்றி பெறுகிறது. நல்ல வைரமாக இருந்தாலும் அதை முறையாகப் பட்டை தீட்டினால்தான் ஜொலிக்கும்.

நித்தியாசனா மூன்றாவதாக மனிதனுக்கு ஒரு நிலைப்பாட்டின் விளைவாலும், தியானத்தாலும் வெற்றி கிடைக்கிறது. துப்பாக்கி வைத்திருக்கும் வேடுவன் குறி வைக்கும் பொருள் மீது மனதை வைப்பதுபோல் நாம் இறைவன்மேல் மனதை செலுத்த வேண்டும்.

விளக்கம்

சூரிய வெளிச்சம் வெப்பமானதாக இருந்தாலும் அந்த வெளிச்சத்தில் குவிலென்ஸைக் காட்டி அதன் அடியில் பேப்பரை வைத்தால் நெருப்பு பற்றிக் கொள்கிறதல்லவா.

அதைப்போன்று தான் நமது மனமும் இறைவனை நோக்கி உட்புறமாக குவியும்போது அறிவின் வெற்றி நமக்குள்ளே பிரகாசமாகிறது.

பொதுவாக எல்லோரும் கடவுளை நோக்கியே தொடர்பு வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான் உண்மை. உதாரணமாக வெளிநாட்டில் வேலைக்கு போனவர் தாய்நாட்டில்

பெற்றோர்களிடம் தொடர்பு வைத்திருப்பது என்பது எவ்வளவு முக்கியமோ அதைப்போன்று தான் ஒவ்வொரு ஜீவனும் இறைவன்மேல் மனதை செலுத்த வேண்டும் என்பது மிக மிக முக்கியமாகும்.

“பறவை ஒன்று உட்கார்ந்திருக்கும் பொழுது தன் சிறகுகளை அது சுமக்கிறது;

பறக்கும்பொழுது சிறகுகள் பறவையைச் சுமக்கிறது. சோம்பேறியைச் சமுதாயம் தாங்குகிறது.

உழைக்கும் அறிவாளி சமுதாயத்தை தாங்குகிறான்”

பகவதீகையில் அர்ச்சுனன் பதினாராம் அத்தியாயத்தில் ‘பகவானே! மிகவும் ரகசியமான தத்துவங்களை அறிந்து கொள்ளத் தகுதி கொண்டவர் யார்?’ என்று கேட்கிறார்.

பகவான் : இறையருட் செல்வம் பெற்ற தகுதியுள்ள அறிவாளியின் அடையாளங்கள் இப்படிப்பட்டவை என்று கூறுகிறார். கவனமாக மூன்று முறையாவது 26 விசயங்களையும் படித்து உணர்ந்து பாருங்கள்.

1. என்னிடமே உள்ள திட நம்பிக்கையால் அச்சமின்றி வாழ்தல்.
2. அந்தக் கரணத்தில் என்னையே அடைய வேண்டும் என்னும் திடமான நிச்சயம் கொள்ளுதல்.
3. என்னைத் தத்துவ ரீதியாக அறிவதற்கு ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் சமநிலையில் இருத்தல்.
4. ஸாத்வீகமான தானம் செய்தல்.
5. ஐம்புலன்களையும் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருத்தல்.
6. தன் கடமைகளை முறையாகச் செய்து வருதல்.
7. சாஸ்திரங்களின் சித்தாந்தங்களை தனது சொந்த வாழ்வில் செயல்படுத்துதல்.

8. தன் கடமைகளைச் செய்துவரும் போது ஏற்படும் இடையூறுகளை மகிழ்ச்சியுடன் பொறுத்தல்.
9. உடலாலும், உள்ளத்தாலும் வாக்கிலும் நேர்மையாக இருத்தல்.
10. உடல், உள்ளம், வாக்குகளால் எந்தப் பிராணிக்கும் சிறிதளவும் துன்பம் தராதிருத்தல்.
11. கண்டதையும், கேட்டதையும், அறிந்ததையும் உள்ளது உள்ளபடியே இனிய சொற்களால் சொல்லுதல்.
12. எல்லாமே ஈஸ்வர ஸ்வரூபம் என்ற உணர்வுடன் எவரிடமும் எதனிடமும் கோபம் கொள்ளாதிருத்தல்.
13. உலகியல் ஆசைகளைத் துறப்பது.
14. அந்தக் கரணத்தில் விருப்பு - வெறுப்புகளால் எழும் உணர்ச்சி வேகங்களை அடக்குதல்.
15. கோள் பேசாதிருத்தல்.
16. எல்லா உயிரினங்களிடத்திலும் இரக்கமும், பரிவும் ஏற்படுதல்.
17. உலகியல் பொருட்களில் ஆசை கொள்ளாதிருத்தல்.
18. செய்யத்தகாததைச் செய்வதில் வெட்கப்படுதல்.
19. மென்மையான இதயம் கொண்டிருத்தல்.
20. சபலசித்தம், அவசரப்படுதல் இரண்டும் இல்லாதிருத்தல்.
21. உடல் வாக்கு இரண்டிலும் சக்தி கொண்டிருத்தல்.
22. தண்டனை அளிக்கும் திறன் இருந்தாலும் குற்றவாளியின் குற்றத்தை மன்னித்தல்.
23. எந்த சூழ்நிலையிலும் தைரியமாக இருத்தல்.
24. உடலைத் தூய்மையாக வைத்திருத்தல்.
25. பழிவாங்கும் எண்ணம் இல்லாதிருத்தல்.
26. தான் உயர்ந்தவன் என்ற மனப்பான்மையும் செருக்கும் கொள்ளாது இருத்தல்.

வழி காணல் :

முடவன் யார்?

என்று ஆதிசங்கரரைப் பார்த்து கேட்ட கேள்விக்கு அவர் கூறிய பதில். “முதிர்ந்த வயதில் தீர்த்த யாத்திரை போகிறவனே முடவன்”.

‘இளமையில் கல்’ என்று இளைஞர்களைப் பார்த்து நெத்தியில் அடித்தது போன்று ஒளவையார் சொல்லி வைத்திருக்கிறார்கள்.

மற்றொருவர், ‘கண்ணுகெட்டு சூரிய நமஸ்காரமா’ என்று இளமையில் கோட்டை விட்டவர்களைப் பற்றி கிண்டல் செய்திருக்கிறார்.

பொதுவாக இளமையிலேயே அறிவின் தன்மையை உணர்ந்து, சிந்தித்து செயலாக்கம் செய்து வரும்போது நமது முதுமையிலும் அது வைரம் போன்று மங்காது பிரகாசிக்குமல்லவா.

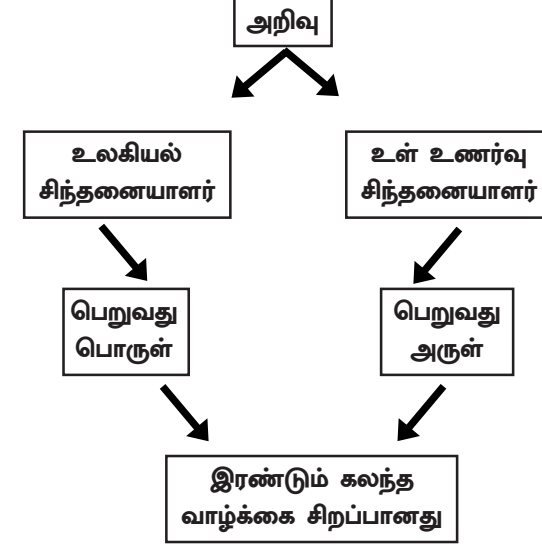
மகாத்மா காந்தி, ஜனாதிபதி அப்துல்கலாம் போன்றவர்கள் இல்லையா? இளைஞர்களே தயாராகுங்கள், முதியவர்களே நம் இளைஞர்களைத் தயார்ப்படுத்துங்கள்.

பகவான் கூறிய 26 விசயங்களும் உங்களிடம் சரியாக இருக்க இறைவனிடம் வேண்டுகிறேன். நீங்களும் முயற்சி செய்யுங்கள்.

உழைப்பிலும் முயற்சியிலும் தான் நமது வெற்றியை இறைவன் இணைத்து மறைத்து வைத்திருக்கிறார். இதை ஒரு போதும் மறந்து விடாதீர்கள்.

நல்லதை நீங்கள் பின்பற்றுவதோடு மற்றவர்களையும் பின்பற்ற வைப்பதுதான் அறிவின் இரட்டிப்பு வெற்றியாகும்.

**பொருள் பெற
அருள் பெற**

1. பொருள் பெறுவது

இவ்வுலகில் வாழ பொருள் வேண்டும். மக்களுக்குப் பிடித்தமான வீடுகள் அமைத்தல், விதவிதமான உணவுப் பொருள்கள், வாகனங்கள் வாங்குதல், ஆடை ஆபரணங்களை வாங்குதல், பல வழிகளில் பணம் ஈட்டுதல் யாவும் உலகியல் சிந்தனையால் வருபவை.

2. அருள் பெறுவது

கோயிலை தனக்குள் அமைத்து தியானித்தல், பலருக்கு ஆன்மிகச் சிந்தனையைத் தூண்டுதல், பொதுப்பணி செய்தல், இயன்றவரை ஏழைகளுக்கு உணவளித்தல், பள்ளிகள் அமைத்து அதில் ஆன்மிகத்தையும் சொல்லுதல் இவை யாவும் அருள் பெறும் வழிகளாகும்.

3. அருளும் பொருளும் கலந்த வாழ்க்கை

என்னதான் சத்தான உணவாக இருந்தாலும் உப்பில்லாத உணவு எப்படி ருசி இல்லாது போய் விடுமோ அதைப்போன்று தான் பகவானின் நினைப்பு இல்லாத பணக்காரர்களின் வாழ்க்கை. அத்துடன் கண் இருந்தும் குருடராய் இருப்பது போல் வீணாகிவிடும். இதனால் ஒவ்வொருவரும் பணம் ஈட்ட முயற்சிப்பது போல் பகவானின் அன்பைப் பெற தியானம் செய்ய வேண்டும். அப்படி தியானம் செய்து கொண்டு தொழில் செய்தால் அருளும், பொருளும் கிடைக்கும். இரண்டும் கலந்த வாழ்க்கை “கண்ணும் அதில் உள்ள கருமணியும்” போன்றதாகும்.

“சுய நலமற்ற செயலெல்லாம் அறச் செயலாகிறது”

“ஆற்றல் அதிகரிக்கும்படிக்கு அறிவும், அமைதியும் அதிகரிக்கிறது”

“கடமை ஒவ்வொன்றிலும் கடவுள் தன்மையுண்டு கடமையைப் பாங்குடன் செய்வதே சீரிய வழிபாடாகும்”.

- அருள் விருந்து

உலகத்தில் மனிதர்கள் தோன்றுவதே மீண்டும் முயன்று இறைவனை அடைவதற்காகத்தான். ஆனால் இந்த உலகில் இறை உணர்வு பெற்று, இறைவனை அடையும்வரை உயிர்வாழத் தேவைப்படுவது தான் பொருள்.

பொருள் நமக்கு உலகில் வாழ ஆதாரமாக இருப்பதால் அதற்கு பொருளாதாரம் என்று பெயர் வந்துள்ளது.

‘பொருளோடு அருள் சேர்க்க வேண்டும்’ என்பதுதான் நமது கொள்கையாகும். இரண்டு வழியில் பயணம் செய்ய முடியாது என்று நீங்கள் நினைக்கலாம்.

ஆனால் இங்கு நாம் செய்ய வேண்டியது, எந்த வேலையைச் செய்கிறோமோ அது பகவானின் வேலை, அதில் நாம் தலைமை வேலைக்காரன் என்ற அக்கறையோடு அவர் நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டே செயல்படும்போது இரண்டு பக்கமும் வெற்றி பெற வாய்ப்புள்ளது.

உலக வாழ்க்கையில் தொழில் செய்வதாலும், வேலை பார்ப்பதாலும், அதன் மூலமாக பலரிடம் தொடர்பு வைத்திருக்கிறோம். நமது ஆன்மிக முன்னேற்றத்தை அவர்களிடம் காட்டி அவர்களையும் நாம் நல்வழிப்படுத்தலாம்.

நாம் செய்யும் பணியில் கிடைக்கும் வருவாயில் சிறிய அளவு சேமித்து அதை ஆன்மிகப் பணிக்கு செலவிடலாம். இதனால் உள் உணர்வும், வெளி உணர்வும் தெளிவடையும்.

பொதுவாக உலகியல் சிந்தனை செய்வதற்கு முன் இறைவனிடம் மண்டியிட்டு வணங்கி ஒரு விசயத்தை

சிந்தித்துப் பாருங்கள். அந்த சிந்தனை மிகச் சிறப்பாக வெற்றி பெறும்.

இறைவனை வணங்குவதற்கும் சரியான முறை தெரிய வேண்டும். வெளியில் வணங்காது மனதில் பதிந்துள்ள கோயிலை உங்கள் உள்ளத்தில் கொண்டு வந்து அங்கே பகவானை நிலைநிறுத்தி அவர் காலில் விழுந்து வணங்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

எதிலும் சாமர்த்தியமும், தன்முனைப்பும், சுயநலமற்ற உழைப்பும், பெருந்தன்மையும், உதவும் குணமும், ஏமாறாத மனமும், தெளிந்த சிந்தனையும், மற்றவர்களை மதித்தலும், நமது முன்னேற்றத்திற்கான சாதனங்களாகும்.

உங்கள் உண்மையான பாதையில் சில தடைகள் வரத்தான் செய்யும். பொறுமையும் நிதானமும் மிகவும் தேவை. அப்பொழுது தியானத்தை அதிகரிக்க வேண்டும்.

பயம் வரும்போது

ஓம் நமசிவாய வாழ்க! வாழ்க!

ஓம் சச்சிதானந்தம் வாழ்க! வாழ்க!

ஓம் சற்குருநாதர் வாழ்க! வாழ்க!

என்று பகவான் நாமத்தை தொடர்ந்து உச்சரிக்க வேண்டும். பணம் ஈட்ட முயலும்போதும், தியானம் செய்ய முயலும் போதும் தடைகள் வருவது இறைவனின் ஏற்பாடுதான் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதனால் பிரச்சனையை நமக்குக் கொடுத்தவரே கடவுள்தான் என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டு உடனே அவர் காலில் மானசீகமாக விழுந்து பரிபூரணமாக தொடர்ந்து வணங்கி வந்தால் கண்டிப்பாக வெற்றி பெறுவீர்கள்.

மனம் இறைவனை வணங்காது ஏமாற்றப் பார்க்கும். அதில் ரொம்ப கவனம் தேவை. பணம், பதவி என்று வரும்போது நேரமில்லை என்று மனம் தியானத்தை செய்ய விடாது தடுக்கும்.

இந்த சமயத்தில் ரொம்ப கவனமாக அவ்வப்போது சிறிது நேரத்தை ஒதுக்கி பகவானை நினைத்துவர வேண்டும். இது அன்றாடம் வங்கியில் சிறுசேமிப்புக்கணக்கில் பணம் போட்ட மாதிரி புண்ணியத்தை சேர்க்கும், புண்ணியம் சேரும் போது அதையும் இறைவன் பாதத்தில் அர்ப்பணிக்கும் போது பகவானின் அருள் நமக்கு கிடைக்கிறது. பிறகுதான் மனம் சிறிது அடங்கும்.

பணம் ஈட்ட வழி கிடைத்த போதும், அத்துடன் பணம் மள மளவென வந்து கொண்டிருக்கும் போதும், இறை நினைப்பு உள்ளத்தில் குறையுமேயானால் பணம் இருந்தும் சிலர் பெரிய நோயாளியாகி விடுகின்றனர். அல்லது திடீரென எல்லா செல்வத்தையும் இழந்து விடுகின்றனர்.

எது எப்படியோ, வாழ்க்கையில் தன்முனைப்பு என்பது தியானம் செய்வதிலும் பொருள் ஈட்டுவதிலும் இருக்க வேண்டும். அப்படி தன்முனைப்புடன் இருப்பவர்களை இறைவன் ஒருபோதும் கைவிடமாட்டார்.

“தன்முனைப்புடன் தொழில் செய்வதால்
பொருள் சேரும்
தன் முனைப்புடன் தியானம் செய்தால்
அருள் சேரும்”

கவனம் தேவை

ஒவ்வொரு டைய வாழ்க்கையிலும் கவனம் இருந்தால்தான் அவர்கள் பணியாற்றும் துறையில் வெற்றி பெற முடியும்.

ஒருவரிடம் திறமை, பணம், அறிவு, செல்வாக்கு நல்ல அனுகூலமான வாய்ப்பு இருந்த போதும் அவரது கவனக் குறைவால் யாவும் பிரயோஜனமில்லாமல் போய் விடலாம்.

தியானிப்பவர் மனதை கவனித்து இறைவன் பக்கம் திருப்பத் தெரியாவிட்டால் அதற்கு பெயர் தியானம் இல்லை.

1. தொழிலில் கவனக் குறைவு - நஷ்டத்தை உண்டு செய்யும்.
2. பேச்சில் கவனக் குறைவு - பகைமையை உருவாக்கும்.
3. உடலில் கவனக் குறைவு - உயிருக்கு ஆபத்து.
4. தியானத்தில் கவனக் குறைவு - மனம் ஒருநிலைப்படாது.

காமம் - ஆசை

“அஞ்சாதவனும் ஆசைப்படாதவனும் உண்மையான மனிதன்”

“மேகம் நீங்கியபின் பெளர்ணமி நிலா உலகுக்கு வெளிச்சம் தருவது போன்று மனத்தின் ஆசை நீங்கப் பெற்றவர் உலகுக்கு அமிர்தம் போன்றவராகிறார்”

பெருஞ் செல்வத்தில் அழுந்திக்கிடப்பவன் கூண்டுக்குள் அடைபட்ட பறவை போன்றவன். அவனுடைய வாழ்வு ஞானமற்றது. விரிவடைவதில்லை.

- அருள் விருந்து

பகவத் கீதையில் அர்ச்சுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், ‘மனிதன் தான் விரும்பாமலேயே தூண்டப்பட்டவர்போல் பாவத்தை செய்வது ஏன்?’ என்று கேட்கிறார்.

பகவானின் பதில் :

அர்ச்சுனா! இதற்கு காரணம் காமம், கோபம், போதும் என்ற எண்ணமில்லாதது.

“நெருப்பை புகை மூடுவது போல கண்ணாடியை அழுக்கு மூடுவது போல கருவை கருப்பை மூடுவது போல ஞானத்தை காமம் மூடியிருக்கிறது.”

மனம், புத்தி, புலன்களைக் கொண்டு ஞானத்தை மறைத்து ஆத்மாவை மோகத்திற்கு ஆட்படுத்துவது இந்த காமம் தான். எனவே, முதலில் புலன்களை அடக்கி காமத்தை கொல். அதாவது சாகடித்து விடு.

“உடலைவிட புலன்கள் உயர்ந்தவை புலன்களை விட மனம் உயர்ந்தவை

மனதை விட புத்தி மேலானது
புத்தியை விட ஆத்மா உயர்ந்தது.”

உன் புத்தியைப் பயன்படுத்தி காமம் என்ற பகைவனை
அழித்து விடு' என்று பகவான் கூறுகிறார்.

தன்னைக் கொண்டுதான் தன்னை வெற்றி கொள்ள
வேண்டும். நல்ல ஞானகுரு, சற்குருமார்கள் கிடைக்கும்போது
அவர்களைப் பணிந்து பின்பற்ற வேண்டும். மேலே குறிப்பிட்ட
விசயங்கள் அனைத்தையும் பகவானின் அருளால் பின்பற்றி
வெற்றி பெற பகவானின் பாதத்தை உங்கள் உள்ளத்தில் வைத்துப்
பிடிக்க வேண்டும். உள்ளம் என்பது நமது தலையில் இருக்கும்
முளை, இருதயம் அல்ல.

ஒரு நடிகரை நினைத்தவுடன் மனக்கண்முன்
கொண்டுவரும் உங்களுக்கு, ஏன் உங்கள் குரு, ஸ்ரீகுரு,
சற்குருமார்களை மனதில் கொண்டு வர முடியாது? முயன்றால்
முடியும். இறைவனின் அருள் உங்களுக்கு கிடைக்கும்.

“நம்புங்கள் இன்றே நடைமுறைப்படுத்துங்கள்
விரைவில் வெற்றி பெறுவீர்கள்!”

பொதுவாக முறையோடு கூடிய தூய அன்பு பந்த
பாசத்தை உண்டு பண்ணுவதில்லை. ஒவ்வொரு மனிதனின்
வெற்றியும், அசாத்திய தைரியமும், செய்ய முடியாத ஒன்றைச்
செய்யும் திறனும் இறைவனுடைய பேரருளால்தான்
கிடைக்கின்றன.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சிறப்பான இயல்பு இருக்கிறது.
அதை அவன் உணராது மேலோட்டமாக இருக்கிறான்.
அவனுக்கு ஞாபகப்படுத்துவதே அருள் பணியாகும்.

“ஆண் பெண் என்னும் வேற்றுமைக்கு அப்பால்
போனவன் அனைவர்க்கும் உரியவன் ஆகிறான்”. உதாரணம்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். ஒருவர் சமநிலைக்கு வந்தவுடன் எல்லோரிடமும்

இறைவன் இருப்பதை அறிந்து விடுவார். ஆனால் மனிதனோ
தன்னை அறியாது தவிக்கிறான்.

“வீரனைப் போன்று சாகத் தெரிந்து கொண்டவனே
வீரனைப் போன்று வாழவும் வல்லவனாகிறான்.”

“ஓரே லட்சியத்தைப் பிடியுங்கள். அதை உறுதியாகப்
பிடியுங்கள். அதில் கண்டிப்பாக நலம் பெறுவீர்கள்!

வள்ளுவர் ‘உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகு’ என்று தான்
கூறினாரே தவிர கலந்து விடு என்று சொல்லவில்லை. நாம்
கலக்க வேண்டியது பகவானிடம் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.
கடந்த காலத்தைப் பற்றி கவலைப்படாதீர்கள். நிகழ்காலத்தை
இறைவனது காலமாக்குங்கள். நீங்கள்தான் வெற்றி பெற்ற
மனிதர்.

“காலத்தை சரியாகப் பயன்படுத்தக் கற்றுக் கொண்டவர்
காலத்தை வென்றவராகிறார்.”

“அருளைத் தேடுபவர் அதை இழப்பதில்லை
பொருளைத் தேடுபவர் அதை இழந்தே ஆக வேண்டும்”.

**நல்ல சிசியன் நூறு உறவினர்களுக்கு சமம்
நல்ல குருநாதர் இந்த உலகத்திற்கே சமம்**

பேச்சாற்றல்

சொல்ல நினைத்ததை இடையில் மறவாது, எங்கும் நல்ல கருத்தை எடுத்துப் பேச வல்லவனாகவும், தடுமாற்றமில்லாது, வாக்குவாதத்திற்கு அஞ்சாது பேசத்தக்கவனாகவும் உள்ளவனை எவராலும் வெற்றி கொள்ள முடியாது என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

“சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது”

பற்று

1) தன்னை விட கற்றாரைக் கண்டால் அச்சம்; இது தான் கற்ற கல்வியால் வந்த செருக்கு.

2) தம்மினும் செல்வமிக்காரைக் காண அச்சம்; இது தன் செல்வம் குறைத்து மதிப்பிடப்படுமோ என்ற தளர்ச்சி.

3) தன்னைவிட அதிகாரத்தில் உயர்ந்தவரைக் காண அச்சம்; இதுதான் தண்டிக்கப்படுவோமோ என்ற உணர்ச்சி.

4) வயது ஏற ஏற தன் அழகு குறையுமே என்ற அச்சம்; இது உடற்பற்றின் வெளிப்பாடு.

5) ஆயுள் கழிகிறதே என்ற அச்சம்; இது உயிர்மேல் கொண்ட பற்று.

இந்தப் பற்றை பகவானிடம் வேண்டி ஒழிக்க வேண்டும். பற்றொழிந்த நிலையே வாழ்வில் அச்சமற்ற நிலையாகும்.

**காமம் - ஆசையின்
ஆக்கிரமிப்பு
அட்டவணை**

1.	காமம்	ஆசை
2.	குரோதம்	ஆசையால் பகை
3.	மோகம்	ஆசையால் உருகுதல்
4.	லோபம்	ஆசை பேராசையாகுதல்
5.	மதம்	ஆசை விடாப்பிடியாகி திமிராகுதல்
6.	மாட்சரியம்	ஆசைப்பட்டதை அடைந்தே தீருவேன் என்பது
7.	பயம்	மேற்கண்ட விசயங்களில் மாட்டி குழம்பி பயந்து கடைசியில் தன் நிலையை இழத்தல்

மருந்து என்று சொன்னால் நோய் போகாது; நோயைப் போக்க மருந்தை உண்ண வேண்டும். பகவானே என்று வாயால் சொன்னால் போதாது; கடவுளை நினைத்து தியானித்தால்தானே காமம் என்ற நோய் காணாமல் போகும்.

பிறரை மகிழ்விப்பதற்கு நீங்கள் வீணை வாசிக்கலாம். தன்னை மேலோன் ஆக்குவதற்கு அது உதவாது - ஆனால் தன்முனைப்பும் தியானமும் என்றும் உதவும்.

மனிதன் தனக்குத் தானே நண்பன். தனக்குத் தானே பகைவன்.

1) காமம்	2) குரோதம்
3) மோகம்	4) லோபம்
5) மதம்	6) மாட்சரியம்
7) பயம்	

என்ற ஏழு நிலைகளைத் தான் ஏழு மாடி அடைப்பு, ஏழுதிரை, ஏழுகடல் என்றெல்லாம் கூறப்படுகிறது. இது உண்மையிலும் உண்மையாகும். உண்மையைத் தவிர வேறொன்றும் ஞானிகள் கூறமாட்டார்கள் என்பதை முதலில் நாம் நம்பியாக வேண்டும்.

இறைவன் நமக்குள்ளே இருந்தும் அவரை காணவிடாது நம்மைத் தடுப்பது நமக்குள்ளே ஆசை எடுக்கும் ஏழு அவதாரங்கள்தான் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதைப்பற்றி முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள இப்பொழுது நாம் ராமாயணத்திற்குள் சென்று ராவணனைப் பற்றி பேசுவோம். பிறகு சிந்திப்போம். முடிவில் உணர்வோம்.

காமம் : ராவணன் தவவலிமையுடையவன் என்பதை அவனுடைய அற்புதச் செயலாலும், வீரத்தாலும் அறிவோம். இருப்பினும் அவனுடைய தவறான ஆசையால் சீதையை கைபடாது பலாத்காரமாக அபகரித்துச் சென்றான். இது,

காம ஆசையின் வெளிப்பாடு.

குரோதம் : சீதையை சிறை வைத்த காரணத்தால் பகவான் ராமருடைய பகையைத் தேடிக்கொள்கிறான். இதனால் குரோதம் என்ற பகை வளர்கிறது. சீதைப்பிராட்டியார் அசோகவனத்தில் சிறை வைக்கப்பட்டிருப்பதை ஆஞ்சநேயர் வாயிலாக அறிகிறோம். இது,

பகையின் துவக்கம்.

மோகம் : சீதையின் அழகில் மயங்கி ராவணன் உருகுகிறான். மற்றவர்களை வைத்து சமாதானம் செய்து தன்னைத் திருமணம் செய்ய முயற்சிக்கிறான். இது,

ஆசையின் உருக்கம்.

லோபம் : சீதைப் பிராட்டியாரின் அழகை நினைத்து நினைத்து மனம் கற்பனை செய்யச் செய்ய அது லோபம் என்ற பேராசையாக மாறுகிறது. இது,

காமத்தின் பேராசை.

மதம் : அவனுடைய ஆசை, விடாபிடித்தன்மை பெரிதாகிய பிறகு, அதைத் தடுக்க யாரும் வரக்கூடாது என்று கூறுகிறான். யார் சொன்னாலும் கேட்கமாட்டேன் என்று தனது திமிரை வெளிக்காட்டுகிறான். இங்கு

காமம் திமிரை காட்டுகிறது.

மாட்சரியம் : “ஆசைப்பட்டதை அடைந்தே தீருவேன். ராமரிடம் சீதையைத் திரும்ப அனுப்ப மாட்டேன்” என்று கூறி போர் புரிய தயாராகிறான். ஆனால் அவன் உணர்வுப் பாதையில் வரவில்லை. அதனால் அவதாரபுருஷரைப் புரிந்த கொள்ள இயலவில்லை. போர் உருவாகிவிட்டது.

ஆசையால் அடைந்தே தீருவேன் என்ற நிலை மாட்சரியமாகும்.

பய : யுத்தம் மூண்டது. இரு தரப்பிலும் சண்டை பலமாக போடப்பட்டதால் 18 மாதங்கள் கழிந்தன. கடைசியில் நிராயுதபாணியாக ராமபிரான் முன் நிற்கிறான் ராவணன். பயம் அவனை வாட்டுகிறது. “இன்று போய் நாளை வா” என்று அவனைத் திரும்ப அனுப்புகிறார் ராமர்.

ஆசை தன் நிலையை இழக்க வைக்கிறது.

“கண்ணாடியில் தெரிகின்ற கெட்ட பொருள்களின் பிம்பம் அந்தக் கண்ணாடியைக் கெடுப்பதில்லை. அதுபோல் உலகில் உள்ள தீமைகள் சான்றோர் மனதை மாசுபடுத்துவதில்லை”.

கருத்துரை : நிராயுதபாணியாக நின்ற இராவணன் நிலை தடுமாறுகிறான். அவனைப் பார்த்து ராமர் ‘இன்று போய் நாளை வா’ என்கிறார். இந்தச் சூழலில், அவர் கூறிய நல்லவார்த்தையும், அவருடைய பெருந்தன்மையும் ராவணனை உணர்வுப் பாதையில் இழுத்துச் சென்றாலும் கவுரவம் என்று ஒன்று தோன்றி அவனுடைய உணர்வுப் பாதையில் முன்னேற விடாது கதவை அடைத்து விடுகிறது.

பயம் என்பது மனிதனின் முழு சக்தியையும் வழி மறித்து பிடுங்கிக் கொண்டு விடும். என்ன செய்வது என்பதே தெரியாது. பதட்டமாகச் செயல்பட வைக்கும். சில நேரங்களில் மயங்கி விழ வைக்கும். அறிவு செயல்படாது இருக்க ஆசை எடுக்கும் **நெடூர்க் புரோகிராம்** தான் இந்த ஏழு நிலைகளும்.

கம்பீரமான தோற்றமும், வீரமும் கொண்ட ராவணன் ஆசையில் கால் வைத்து பயத்தில் மாட்டிக் கொண்டதால் தனது பர்சினாலிட்டியை இழந்தான். காலங்கள் தோறும் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கும் மகாபுருஷர்களைக் கண்டு பணிந்து வணங்க நமக்கு புண்ணியம் வேண்டும். ஆனால் ராவணன் தவசியாக இருந்த போதும் புண்ணியம் குறைவால் ஏமாற்றமடைகிறான். ‘**புண்ணியருக்குத்தான் ஞானம்**’.

உதாரணமாக! ஆசை என்பது நமக்கு அடிபட்டவுடன் ஏற்படும் புண் போன்றது. உடனே அதைக் கவனித்து நல்ல மருத்துவரிடம், மருத்துவம் பார்த்து விட்டால் சிலநாட்களில் அந்தப்புண் சரியாகிவிடுமல்லவா.

அதைப்போன்றுதான் தவறான ஆசைகள். அது தோன்றும் போதே நன்றாக சிந்தித்து அதில் இருந்து சுயமாக விடுபட தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நன்கு அறிவுரை கூறுபவர்கள், நல்ல ஆன்மிகப் புத்தகங்கள், நல்ல குருமார்கள் உங்களுக்கு உதவுவார்கள். இல்லாவிட்டால் புரை ஓடிய புண் போன்று பெரிய துன்பத்தைக் கொடுத்துவிடும்.

“நன்றி விசுவாசம் கொண்ட நற்பண்பு தெய்வ அம்சம்”

புண் தோன்றும் போதே அதைப் குணப்படுத்த முயற்சிப்பது போல் மனம் ஆசையைப் பற்றும் போதே அதை அடித்து விரட்ட வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் அது ஆழமாகி பயம் வரை வந்துவிடும். இதை சரிக்கட்ட உண்மை குருமார்களின் அறிவுரையை நாடவேண்டும். இதற்கு கவுன்சிலிங் என்பர்.

பொதுவாக மூக்குப்பொடி போட்டுக் கொண்டிருப்பவரிடம், ‘தாங்கள் பொடிப் போடுவது நலமல்ல, இதனால் கேள்வர் வரும்’ என்று பெரிய டாக்டர் அறிவுரை கூறினால் ஒரு சில வாரங்கள்

சென்று புகையிலை போடுவர் அல்லது சிகரெட் குடிப்பார். ஒன்றை விட்டால் அதை ஈடுகட்ட மற்றொன்று வேண்டும் என்பதுதான் மனித மனம்.

“நல்லாரோடு கூடியிருந்து பகவான் நாமத்தை ஓது. அதற்கு நிகரான வாழ்க்கைப் பயன் வேறு ஒன்றுமில்லை.”

அன்றாடம் உடலை தூய்மையாக்க ஆசைப்படுகிறோம். இதைப்போன்று நமது உள்ளத்தைத் தூய்மையாக்கி ஆனந்தப்படுத்த பகவான் நாமத்தை ஓத வேண்டாமா?

இன்றே தூரிதமாகுங்கள். உங்களிடம் உள்ள மிகப் பெரிய சக்தி இயங்கப் போகிறது. வழி தெரிந்த பின் பயணம் செய்யாது நிற்காதீர்கள்.

“கடவுள் நம் வீட்டிற்கு வரவும் போகவுமாக இருக்கிறார். அவரைத் தக்க வைத்துக் கொள்வது நம்மிடம் தான் இருக்கிறது.”

பகவத் கீதையில் அர்ச்சுனனுக்கு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பரமாத்மாவை அடைந்த நிலையான புத்தியுள்ள மனிதன் செயல் எப்படி இருக்கும், அவன் எப்படி இருப்பான் என்று கூறுகிறார். கவனமாகக் கேளுங்கள்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் :

“மனதில் உள்ள ஆசைகளைத் துறந்து தன் ஆத்மாவில் மகிழ்ச்சி கொள்பவன், துன்பத்தில் கலங்காது இன்பத்தில் நாட்டமில்லாது ஆசை, பயம், கோபம் நீங்கப் பெற்றவன், நன்மை தீமைகளில் விருப்பு வெறுப்பற்றவன். ஆமை தன் ஓட்டிற்குள் அனைத்து உறுப்புக்களையும் அடக்கி இருப்பது போல் புலன்களை அடக்கி ஆள்பவன் நிலையான புத்தியுள்ளவன்.

போக விசயங்களைச் சிந்திக்க சிந்திக்க மனிதனுக்கு அதன்மேல் பற்று ஏற்படுகிறது. பற்று ஏற்பட்டதால் ஆசை ஏற்படுகிறது. ஆசைக்கு இடையூறு வரும்போது கோபம் ஏற்படுகிறது. கோபத்தினால் அறிவின்மையும், அறிவின்மையால் நினைவுத் தடுமாற்றமும் ஏற்படுகிறது. நினைவுத் தடுமாற்றத்தால் விவேகம் கெடுகிறது. விவேகம் கெடுவதால் மனிதன் வீழ்கிறான்.

ஆத்மாவிற்கு கட்டுப்பட்டு புலன்களால் போகத்தை அனுபவிக்கும் மனிதன் உள்ளத்தெளிவு அடைகிறான். அதனால் அவனுக்கு எல்லா துக்கங்களும் நீங்கி விடுகின்றன. அவன் புத்தி பரமாத்மாவில் நிலை பெற்று விடும்.

புலன்களையும், மனதையும் வெற்றி கொள்ளாதவனுக்கு நிலையான புத்தி இருக்காது. அத்துடன் அமைதி என்பதே கிடைக்காது. பிறகு சுகமேது? எனவே போகங்களிலிருந்து புலன்கள் மீட்கப்பட்டால் நிலையான புத்தி உண்டாகிறது.

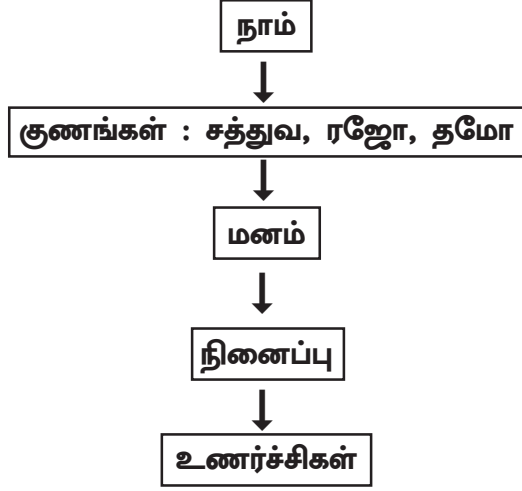
எல்லா உயிரினங்களுக்கும் எது இரவோ அப்பொழுது நிலையான புத்தியுடைய யோகி விழித்திருக்கிறான். உலகில் இன்பங்களுக்காக எல்லா உயிரினங்களும் விழித்திருக்கும்போது அந்த யோகிக்கு அது இரவாகிறது.

பெரிய கடலை நாடி வரும் ஆறுகள் கடலைக் களங்கம் செய்வதில்லை. அதுபோல் நிலையான புத்தியுள்ள மனிதனை போகங்கள் களங்கம் ஏற்படுத்துவதில்லை.

ஆசையற்று, கர்வமிழந்து உள்ளவன் சாந்தி அடைகிறான். இதுதான் பரமானந்த நிலை”.

வழிகாணல் : “நடைமுறை வாழ்க்கையில் காமம் என்ற ஆசை அலைபோல வரத்தான் செய்யும். அந்த நேரத்தில் புத்தியைக் கொண்டு மனதை இறைவன் பக்கம் திருப்பும் பக்குவத்தை உணர்ந்து கொண்டால் தாராளமாக வெற்றி பெறலாம். உலகியலில் வாழ்ந்து கொண்டு எல்லாவற்றிலும் ஓட்டியும் ஓட்டாமலும் பயணம் செய்து, பகவானிடம் நாம் ஒன்றாகக் கலந்து விட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு முயற்சித்தால், இறைவனே உங்களை வெற்றி பெற வைப்பார்.”

குணங்களால் குற்றம்
சேர்வதின் விதிமுறை

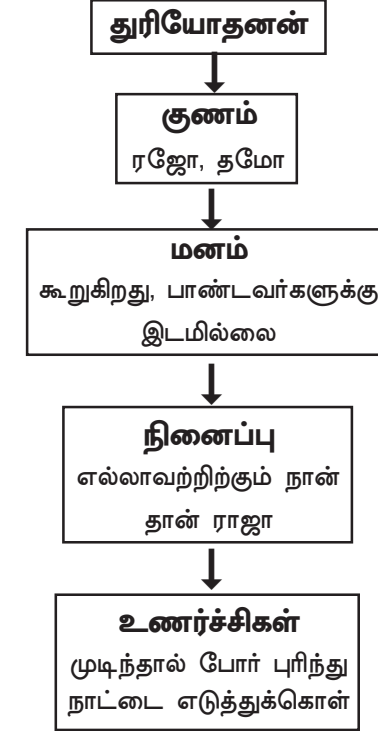
எந்தக் குணத்தால், எந்த சூழலில், எதோடு நாம் சேர்கிறோமோ அதில் நாம் சிறிதளவு கலந்து விடுகிறோம். அப்பொழுது ஒரு குற்றம் நம்மிடம் சேர்ந்து விடுகிறது.

சத்துவகுணத்தின் சேர்க்கையால் இறைப்பற்று ஏற்படும்போது நமக்கு உயர்வு கிடைக்கிறது.

“உலகில் இனிது வாழ்ந்திரு
ஆனால் கட்டுண்டு போகாதே”

“வயதை முன்னிட்டு பெரியவர் ஆவது சிறந்தது.
மனப்பான்மையும், உணர்ச்சியும், குணத்தையும்
முன்னிட்டு பெரியவர் ஆவது அதிலும் சிறந்தது.”

ரஜோ, தமோ குணமும்
துரியோதனன் செயலும்

“பிறர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தாதே அன்பு செலுத்து”

“ஆதிக்கக்காரன் ஒருபொழுதும்
வெற்றியடைய மாட்டான்” - அருள் விருந்து

துரியோதனனின் ரஜோ குணம், போர்க்குணமாக மாறியதற்கு காரணம் காமம். அதாவது நாட்டின் மேல் அவன் வைத்திருந்த ஆசை. இந்த ஆசையானது வளர்ந்து பேராசையாக மாறி குரோத, மோக, லோப, மத, மாச்சரிய, பய

என்னும் ஏழு திறைகள் படிப்படியாக தூரியோதனனை ஆக்கிரமித்து விடுகிறது.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முயன்ற சமாதான முயற்சியை தூரியோதனன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பகவான் என்று புரிந்து கொள்ளும் அறிவாற்றலும் அவனிடம் கிடையாது. பெரியவர்களின் அறிவுரையை அவனிடம் ஊடுருவியிருந்த ரஜோ குணம் உணரவிடாது தடுத்து விட்டது.

பொதுவாக தூரியோதனனோ படைகள், பட்டாளங்கள், வீரர்கள், மதிப்பு, மரியாதை, செல்வம், செல்வாக்கு என்று வெளியுலகை நம்பிய அளவிற்கு பகவானை நம்பவில்லை, தனக்குள் இறைவனைக் கொண்டு வரத் தெரியவில்லை.

பகவான் மனித ரூபத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணராக இருப்பதை உணர முடியாமல் போனதற்கு அவனுடைய உலகப் பற்று தான் காரணமாகும்.

குரு சற்குரு போன்றவர்களையும் அவன் மதிக்கவில்லை. இதனால் மனித ரூபியாக இருக்கும் பகவானை சாதாரண மனிதனாக நினைத்து விடுகிறான்.

இதனால் பகவான் அவனுக்கு எதிர்ப்பாக அர்ச்சுனனுக்குத் தேரோட்டியாகி விடுகிறார். இறைக்கவசத்தோடு அர்ச்சுனன் போர் புரிகிறார்.

ஆசையின் பிடியில் சிக்கிய தூரியோதனன் தனது தனித்தன்மையை இழந்து போரில் தோல்வியடைந்து இறக்கிறான்.

பிறப்பின் சிறப்பை அறியாத அவனுடைய மனம் மீண்டும் குப்பையை சேர்த்துக் கொண்டதால் அவனது ஆன்மா இறைவனடி சேராது துன்பக் கடலில் விழுந்து விட்டது.

“எண்ணத்தில் வளர்ச்சியடையாதவன் வாழ்க்கையில் உயர்வு பெற மாட்டான்” - அருள்விருந்து

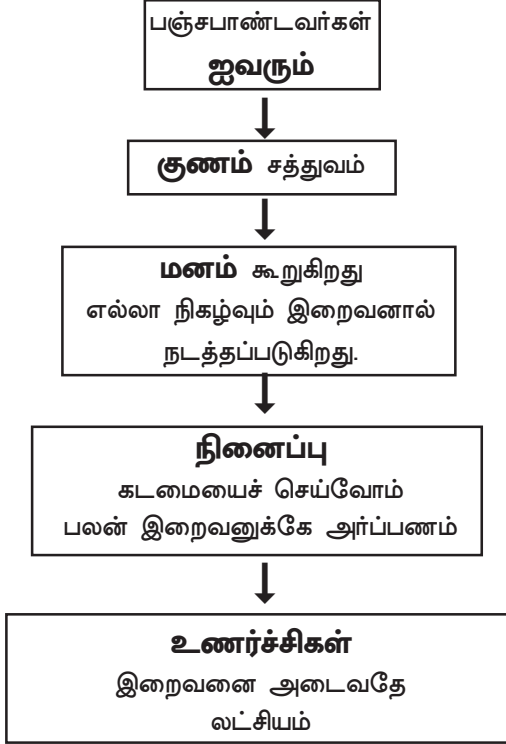
வைராக்கியம்

- 1) உறவு
- 2) பகை
- 3) பணம்
- 4) வறுமை
- 5) அதிகாரம்

வைராக்கியம் உள்ளவர்கள் இந்த ஐந்திற்கும் வசப்பட மாட்டார்கள். இவர்கள் தியாகிகள். எனவே, அஞ்சாமை என்ற சிறப்பான பண்பு இவர்களுக்கு இயல்பாகிறது.

வைராக்கியத்தால் புலன்களை வென்று விடுகின்றனர். புலன்கள் தன்னைக் கொன்று விடுமோ என்ற பயம் இவர்களுக்கு இல்லை.

**சத்துவ குணமும்
பாண்டவர்கள் சாதனையும்**

“பலமான காற்று வீச ஆரம்பித்தால் ஆகாயத்திலிருக்கும் மேகங்கள் சிதறடிக்கப்படும். இதுபோல் பகவானின் நாமத்தைச் சொல்லி தியானம் செய்பவரின் சிற்றின்ப வேட்கை விரைவில் காணாமல் போகும்”

“பெருஞ்சோதனையே பெரு வாழ்வுக்கு
வாயில் திறக்கிறது”

சோதனை என்ற பரீட்சைக்குத் தயாரான முதல்நிலை மாணவன் நல்ல மதிப்பெண்கள் எடுப்பது என்பது உறுதியாகும். ஆனால் அந்த மாணவனின் உழைப்பு, தூக்கமின்மை, இன்னும் சில துன்பங்கள் எல்லாம் அவனுடைய உயர்ந்த மதிப்பெண்களைக் கண்டவுடன் காணாமல் போய்விடுகிறதல்லவா!

இதைப் போன்றுதான் சத்துவ குணம் கொண்ட பாண்டவர்களில் தர்மர், சூதின் மேல் விளையாட்டாக ஆசை வைத்ததால் எல்லோரும் சேர்ந்து 12 வருடம் காட்டிற்கு செல்ல நேர்ந்தது. அந்த தருணத்தில் பகவான் ஞானப்படிப்பை அவர்களுக்கு துவக்கினார். துன்பத்தில் பேரின்ப நிலையைப் பெறும் வாய்ப்பை பகவான் உருவாக்கினார் என்பதுதான் உண்மையாகும்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சற்குருவாகவும், குருவாகவும் இருந்து பல போதனைகளைச் செய்து எல்லா வழியிலும் அவர்கள் பரிசுத்தமடைய உதவியிருக்கிறார்.

சத்துவ குணத்தில் பிறந்திருந்தாலும் அவ்வப்போது மற்ற ரஜோ, தமோ குணங்களும் நம்மைத் தொட்டுப் பார்க்கும் என்பது நியதி. இவைகளை சுத்தம் செய்யத்தான் பகவான் சத்துவ குணக்காரர்களுக்கு சோதனையைக் கொடுக்கிறார்.

“புறத்துறவிலும் உயர்ந்தது அகத் துறவு”

பொறுமையும், இறை நம்பிக்கையும் கொண்ட பஞ்சபாண்டவர்கள் காட்டில் பல இன்னல்களைச் சந்தித்தாலும் அதை பகவான் கொடுத்த பாடமாகவும், வரப்பிரசாதமாகவும் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கேற்றாற்போல் தியானத்தோடும் பக்தியோடும் வாழ்ந்து வந்தனர்.

சத்துவ குணம் கொண்ட பாண்டவர்கள் சிறு குற்றங்களை தாங்கள் அறியாமல் செய்த போது அதற்காக வருந்தி திருந்தும் பண்பாளராக வாழ்ந்திருக்கின்றனர். பதிமூன்று வருடத்திற்குப்

பிறகு தங்களது உரிமையைப் பெற குருசேத்திரப் போரில் ஈடுபடுகின்றனர்.

அந்தப் போரில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வழிநடத்துபவராகவும் அர்ச்சுனனான தனது சிசியனுக்கு தானே தேரோட்டியாகவும் இறங்குகிறார்.

பகவானை பூமியில் உணர்ந்து
அறிந்த பாண்டவர்களுக்கு
பார்புகழும் வெற்றி கிட்டுகிறது.

இந்த வெற்றி பாண்டவர்களின் இறை நம்பிக்கையால் கிடைக்கப்பட்டது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது.

அன்று தர்மமும், அர்ச்சுனனும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தேர்ந்தெடுக்காது அவருடைய படைகளை தேர்ந்தெடுத்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

சத்துவ குணம் கொண்ட அர்ச்சுனன் பகவானைத் தேர்ந்தெடுத்ததால் இம்மையிலும், மறுமையிலும் பாண்டவர்களுக்கு பகவான் வெற்றியைத் தேடித் தந்து விட்டார் என்பதை நாம் உணர்கிறோம்.

“ஒரு புத்திசாலியால் பலர் வாழலாம்
ஒரு மூர்க்கனால் பலர் அழியலாம்.”

பகவத் கீதையில் 17, 18-ம் அத்தியாயத்தில் அர்ச்சுனனிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கீதை உபதேசம் செய்ததை வியாச முனிவர் வர்ணிக்கிறார். இதைக் கவனமாகப் படித்து உணர்ந்து பாருங்கள்.

அர்ஜுனன் :

கிருஷ்ணா, சாத்திர விதி மீறி நம்பிக்கையுடன் வழிபடுகிறவர்களின் நிலை சத்துவமா, ரஜோவா, தமோவா?

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் :

இயல்பாக மனிதர்க்கு சத்வ, ரஜோ, தமோ என்ற மூவகை நம்பிக்கையுள்ளது. சொல்கிறேன், கேள்.

எந்த வகை நம்பிக்கையில் மனிதன் இருக்கிறானோ அந்த வகை நம்பிக்கையாகவே இருக்கிறான்.

சாத்வீக குணமுடையவர்கள் தேவர்களை பூஜிப்பர்.

ரஜோ குணமுடையவர்கள் யக்ஷர்களையும், அரக்கர்களையும் பூஜிப்பர்.

தமோ குணமுடையவர்கள் பிரேதங்களையும், பூதங்களையும் பூஜிப்பர்.

சாஸ்திர முறையற்ற கடுந்தவம் செய்பவர்கள், பகட்டும், அகங்காரமும், ஆசையும், கர்வமும் உடையவர்கள், உடலையும் உள்ளிருக்கும் என்னையும் துன்புறுத்துகிறார்கள். இவர்கள் அசுர குணமுடையவர்கள்.

மூவகையினருக்கான உணவும், யாகமும், தானமும், தவமும் மூன்று வகைப்படும்.

ஆயுள், அறிவு, பலம், உடல்நலம், அன்பு, இன்பம் இவைகளை வளர்ப்பதற்கு ஏதுவான நெய்யிட்ட ருதியான உணவுகள் சாத்வீகருடையது.

கசப்பான, புளிப்பான, சூடான, காரமான, வறண்ட எரிச்சலான, சூன்யம், கவலை, வியாதி இவைகளை தருபவைகளான உணவுகள் ரஜோவினருடையது.

வேகாத, ஊசிப்போன, தீய்ந்து போன, பழைய, மிச்சமுள்ள, சுத்தமில்லா உணவுகள் தமோவர்களுடையது.

பயன் நோக்காது, முறைப்படி ஒரு கடமையாக செய்யப்படும் யாகம் சாத்வீகமானது.

பயன் கருதி, பகட்டுக்காக செய்யும் யாகம் ரஜோஸமானது.

முறையற்று, அன்னமிடாது, மந்திரமின்றி, தட்சணையின்றி, சிரத்தையின்றி செய்யும் யாகம் தாமஸமானது.

தேவர், பிராமணர், பெரியோர், ஞானி இவர்களைப் பூஜித்தாலும், தூய்மையும், நேர்மையும், பிரம்மச்சர்யமும், அகிம்சையும் உடலால் செய்யப்படும் தவமும் தேவை.

பிறர் மனம் நோகா, உண்மையான, இதமான பேச்சும் வேதமோதுதலும் வாக்கால் செய்யப்படும் தவம்.

மனத்தெளிவு, மெளனம், அடக்கம், உள்ளத்தூய்மை இவை மனத்தால் செய்யப்படும் தவம்.

பயன் கருதா யோகிகளால் நம்பிக்கையுடன் செய்யப்படும் தவம் சாத்வீகமானது.

பாராட்டு, வெகுமதி, போற்றுதல் பெற வேண்டி பகட்டாகச் செய்யப்படும் தவம் ராஜஸமானது.

முரட்டுப் பிடிவாதத்திற்காகத் தன்னை வருத்திக்கொண்டு பிறருக்கு தீங்கிழைக்கச் செய்யப்படும் தவம் தாமஸமானது.

கடமையாகக் கருதி, சரியான இடத்தில், சரியான நேரத்தில், சரியான நபருக்கு அளிக்கப்படும் தானமும், உதவி செய்யாதவருக்கும் கூட அளிக்கப்படும் தானமும் சாத்வீகமானது.

பயனை கருதி, கைம்மாறு கருதி, வருத்தத்துடன் அளிக்கும் தானம் ராஜஸமானது.

தவறான இடத்தில், தவறான காலத்தில், தவறான மனிதருக்கு அவமரியாதையுடன் அளிக்கப்படும் தானம் தாமஸமானது.

பிரம்மத்திற்கு ஓம், தத், சத் என மூன்று பெயர்கள் உண்டு.

முன்பு என்னால் முறையே பிராமணர்கள், வேதங்கள், வேள்விகள் படைக்கப்பட்டன.

எனவே வேதமறிந்தவர்களால் செய்யப்படும் வேள்வி, தானம், தவம் முதலியவைகள் “ஓம்” என்று உச்சரித்தே தொடங்கப்படுகின்றன.

பலனைக் கருதாது வேள்வி, தவம், தானம், முதலியவை மோட்சத்தை விரும்பி “தத்” என்று உச்சரித்தே செய்வார்.

“உண்மை”, “நல்லது”, “மங்களமானது” என்ற பொருளில் “சத்” ஒலிக்கப்படுகிறது.

வேள்வி, தவம், தானத்தின் நிலைத் தன்மை “சத்” எனப்படுகிறது. அதன் கர்மமும் “சத்” எனப்படுகிறது.

சிரத்தையின்றி செய்யும் வேள்வி, தவம், தானம் “அசத்” ஆகும். இது மோட்சத்திற்கோ, வேறு நன்மைக்கோ உதவாது.

அர்ஜுனன் :

சன்னியாசம், தியாகம் என்பதன் பொருள் என்ன?

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் :

நலன் பெறச் செய்யும் கர்மங்களை விடுதல் சன்னியாசம் எனவும் கர்மங்களின் பலனை விடுதல் தியாகம் எனவும் ஞானிகள் கூறுவர்.

கர்மங்கள் தீங்குள்ளதால் நீக்க வேண்டும் என்று சிலரும், வேள்வி, தானம், தவம் எனும் கர்மங்களை விடக்கூடாது எனச் சிலரும் சொல்கிறார்கள்.

என் கருத்தைச் சொல்கிறேன். துறவு மூவகை. வேள்வி, தானம், தவம், இம்மூன்றையும் விடக்கூடாது. இவை அறிவாளரைத் தூய்மைப்படுத்தும். இவற்றை பற்றற்று பயன் கருதாது செய்ய வேண்டும் என்பது என் கொள்கை.

விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தை விடக்கூடாது. விட்டால் தாமஸ துறவாகக் கருதப்படும். இதையே துன்பம் என்று நினைத்து உடல் வருத்த பயந்து, கர்மம் செய்யத் தவறினால் ராஜஸ துறவாகக் கருதப்படும். பயன் கிட்டாது.

இதனைச் செய்தே தீர வேண்டும் என்ற நினைப்புடன் பற்று, பயன் விடுவது சாத்வீக துறவாகக் கருதப்படும்.

சந்தேகம் நீங்கிய உண்மைத் தியாகி, நன்மை பயக்காத செயலைக்கூட வெறுப்பதில்லை. நன்மையளிப்பதின் மேல் பற்றுக் கொள்வதில்லை.

இந்த உடலைப் பெற்ற மனிதன் முழுமையாக கர்மங்களை விட முடியாது. எனவே கர்ம பலனைத் துறந்தவன் தியாகி ஆகிறான்.

நல்லது, தீயது இரண்டிற்கான பலன்கள் துறவிகள் அல்லாதவர்க்கு இறந்த பின்னாவது உண்டாகும். துறவிகளுக்கு எப்பொழுதும் இல்லை.

ஆனால் கர்மங்கள் நிறைவேற ஐந்து காரணங்களை சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

உடல், செய்பவன், கருவிகள், செயல்கள் மற்றும் தெய்வம் ஆகிய ஐந்து காரணங்கள்.

உடல், மனம், வாக்கு இவைகள் நல்லதோ கெட்டதோ எந்த செயலைச் செய்தாலும் இவ்வைந்தும் காரணங்கள்.

பக்குவப்படாத புத்தியால் கர்மங்களை செய்வதில் ஆத்மாவை செய்பவனாகக் காண்பவன் உண்மை உணரா அஞ்ஞானி.

அகங்காரமின்றி, பற்றின்றி உள்ளவன் உலக மக்களைக் கொன்றாலும் பாவம் சேர்வதில்லை.

அறிவு, அறிபவன், அறியப்படுவது இம்மூன்றும் கர்மத்தைத் தூண்டுவன. கருவி, செயல், செய்பவன் இம்மூன்றும் நிறைவேற்றுவன.

அறிவு, செயல், செய்பவன் இம்மூன்றும் குணங்களைப் பொறுத்து மூவகையாகக் கொள்ளலாம்.

1) வெவ்வேறாகப் பிரிந்துள்ள எல்லா உயிரினங்களிலும் பிரியாமலிருக்கும் அழிவற்ற ஆத்மாவைக் காண்பது சாத்வீக ஞானம்.

2) வெவ்வேறாகப் பிரிந்துள்ள எல்லா உயிரினங்களிலும் தனித்தனியாக அழிவற்ற ஆத்மாவைக் காண்பது ராஜஸ ஞானம்.

3) ஒரே காரியம் (உடல்) தான் அனைத்தும் என்ற காரணமில்லாத, உண்மையில்லாத அற்பமான அறிவு தாமஸ ஞானம்.

பயன் கருதா பற்றில்லாத விருப்பு வெறுப்பில்லாதவனால் செய்யப்படும், சாஸ்த்திரப்படி செய்ய வேண்டிய செயல், சாத்வீகம் ஆகும்.

பயன் கருதி அகங்காரத்தில் சிரமப்பட்டு செய்யப்படும் செயல் ராஜஸம் ஆகும்.

பின் விளைவு, இழப்பு, துன்பம், தன் சக்தி ஆராயாமல் அஞ்ஞானத்தால் செய்யப்படும் செயல் தாமஸமாகும்.

பற்றற்று, அகங்காரமின்றி உறுதி ஊக்கத்துடன் செயல் முடிந்தாலும் முடியாவிட்டாலும் கலங்காதவன் சாத்வீகன்.

பற்று உடையவனாய், பயன் விரும்பியவனாய், இம்சிக்கும் தன்மையனாய், அசுத்தமானவனாய், இன்ப துன்பங்கள் உள்ளவனாய் இருப்பவன் ராஜஸன்.

மன அமைதி இல்லாதவனாய், கர்வமுடையவனாய், முரடனாய், பிறரைக் கெடுப்பவனாய், சோம்பேறியாய், கால தாமதம் செய்பவனாய் உள்ளவன் தாமஸன்.

குணங்களைப் பொறுத்து புத்தியும் தைரியமும் மூவகையாகப் பிரிந்துள்ளதைச் சொல்கிறேன்.

1) செயலில் ஈடுபடுதல்-ஈடுபடாமை, செய்யத் தகுந்தது-தகாதது, பயம்-அபயம், பந்தம்-மோட்சம் ஆகியவற்றை அறிந்த புத்தி சாத்வீகமாகும்.

2) தர்ம அதர்மம், செய்யத் தகுந்தது-தகாதது உள்ளபடியேயின்றி அறிபவன் புத்தி ராஜஸமாகும்.

3) அஞ்ஞானத்தால் சூழப்பட்டு அதர்மத்தை தர்மமென்றும், எதையுமே உண்மைக்கு மாறாக நினைக்கும் புத்தி தாமஸமாகும்.

யோகம் தவறாமல் மனம், பிராணன் புலன்களை அடக்கியாளும் உறுதி சாத்வீகமானது.

பற்றுதலோடு தர்மம், பொருள், இன்பம் அடைதலில் ஏற்படும் உறுதி ராஜஸமாகும்.

தீயபுத்தியோடு தூக்கம், பயம், துக்கம், சோம்பல், கர்வம், விடாத உறுதி தாமஸமாகும்.

மூவகை சுகத்தைப் பற்றி சொல்கிறேன்.

1) முதலில் விஷம்போல் தெரிந்தாலும் புத்திதெளிவினால் முடிவில் அமிர்த்தத்திற்கு சமமான சுகம் சாத்வீகமானது.

2) முதலில் அமிர்தமாக இருந்து, முடிவில் விஷமாகிய சுகம் ராஜஸமானது.

3) தூக்கம், சோம்பல், மறதிகளால் உண்டான, முதலிலும் முடிவிலும் தன்னை மயக்கும் சுகம் தாமஸமானது.

இயற்கையான இம்மூன்று குணமும் இல்லாத எதுவும் மண்ணிலும், விண்ணிலும் எங்கும் இல்லை.

பிராமணன், சத்திரியன், வைசியன், சூத்ரன் ஆகியோரின் குணங்களுக்கு ஏற்ப கர்மங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அடக்கம், தவம், தூய்மை, பொறுமை, நேர்மை, அறிவு, அனுபவம், கடவுள் நம்பிக்கை ஆகியவை பிராமணரின் இயற்கையான கர்மங்கள்.

வீரம், துணிவு, உறுதி, திறமை, புறங்காட்டாமை, கொடை, ஆட்சி ஆகியன சத்திரிய கர்மங்கள்.

உழவுத் தொழில், பசுக்களை காத்தல், வியாபாரம் ஆகியன வைசிய கர்மங்கள்.

சேவை செய்தல் சூத்திர கர்மம்.

தத்தம் கர்மத்தில் சிரத்தையுடையவன் சித்தி அடைகிறான். அதனைச் சொல்கிறேன்.

சகல பிராணிகளில் உள்ளதும், உலகம் முழுதும் பரவியுள்ள துமான பரம்பொருளைத் தம் கடமை என்ற பூஜையினால் மகிழ்வித்து சித்தியடைகிறான்.

பிறர் கர்மத்தை குறைவறச் செய்வதைக் காட்டிலும், தன் கர்மத்தை குறையாகச் செய்தலே உயர்ந்தது. இயற்கையான தன் கர்மம் பாவமில்லாதது.

தனது கர்மம் தோஷமானதாக இருந்தாலும் அதனை விடக் கூடாது. பற்றற்று, மனதை அடக்கியவன் சன்னியாச யோகத்தினால் கர்மங்களிலிருந்து நீங்கி மேலான நிலையை அடைகிறான்.

தெளிந்த சிந்தனையோடு, உறுதியுடன் தன்னை அடக்கி புலன் நுகர் பொருட்களைத் துறந்து, விருப்பு வெறுப்பின்றி தனிமையை நாடி, சிறிதே புசித்து, தியானத்தில் ஈடுபாட்டுடன், அகங்காரம், பலம், காமம், கோபம், அபிமானம் துறந்து சாந்தி பெற்றவன் பிரம்மத்தில் இணைய தகுதி பெற்றவன்.

பிரம்மத்தில் ஒன்றியவன் உள்ளம் தெளிவுற்று, வருத்தமின்றி, எல்லா உயிர்களையும் சமமாக பாவித்து என்னையே கதியாகக் கொள்வான்.

நான் யாரென்பதையும் எப்படிப்பட்டவன் என்பதையும் பக்தியால் அறிந்து என்னுள் ஐக்கியமாகிறான்.

என்னைச் சரணடைந்தவன் கர்மங்களை செய்து கொண்டிருந்தாலும் பரமானந்த நிலையை அடைகிறான். மனதால் எல்லா கர்மங்களையும் என்னிடமே ஒப்படைத்து என்னையே அடைக்கலமாக என் சித்தமாக இரு. என் அருளால் எல்லா இன்னல்களையும் கடப்பாய். கர்வத்தால் என் சொல் கேளாவிட்டால் கெடுவாய்.

அகங்காரத்தின் வசப்பட்டு, போர் புரிய மறுக்கிறாய். இது வீண், உன் இயல்பு உன்னைப் போர் புரியத் தூண்டும்.

மயக்கத்தினால் மறுத்தாலும் இயற்கையின் பிணைப்பில் உன் வசமிழந்து உன் செயலைச் செய்வாய்.

எந்திரத்தில் ஏறிய பாவை போல் ஈசன் அனைவரின் இதயத்தில் இருந்து கொண்டு ஜீவராசிகளின் கர்மத்திற்கேற்றவாறு ஆட்டுவிக்கிறான்.

அவனையே அடைக்கலமாக அடைந்து விடு. சாந்தியடைவாய். உயர் நிலை அடைவாய். ரகசியமான ஞான

உபதேசம் என்னிடம் பெற்றாய். ஆராய்ந்து உன் விருப்பப்படி செய்.

மிக ரகசியமான எனது திருவாக்கை நீ எனது நண்பனாக இருப்பதால் உன் நலன் கருதிச் சொல்கிறேன்.

என்னிடம் மனது வை. என் பக்தனாகு. என்னைத் தொழு. என்னை வணங்கு. என்னை அடைவாய். நீ என் நண்பனானதால் இந்த உண்மையைக் கூறினேன்.

எல்லா தர்மங்களையும் விடுத்து என்னைச் சரணடை. உன்னை பாவங்களிலிருந்து விடுவிப்பேன். வருந்தாதே.

இந்த உண்மைகளை தவமில்லாதவனுக்கும், பக்தியில்லாதவனுக்கும், கேட்க விரும்பாதவனுக்கும், என்னிடம் குறை காண்பவனுக்கும் கூற வேண்டாம். இவற்றை என் பக்தர்களுக்கு சொல்பவன் என்னையே அடைகிறான். அவனைக் காட்டிலும் எனக்குப் பிரியமானவனும் பிரியமான காரியம் செய்பவனும் எவனுமில்லை.

நம்மிடையே நடந்த இந்த உரையாடலைப் படிப்பவன் என்னை ஞான வேள்வியில் ஆராதிப்பவனுக்கு சமம்.

இதனை நம்பிக்கையுடன் கேட்பவர்கள் புண்ணியம் செய்தவர்கள், சொர்க்கம் சேர்வர்.

நீ உன் மனதை ஒன்றுபடுத்தி கேட்க முடிந்ததா? உன் மோகம் நீங்கியதா?

அர்ச்சுனன் :

உன் அருளால் மோகம் போனது. ஞானம் வந்தது. சந்தேகம் நீங்கியது. உறுதியுடன் உன் ஆணையை ஏற்பேன்.

பணம்

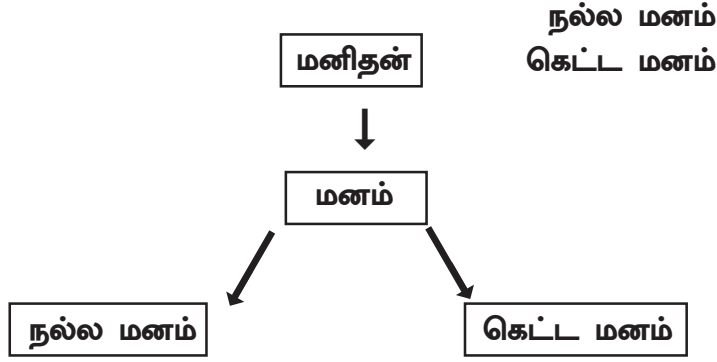
பணம் நமக்கு பாதுகாப்பானது என்பதுதான் நடைமுறை வழக்கம். ஆனால் பணம் பயத்தையும் தரும் என்பது ஆதிசங்கரரின் அறிவுரை.

பணம் மனிதனுக்கு அத்தியாவசியம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தேவைக்கு வேண்டிய பணம் இருப்பது நமக்கு உதவும், அது காவலும் கூட.

ஆனால் பணத்தை நாம் பதுக்கி வைத்து அதைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நிலை வரும்போது அதுவே நமக்கு பிரச்சனையாகி நிம்மதி போய் விடுகிறது. அத்துடன் நோய்களும் வந்து விடுகிறது.

“பணம் நமது கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவரை நமக்கு அது பாதுகாப்பு.

பணத்தை நாம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று வரும்போது அதுவே நமக்கு பயமாகி விடுகிறது”.

நல்ல மனம்
கெட்ட மனம்

“துயரத்தின் மூலம் மனிதன் தனது மனதைப் புதுப்பித்துக் கொள்கிறான்”

“தெளிந்த மனது சுவர்க்கம்
குழம்பிய மனது நரகம்
மனம் ஆயத்தமானவனுக்கு
உலகம் ஆயத்தமாயிருக்கிறது”

நல்ல மனம் : நல்லோர் சேர்க்கையால், புண்ணியத்தால், சூழலால், நல்ல நூல்களால், குரு, ஸ்ரீகுரு, சற்குரு மார்களின் சந்திப்புக்களால், தொண்டால், அறிவுப்பூர்வமான சிந்தனை செய்வதால், அடிக்கடி இறைவனை நினைப்பதால், லட்சியத்தோடு வாழ்வதால், செய்யும் தொழிலை தெய்வமாக மதிப்பதால் நல்ல மனம் உருவாகிறது.

கெட்ட மனம் : பேராசையால், காமகுரோதத்தால், கெட்டவர் சேர்க்கையால், ஆடம்பரத்தை விரும்புவதால், திருப்தி இல்லாததால், பிறத்தியாரைப் பார்த்து பொறாமைப்

படுவதால், பலர் மெச்ச வேண்டும் என்று எண்ணுவதால், துன்பங்களை மறக்க அத்துடன் செல்வம் சேர்க்க குறுக்கு வழியைத் தேடுவதால், சோம்பலால் கெட்ட மனமாக மாறுகிறது.

“கடவுளின் கருவியாக இருக்கக் கற்றுக் கொண்டவருக்கு சாக்கடையும் சந்தனமாக மணக்கும்”

அழகில் குதிரைக்குட்டிக்கு நிகராகக் கழுதைக்குட்டி இருக்கிறது. பின்பு பெரியதாகும்பொழுது எது குதிரை எது கழுதை என்பது தெரிந்து விடுகிறது.

குழந்தைப் பருவத்தில் எல்லோரிடத்திலும் தெய்வீகம் இருக்கிறது. வயது கூடக் கூட நல்லவர் யார், கெட்டவர் யார் என்பது வெட்ட வெளிச்சமாகிறது.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அறிவு இருக்கத்தான் செய்கிறது. மனம் கெட்டதை நோக்கி இழுத்துக் கொண்டு செல்லும்போது அந்த மன ஓட்டத்தைக் கடவுளின் பக்கம் திசை திருப்ப அறிவுப்பூர்வமாக சிந்திக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமல்லவா!

உடல் நலம் சரியில்லாத குழந்தை ஐஸ்கிரீம் வண்டியைப் பார்த்தவுடன் அதன் மனதை திசை திருப்ப ‘மேலே பார்! ஆகாயத்தில் ஏரோபிளேன் பக்கத்தில் பறக்கிறது’ என்று சொல்லி மனதை வேறுபக்கம் திருப்புவதைப்போல், கெட்டவைகளை நோக்கி மனம் செல்லும்போது பைப் லையினில் ஓடும் தண்ணீரின் திசையை மாற்றி ஓடவிடுவது போல் செய்வது அவரவர் கையில்தான் இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

ஒருவர் ஒரு ஞானியாரிடம் சென்றாராம். அங்கே போய் அவரைப் பார்த்தவுடன் அவரிடம் ஆசீர்வாதம் பெறுவதை விரும்பாது சோதிக்க விரும்பினாராம். அந்த இடத்தில் பறந்து கொண்டிருந்த சிறு வண்ணத்துப்பூச்சியை அவருக்குத் தெரியாது பிடித்து கையில் மூடிக்கொண்டு, ‘இது என்ன?’ என்று கேட்டாராம்.

அதற்கு ஞானியார், 'வண்ணத்துப்பூச்சி' என்று பதிலை துல்லியமாகக் கூறியிருக்கிறார். உடனே இவர், 'சரி உயிருடன் உள்ளதா? செத்துப் போனதா?' என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு அவர் 'அது உயிரோடியிருப்பதும், சாவதும் உன் கையில் தானப்பா இருக்கிறது' என்றிருக்கிறார். நடைமுறை வாழ்க்கையில் நம் மனதை நல்ல மனதாக்குவது நம் கையில் தான் இருக்கிறது.

'மனது படிப்படியாக மேன்மையுறுவது வாழ்வின் வெற்றியாகும்'.

பொதுவாக மனம் நல்லதை நோக்கிப் பயணம் செய்ய நம் உழைப்பு, நினைப்பு, கட்டுப்பாடு, பக்தி ரொம்ப தேவைதான் என்றாலும் நல்ல சேர்க்கை மிக மிக அவசியமாகும்.

ஒரு தடவை தர்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, 'கிருஷ்ணா நேற்று வீதியில் நடந்து வரும் போது கசாப்பு கடைக்காரன் ஒரு ஆட்டை உரித்து தொங்கவிட்டு பிறகு கூறுகூறாக வெட்டி விற்பதைப் பார்த்தேன். கொஞ்சம் கூட இறைவனிடம் பக்தி இல்லாத மூர்க்கனாக எனக்கு தெரிந்தது' என்றார்.

உடனே கிருஷ்ணர் கேட்டார் 'நீ அதைப் பார்க்கும்போது யார்கூட சேர்ந்து வந்தாய்' என்றார். அதற்கு தர்மர், 'துரியோதனன் கூட' என்றார்.

மறுநாள் காலையில் கிருஷ்ணர் தர்மரை அழைத்துச் சென்று அதே கடைக்கு அருகில் நின்று கொண்டு கடைக்காரன் நடவடிக்கைகளை இருவரும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆட்டை அறுக்கும் முன் அவன் 'இறைவா! இந்த ஆட்டின் ஆன்மா அடுத்து மனிதராகப் பிறந்து பகவானை நினைத்து நற்கதியை அடைய வேண்டும்' என்று கூறி பூஜை செய்தான். பிறகு அதன் எலும்புத் துண்டு ஒன்றை எடுத்து நாய்க்கு உணவாகக் கொடுத்தான். அதன் பிறகு சில மாமிசத்துண்டங்களை எடுத்து கூரையின் மேல் உட்கார்ந்திருந்த

காக்காய்க்கு உணவாகப் போட்டான். அதன் பிறகு தனது வியாபாரத்தை துவங்கினான்.

இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த தர்மர், 'நான் தவறாக எண்ணிவிட்டேன், கசாப்புக் கடைக்காரர் அவருடைய தொழில் தர்மப்படியேதான் வாழ்கிறார்' என்று பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணரிடம் கூறினார்.

"பிரார்த்தனை பண்ணத் தெரிந்து கொண்டவன் எந்த விபத்துக்கும் அஞ்சுவதில்லை"

அதற்கு பகவான், 'தர்மா! நீ நல்லவனாக இருந்தபோதிலும் நேற்று நீ சேர்ந்து வந்தது துரியோதனன் கூட என்பதை மறந்து விடாதே' என்றிருக்கிறார். பொதுவாக நமது வாழ்வில் நல்ல சேர்க்கை என்பது முக்கியமானதாகும்.

"தன் சிறுமையைக் கண்டுபிடிப்பவர் விரைவில் அதை அகற்றவல்லவர் ஆவார். மனதை வென்றவர் மகாத்மா ஆகிறார்."

நடைமுறையில் மழைநீர் ஒன்றாக இருந்தாலும் அது விழுகின்ற இடத்தைப் பொருத்து அதன் தன்மை மாறுபடுகிறது. இதைப்போன்று தான் மனித மனம் அவ்வப்போது மாறுபடுகிறது என்ற மனோதத்துவத்தை நாம் சிந்திக்காமல் எப்படி இருக்க முடியும்.

பொதுவாக, நாம் இறை நம்பிக்கையோடு, விசாரணை அறிவோடு, தெளிவாக குருவின் சேர்க்கையோடு இருந்தால் படிப்படியாக நல்ல மனதைப் பெறலாம். நல்லதை சாதிக்கலாம். ஆனால் இறைவனை அடைய வேண்டும் என்ற லட்சியத்தோடு வாழ்பவர் உருண்டு புரண்டாவது வெற்றி பெறுவது உறுதியாகும்.

மனவலிமை இல்லாதவர்,
நல்ல சந்தர்ப்பத்துக்குக் காத்திருக்கிறார்.
மனவலிமை உடையவர்,
நல்ல சந்தர்ப்பத்தை உண்டு பண்ணுகிறார்.

செல்வம்

நற்செயலால், தான் சேர்த்த செல்வத்திற்கு பெருமை சேர்ப்பவரின் செல்வமே உயர்ந்த உண்மையான செல்வம்.

அறவழியில் தான் விரும்பியபடி நினைத்ததைச் செய்யத் தடையில்லை என்றால் அது தான் சிறந்த செல்வம்.

இப்படிப்பட்ட செல்வன் தன் தியானத்தால், உயர்ந்த குணத்தால் பெருமை பெறுவான்.

எல்லாவற்றையும்விட மிகச் சிறந்த செல்வம் அருட்செல்வமும், ஞானச்செல்வமுமேயாகும்.

இறைவனை மானசீகமாக திருமணம் செய்து பெண்தான் சுமங்கலி. அவளே லட்சுமி, அவளிடம் இறைவன் குடி கொள்வார்.

பஞ்ச பாண்டவரின் மறுமைக்கான பயணம்

“உள்ளத்தில் அருள் ஒளி வரும்போது அஞ்ஞான இருள் ஒழிகிறது.”

“ஓர் அறையில் பல்லாண்டுகள் சூழ்ந்து கிடக்கிற இருளானது விளக்கு வெளிச்சம் வந்ததும் மறைந்து போகிறது.”

இதைப் போன்று குருசேத்திரப் போருக்குப்பின் பாண்டவர்கள் பல ஆண்டுகள் நாட்டை ஆண்டு வந்தனர். கலியுகம் பிறந்து விட்டது என்றறிந்ததும் தவமியற்றி இமயத்தை நோக்கி பயணம் செய்கின்றனர்.

‘துன்பப்படாது யாரும் பண்படுவதில்லை, துன்பத்துக்கு ஆளானவர்களே பிறர்க்கு அனுதாபம் காட்ட வல்லவராகிறார்கள் என்பது அனுபவ உண்மையாகும்.

தர்மர், பீமர், அர்ச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன், பாஞ்சாலி என்று வரிசையாகப் பயணம் செய்கின்றனர். பின்னால் திரும்பிப் பார்க்காது பயணம் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் இந்த ஞானப் பயணத்தின் நியதியாகும்.

பயணம் உச்சிப்பாதையில் உணர்வுப்பூர்வமான தியானத்தோடு தொடர்கிறது. இவர்களுடன் ஒரு நாயும் சேர்ந்து கொள்கிறது. திடீரென பாஞ்சாலி விழுந்து விடுகிறாள். உடனே தர்மரை நோக்கி பீமன், ‘அண்ணா! பாஞ்சாலி விழுந்து விட்டாள். அம்மாவின் வாக்கிற்கிணங்கி அவள் ஐவருக்கும் பத்தினியாக வாழ்ந்தவள். நமது இன்ப துன்பங்களில் முழுமையாகப் பங்கேற்றவள். ஏன் பாதியிலேயே விழுந்து விட்டாள்?’ என்று கேட்கிறார்.

1) அதற்கு தர்மர், ‘தம்பி பீமா, பாஞ்சாலி நீ கூறியது போல் வாழ்ந்தது உண்மைதான். இருப்பினும் அர்ச்சுனன் மேல் மட்டும்

நம்மைவிட அதிகப் பிரியம் வைத்திருந்தாள். இதுதான் விழுந்ததற்கு காரணம்' என்று கூறுகிறார்.

2) பல மணிநேரம் செல்கிறார்கள். அடுத்த கீழே விழும் சத்தம். உடனே பீமன், 'அண்ணா! சகாதேவன் விழுந்து விட்டான். இவன் என்ன தப்பு செய்தான்' என்று தர்மரை நோக்கிக் கேட்கிறார். 'தம்பி, அவனுக்கு தான் ஜோதிடத்தில் சிறந்தவன் என்ற இறுமாப்பு' என்று கூறுகிறார்.

3) பிறகு நகுலன் திடீரென விழுந்து விடுகிறான். பீமன், தொடர்ந்து 'அண்ணா, நகுலன் விழுந்ததற்கு என்ன காரணம்' என்று கேட்கிறார். அதற்கு தர்மர், 'தம்பி, அவன் ஆணைகள் என்று நினைப்பால் விழுந்து விட்டான்' என்று கூறுகிறார்.

4) நெடிய பயணத்திற்குப் பின் 'டமால்' என்ற சத்தம் கேட்டது. உடனே பீமன் 'அண்ணா, நம் தம்பி வில்வீரன் அர்ச்சுனன் விழுந்து விட்டான்' என்று பதட்டமாகக் கூறினான். அதற்கு தர்மர், 'அவன் வில்வித்தையில் கெட்டிக்காரன் என்ற நினைப்பு அதனால் விழுந்து விட்டான்' என்றார்.

5) பிறகு குறிப்பிட்ட தூரப் பயணத்திற்குப் பின் பீமன், 'அண்ணா நான் விழுந்து கொண்டிருக்கிறேன்' என்று கத்திச் சொன்னான். அதற்கு தர்மர் சத்தம் போட்டு, 'தம்பி பீமா, நீ பலசாலி என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தாய்' அதுதான் என்றார்.

விளக்கம் : கடைசியில் தன்னுடன் நாய் வந்து சேர்ந்தது. அப்பொழுது ஒரு நாய்க்கு இருக்கும் புண்ணியம் கூட தம்பிகளுக்கு இல்லையா? என்று வருந்தி நினைக்கும்போது நாயாக துணைக்கு வந்த கடவுள் பிரசன்னமாகிறார். அன்பாக வரவேற்று சொர்க்கம் கூட்டிச் செல்கிறார். அங்கு தனது சகோதரர்களைக் கண்களால் தேடுகிறார்.

உடனே பகவான் 'உன் தம்பிகள் இங்கில்லை. பார்க்க விரும்பினால் வா' என்று கூட்டிச் சென்று, நரகத்தில் அவர்கள்

கிடப்பதைக் காட்டுகிறார். அந்த நேரத்தில் பகவான், 'தர்மா உன் தம்பிகள் நரகவாசிகளாக இருக்கின்றனர். நீ சொர்க்கவாசியாக இருக்கிறாய், இதனால் நீ இப்பொழுது எங்கு இருக்கப் போகிறாய் என்பதைக் கூறு', என்று கேட்கிறார். அதற்கு தர்மர் 'தம்பிகளோடு இருந்து விடுகிறேன்' என்று பதில் கூறுகிறார். உடனே எல்லோரையும் நரகத்திலிருந்து சொர்க்கத்திற்கு அழைத்து வருகிறார்.

பகவான் 'என்னையே நம்பி வாழ்ந்த நீங்கள், உங்களுள் இருந்த சிறு குற்றங்களை கண்டு அகற்றாது விட்டுவிட்டீர்கள். இதனால் சிறிது நேரம் நரகத்தை அனுபவிக்க வேண்டியதாயிற்று. தர்மா, நீ அவர்கள் திருந்த வழிகாட்டாததால் நரகத்தைப் பார்க்கும் தண்டனையைப் பெற்றாய். இதனால் யாவரும் சொர்க்கவாசிகளே!' என்று பகவான் கூறுவதாக வியாச முனிவர் வர்ணிக்கிறார்.

நாம் இறைவன்மேல் மாறாத அன்பு கொண்ட பக்தர்களாக இருந்தாலும், நம்மை நாம் அடிக்கடி கண்காணிக்க வேண்டும். ஏதாவது ஒன்றில் மனம் பற்றி இருக்கிறதா என்று அறிந்து இறைவனிடம் மண்டியிட்டு வணங்கி அதைப் போக்கித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

குடும்பத்தைக் கவனிப்பது, தனது குருமேல் பக்தி செலுத்துவது, எல்லோரிடமும் அன்பாக இருப்பது முக்கியம்தான். ஆனால் மனம் ஏதாவது ஒன்றில் பற்றிக் கொள்வது என்பது வேறு. இந்த வேறுபாட்டை நாம் பயிற்சியால் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நாம் கற்ற கல்வியின் பயன் இறைவனை நினைக்கவும், அவர்மேல் நம்பிக்கை வைக்கவும் தான் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். ஞானமூட்டும் கல்வியை நாம் எப்பாடுபட்டேனும் கற்க வேண்டும் என்கிறார் ஆதிசங்கரர். இதிலிருந்து ஞானத்தின் மகிமையை நாம் உணர வேண்டியிருக்கிறது.

கல்வியற்றவன் மனிதரால் மதிக்கப்படுவதில்லை. அதே நேரத்தில் ஞானக்கல்வி இல்லாதவன் விலங்கினும் மோசமானவனாகக் கருதப்படுகிறான்.

வேதங்களில் இஷ்டி, பூர்த்தம் என்று தர்மங்களைப் பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இஷ்டி என்பது மக்களின் பொது நலனுக்காக வேள்வி செய்வதாகும்.

பூர்த்தம் என்பது இலவச மருத்துவம் செய்தல், தியானம் சொல்லிக் கொடுத்தல், தியான சபை அமைத்தல், அதில் சென்று மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காக பணியாற்றுவதல், நிழல் மரம் நடுத்தல் போன்ற சமுதாயப் பணி செய்வதாகும். இதனால் நம் மனம் நல்ல நோக்கத்தில் செல்ல வாய்ப்புள்ளது. குணமும் நல்லதாக மாறுமல்லவா!

குணங்களும், குணங்களைக் கடந்தவரின் தன்மையும்

பதினான்காம் அத்தியாயத்தில் அர்ச்சுனனிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், மனிதர்களின் குணங்களைப் பற்றி கீதா உபதேசம் செய்ததைப் படித்து நாமும் பயன் பெறுவோம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் : ஞானத்தைப் பின்பற்றி கடைபிடித்தவர்கள் மீண்டும் பிறப்பதில்லை. பிரளயத்தில் துன்புறுவதில்லை.

என்னுடைய பிரம்மம் அனைத்து சராசரங்களுக்கும் பிறப்பிடம். இதுதான் மூல ப்ரக்ருதி. எத்தனை விதமான உயிரினங்களோ அவை எல்லாவற்றிற்கும் இந்த ப்ரக்ருதியே தாய். நான் விதையளிக்கும் தந்தை.

சத்வ, ரஜஸ், தமஸ் குணங்கள் ப்ரக்ருதியிலிருந்து தோன்றியவை. அழிவற்ற ஆன்மாவை உடலில் கட்டுகின்றன.

சத்வ குணம் தூய்மையானது, ஒளியுள்ளது. சுகத்தாலும் ஞானத்தாலும் ஆத்மாவை கட்டுகிறது.

ஆசை, பற்று இவற்றில் உண்டானது ரஜோகுணம். கர்ம பலன்களால் ஆத்மாவை கட்டுகிறது.

உடல்மேல் ஆசையுள்ள அஞ்ஞானத்தால் உண்டானது தமோ குணம். ஆத்மாவை சோம்பல், அஜாக்கிரதை, தூக்கத்தால் கட்டுகிறது.

'சத்வம் சுகமளிக்கிறது. ரஜோ செயலில் ஈடுபடுத்துகிறது. தமோ வீணான செயலில் ஈடுபடுத்துகிறது.

சில சமயம் ரஜோ, தமோ குணங்களை அடக்கி சத்துவகுணம் மேலோங்கும்.

சில சமயம் சத்வ, தமோ குணங்களை அடக்கி ரஜோகுணம் மேலோங்கும்.

சில சமயம் சத்வ ரஜோ குணங்களை அடக்கி தமோ குணம் மேலோங்குகிறது.

உடலிலும் உள்ளத்திலும் புலன்களிலும் ஒளியும் விவேகமும் உண்டானால் சத்வ குணம் மேலோங்கி உள்ளதென அறியலாம்.

பேராசை, கர்மங்களில் ஈடுபாடு, அமைதியின்மை, புலன் நுகர் பொருட்களில் பற்று இவை ரஜோ குணம் மேலோங்கும் போது உண்டாகின்றன.

ஞானமின்மை, கடமைகளில் ஈடுபாடின்மை, அசட்டை தூக்கம் இவை தமோ குணம் மேலோங்கும்போது உண்டாகும்.

சத்வ குணம் மேலோங்கும்போது மரணமெய்துபவன் சொர்க்கத்தை அடைகிறான்.

ரஜோ குணம் மேலோங்கும்போது இறப்பவன் கர்ம பற்றுள்ள குலத்தில் பிறக்கிறான்.

தமோ குணம் மேலோங்கும்போது மரணிப்பவன் அறிவில்லாது பிறக்கிறான்.

சத்வ குணம் சாத்வீகமானது தூய்மையானது. ரஜோ குணம் தூயரமானது. தமோ குணம் அஞ்ஞானமானது.

சத்வத்திலிருந்து ஞானமும், ரஜோவிலிருந்து பேராசையும், தமோவிலிருந்து மயக்கமும் உண்டாகின்றன.

சத்வ குணமுடையவர் மோட்சம் அடைவர்.

ரஜோ குணமுடையவர் மனித பிறவியில் நிற்கின்றனர்.

தமோ குணமுடையவர் விலங்கு, பறவைகளாக பிறக்கின்றனர்.

குணங்களின்றி செயல்கள் நடத்துபவை வேறில்லை என அறிந்து அதற்கு அப்பாற்பட்ட என்னை அறிபவன் மூன்று குணங்களை கடந்து பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு துக்கத்திலிருந்து பரமானந்தத்தை அடைகிறான்.

அர்ச்சனனின் கேள்வி : மூன்று குணங்களை கடந்தவன் எப்படி இருப்பான்? எப்படி மூன்று குணங்களை கடப்பது?

பகவானின் பதில் : மனத் தெளிவு, செயலாக்கம், மோகம் வரும்போது வெறுக்காமல், விலகும்போது விரும்பாமல் அக்கறையின்றி குணங்களே இயங்குகின்றன என்பதறிந்து நிலைகுலையாமல் இன்பம் - துன்பம், வேண்டியது - வேண்டாதது, இகழ்ச்சி - புகழ்ச்சிகளை சமமாக பாவித்து, மண், கல், பொன்னை சமமாக கருதி பெருமை-சிறுமை, நண்பர் - எதிரிகளை சமமாக மதித்து தான் செய்கிறேன் என்பதை விட்டவன் குணங்களை கடந்தவன்.

சலனமில்லாத பக்தியால் என்னை வழிபடுகிறவர்கள் குணங்களை கடந்து பரபிரம்மத்தை அடைய தகுதி பெற்றவர்கள்.

அழிவில்லாத அமிர்தத்திற்கும், பரபிரம்மத்திற்கும், தர்மத்திற்கும் உறைவிடம் நானே! என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

பொய் சொல்லல்

பிறர் நலத்திற்காகவும், தன்னை ஆபத்திலிருந்து காத்துக் கொள்ளவும், பிறருக்குக் கெடுதல் செய்யாது, காலமறிந்து தவிர்க்க முடியாத நிலையில் பொய் சொல்லுவதை சாஸ்திரமும், சான்றோரும் அனுமதிக்கின்றனர்.

வள்ளுவர் வாய்மை என்பது யாருக்கும் எந்தவிதமான தீங்கும் விளைவிக்காத வகையில் பேசுதல் என்று கூறுகிறார்.

தேவையில்லாமல் பொய் பேசுவது, தன் ஆசானிடம் பொய் பேசுவது, பொதுவாக பொறுப்பற்ற பொய்யர்கள், பெருமைக்காகப் பேசும் பொய்யர்கள் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாவார்கள்.

மனமும் பக்தியும்

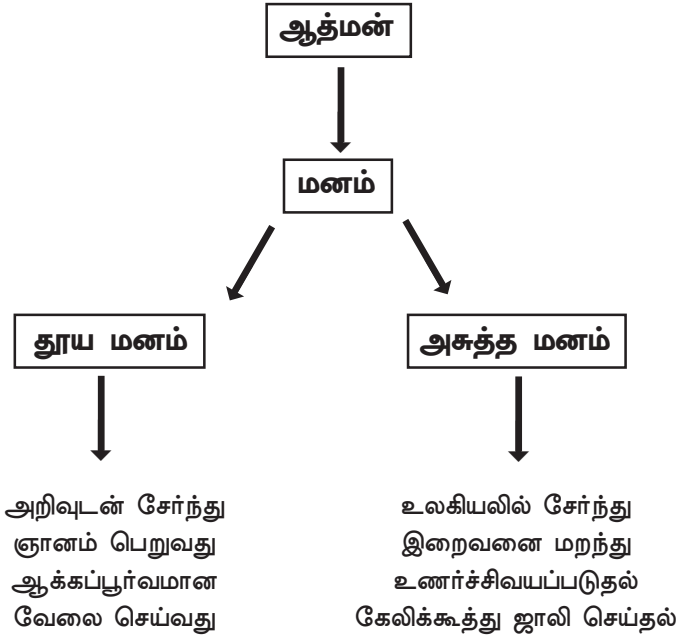
“மனம் - புரிந்து கொண்டால்
பக்தி கோபுர விளக்குபோல் பிரகாசிக்கும்”

பொதுவாக ஒரு கோயிலுக்கு அழகும், அடையாளமும் அந்தக் கோயிலின் நுழைவாயில் கோபுரம்தான். இதைப் போன்று நல்ல மனமும், தெளிவான பக்தியும்தான் உயர்ந்த மனிதனுக்கு அடையாளமாகும்.

திடீரென உருவாகும் புயலுக்கும், சூறாவளிக்கும் கனமழைக்கும் எப்படி தனது அஸ்திவார பலத்தால் (Foundation) அந்த கோபுரம் தாக்குப்பிடித்து நிற்கிறதோ அதைப்போன்று நம் மனம் எந்த சூழலிலும் அசையாது ஆடாது தெளிந்த பக்தியால் பகவானின் பாதங்களைக் கெட்டியாகப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

கோபுரம் பார்ப்பதற்கு ஒன்றாகக் காட்சியளித்தாலும் அது இரண்டு இடத்தில் கால் ஊன்றியிருக்கிறது. அதேநேரத்தில் மக்கள் கோயிலின் உள்ளே செல்ல தன் நடுப்பகுதியில் வழியும் விடுகிறது. கோபுரத்தின் இடதுபக்கம் இம்மையையும், வலதுபக்கம் மறுமையையும் நமக்கு சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மனிதனின் மனம், அறிவு இரண்டும் ஒன்றுபட வேண்டும் என்பதையும் இருபொருள்பட கோபுரம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. கோபுரத்தின் உச்சியில் ஜோதியைக் காட்டுவது என்னவென்றால், நம் மனதை அறிவாக இருக்கும் இறைவனிடம் படிப்படியாக முயன்று சேர்க்கும்போது நமது ஜீவாத்மாவிற்கு வெளிச்சமாக இருக்கும் பரமாத்மாவிடம் கலந்து விடுகிறது. இந்த தத்துவத்தை கோபுரம் தனது உச்சிமீது இறைவனை ஜோதி வடிவமாக உயர்த்திக் காட்டுகிறது.

தத்துவங்கள் சிறப்பாக இருந்தாலும் அதை நம் மனம் புரிந்து கொண்டதா? அத்துடன் நம்மை நாம் உயர்த்திக் கொள்ள, முறையான தியான வழியில் செயல்படுத்த தயாராகி விட்டோமா என்று உணர்ந்து பார்க்க வேண்டுமல்லவா?

பொதுவாக நமது வாழ்க்கையில் இன்ப துன்பங்கள் கலந்தேதான் வரும். துன்பத்தைக் கண்டு கலங்கும் போது மனம் எமோஷன் ஆகும். அப்பொழுது பேலன்ஸ் செய்ய தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உதாரணமாக நீங்கள் ஒரு காரை ஓட்டிக் கொண்டு போவதாக வைத்துக் கொள்வோம். திடீரென ஒரு சிறுவன்

குறுக்கே வருவது தெரிந்துவிட்டால் உடனே பிரேக் போட்டு வேறுபக்கம் திருப்ப ஸ்டேரிங்கை பயன்படுத்துவதுபோல் உங்கள் மனதை பிரச்சனை காலத்தில் நிலை நிறுத்தி இறைவன் பக்கம் திருப்பிப் பாருங்கள். உங்கள் மனம் முதலில் இளைப்பாறும். பிறகு தெளிவடையும். அதன் பிறகு தெம்பாகி இறைவனோடு பிரகாசமாக நிற்கும்.

ஒடுகின்ற பஸ்ஸில் கண்டக்டர் இரண்டு கால்களையும் அகட்டி கோபுரம் போல் வைத்து நின்று கொண்டு கணக்கு எழுதிக் கொண்டிருப்பதை பார்த்திருப்பீர்கள். அதேநேரத்தில் அவர் இரண்டு கால்களையும் ஒன்று சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு நின்றால் விழுந்து விடுவார் அல்லவா.

இதைப்போன்று இந்த அஞ்ஞான உலகில் பயணம் செய்யும் நாம் அதில் விழுந்து விடாது பேலன்ஸ் செய்ய மனதை அறிவுப்பக்கம் செலுத்தி கோபுரம் போன்று உயர்ந்து நிற்க வேண்டுமல்லவா. இதற்கு இறைவன் மேல் அன்பு செலுத்தி இறைவன் அனுதினமும் நமது வேலைகளோடு பகவானை நினைக்கப் பழகினாலே வெற்றிதான்.

பகவத் கீதையில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பார்த்து அர்ச்சுனன் கேட்ட கேள்வி : கிருஷ்ணா, எனக்கு நீங்கள் தான் இறைவன் என்று நம்பும்படி விஸ்வரூப காட்சியைக் காட்டி உதவி செய்துவிட்டீர்கள். ஆனால் நீங்கள் தான் இறைவன் என்று தெரியாத மக்கள் எப்படியெல்லாம் வணங்குகிறார்கள்?

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பதில் : அர்ச்சுனா, மக்கள் என்னை மூன்று விதமாக வழிபடுகிறார்கள்.

- 1) **ஸகுண நிராகாரம்** (உருவ வழிபாடு)
- 2) **நிர்குண நிராகாரம்** (உருவமற்ற வழிபாடு)
- 3) **ஸகுண ஸாக்காரம்** (என்னை கண்டு வழிபடுதல்).

அர்ச்சுனன் கேள்வி : பரமாத்மாவே, இதில் யார் உயர்வு பெறுவர்?

பகவான் பதில் : எல்லோருடைய வழிபாடும் என்னைத்தான் வந்து சேரும். ஆனால் (ஸகுண ஸாக்காரம்) என்னைக் கண்டு நம்பி உணர்ந்து என்னையே வழிபடுபவர்களுக்கு சகலமும் கைகூடும்படி செய்வேன். பூமியில் என்றும் பல வேசங்களில் தோன்றி இருப்பேன். என்னைத் தேடுபவர்களுக்கு என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பேன்.

அர்ச்சுனன் கேள்வி : பக்தியால் உங்களை நேரடியாக வழிபடுபவர்கள் உருவமற்ற பிரம்மத்தை வழிபடுபவர்கள் இவர்களில் யோகத்தை அறிந்தவர் எவர்?

பகவான் பதில் : (1) என்னிடம் மனம் லயித்து தியானித்து சிரத்தையுடன் வழிபடுபவர்கள் யோகிகளில் மேலானவர்கள்.

(2) உருவமற்ற எங்கும் நிறைந்த விளக்க முடியாத, பொதுவான அசைவற்ற, இயக்கமற்ற பிரம்மத்தை மனதிலிருத்தி உயிர்களிடத்து சம சிந்தனையுடனும், பிரியத்துடனும் வழிபடுபவர்கள் என்னையே அடைகின்றனர்.

(3) உருவமற்ற பிரம்மத்தை மனதில் நிறுத்துவது சிரமம். உடலின் மேல் பற்றுள்ளவர்களுக்கு உருவமற்ற பிரம்ம சிந்தனை சிரமமே.

(4) என்னையே கதியாகக் கொண்டு, எல்லா கருமங்களையும் என்னிடமே சமர்ப்பித்து என்னையே தியானிப்பவரை சம்சார கடலிலிருந்து கரை சேர்ப்பேன்.

(5) என்னிடமே மனம் கொள், என்னிடமே புத்தி செய் என்னிடமே வாழ்வாய்.

(6) மனதை என்னிடம் நிறுத்த முடியாவிட்டால், கீர்த்தனைப் பயிற்சியினால் என்னை அடைய விரும்பு.

(7) பயிற்சி செய்ய முடியவில்லை என்றால் கடமைகளை என் பொருட்டு செய். என்னை அடையலாம். கர்மயோகத்தில் கர்ம பலன்களைத் துறந்து விடு.

(8) பயிற்சியை விட ஞானம் சிறந்தது. ஞானத்தைவிட தியானம் சிறந்தது. தியானத்தை விட கர்மபலன் துறப்பது சிறந்தது. துறப்பதால் அமைதி அடைவாய்.

(9) பிராணிகளிடம் வெறுப்பின்றி, எல்லோரிடமும் அன்பு கொண்டு, இரக்கம் கொள்பவரும், கர்வமில்லாதவரும், சுகதுக்கங்களைச் சமமாக கருதுபவரும், பொறுமையுள்ளவரும், திருப்தியுடையவரும், யோகியும், உறுதியுடையவரும், மனம் புத்திகளை என்னிடம் அர்ப்பணித்தவரும் எனக்குப் பிரியமானவர்கள்.

(10) ஆசையற்று, தூய்மையான, வருத்தமில்லாத செயல்களை தான் செய்வதாகக் கருதாதவன் எனக்குப் பிரியமானவன்.

(11) மகிழ்ச்சியின்றி, வெறுப்பின்றி, துயரமின்றி, பற்றற்று, நல்ல தீய செயல்களைத் துறந்தவன் எனக்குப் பிரியமானவன்.

(12) நண்பர், பகைவர், மாண அவமானம், குளிர் வெப்பம், புகழ்ச்சி, இன்ப துன்பங்களில் சமநோக்குள்ளவரும் எப்பொழுதும் பகவானைச் சிந்திப்பவரும், திருப்தியுடையவரும், நிலையான புத்தியுடையவரும் எனக்குப் பிரியமானவர்கள். என்னையே கதியாக என்னிடமே நம்பிக்கை கொண்டு வழிபடுகிறவர் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர். இவ்வாறு பகவான் கூறியது என்னவோ நம்மைப் பார்த்துக் கூறியதுபோல் இருக்கிறது.

பொதுவாக எவ்வளவுதான் உயர்ந்த கருத்துக்களைக் கூறினாலும் அது மனதில் நிற்க வேண்டுமானால் கதைவடிவாகத்தான் புரிய வைக்க முடியும் என்பதை நாம் நம்பவேண்டியதிருக்கிறது. தன்முனைப்பு, சுயமுயற்சி இல்லாத மனிதன் உயர்வடைவது என்பது எளிதல்ல.

அத்துடன் மனிதர்கள் உழைப்பது எல்லோமே குடும்பம், குழந்தைகள், இன்னும் மற்றவர்கள் மகிழ்ச்சிக்காகத்தான். தனக்கு என்பதே ஒன்றும் இல்லை. அப்படி தனக்கு என்று உழைக்கத்

துவங்குவது என்பது இறைவனை அதிகம் நினைக்க ஆரம்பிப்பதுதான். அப்படி அதிக அக்கறையுடன் நினைக்கத் துவங்கும்போது கெட்ட எண்ணங்கள் வெளியே சென்று நல்ல விசயங்கள் உள்ளே வர ஆரம்பிக்கும். இதனால் சோர்வுற்றிருந்த மனம் புத்துணர்ச்சி பெறும்.

இதை அனுபவிக்க கொஞ்ச நாள் எடுக்கும். வேகமாக முயன்றால் வெற்றி பெறலாம். நீங்களாகவே சுயமான கவுன்சிலிங் செய்யத்தான் பல நல்ல விசயங்கள் இங்கு எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எது எப்படிப் போனாலும் சரி அடிக்கடி மனதை பகவான் பக்கம் திருப்ப முயலுங்கள். பகவான் சொன்ன 12 விசயங்களை திரும்ப திரும்பப் படித்துப் பாருங்கள் பிரகர உணர்ந்து பின்பற்றுங்கள்.

மிதிவையை ஆண்ட ஜனக மகாராஜா பெரிய யோகி என்பதும் அவர் ஞானமார்க்கத்தில் உயர்ந்த நிலையில் இருந்தவர் என்பதும், அவருடைய மகள் தான் ஸ்ரீ ராமரின் மனைவி சீதை என்பதும் படித்தவர் அறிந்ததே.

ஜனகர் தன்னிடம் வந்த ஒரு பெண் ஞானியிடம் கூறுகிறார், 'என்னைப் பொறுத்தவரை எனது ஒரு கையில் சந்தனம் தடவியவனும், மற்றொரு கையில் கத்தியால் குத்தியவனும் ஒன்றுதான்' பொதுவாக ஜனகர் இருவரிடமும் இறைவனைப் பார்க்கிறார். ஆனால் அவர்கள் மனம் வேறுபட்டு நிற்கலாம். இதில் கத்தியால் குத்தியவனின் செயல் கோழைத்தனமாக இருக்கலாம். ஆனால் இவர்கள் இருவரும் பகவானின் கருவிதானே என்பதுதான் அவரின் கருத்து. ஒருவர் உலகில் பக்தியால் தான் உயர்ந்த சக்தி பெற முடியும் என்பதை நாம் உணர வேண்டியதிருக்கிறதல்லவா.

எண்ணமே வாழ்வாக வடிவெடுக்கிறது.

'இறைவனது பேரருளும் பேராற்றலும் மனிதனுக்கு முற்றிலும் சொந்தம். இதை அறிந்து கொள்ளாதவர் தனக்கு ஒன்றுமில்லை என்று கவலைப்படுகிறார்.'

“பயிற்சிக்கு ஏற்றவாறே மனிதனுக்கு பண்பு உண்டாகிறது.”

ஒரு சிலர் முரட்டு பக்தி செலுத்துவதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த வரிசையில் ஒரு திருடன் இறைவனைக் கண்ட கதை கூறுகிறேன் தயவு செய்து கவனமாகக் கேளுங்கள்.

“கர்ம வீரன் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் தனது லட்சியத்தினின்றும் பிசகுவதில்லை.”

“மனிதன் பண்பாடு அடைவதற்கு கஷ்டம் முற்றிலும் அவசியமாகிறது.”

“சிரமப்படாது நல்லதை உண்டுபண்ண முடியாது.”

“ஆனந்தம் ஆத்மாவின் நிஜரூபம்”

நடைமுறை வாழ்க்கையில் மனிதர்களுக்கு பணம் அதிகம் வந்தவுடன் நல்லா அனுபவிக்கவும் என்றுதான் ஆசைப்படுவர். ஆனால் மனதை பரிசுத்தப்படுத்தவும் என்று முயல்பவர் ஒரு சிலரே இந்த வரிசையில் தெய்வசிகாமணியும் ஒருவர். இவர் வாழ்ந்த ஊரில் பெரிய வணிகராகவும் பெரும் பணக்காரராகவும் எல்லா வசதியுடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

பகவத் கீதை படித்து அதில் மிகவும் கவனம் செலுத்தி உணர்ந்து வாழ்ந்து வந்தார். நல்ல மனம் கொண்ட இவர் தன்னைப் போல இந்த ஊர் மக்களும் பகவானைப் பற்றி புரிந்து கொண்டு உயர்வுடன் வாழ வேண்டும் என்று விரும்பினார்.

இவருடைய வீட்டின் முன் பெரிய இடம் இருந்ததால் பெரிய பந்தல் போட்டு, வெளியூரில் இருந்து நல்ல பாகவதம் பேசக்கூடிய பாகவதரை கூட்டி வந்து ஒரு வாரம் பேச வைக்க ஏற்பாடும் செய்து விட்டார்.

முதல் நாள் நிகழ்ச்சி தட்புடலாக நடந்தது. மக்கள் கூடினர். இதில் ஒரு பெரிய விசயம் என்னவென்றால், அந்த ஊரில் ஒரு திருடன் இருந்தான். அவனுக்கு தெய்வசிகாமணி வீட்டிலே ஒரு

கண் இருந்தது. 'பலமுறை இவர் வீட்டில் கொள்ளை அடிக்க முயன்றும் முடியவில்லை. சரி இப்பவாவது மக்கள் அவர் வீட்டில் கூடியிருக்கும்போது மக்களோடு மக்களாகச் சென்று முடிந்தவரை கிடைத்ததைச் சுருட்டி விடலாம்' என்று அவன் திட்டம் போட்டு அங்கு சென்றான்.

மக்கள் பாகவதர் கூறிய கதையை ரொம்ப ரசித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். சிலர் வாயில் ஈ போவது கூட தெரியாத அளவிற்கு மெய் மறந்து கதையில் மூழ்கிப் போய் இருந்தனர். திருடன் எதிர் பார்த்ததுபோல் வீடும் திறந்து கிடந்தது. உள்ளே சென்று எல்லா அறைகளையும் சுற்றிப் பார்த்தான். அங்கு அவன் எதிர்பார்த்தபடி எந்த ஒரு பணமோ, நகையோ இல்லை. ரொம்ப ஏமாற்றம் அடைந்து மனம் சோர்ந்து அவனும் கதை கேட்க வந்து கூட்டத்தின் கடைசியில் அமர்ந்தான்.

அந்த நேரத்தில் பாகவதர் பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் குழந்தைப் பருவத்தின் கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். கிருஷ்ணர் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அப்பொழுது அவருடைய நண்பர்கள் 'கிருஷ்ணா! எழுந்திரு மாடுகள் உன்னை நினைத்துக் கத்துகிறது. வா நேரம் ஆகிவிட்டது' என்று எழுப்பினர்.

கிருஷ்ணரும், பலராமரும் எழுந்து குளித்தவுடன் அவர்களின் தாயார் நல்ல ஆடை உடுத்தி கிருஷ்ணரின் இடுப்பில் பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள வைர ஒட்டியாணத்தை அணிவித்தார். அது மட்டுமா, கழுத்தில் மாணிக்கத்தால் ஆன பெரிய நெக்லஸ் போன்ற மாலையையும் அணிவித்தார். இப்படி நகைகள் ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லி கடைசியில் அவர் அணிந்திருக்கும் கிரீடத்தில் ஒரு மாணிக்கக்கல் இருக்கிறது. அது அவர் வரும்போது ஜெக ஜோதியாக சூரியன் மாதிரி பிரகாசிக்கும். இவ்வாறு நகைகளை அணிந்து கொண்டு மாடுமேய்க்கச் சென்றார்' என்று பாகவதர் கூறினார்.

திருடன் அதற்குமேல் கதையைக் கேட்க விரும்பவில்லை. எழுந்து பாகவதர் எந்த விடுதியில் தங்கியிருந்தாரோ அதன்

அருகில் போய் நின்று கொண்டான். இவர் பேசி முடிந்தவுடன் இரவு 11 மணி அளவில் அவர் தங்கும் அறைக்குச் சென்றார்.

அந்த நேரத்தில் அங்கு ஆள் நடமாட்டம் இல்லாதிருந்தது. திடீரென திருடன் அவரை மறித்து கத்தியை வயிற்றுக்கு நேராக நீட்டி மிரட்டினான். உடனே அவர் பயந்து கொண்டு அன்றைய தினம் தான் பெற்ற பணம் 1000 ரூபாயை எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தார்.

அதற்கு திருடன் 'சீ உள்ளே வை உன் பிச்சைக்கார பணத்தை, இப்ப நான் கேட்கிறதுக்கு ஒழுங்கா பதில் சொல். நீ பேசும்போது சொன்னியே கிருஷ்ணன் அவன் எங்கே இருக்கான். அவன் மாடுமேய்க்க எங்கே போவான். அதைச் சொல்லு. அவன் போட்டிருக்கும் நகைகள் கோடான கோடியிருக்கும் என்று சொன்னீயே அதுதான் எனக்கு வேணும்' என்றார். பாகவதர் சுதாரித்துக் கொண்டார். 'திருடன் ஒரு முட்டாள்தான் போல் தெரியுது, நாம் பகவானைப் பற்றிய கதை சொன்னதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இவன் நிசமாக பகவானின் அட்ரஸ் கேட்கிறான்' என்று நினைத்துக் கொண்டு கொஞ்சம் தெம்பாகப் பேச ஆரம்பித்தார்.

முதலில் கிருஷ்ணர் எப்படி அழகாக இருப்பார் என்று வர்ணித்தார். பிறகு நகைகளின் லிஸ்ட்டை கொடுத்தார். பிறகு புத்தகத்தைப் பார்த்து அதன் விலை மதிப்பு பட்டியலை கொடுத்தார்.

பிறகு திருடனிடம், 'இங்கிருந்து வடக்கே மூன்று நாட்கள் பயணம் செய்ய வேண்டும் மூன்று நாள் பயணத்திற்கு பின் ஒரு மலை வரும். அந்த மலைச்சரிவில் புல்வெளி இருக்கும். அங்கே தனியாக ஒரு மரம் நிற்கும்.

அந்த மரத்தடியில்தான் கிருஷ்ணர் புல்லாங்குழல் வாசித்துக் கொண்டு மாடு மேய்ப்பார். காலை 3 மணியிலிருந்து 5 மணிக்குள் சென்றால் அந்த இடத்தில் அவரை தரிசிக்கலாம்' என்று விசயத்தை கூறி முடித்தார்.

திருடன் எழுந்தான், 'ஐயா தாங்கள் கிருஷ்ணனின் அடையாளம் சொல்லி விலாசம் கொடுத்ததற்கு நன்றி. நான் கிளம்புகிறேன். நகைகளை கொள்ளை அடித்தால் உங்களுக்கும் பங்கு தருகிறேன்' என்று கூறி உற்சாகமாக பயணத்தை தொடங்கினான்.

முதல் நாள் பயணத்தில் வடக்கு நோக்கி வேகமாக நடந்தான். கிருஷ்ணரைத் தவிர அவன் மனதில் எதுவும் இடம் பெறவில்லை. அவருடைய அழகு நகைகள், கிரீடம், உடைகள் இதையே நினைத்துக் கொண்டே சென்றான்.

இரண்டாம் நாளும் அப்படியே சென்றான். மூன்றாம் நாளும் அவன் எண்ணத்தை மாற்றம் செய்யவில்லை. தண்ணீர் கூட கிடைக்கவில்லை.

"பட்டினி என்பது உணவை நினைத்து ஏங்கியிருப்பது. உபவாசம் என்பது எதுவும் உண்ணாமல், பகவானை நினைத்து ஏங்கியிருப்பது".

கொள்ளை அடிக்கும் திருடனின் எண்ணம் ஒரே நேர்கோட்டில் சென்று உள்ளத்தில் பகவானின் உருவத்தை பதிய வைத்து விட்டது. அவன் உணவைப் பொருட்படுத்தாது மூன்று நாளும் பகவானின் உருவத்தையும் அவர் அணிந்திருக்கும் நகைகளையும் மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருந்ததால் இது 'சகுண சாக்காரம்' என்ற தியான நிலையாக மாறிவிட்டது.

எப்பொழுது இந்த மரத்தடிக்கு கிருஷ்ணர் வருவார் என்று அங்கும் இங்கும் அலைந்து கொண்டே இருந்தான். சுமார் காலை 3 மணி அளவில் அவன் காதில் புல்லாங்குழல் வாசிக்கும் சத்தம் வந்தது. உடனே சுதாரித்துப் பார்த்தான். கிருஷ்ணர் முன்னால் வர, அவருக்குப் பின்னால் பலராமர் வர, அவருக்குப் பின்னால் மாடுகள் வரிசையாக வந்து கொண்டிருந்தது. இதில் என்ன ஆச்சரியம் என்றால் இருளாக இருந்த இடமெல்லாம் ஒரே வெளிச்சம் ஜோதியாகத் தெரிகிறது. என்ன ஆச்சரியம் என்று

குழம்பி இருந்த திருடன் ஒரு முடிவுக்கு வந்தான். வந்த வேலையை மறந்துவிடக்கூடாது என்று கத்தியை எடுத்து பகவான் வயிற்றுக்கு நேராக நீட்டினான்.

பகவான் பயந்தவர்போல் சத்தமிட்டுக் கத்தினார். உடனே 'கத்தாதே' என்று பகவானின் வாயில் கை வைத்துப் பொத்தினான். அதற்கு மேல் மயக்கம் போட்டு விழுந்து விட்டான். என்ன நடந்தது என்று எதுவும் தெரியாது கிடந்தான். சுமார் ஒரு மணி நேரம் சென்று எழுந்து கை கூப்பி வணங்கி பணிவாக பகவான் முன் நின்றான்.

பகவான் உடனே பயந்தவர்போல் நகையெல்லாம் கழட்டி 'துணியில் கட்டி வைத்துக் கொள்' என்றார். ஆனால் திருடன் 'எனக்கு நகை வேண்டாம். நான் மயக்கமாகக் கிடக்கும்போது ஆனந்தமாக இருந்தேன். அந்த ஆனந்தத்தை எனக்குக் கொடுத்தால் போதும் எனக்கு நகை வேண்டாம்' என்று அடம்பிடித்தான். ஆனால் 'பகவானோ, நகையையும் வைத்துக் கொள் ஆனந்தத்தையும் தருகிறேன்' என்று கூறினார். அதற்கு திருடன் 'சரி நகையெல்லாம் எங்கே தொலைத்தாய் என்று உங்கள் அம்மா கேட்டால் என்ன சொல்வாய்' என்று கேட்டான்.

அதற்கு பகவான் கூறுகிறார். 'எனக்கு இதைப்போன்று ஏராளமான நகைகள் இருக்கு, நீ இதை எல்லாம் எடுத்துச் செல்' என்று கூறி அவனை வழி அனுப்பி வைத்தார். மீண்டும் அங்கிருந்து மூன்று நாள் பயணம் செய்து பாகவதர் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான்.

இரவில் வந்து பாகவதர் தங்கி இருந்த அறை கதவை தட்டியவுடன் அவர் திறந்து பார்த்து பயந்து விட்டார். ஆனால் திருடன் மிகுந்த மரியாதையுடன் அவர் காலில் விழுந்து வணங்கினான். 'ஐயா நீங்கள் கூறிய விலாசம் அதாவது முகவரி துல்லிதமானது. ரொம்ப சரியாகச் சென்று கிருஷ்ணனைப் பார்த்து நகைகளை கைபற்றிக்கிட்டு வந்துவிட்டேன். நான் சொன்ன வாக்குப்படி உங்களுக்குச் சேர வேண்டியதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்றான்.

பாகவதர் நகையைப் பார்த்து அசந்து போனார். மிகுந்த பக்தியோடு 'இது எப்படி சாத்தியமானது' என்று கேட்டார். அதற்கு திருடன் எல்லா விபரங்களையும் கூறி 'இன்று வரை 6 நாட்கள் ஆகிறது. ஒரு துளி தண்ணீர்கூட குடிக்கவில்லை. நான் கிருஷ்ணரை ஒரு கண நேரம் கூட மறக்கவில்லை' என்றான். உடனே 'என்னையும் கூட்டிக் கொண்டு போய் காட்டுப்பா' என்று அன்போடு கேட்டுக் கொண்டார் பாகவதர்.

“புறப்பட்ட இடத்துக்கே பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்தும் திரும்பப் போகின்றன. தான் புறப்பட்ட இடத்தை கண்டுபிடிப்பவன் சான்றோன்”

“தன்னை காக்க விரும்புகிறவர் கடவுளிடத்துத் தன்னை ஒப்படைக்க வேண்டும்”.

அன்றே இருவரும் வடக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டனர். வழிதெரிந்த திருடனுடன் வழி தெரியாத பாகவதர் நம்பியும் நம்பாமையும் இரு மனதுடன் சென்றார்.

குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைந்தவுடன் இருவரும் அந்த மரத்தடியில் அமைதியாக தியானத்துடன் நின்றனர். திருடனுக்கு மனம் தெளிவாக இருந்தது. உள்ளே பகவானோடு பேசினான். அடுத்த நொடியில் பகவான் பிரசன்னமானார் அதாவது தோன்றினார்.

உடனே பகவான் காலில் விழுந்து வணங்கினான். பாகவதரையும் வணங்கச் சொன்னான். அவருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. 'எதுவுமே இங்கு இல்லையே. இவன் தனியாகப் பேசுகிறான் என்ன இது' என்று குழம்பினார்.

அப்பொழுது பகவான் 'டேய் அவன் கண்ணுக்கு நான் தெரிய மாட்டேன். அவன் என்னை முழுமையாக நம்பவில்லை. ஏதோ என்னைப் பற்றி புத்தகத்தில் படித்துவிட்டு கதை சொல்லி பணம் சம்பாதிக்கிறான். நீயோ அனுதினமும் என்னைப் பற்றியே சிந்தித்து என்னை உன் உள்ளத்தில் நிறுத்தி விட்டாய்' என்று கூறினார்.

உடனே திருடன் பகவானிடம் கெஞ்ச ஆரம்பித்து விட்டான். 'சாமி உங்களைக் காட்டிக் கொடுத்த வழிகாட்டி பாகவதருக்கு நீங்கள் காட்சி கொடுத்தே ஆக வேண்டும்' என்று வற்புறுத்தி அழ ஆரம்பித்தான். அப்பொழுது பகவான். 'சரி, நீ என் கையைப் பிடித்துக் கொள் அந்த பாகவதரை உன் கையைப் பிடித்துக் கொள்ளச் சொல்' என்று உத்தரவிட்டார்.

சொன்ன உடனே பகவான் கையை திருடன் கெட்டியாகப் பற்றிக் கொண்டு பாகவதரை தன் கையை பிடிக்கச் சொன்னான். என்ன ஆச்சரியம்! பளிச்சின்னு பகவானின் காட்சி பாகவதருக்குத் தெரிந்தது.

பகவானை பார்த்தவுடன் ஆர்வத்தில் திருடனின் கையை பற்றாது விட்டு விட்டு பாகவதர் இரண்டு கையையும் சேர்த்து கும்பிட ஆரம்பித்தார். தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் திருடன் உள்ளத்திலிருந்து நீங்காமல் பகவான் காட்சி கொடுத்துக் கொண்டேயிருந்தார்.

**'ஊக்கத்துக்கு இடையூறாக இருப்பது தோல்வி
ஆனால் தோல்வியில் தளர்வடையாதவர் வெற்றி காண்பர்'**

பிறகு பாகவதர் தன்னை உணர ஆரம்பித்தார். திருடனின் முரட்டு அன்பு, திட நம்பிக்கை, ஒன்பது நாள் உணவைப் பற்றி நினைக்காது இருந்து பகவானின் பூரண அருளைப் பெற்றது இவைகளை எல்லாம் நினைத்துப் பார்த்த பாகவதர் திருடனின் காலில் விழுந்து வணங்கினார். பகவானின் அருள் ஆசியுடன் இருவரும் மக்களின் ஆன்மிக வளர்ச்சிக்கு உதவப் புறப்பட்டனர்.

நம்மிடத்து எங்கேயோ கோளாறு இருப்பதால் நாம் கடவுளில் ஒன்றுபடாதிருக்கிறோம்.

“தங்களைப் பற்றி சிறிதும் கவலைப்படாதிருந்தவர்களே உலகுக்குப் பெரு நலனைச் செய்தவர்கள் ஆயினர்.”

வேதாந்தத்தின் போதனை தன்னைத்தானே

(பாகவதர்)	உணர்ந்து சுயவிசாரணை செய்து ஒவ்வொன்றையும் பிரித்துப் பார்த்து உணர்தலாகும்.
சித்தாந்தத்தின் சாதனை (திருடன்)	மனக்கோயில் கட்டி அதன் உள்ளே பகவானை வைத்து மானசீகமாக பூஜை செய்து குருவின் உதவியோடு தியானப் பயிற்சி செய்தலாகும்.

நல்வினை உடையவர்

நல்லவர்களாலும் சான்றோர்களாலும் விரும்பப்பட்ட நற்செயல்களைச் செய்பவர்களே நல்வினை உடையவர்கள்.

இப்படிப்பட்ட நற்செயல்களைத் தொடர்ந்து செய்பவர்களைச் சான்றோர் மனம் திறந்து பாராட்டுவர். இதனால் அவர்கள் பாராட்டு நமது செயலுக்கு முத்திரை வைப்பது போன்றது.

“நல்வினை தெய்வம்போல் வந்து காவல் செய்யும்”

“நல்லவர்களால் பாராட்டப் பெற்றவரே நல்வினை உடையவர்”

கோபம் நமது பலவீனம்

“என்றும் தனக்குச் சொந்தமாயுள்ள
ஆனந்தத்தைப் பாழ்படுத்துவதே
மனிதர்கள் செய்யும் குற்றங்களுள்
பெரிய குற்றமாகும்.”

கோபக்காரர்களிடம் சேர்ந்திருப்பதே ஆகாத ஒன்றாகும். அகங்காரத்தையும், கோபத்தையும் அகற்றியவர்களின் வாயிலாக அரும்பெரும் காரியங்கள் நடக்கும்.

அத்துடன் ‘அமைதி’ என்னும் கப்பலில் ஏறிப் போகிறவன் மெய்ஞ்ஞானம் என்னும் துறைமுகத்தைச் சென்றடைவான்.

நீங்கள் இந்த உலகத்தவரைச் சார்ந்திருப்பதைவிட அதிகமாக உங்கள் சுயபிரார்த்தனை, தியானம் இவற்றைச் சார்ந்திருங்கள்.

வெள்ளைத் துணியில் எந்தச் சாயமும் நன்கு ஒட்டிக் கொள்ளும். அதைப்போன்று தூய மனதுடையவரின் உள்ளத்தில் இறைவனைப் பற்றிய விசயங்கள் நிலைத்து நின்று விடும் என்று அருள் விருந்து நமக்குக் கூறுவதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமல்லவா.

கோபத்தைப் போக்குவதே ஒரு குறிக்கோளாக வைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான், இன்று எத்தனை முறை கோபம் தலைதூக்கியது என்று கண்காணித்து அதைப் போக்க முயல முடியும்.

கோபம் தோன்றிய போது பகவானிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு அத்துடன் சாந்தி வழங்குமாறு மன்றாடிக் கேட்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்து வந்தால் கண்டிப்பாக அதிக வெயிலின் போது ஏ.ஸி.காரில் பயணம் செய்வது போன்று நமக்குள் கோபம் என்ற வெப்பம் மாறி குளு குளு என்றாகிவிடும்.

விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும் என்பதை போல் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இளமையிலேயே சகல வல்லவராக இருக்கிறார்.

ஒரு முறை காட்டில் வேட்டைக்குச் செல்வதற்காக பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமர், ஸாத்யகி மூவரும் சேர்ந்து சென்றனர்.

அடர்ந்த காட்டில் நீண்ட தூரம் சென்று விட்டதாலும் இரவு நேரமானதாலும் மூவரும் ஓய்வு எடுக்க விரும்பினர். அந்த இரவு நேரத்தை மூன்றாகப் பிரித்து ஒருவர் பின் ஒருவராக விலங்குகள் வந்து விடாது காவல் காக்கத் திட்டமிட்டனர். அதே நேரத்தில் மற்ற இருவரும் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ள முடிவு செய்தனர்.

அவர்களுடைய திட்டப்படி முதல் பகுதி இரவில் ஸாத்யகி காவலில் இருந்தார். அந்த நேரத்தில் பெரிய பூதம் ஒன்று வந்தது. பூதம் தன்னை நோக்கி வருவது கண்டு போருக்கு ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டார். ஆனால் வந்த பூதம் பார்ப்பதற்கு கொடுமையாக இருந்தது. அது மட்டுமல்லாது ஸாத்யகியிடம் உள் சினேகிதர்களை நசுக்கிக் கொல்லப் போகிறேன் என கூறிக் கொண்டு நெருங்க இவருக்குக் கோபம் வந்தது. அத்துடன் அவர் சண்டையிட்டார்.

பூதத்தின் பலத்தின் ரகசியம் என்னவென்றால் யார் அந்த பூதத்தை எதிர்த்து கோபப்பட்டாலும் அதனுடைய பலத்தின் திறன் கூடிக் கொண்டே செல்லும்.

எதிரியின் கோபம் கூடக்கூட பூதத்தின் பலம் கூடிக் கொண்டே செல்லும். ஸாத்யகி எவ்வளவோ போரிட்டு ஜெயிக்க முயற்சி செய்தார். ஆனால் அவரால் முடியவில்லை. அவர் கோபம் அதிகமாயிற்று. பூதமோ முன்பு இருந்ததைவிட அதிக பலத்துடன் சண்டையிட்டது.

ஸாத்யகிக்கு காயங்கள் ஆங்காங்கே ஏற்பட்டன. அவருடைய காவல் நேரம் முடிந்ததும் பூதம் காணாமற் போயிற்று.

ஸாத்யகி படுத்து தூங்கச் சென்ற போது பலராமர் அவருடைய பங்கிற்கு காவல் காக்க வந்தார். சிறிது நேரத்தில் மீண்டும் பூதம் வந்தது. பலராமரிடம், 'உன் சகோதரரையும், நண்பனையும் விழுங்கப் போகிறேன்' என்று கூறியது.

அதற்கு பலராமர், 'நான் ஒருவன் காவல் இருக்கும்போது நீ அவர்களை நெருங்கி விடுவாயா? எனக் கூறிக் கொண்டு பூதத்துடன் சண்டை போட்டார். இவரால் பூதத்தை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இதனால் பலராமருக்கு கோபம் அதிகரித்தது. பூதத்தின் பலமும் அதிகரித்தது.

கடைசியில் பலராமருக்கு உடம்பெல்லாம் பலத்த அடி விழுந்தது. சொல்லி வைத்தது போல் காவல் நேரம் முடியும் பொழுது பூதம் காணாமற் போய்விட்டது.

அடுத்தபடியாக காவல் இருப்பதற்கு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முறை வந்தது. பலராமர் அலுப்புடன் படுத்துத் தூங்கிவிட்டார். உடனே பூதம் தோன்றியது. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அருகில் வந்து உன் சகோதரரையும், நண்பனையும் நான் விழுங்கப் போகிறேன் என்று கூறியதும் பகவான் எழுந்து சிரித்தார். பூதம் தான் கூறியதை ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கேட்கவில்லையோ என நினைத்து திரும்பச் சொல்லியது அதற்கும் அவர் சிரித்தார். பூதம் எரிச்சல் அடைந்தது.

'ஏன் சிரிக்கிறாய்' என்று பூதம் கேட்டவுடன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் 'என்னுடன் விடியும் வரை விழித்திருக்க ஒருவரும் இல்லையே என நினைத்தேன், பரவாயில்லை நீ துணைக்கு வந்தாய்'. இதனால் இனி எனக்கு நேரம் ஓடுவதே தெரியாது என்று திரும்பவும் சிரித்தார்.

அவ்வப்போது பூதம் சண்டையிட வரும்போதெல்லாம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிரிக்கச் சிரிக்க பூதம் படிப்படியாக மாறி சிறிதாகிவிட்டது. பொதுவாக எதிரியின் கோபம் அந்த பூதத்திற்கு சக்தியூட்டக் கூடியது என்றால் எதிரியின் சிரிப்பு அந்த பூதத்தின் சக்தியைக் குறைக்கும் என்பதை ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அறியமாட்டாரா?

பொழுது விடிகின்ற நேரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வெற்றி கண்டார். அவருடைய காவல் காக்கும் நேரமும் முடிந்தது.

பலராமரும், ஸாத்யகியும் தூங்கி விழித்துக் கொண்டனர். 'கிருஷ்ணா, எங்கே அந்தப் பூதம் உன்னையும் தாக்கியதா?' என்று கேட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் புன்னகையுடன், 'நான் எப்படி அந்த பூதத்திடம் அடி வாங்குவேன்! இதோ பாருங்கள். நீங்கள் இருவரும் பார்த்த பூதத்தைப் புழுவாக மாற்றி எனது ஆடையின் நுனியில் கட்டி வைத்துள்ளேன்' என்று கூறிக்கொண்டே பூதமாக இருந்த புழுவை எடுத்துக் காண்பித்தார்.

“பட்டினி கிடப்பவனுடைய உடலை
அவன் உடலே தேய்க்கிறது;
சோம்பேறியினுடைய மனதை
அவன் மனதே அழிக்கிறது.”

மனதில் கோபம், பயம் வரும்போது தன் நிலையை 99% விழுக்காடுகள் இழந்து விடுகின்றனர். ஏதோ ஒரு சிலர் தான் பகவானை நினைத்துக் கொண்டு அதிலிருந்து தப்பிவிடுகின்றனர். பகவானை நினைக்க சோம்பேறித்தனப்படும் யாவரும் வழி தடுமாறியவர்களேயாவர்.

வெறுப்பும் மனக்கசப்பும்

“உனக்கு அமைதியளிப்பவன் நீயே
தக்க தெய்வம் தகாத தெய்வம் என்ற பாகுபாடு
தத்துவம் தெரிந்தவனுக்கு இல்லை

இணக்கங்களுள் சிறந்தது
இறைவனோடு வைக்கும் இணக்கமாகும்.”

- அருள் விருந்து

உடல், மனம், ஆத்மா இம்மூன்றையும் நாம்
ஆரோக்கியமாக வைத்திருக்க வேண்டுமானால் இறைவனோடு
தொடர்பு வைப்பதைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் இல்லை.

உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும், அது கெடுவதற்கும் சில
நேரங்களில் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை, உணவு போன்றவைகள்
காரணமாகலாம். ஆனால் நமது ஆன்மாவின் வளர்ச்சிக்கு நாம்
தான் காரணமாக இருக்கிறோம்.

நாம் மனதை அடிக்கடி பகவானை நோக்கித் திருப்பி
அங்கு நின்று தியானிப்பதே பிறவிப் பயனை அடையும்
வழியாகும் என்பதை நீங்கள் ஒருபோதும் மறந்து விடாதீர்கள்.

ஒருவர் இறை நம்பிக்கையுடையவராக இருக்கலாம்.
அல்லது நம்பிக்கையற்றவராகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால்
சுயக்கட்டுப்பாடற்ற வாழ்க்கை நடத்தினால் அவர் வருந்தத்தக்க
அளவு வீழ்ச்சியடைவார். அவர் உள்ளத்தில் நிம்மதி இருக்காது
மற்றவர்களிடமிருந்தும் ஆறுதல் கிடைக்காது. இதனால் வெறுப்பு
மனக்கசப்பு ஏற்படும்.

கடைசி காலத்தில் தியானமும், இறைவனை நினைப்பதும்
தான் உண்மை என்று அறியும் போது உங்களுக்கு அந்திமக்
காலம் நெருங்கிவிடும். அப்போது இன்னும் பல வருடங்கள்
இருக்கக் கூடாது என்று வருந்திப் பயனில்லை. அதோடு உங்கள்
மேலேயே உங்களுக்கு வெறுப்பு வரும்.

இளமையை முழுமையாகப் பயன்படுத்துங்கள். வாழ்வில்
வெறுப்படையாதீர்கள். இறைவன் உங்களிடம் இருக்கிறார்
என்பதை நம்புங்கள். தியானப் பயிற்சியில் ஈடுபடுங்கள். பிறகு
பாருங்கள் உங்கள் வாழ்வு வசந்தமாகும்.

உதங்கர் என்பவர் துறவை மேற்கொண்டு மிகவும்
நல்லவராக வாழ்ந்து வந்தார். அவர் அனுதினமும் செய்த
தவத்தினால் நல்ல சக்திகளைப் பெற்றிருந்தார்.

பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் குருஷேத்திரப் போர் முடிந்து
துவாரகையை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். வரும் வழியில்
உதங்கரை சந்திக்க பகவான் தேரிலிருந்து இறங்கி வந்து
அன்புடன் வணங்கினார்.

உதங்கரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வணங்கியவுடன்
பாண்டவ-கௌரவர்கள் நலத்தினை விசாரித்தார். பிறகு ‘இவ்விரு
சகோதரர்களும் இப்பொழுது ஒற்றுமையுடன் வாழ்கிறார்களா?’
என்று உதங்கர் கேட்டார்.

அதற்கு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், ‘ஓகோ! உதங்கர்
தவத்தை மேற்கொண்டிருந்ததால் நடந்த யுத்தத்தை
அறியவில்லை போலும்’ என்று நடந்த நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக்
கூறினார்.

உடனே உதங்கர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் மிகுதியாகக்
கோபப்பட்டார். அத்துடன் ‘நீ அங்கு இருக்கும்போது போர்
நடைபெற்றுள்ளது என்றால் அந்தப் போர் உன்னால்தான்
நடைபெற்றிருக்கும்’ என்று கூறினார்.

நான் உன்னை சபிக்கிறேன் என்று கூறியவாறு சாபமிட
முயற்சித்தார். பகவான் உதங்கரிடம் ‘நீங்கள் இடப்போகும்
சாபத்தால் நீங்கள் செய்த தவம் வீணாகிவிடும். முதலில்
வந்திருக்கும் நான் யார் என்பதை நீங்கள் அறியுங்கள்’ என்று
கூறி அங்கேயே விஸ்பரூபம் எடுத்தார்.

உதங்கர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை கைகூப்பி வணங்கி
நின்றார். பகவான் உதங்கரிடம் ‘உனக்கு ஒரு வரம் தருகிறேன்
வேண்டியதைக்கேள்’ என்றார்.

அதற்கு 'தங்களைப் பார்த்ததே போதும், வரம் ஒன்றும் வேண்டாம்' என உதங்கர் மறுத்தார். பின்பு, பகவானின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி 'சரி, எனக்கு தாகம் எடுக்கும் போதெல்லாம் தண்ணீர் கிடைத்திட அருள் புரியுங்கள் அதுபோதும்' என்றார். பகவானும் அதுபோலவே வரமளித்து அவரிடம் விடை பெற்றுச் சென்றார்.

சில மாதங்களுக்குப் பிறகு உதங்கருக்குத் திடீரென தண்ணீர் தாகம் ஏற்பட்டது. காட்டில் திடீரென தண்ணீர் கிடைக்காது போய்விடும் என்று நினைத்துத்தான் அவர் பகவானிடம் அந்த வரத்தைக் கேட்டிருந்தார். அதுபோலவே ஆகிவிட்டபடியால் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வழிபட்டார். கண்ணுக்குத் தெரிந்த தூரம் அங்கு யாரும் இல்லை. ஆனால் எதிர்பாராத விதத்தில் அருகாமையில் சிறுவன் ஒருவன் அவரை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான்.

அந்தச் சிறுவனின் தோற்றம் பார்ப்பதற்கு அருவருப்பாக இருந்தது. கிழிந்த உடை, பல நாட்கள் குளிக்காதிருந்த உடல், அவனுடைய தோளில் பையும், கையில் வில்லுமாக நாயுடன் வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் உதங்கரைப் பார்த்ததும் 'தண்ணீர் வேண்டுமா?' என்று கேட்டான்.

அப்பொழுது சிறுவனுடைய உடல் அழுக்கைப் பார்த்து வேண்டாம் என வெறுப்புடன் மறுத்துவிட்டார். அவருடைய மனதை அறிந்த சிறுவன் 'தாகம் உங்களை வாட்டத்தானே செய்கிறது தண்ணீரைக் குடியுங்கள்' என்று கூறி மூங்கில் குழாயில் வைத்திருந்த தண்ணீரைக் கொடுத்தான். அதிகமான தண்ணீர் தாகத்திலிருந்த போதிலும் 'இவனுடைய தண்ணீரையா வாங்கிக் குடிப்பது' என்று நினைத்து வேண்டாம் எனக் கூறிவிட்டார்.

கொஞ்ச நேரத்தில் அந்த அசிங்கமான சிறுவன் மறைந்தான். ஆனால் உதங்கர் பகவானை எதிர்பார்த்தார்.

அவன்தானே அன்று வரத்தைத் தந்தான். இன்று தாகத்திற்கு தண்ணீர் கேட்டும் இவ்வளவு நேரமாகியும் கொடுக்கவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டார். அப்பொழுது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் காட்சியளித்தார்.

உடனே உதங்கர் பகவானை வணங்கினார். 'பகவானே தண்ணீர் தாகத்தால் எத்தனை துன்பப்பட்டேன். எனக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையே' என்று கூறினார்.

உடனே பகவான் 'உதங்கரே, உனக்குத் தண்ணீர் தருவதற்கு சாதாரண மனிதரை நான் அனுப்பவில்லை இந்திரனையே அனுப்பினேன். தண்ணீரும் சாதாரணமானதல்ல அது அமிர்தம். இந்திரனோ முதலில் அமிர்தத்தை சாதாரணமான மனிதருக்குத் தர சம்மதிக்கவில்லை. இருப்பினும் என்னுடைய அன்புக்கிணங்கி சம்மதித்தான்.

அத்துடன் மாறுவேடம் கொண்டு செல்வேன். அவர் மறுத்தால் திரும்பிப் போய் விடுவேன் என்று கூறினான். நானும் நீங்கள் முற்றும் உணர்ந்த ஞானியாயிற்றே. யாரையும் வெறுக்க மாட்டீர்கள் என்று நினைத்தேன். இப்பொழுது தவறு செய்து விட்டீரே' என்று கூறியதும் உதங்கர் தான் செய்த தவறை நினைத்து வேதனைப்பட்டார்.

"விருப்பையும் வெறுப்பையும் சாராது நடுநிலையில் இரு அப்பொழுது ஞானம் உருவாகிறது".

"வெறும் பணத்தால் பெருங்காரியங்கள் ஆகமாட்டா; அன்பினாலும் அறிவினாலுமே அவைகள் ஆக்கப்படுகின்றன".

"பெருவாழ்வு வாழ முயல்பவன் உள்ளத்தில் அற்ப ஆசைகள் உருவெடுத்து அவனை அல்லல்படுத்துகின்றன".

"தன்னைத்தானே சீர்திருத்திக் கொள்பவன்தான் உண்மையான சீர்திருத்தக்காரன்"

இல்லறத்தார்

உறவினர், சுற்றம், நட்பு, அதிதி போன்றவர்களிடம் அன்பு காட்டி, உணவளித்து உபசரிக்க கடமைப்பட்டவர். துறவியாய் இருப்பவர்களுக்கும் இல்லறத்தார்தான் காவல்.

நல்ல வழியில் செல்வம் ஈட்டி, அயராது உழைத்து தனது மரபினைக் காத்து, மக்கட் செல்வங்களை நல்வழியில் கொண்டு செல்லவும் கடமைப்பட்டவர்.

நண்பர் போன்ற மனைவியும், கணவனும் சேர்ந்தால் அவர்கள் வாழ்க்கை தெய்வீக அம்சமாகும். இவர்களின் இறை பக்தியால் பல குடும்பங்களில் ஞான ஒளி வீசும்.

பக்தியின்

சிறப்பு

பக்தியைக்கூட மற்றவர்கள் மதிப்பதற்காக செய்பவர்கள் பலர். நான் பெரிய பக்தன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அலைவதும் தப்பான விசயம் தான். ஒவ்வொருவருக்கும் மனம் இருக்கு. ஆனால் அந்த மனதை புத்திசாலித்தனமாக இறைவன் பக்கம் திருப்புவதும் பிறகு பகவானை விடாது நினைப்பதும் அவரவர் திறமையாகும். சாமர்த்தியமும், புத்திசாலித்தனமும் இல்லாதவருக்கு ஞானம் கைகூடாது.

“தன்னை முற்றிலும் அறிந்து கொண்டாலொழிய மனிதன் தன்னை ஒழுங்குபடுத்த முடியாது”

வனவாசம் சென்ற பாண்டவர்கள் வனத்திலே பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து வந்தனர். பல்வேறு இடையூறுகள், கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டபோதும் தனது பக்தியை அவர்கள் கைவிடவில்லை.

தனது எதிரியான துரியோதனனைப் பழிவாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் பீமனுக்கு இருந்து கொண்டிருந்தது.

அதே நேரத்தில் பீமன் வனவாசம் முடியும் வரை தன் பலத்தை நம்பி பொறுமையுடன் காத்திருந்தான். ‘நம் பலத்திற்கு இணையாக எவனிருக்கிறான். இந்த உலகில் எனக்கு நிகர் நானே’ எனத் தற்பெருமை பேசிக் கொண்டான்.

அப்பொழுது திரௌபதியோ தன் பக்தியின் சிறப்பினை நினைக்கலானாள். “தன் பக்திக்கு யாருடைய பக்தியும் நிகரில்லை”, துரியோதனன் சபையில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சேலை அளித்து மானத்தைக் காப்பாற்றிய செயல் குறித்து திரும்பத் திரும்ப நினைத்து மகிழ்ச்சி கொண்டாள்.

மற்றவர்கள் பக்திக்கு பகவான் கிருஷ்ணன் தோன்றி உதவி செய்கிறாரோ இல்லையோ ஆனால் எனது பக்திக்கு நேரிலேயே

வந்துவிடுவார். அந்த அளவிற்கு என் பக்தி உயர்ந்தது” என்று தனக்குள்ளே பேசிக் கொண்டிருந்தாள்.

இருவருடைய எண்ணங்களையும் அறிந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருவருக்கும் சரியான பாடம் புகட்ட வேண்டும் என்று நினைத்து துவாரகையிலிருந்து நேரடியாக இவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு அதாவது அந்த காட்டிற்கு வந்தார். பகவான் வந்ததும் பாண்டவர்கள் அனைவரும் ஆனந்தம் அடைந்தனர். ‘தாங்கள் எதில் வந்தீர்கள்?’ என்று கேட்டனர்.

அதற்கு பகவான், ‘துவாரகையிலிருந்து கால்நடையாக வந்துவிட்டேன்,’ என்று கூறினார்.

திரௌபதி பகவானிடம், ‘அண்ணா! தாங்கள் நடந்தே வந்ததால் கால்கள் வலி எடுக்குமே’ என்று கேட்டாள். அதற்கு பகவான், ‘கால்கள் வலிக்கத்தான் செய்கின்றன, அதற்கு என்ன செய்ய முடியும்?’ என்று வருந்துவதுபோல் நடத்தார்.

உடனே திரௌபதி பகவானிடம் ‘உங்கள் கால்வலி தீர, வெந்நீர் வைத்துத் தரட்டுமா?’ என்று கேட்டதும் ‘முடிந்தால் வைத்துக் கொடு’ என்று கூறினார். திரௌபதியும் ‘தங்களுக்கு இல்லாததா!’ என்று கூறியபடி வெந்நீர் வைக்க ஆரம்பித்தாள்.

பீமன் பெரிய அண்டா ஒன்றைக் கொண்டு வந்தான். பிறகு அதில் தண்ணீரை கொண்டு வந்து ஊற்றினான். மூன்று கற்களை வைத்து அதன்மேல் அண்டாவை தூக்கி வைத்தான். உடனே திரௌபதி அடுப்பை மூட்டினாள்.

பீமன் தேடிச் சென்று பல காய்ந்த விறகுகளைக் கொண்டு வந்து, உடைத்து, எரிகின்ற நெருப்பில் போட்டான். தண்ணீரை இருவரும் சூடாக்கினர்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தருமனுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது, ‘நெடுநேரமாகியும் சுடு தண்ணீர் வரவில்லையே,’ என்று பேசிக் கொண்டிருந்த இடத்திலிருந்தே பகவான் கேட்டார்.

பல மணி நேரமாகியும் பீமன் பல மரங்களின் விறகுகளைப் போட்டு எரித்ததால் ஏற்பட்ட புகையில் கண்ணைக் கசக்கிக்கொண்டு நின்றான்.

திரௌபதையும், பீமனும் என்ன செய்வது என்று புரியாது திகைத்து நிற்க பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அடுப்பின் அருகில் வந்தார். எல்லோரும் அவரைப் பின் தொடர்ந்து வந்தனர். பகவான், ‘பீமா! வெகுநேரம் நீங்கள் சூடாக்கிய வெண்ணீரை பாத்திரத்தோடு கீழே கவிழ்த்து விடு’ என்றார்.

உடனே பாத்திரம் கவிழ்த்துவிடப்பட்டது. அந்த தண்ணீரிலிருந்து தவளை ஒன்று ஓடியது. அதன் வாய் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பெயரை முணுமுணுத்தன. பகவான் அந்த தவளையைப் பற்றி சொல்லலானார்.

‘பீமா, நீ தண்ணீர் எடுத்து வரும் பொழுது அந்த நீருடன் இந்த தவளையும் வந்துவிட்டது. பானையில் நீரை நீங்கள் கொதிக்க வைத்தபொழுது, அது என் பெயரைச் சொன்னது. அதனால்தான் பானையின் நீர் குளிர்ந்த நிலையிலேயே இருந்தது. அத்தவளையின் பக்தியை என்னவென்பது’ என்று கூறிவிட்டுத் தவளைக்கு அருள் புரிந்தார்.

தவளையின் பக்திக்கு செவி சாய்த்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சிறப்பைக் கண்டு பாண்டவர்கள் வியந்தனர்.

எவ்வளவோ விறகைப் போட்டு எரித்த பீமனின் பலமும் அங்கு வேலை செய்யவில்லை. திரௌபதியோ பக்திக்கு மனிதர்கள், மிருகங்கள் என்னும் உயர்வு - தாழ்வு இல்லை என்பதை தெளிவுற உணர்ந்தாள்.

“மேலான எண்ணம், வாழ்வு என்னும் விளக்கு ஏற்ற எண்ணெய் ஆகிறது.

வெற்றி பயன்படுவது போன்று தோல்வியும் உனக்குப் பயன்படுகிறது”.

அச்சமும் அவலமும் அற்ற நிலை
என்பது செல்வத்தாலோ,
சுற்றாத்தாலோ, கல்வி அறிவாலோ
கிட்டுவதல்ல.
அது கடவுள் பக்தியால்
மட்டுமே கிட்டும் பேறு.

நூறு கோடி பிறவிகளின் நற்பலன்களின்
விளைவாய் கிட்டுவதே உண்மையான
இறைபக்தி.

- ஞானத்தின் நுழைவாயில்

உண்மை உறவு

“தூய மனமே இறைவனுக்குரிய நல்ல ஆலயமாகிறது.”

உண்மை உறவு தூய மனத்திலிருந்து உருவாகிறது. எப்பொழுதும் உண்மைக்கு ஆயிரம் கால்கள் உண்டு. அது ஆலயத்தின் ஆயிரம் கால் மண்டபம் போல் பலமாக உலகில் வேரூன்றி நிற்கிறது. ஆமை வேகத்தில் இதன் பயணம் இருந்தாலும் உண்மை என்றும் தோற்றுப் போனதில்லை.

உறவு என்பது நிலையானதாக இருக்க வேண்டும். ஒருவரிடம் உண்மை உறவு என்று நீங்கள் வைத்துக் கொள்வதாக நினைப்பது கூட ஒரு நாள் பொய்யாகி விடலாம். ஆனால் இறைநிலையை அடைந்தவர்களிடம் வைத்திருக்கும் அன்பு, உறவு மறுமை வரை நீடித்திருக்கும்.

உறவில் பிளவு உண்டு
நட்பில் நடிப்பு உண்டு
அன்பில் கபடம் உண்டு

ஆனால் ஆன்மிகம் கலந்த, இறைமார்க்கத்தை அறிந்த, உண்மைக் குருவின் உபதேசம் பெற்ற உண்மையான ஆன்மாக்களின் உறவில் பிளவு ஏது, நடிப்பு ஏது, கபடம் ஏது, எல்லாம் கற்கண்டுபோல் இனிப்புமயமானது. தேன் ஒழுகும் தெய்வீகம்கலந்த பால் போன்ற வெண்மையான, புனிதமான பேச்சுக்கள் இதைத்தான் உண்மை உறவு எனக் கூறுவது. இந்த உறவிலும் துறவு கலக்காவிட்டால் அங்கே கவி புகுந்து கலாட்டா பண்ணி விடுவான். இறைவனைப் பற்றிக் கொண்டு உறவு கொள்ளாவிட்டால் உங்கள் குடும்பத்திலும் துறவு தான் மிச்சப்படும்.

சுகமுனிவர் ஞானத் தெளிவு பெற வேண்டும் என்று நினைத்தார். இதற்கு தகுந்த தெளிவு குருவைத் தேடிச் சென்று உபதேசம் பெற வேண்டும் என்று விரும்பினார்.

இல்லற ஞானியும், துறவிகளால் போற்றப்படும் ஜனக மன்னரே தனக்கு ஞானத் தெளிவு பெற வைக்க தகுதியானவர் என்று உணர்ந்து முடிவெடுத்து அவரிருக்கும் - மிதுலாபுரிக்குச் சென்றார்.

கொலு மண்டபத்தில் ஜனக மகராஜ் வீற்றிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அங்கு சென்றார். அங்கிருந்த வாயிற் காவலாளிகளிடம்,

'சுகப் பிரம்ம மகரிஷி அவர்கள்' வந்திருப்பதாக அரசரிடம் சொல் என்று வழியனுப்பினார்.

ஒரு காவலன் உள்ளே சென்று ஜனகரிடம், அதேமாதிரி சுகப் பிரம்ம மகரிஷி அவர்கள் வந்திருப்பதாகச் சொன்னான். ஜனக மகராஜர் லேசாக சிரித்துவிட்டு "காவலனே! அவர்கூட வந்திருக்கும் நாலு பேரை அங்கே விட்டு விட்டு வரச் சொல்" என்றார்.

வாயிற் காவலனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. 'அவர் ஒருவர்தானே வந்திருக்கிறார். ஆனால் அரசர் இப்படிச் சொல்கிறாரே? நாம் சரியாகத்தானே சொன்னோம். ஒருவேளை நாம் சொன்னது அரசர் காதில் சரியாக விழவில்லையோ' என்று நினைத்து,

'மகாராஜா - ஒருவர் மட்டும் தான் வந்திருக்கிறார்' என்றான்.

அதற்கு மகாராஜா, 'காவலனே! நான் சொன்னதை அப்படியே போய்ச் சொல்' என்று ஆணையிட்டார்.

மகாராஜாவின் ஆணையை அப்படியே போய் சொன்னான். மகாராஜர் சொன்னது சுகப்பிரம்ம மகரிஷிக்கும் புரியவில்லை. 'நாம் யாரையும் கூட்டி வரவில்லை, நம் பின்னாலும் யாரும் வரவில்லை', என்று எண்ணியபடியே தான் தனியாக நிற்பதை உணர்ந்தார்.

கொஞ்ச நேரம் சிந்தித்தார்.

'சுகப் பிரம்ம மகரிஷி அவர்கள்' என்ற நீளத்தைக் குறைத்து 'அவர்கள்' என்ற மரியாதைக்குரிய அடைமொழியை எடுத்துவிட்டு 'சுகப்பிரம்ம மகரிஷி வந்திருப்பதாகக் கூறு வாயிற்காவலரே!' என்றார்.

உடனே காவலன் உள்ளே போய் கொஞ்ச நேரத்திலேயே மீண்டும் வந்தான்.

'சுவாமி, உங்களுடன் இன்னும் மூவர் உள்ளனராம். அவர்களையும் போகச் சொல்லிவிட்டு உங்களை வரச் சொன்னார் மகாராஜா' என்று பணிவாகச் சொன்னான்.

'சுகப்பிரம்ம ரிஷி வந்திருப்பதாகச் சொல்' என்று அவர் சொல்ல வாயிற் காவலன் மீண்டும் உள்ளே போய் வந்தான்.

சுவாமி - இன்னும் உங்கள் உடன் இருக்கும் இருவரையும் விட்டு விட்டு வரச் சொன்னார்.

'சுக பிரம்மம் வந்திருப்பதாகச் சொல்' என்று அவர் மீண்டும் சொல்ல வாயிற் காவலன் உள்ளே சென்று மீண்டும் வந்தான்.

'சுவாமி இன்னும் ஒருவர்' - என்று அவன் சொல்லி முடிப்பதற்குள் சுகர் சொன்னார்.

'தம்பி, காவலரே! சுகன் தனியாக வந்திருப்பதாக மகாராஜரிடம் சொல்லும்' என்று மிகுந்த பயபக்தியுடன் கூறிவிட்டு, மிகத் தெளிவுடன் அமர்ந்திருந்தார்.

படிப்படியாக நடந்த இந்த சம்பவங்கள் அவர் உள்ளத்தில் பெரிய பட்டிமன்றமே நடத்தியது. ஆமாம்! பிரம்ம ஞானம் யாருக்கு! மகரிஷி, அவர்கள் என்ற உயர்வு அடைமொழிக்கா? இது யாருக்காக?

நமக்குத் தான், ஜீவாத்மாவிற்குத்தான் சுகனுக்குத்தான் ஆத்ம ஞானத் தெளிவு தேவை. புரிந்தது, உள்ளம் தெளிந்தது. ஞானமூர்த்தியாக விளங்கிய ஜனகமகாராஜாவைப் பார்க்காமலேயே தெளிவு கிடைத்தது. உண்மை புரிந்தது. பொதுவாக நாமே நம்மைப் பற்றி உயர்வாக நினைக்கின்ற தன்மையை தூக்கி எறியவேண்டும். "பிரம்ம மகரிஷி அவர்கள்" என்ற பெருமைகளை தூக்கி எறிந்தார். அடுத்த நிமிடம் 'சுவாமி!

தங்களை உள்ளே அழைத்து வரச் சொன்னார் மகாராஜர். தாங்கள் உடனே வர அன்புடன் எழுந்தருள வேண்டும்!' என்று

வாயிற்காவலன் மண்டியிட்டு அழைத்தான். சுகர் தனியாக உள்ளே போனார்.

உண்மையான அன்பு இருந்தால்தான் உண்மையான உறவு ஏற்படும். குருவிற்குத்தான் சிசியனின் குறிப்பறிந்து குற்றங்களை நீக்கும் பக்குவம் தெரியும். உண்மையான உறவு என்பதே இறைவனால் சேர்த்து வைக்கப்படுவதாகும். மனிதனால், மனதால் மணமுடிக்கும் உறவு கூட தாலியாலும், மோதிரத்திலும் வெளி அடையாளமாகத்தான் இருக்கிறது. குரு சிசியன் உறவே உண்மையான உறவு என்பதை ஜனகமகாராஜரும் சுகமுனிவரும் சந்தித்த இந்தக் கதை போதித்து விட்டது.

“உன் உள்ளத்தை ஒழுங்குபடுத்து,
பின்பு காட்டில் வாழும் விலங்குகளும்
உன்னோடு ஒத்து வாழ உண்மையான உறவு கொள்ளும்”

தர்மம் - அதர்மம்

அர்ச்சுனன் : 'கிருஷ்ணா! தர்மம், அதர்மம் இவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள மனிதர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?'

பகவான் : 'சாஸ்திரங்களே இது தர்மம், இது அதர்மம் எனத் தீர்மானிக்கிறது. இதை ஞான குருமார்களின் வாயிலாக அறிய வேண்டும்.

ஆகையால் வேத விதிப்படி செய்யப்படும் கர்மங்கள் தான் உனக்கு உயர்வளிக்கும். அதுமட்டுமல்லாது சித்த சுத்தி செய்து ஆத்ம ஞானம் பெற உதவும்' என்கிறார்.

தியான முன்னேற்றம்

“வயதான பிறகு தியானம் செய்யலாம் என்று வம்பு செய்யாதீர்கள். பார்வையும், செயலும் மங்கி உடல் சோர்வடையும் முன் தியானிக்க தயாராகுங்கள்.”

தியான முன்னேற்றத்தால் மட்டுமே ஆன்மாவிற்கு விடுதலை கிடைக்கும். முதலில் எதுவும் மிக எளிதாகக் கிடைப்பதுபோல் தெரியும்.

ஆனால் தேடிப் போகும்பொழுது எதுவும் எளிதில் கிடைத்துவிடுவதில்லை. முதலில் தியானம் என்பதே பகவானை நினைப்பது, துதிப்பது, போற்றுவது.

இந்த உலகில் பெறுகின்ற எந்த மகிழ்ச்சியையும் திரும்ப இந்த உலகமே நம்மிடமிருந்து புடுங்கிக் கொள்ளும். அதாவது பூமியிலிருந்து எந்தப் பொருளை தூக்கி மேலே போட்டாலும் அது மீண்டும் கீழே வந்து விழுவது போல்தான் இங்கே கிடைக்கும் மகிழ்ச்சிகள் யாவும்.

இதனால் உலகில் கிடைக்கப்படுவது அனைத்தையும் மகிழ்ச்சி என்று எண்ணி ஏமாற்றம் அடைந்துவிடாதீர்கள். உண்மையான மகிழ்ச்சி உங்கள் உள்ளத்தில் வெளிச்சமாக இருக்கிறது. அந்த மகிழ்ச்சியைப் பெறுவதற்கு தியானம் என்ற சுவிட்சைப் போட வேண்டுமல்லவா? பூமியின் புவியீர்ப்பு சக்தியைத் தாண்டிவிட்டால் எப்படி எந்தப் பொருளும் பூமியில் வந்து விழுவதில்லையோ இதைப் போன்று,

தியானம் தான் ராக்கெட் மாதிரி நம்மை அந்த உயரத்திற்கு கொண்டு செல்லும்.

எல்லாப் பெருமைகளையும், கொடுமைகளையும், ஆசைகளையும் ஒரு வினாடியில் மரணம் வீழ்த்தி விடும் என்பது யாவரும் அறிந்தது தான். ஆனாலும் மனதின் பிடியிலிருந்து விடுதலை பெற முடியாது மக்கள் தவிக்கின்றனர். தியானம் தான் விடுதலை வாங்கித் தரும் மகாத்மா!

பணத்தை எண்ணிப் பார்ப்பது போன்று நல்ல விசயங்களை எண்ணிப் பார்க்க முன்வர மறுப்பது தான் இதற்கு காரணமாகும். மறுமையில் இறைவனிடம் பணம், செல்லாத நோட்டுக்கள் என்பது புரிந்து விட்டால் வெற்றி பெறுவது என்பது எளிதான ஒன்றாகும். உலக வாழ்க்கைக்குப் பணம் தேவைதான். ஆனால் தனது சுய மகிழ்ச்சிக்கும் வெற்றிக்கும் தியானம் மிக அவசியமாகிறது.

“எனது உறக்கத்தில், உலகம் இன்பமயமானது எனக் கனவு கண்டேன், உறக்கம் தெளிந்த பின்புதான் வாழ்க்கை உழைப்புமயமானது எனத் தெரிந்து கொண்டேன்.”

என்ற பொன்மொழி போன்று நாம் எந்த ஒரு காரியத்திலும் உழைக்காமல் வெற்றி பெற முடியாது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

நல்லதையும் கெட்டதையும் பிரித்துப் பார்க்கும் அறிவை பகவான் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் பெருமைக்காக வாழ ஆசைப்படும் போது நல்லதை விட்டு விடுபவர்கள் பலர். பொதுவாக உங்கள் வாழ்க்கையின் அனுபவத்தில் பிறரை மகிழ்ச்சியடையச் செய்து விட்டு நீங்கள் அந்த நேரத்தில் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். அது இமயம் போன்றிருந்திருக்கும்.

“பிறரை மகிழ்ச்சி செய்வதில் நமக்கு மகிழ்ச்சியிருக்கிறது, என்பதை நாம் எப்படி மறுக்க முடியும்.”

இது உண்மைதான் என்ற போதிலும், பிறரை துன்பப்பட வைத்து விட்டு ஏன் நாமும் ஒரு நாள் துன்பப்படவேண்டும் என்று சிந்திக்க வேண்டுமல்லவா? உதவும் உத்தமமான குணம் இருந்தால்தான் இந்த உலகில் இன்பமும், மறுமையில் முக்தியும் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை.

தியான அடிப்படைத் தத்துவம் இறைவனின் நாமத்தில் தான் இருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஆதிசங்கரரிடம் கேள்வி கேட்கும்போது அவர் அன்று அளித்த பதில்,

கேள்வி : எப்பொழுதும் நினைக்கத் தக்கது எது?

பதில் : 'ஹரி நாமமே' என்கிறார்.

பொதுவாக இந்த அவசர உலகில் ஒரு நாள் முழுவதும் தண்ணீர் கூடக் குடிக்காது விரதம் இருப்பவர்கள் சிலரே. ஆனால் நாமத்தை உச்சரிக்க பலர் முன் வரலாம். அதுவும் அவ்வப்போது மறதியால், வேலையால் நின்று விடும். இந்த கலியுகத்தில் இறைவனின் நாம மந்திரத்தை உச்சரித்து வந்தாலே மன அமைதி பெற வாய்ப்பு உள்ளது. பிறகு குருவின் துணையால் பயிற்சிகள் என்ன என்பதை அறிவீர்கள். தனது சொந்த உழைப்பு, முயற்சி என்பது பொருள் சம்பாதிக்க எப்படித் தேவையோ அதைப்போன்று இறை அருள் சம்பாத்தியம் செய்யவும் தேவை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

- 1) பணிவு 2) டம்பமின்மை 3) தீங்கு செய்யாமை
- 4) பொறுமை 5) நேர்மை 6) பரிசுத்தம் 7) குருவை மதித்தல்
- 8) உறுதி 9) தன்னடக்கம்

போன்ற குணங்கள் யாவும் தியானம் செய்ய முயல்பவருக்குத் தேவை. இருப்பினும் இதில் ஒன்று குறைவாக இருந்தாலும் தனது முயற்சியால் பகவானை நினைத்து நாம மந்திரம் கூறி வருவதால் எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக உங்களிடம் காந்தத்தைக் கண்ட இரும்புத் தூள் போன்று வந்து சேர்ந்து விடும்.

மேற்கண்ட குணங்கள் யாவும் 'பணிவு' என்ற சிறந்த குணத்துக்குள் அடக்கமாகும். இதை தயவு செய்து ஒரு போதும் மறந்து விடாதீர்கள்.

டம்பம் என்பது தன்னிடம் இல்லாத ஒன்றை இருப்பது போன்று மற்றவர்களிடம் கூறித் திரிவது. இதற்கு போலிக் கவர்வம் என்று பெயர். இதனால் வீண் செலவு செய்து அழிந்தவர் ஏராளம்.

பொறாமை இன்மை, பிறருக்குத் தீங்கு செய்ய நினைக்காது இருத்தல், புறம் பேசாதிருத்தல், பிரச்சனையான காலத்தில் பொறுமை, சான்றோரை, குருவை பணிதல், உள்ளத்தூய்மை,

எடுத்த வேலையில் மனம் தளராத உறுதி, தன்னைப் பெருமைப்படுத்திக் கொள்ள முயற்சிக்காத பேராண்மை இவைதான் உங்களை உயர்த்தப் போகும் உண்மை நண்பர்கள். தயவு செய்து இவர்களைப் பிரியாதீர்கள்.

பொதுவாக நாம் முன்னேற வேண்டுமானால் பிறர் உதவி தேவைப்படுகிறது. ஒரு கை ஓசை வராதல்லவா? இதனால் தியான முன்னேற்றம் பெற மேலே கூறப்பட்ட ஒன்பது நண்பர்களின் அதாவது குணங்களின் உதவி தேவை என்பதை எப்படி மறுக்க முடியும்.

உயர்ந்த குணத்துக்கு ஸ்ரீ ராமபிரானும், பேரறிவாளரும் தன்னிகரில்லா தலைவருமான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் சான்றோரை மதித்துப் பணிந்து பெருமைப்படுத்தித் தாமும் பெருமை பெற்றனர்.

ஒரு திறமையான கார் மெக்கானிக் என்னதான் திறமையாக இருந்தாலும் அந்தக் காரை பழுதுபார்க்க தேவைப்படும் சாதனங்கள் (இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ்) இல்லாது வேலை பார்க்க முடியுமா?

இதைப் போன்றுதான் பணிவு முதல் தன்னடக்கம் வரை நமக்குத் தேவையானவை ஒன்பது வகையான சாதனங்கள். இவை இருந்தால்தான் தியானம் என்ற வேலையை வெற்றிகரமாக முடிக்க முடியும். அதில் முன்னேற்றமும் காண முடியும்.

மிகச் சிறந்த தவஞானியான விஷ்வாமித்திரர் ஞானம் பெற்றும் 'பிரம்மரிஷி' என்ற பட்டம் பெற பணிவு இல்லாததே தடை என்று புராணக்கதையின் வாயிலாக நாம் அறிவோம். பிறகு பணியவைத்து அவருக்கு பணிவைப் போதித்து அந்தப்பட்டம் வழங்கப்படுகிறது என்றால் நாம் ஏன் தாமதமாக எதையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் எனது கேள்வி. நம்மை நாம் விசாரணை செய்வோம். அர்ச்சுனன் மாதிரி விசாரணை அறிவால் தன்னை உணர்வோம். தலைவனைச் சார்வோம்.

நமது இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் ஐம்பொறிகளின் வழியாக ஐம்புலன்கள்தான் தருகிறது என்பது உண்மையாக இருந்தாலும் இவைகள் எல்லாமே வெறும் கருவிகள் அதாவது இன்ஸ்ரூமென்ட்ஸ்தான் என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். இவற்றை இயக்கும் இயக்குனர் மனம்தான் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்த இயக்கம் நல்ல இயக்கமாக இருக்க நல்ல மனம் முக்கியமல்லவா? இறைவனை நினைத்து தியானிக்கும் முறையில் முன்னேற்றம் பெற்றால்தான் நீங்கள் உங்களை வெற்றி பெற வைக்க முடியும்.

இப்படி மனதை தியானத்தால் நல்வழிப்படுத்தி தன்னுடைய சக்திகளை சுய கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து அவற்றின் நல்ல ஆற்றலை பலருக்குப் போதிப்பதே தியான முன்னேற்றமாகும்.

பீஷ்மர் பாண்டவர்களுக்குச் சொல்லும் ஒரு கதை :

ஒருவர் காட்டில் கடுமையாக பல மாதங்கள் ஒரே இடத்திலிருந்து தியானம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். உணவு, தண்ணீர் இல்லாது தியானத்தில் மூழ்கியிருந்த அவர் தியானம் கலைந்து விடுமளவுக்கு ஒரு நாள் மழை பெய்தது.

அந்த தருணத்தில் பெரிய காட்டு எருது அவரை நனைந்து போகாது இருக்க தனது நான்கு காலடிக்குள் இருக்குமாறு நின்று கொண்டது. அவர்மேல் மழைத்துளிகள் விழாவிட்டாலும் தரையில் ஓடிவந்த தண்ணீர்பட்டு கண் விழித்துப் பார்த்தார்.

அவருக்கு அந்த எருதுவின் உதவி ரொம்ப போற்றும்படியாக இருந்தது. மனதால் நன்றியும் சொன்னார். அடுத்து தியானம் கலைந்து மனம் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது. உடனே அதுநாள் வரை பசியற்று இருந்த அவருக்கு பசியும் வந்து வாட்டியது.

அவரைக் கடந்து சென்ற அந்த எருதுவைப் பார்த்து அதை அடித்துச் சாப்பிட்டால் ஆறு மாதத்திற்கு போதுமே என்று

மனம் கற்பனை செய்துவிட்டது. பசியானது வந்து நன்றியை அடித்து நொறுக்கியது.

இதை உடனே உணர்ந்து அளவு கடந்த வேதனைக்குள்ளாகி அவர் வருந்துகிறார். இவ்வளவு காலம் கட்டிக்காத்து தியானம் செய்த நமக்கு இப்படி ஒரு சிந்தனையா? என்று அழுது புலம்பி உயர்ந்த மலையில் ஏறி அங்கிருந்து தற்கொலை முயற்சி செய்யும்போது பகவான் அவரின் கையைப்பிடித்து காப்பாற்றுகிறார். இந்தக் கதையின் கருத்தைக் கவனித்தீர்களா? மனம் அடங்கிவிட்டது என்று இறை நினைப்பை சிறிது விட்டாலும் கதைமாறி நம்மை கந்தலாக்கிவிடும் என்பதை எப்படி நாம் புரிந்து கொள்ளாதிருப்பது.

உடல் பலம், மனபலம் இருந்தால் மட்டும் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற முடியாது. அப்படி வெற்றி பெற்றாலும் அறிவு பலம் இல்லாவிட்டால் எதுவும் ஈடேறாது. தியான முன்னேற்றத்திற்கு

1) தன்னை கண்காணிக்க வேண்டும்.

2) நமது செயல்களை அவ்வப்போது உற்று நோக்க வேண்டும்.

3) அறிவுப்பூர்வமாக செயல்படவேண்டும்.

செயல்கள்

1. சாதனை
2. தியாகம்
3. நுண்ணறிவு
4. சரியான வழி
5. ஆர்வம்

இவைகள் தான் உங்கள் செயல்களை முழுமையடையச் செய்து அறியாமையை அகற்றும். இடைவிடாது இறைவனைச் சிந்தித்தால் தியானம் கைகூடும்.

அறியாமையை

அகற்றும் வழி

“தன்னை அறிந்து கொண்டவன் தன் தலைவனான இறைவனை அறிந்து கொண்டவனாகிறான்”
 “பிறரை மதிப்புப் போடுவதில் பயன் ஒன்றுமில்லை நம்மை நாம் மதிப்புப் போடுவதால் தான் அறியாமை அகலும்”

இந்த உலகம் கெட்டுப் போய் விட்டது என்பது நம்மவர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகக் கூறிவரும் வார்த்தை. உலகம் கெட்டுப் போய் விட்டதாக எப்பொழுது நமக்கு தோன்றுகிறதோ அப்பொழுதே உண்மையில் நாம் கெட்டுப் போய் விட்டோம் என்பதே சரியான தத்துவார்த்தமான வார்த்தையாகும்.

பொதுவாக மனிதர்கள் மேல் கவனத்தைச் செலுத்தாதீர்கள். நீங்கள் இறைவனை நினைப்பதில் கருத்தைச் செலுத்துங்கள். இப்படிப்பட்ட நேரான மனப்பக்குவத்திற்கு நிகரான நண்பன் நமக்கில்லை. அதோடு பிறர்க்கு நலன் புரிவதற்கு இணையான நன்மை வேறொன்றுமில்லை என்பதையும் நாம் உணர வேண்டும்.

நாம் தென்னை மரத்தின் வேருக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறோம். அதனால் அந்த மரம் முழுவதற்கும் அந்த நீர் பயன் பெறுவதாகிறதல்லவா. இதைப் போன்றுதான் நீங்கள் உங்களது உள்ளத்தில் இறைவனைப் பெறுங்கள். இறைவன் மூலம் அறியாமை அகலும். பிறகு நீங்கள் அனைத்தையும் பெற்று விடுவீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கை நீர் பாய்ச்சப்பட்ட மரம் போல் செழிப்படையும்.

அறியாமையை அகற்றுவது என்பது எளிமைதான். ஆனால் புரிந்து கொள்ளாதவனுக்கு அது கடினம்.

நசிகேதன் கதை பலருக்குத் தெரிந்திருக்கும். இருப்பினும் சொல்கிறேன். நசிகேதன் அப்பா பெரிய பணக்காரர். வடிகட்டின

கஞ்சன். எச்சிக் கையில் காக்காய் ஓட்டாத ஆள். பொதுவாக இந்துக்கள் யாகம் செய்வதை அந்தக் காலத்தில் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்வது வழக்கம்.

யாகம் செய்யும் போது பல மந்திரங்களைச் சொல்லி ஓதி யாகத்தின் முடிவில் ஏழைகளுக்கும் அந்தணர்களுக்கும் தானமாக பொருள்கள், பணம் அளிப்பது வழக்கம். சில யாகங்கள் நடத்தும் போது தனது சொத்து முழுவதையும் தானம் செய்து விட வேண்டும் என்ற ஐதீகம் இருந்தது.

நசிகேதன் தந்தையோ கருமி. ஆனால் பெரும் பணக்காரன். இவன் இந்த யாகத்தின் மூலம் மக்களிடம் புகழ் பெற விரும்பினானே தவிர தான் இறையன்பு பெற முயற்சிக்கவில்லை.

இதனால் சொத்துக்களையும் பொருள்களையும் தானம் செய்வதற்குப் பதிலாக தனது வீட்டில் இருந்த வயதான பால் தராத கிழட்டு பசு மாடுகளை மட்டும் தானம் செய்தான்.

தந்தை இறைவனை ஏமாற்றுவது நசிகேதனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அந்த சிறுவன் அறிவு நிறைந்தவன். தன் தந்தையின் இந்தப் போக்கால் வரக்கூடிய பழிபாவங்களைப் பற்றி சிந்தித்து வருந்தி தன்னையே தானமாக்கிக் கொண்டு இதற்குப் பரிகாரம் தேட விரும்பினான்.

இதனால் தந்தையிடம் சென்று 'என்னை யாருக்கு தானமாகக் கொடுக்கப் போகிறீர்கள்' என்று கேட்டான்.

அவர் மௌனமாக இருந்தார்.

ஆனால் அவன் அவரை விடவில்லை. மீண்டும் கேட்டுக் கேட்டு நச்சரித்தான். இதைப் பொறுக்க முடியாத அவன் தந்தை 'உன்னை எமனுக்குக் கொடுக்கிறேன்' என்று கூறிவிட்டான்.

தந்தை செய்த யாகத்தின் பலன் அந்தச் சிறுவன் நேராக எமலோகம் போய் சேர்ந்து விட்டான். அந்த நேரத்தில் எமதர்மர் அங்கு இல்லை. அவர் வரும்வரையில் அவன் அங்கேயே காத்திருந்தான்.

மூன்று நாட்கள் கழித்து தனது வீடு திரும்பிய எமதர்மர் நசிகேதனைப் பார்த்து 'ஓ பிராமணா! நீ என் வீட்டிற்கு வந்த விருந்தாளி. மூன்று நாட்களாக என் வீட்டில் பட்டினியாக இருந்திருக்கிறாய். நான் உன்னை வணங்குகிறேன்.

உன்னைப் பட்டினி போட்டதற்குப் பிரதி உபகாரமாக நீ கேட்கும் மூன்று வரங்களை நான் கொடுக்கிறேன்' என்றார்.

1) என் தந்தைக்கு என்மேல் உள்ள கோபம் தணிய வேண்டும் என்று முதல் வரம் கேட்டான்.

2) யாகத்தைப் பற்றி தனக்குத் தெரிய வேண்டும் என்று இரண்டாவது வரம் கேட்டான்.

3) 'ஒருவன் இறந்தால் என்ன நேர்கிறது? சிலர் அழிந்து விடுதலாகவும் சிலர் அழிவதே இல்லை என்றும் கூறுகின்றனர். உண்மை என்ன? இதுவே எனது மூன்றாவது வரம்' என்று கேட்டான்.

எமதர்மர் கூறினார் : இது மிகவும் உணர்வுப்பூர்வமானது. நுட்பமானது. இதைச் சொன்னாலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. வேறு ஏதாவது வரம் கேள். இதைக் கேட்காதே. உனக்கு மனிதன் வாழும் பூமியில் என்ன வேண்டுமோ கேள், அனைத்தையும் தருகிறேன். ஆனால் இந்தக் கேள்விக்கு பதில் கூறும்படி வற்புறுத்தாதே. இந்த ரகசியத்தை தெரிந்து கொள்ள விரும்பாதே.'

நசிகேதன் : "இல்லை சுவாமி. மனிதனின் செல்வச் செழிப்பால் மட்டும் அவன் மனம் அமைதி பெற முடியாது. அதோடு அறியாமையிலிருந்து அவன் வெளி வர முடியாது. எனக்குப் பணம் வேண்டுமென்றால் உங்கள் தரிசனம் மட்டும் போதாது. அதுவே எனக்கு எல்லாம் கொடுத்து விடுமே. பூமியில் என்னதான் வாழ்ந்தாலும் மனிதன் அழிய வேண்டியவனாக இருக்கிறானே. நிலையில்லாத வாழ்க்கையைப் பற்றி எனக்கு கேட்க விரும்பவில்லை. இறப்பிற்குப்பின் நிகழ்வது என்ன என்ற இந்த ரகசியத்தை எனக்கு விவரியுங்கள்" என்று கேட்டான்.

இந்தக் கேள்வியைக் கேட்ட நசிகேதனைப் பார்த்து எமதர்மர் மகிழ்ந்தார்.

'குழந்தாய்! பணம், அதிகாரம், நீண்ட ஆயுள், புகழ், குடும்பம் ஆகியவைகளை நீ மூன்று வரத்திலும் கேட்காது நிராகரித்து விட்டாய். மிக உயர்ந்த சத்தியத்தைக் கேட்கும் துணிவு உன்னிடம் இருக்கிறது. எனவே நான் உனக்கு உபதேசிக்கிறேன்' என்று கூறி உபதேசிக்கிறார்.

வழி காணல் : பொதுவாக மெய்யுணர்வு பெற்ற

- (1) ஞான குருமார்களிடம் சத்தியத்தை அறிய வேண்டும். அங்கு அறியாமை அகன்று விடும்.
- (2) வாதத்தாலும், தர்க்கத்தாலும் மெய்யுணர்வு பெற இயலாது. இது ஒரு உணர்வுப் பாதை.
- (3) யார் அந்த ரகசியத்தை உணர்கிறானோ அவனிடமே அந்த சத்தியப் பரம்பொருள் நிலைத்து நிற்கிறது.
- (4) இறைவனை அடைவதை லட்சியமாகக் கொண்டவனுக்கு இந்த உலகப் பொருள்கள் யாவும் அழுகிப் போன குப்பைகள்.
- (5) மனதை அவ்வப்போது கண்காணித்து வரவேண்டும்.
- (6) வெளி விசயங்களில் செல்கின்ற மனதை நிறுத்தி ஒரு நிமிடமாவது பகவானை நினைக்கப் பழக்க வேண்டும்.
- (7) மானசீகமாக பாவனையால் பகவான் காலில் விழுந்து வணங்கி மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும்.
- (8) குருவின் உதவியால் சிறிய ஆன்மிகத் தொண்டு செய்ய முன்வர வேண்டும்.

மேற்கூறியவைகள் உங்களுக்கு புண்ணியத்தை சேர்க்கும்.

ஆசாரம்

1. வாய்மை
2. அஹிம்சை
3. தூய்மை
4. புலனடக்கம்
5. கொல்லாமை

இவைகளைக் கடைப்பிடிப்பதே ஆசாரம். இப்படிப்பட்ட நல்லொழுக்கம் உள்ள ஆத்மனுக்கே தியானத்தின் பலன்கள் முழுமையாகக் கிடைக்கும்.

மனதை பரிசுத்தமாக்க குருவாக்கே திருவாக்காகும்

“நல்லது எது என்று தெரிந்து கொள்கிற
மனிதன் அந்த நல்லதைச் செய்யாவிட்டால்
அவன் கேடு செய்பவன் ஆகிறான்”

உதாரணமாக ஒருவனை கரண்ட் சுவிட்சை போடும்போதோ அல்லது வயரிங் கோளாரினாலோ கரண்ட் பிடித்துக் கொள்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அங்குள்ள மெயின் சுவிட்சை ஆப் செய்தால் அவன் தப்பி விடுவான் என்று தெரிந்தும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு நமக்கென்ன என்று நிற்பது நியாயமா?

இந்த இடத்தில் மெயின் சுவிட்சை ஆப் செய்வது நன்மை பயக்கும் என்று தெரிந்திருந்தும் செயல்படாமல் இருப்பது கெடுதல் செய்வதற்கு சமமானதுதான் என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

காட்டு மிருகங்களைக்கூட மனிதன் கட்டி ஆள்கிறான். ஆனால் தனது மனதை இறைவன் பக்கம் திருப்பத் தெரியாமல் வாழ்ந்து என்ன பிரயோஜனம். இதனால் மனம் கடைசி காலம் வரை பரிசுத்தம் ஆகாதல்லவா?

மனிதனுடைய சிந்தை, சொல், செயல் ஆகிய இம்மூன்றையும் பகவான் இடைவிடாது கண்காணித்து வருகிறார். இயற்கையில் உள்ள அனைத்தும் ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாது மனிதனுக்குத் தனி மகிமையும் உண்டு.

ஆனால் தன் பாக்கெட்டில் இருக்கும் பணம் எவ்வளவு என்று தெரியுமளவுக்கு, தன் உள்ளத்தில் இருக்கும் இறைவனைத் தெரியாத மனிதர்களை என்னவென்று சொல்வது.

நல்லதையே நினைத்து, நல்லதையே செய்ய விரும்பி, நல்லதையே நிறைவேற்றி வருபவனுக்கு நல்ல குருநாதர்

கிடைப்பார். பிறகு மனம் பரிசுத்தமாகும். பகவான் அருள் கிடைக்கும்.

நாம் கற்ற கல்வியும், பெற்ற பொருளும் நம்மிடம் இருந்து பிரிந்து போகும். அருள் ஒன்றே கடைசியில் நமக்குச் சொந்தமாகும். உங்களுக்கு அருள் ஆசி வழங்குபவர்கள் குருவும், ஸ்ரீகுருவும், சற்குருவுமாவர்.

நம்மை நாம் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு கட்டுப்பாடான வாழ்வுக்கு உட்படுத்திக் கொள்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நமக்கு நலன் கிடைக்கும்.

“தன்னை அறிந்திடும் தத்துவ ஞானிகள்
முன்னை வினையின் முடிச்சை அவிழ்ப்பார்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்து பிசைவார்கள்
சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே”

என்று நச்சுனு மண்டையில் கொட்டினதுபோல் திருமந்திரம் கூறிவிட்டது. அதாவது, தன்னை அறிவது என்பது தனக்குள்ளே உருவாகும் காம, குரோத, மோக, லோப, மத, மாச்சர்ய, பயம் என்ற ஏழுநிலையையும் அறிந்து அதை பகவானின் அருளால் விலக்கி நின்றால் வினையின் முடிச்சுகள் அவிழ்ந்து விடும்.

தனது ‘சென்னி’ என்ற தலையில் பகவானை வைத்திருப்பவருக்கு வினைகள் எல்லாம் குழந்தைகள் மண்ணை பிசைந்து விளையாடுவதுபோல் ஆகிவிடும். ஓடுகின்ற தண்ணீரைக்கூட பிரீசரில் ஊற்றி வைத்தால் கட்டியாகி விடுகிறதல்லவா? இதுபோன்று மனதை இறைவன் மேல் நிலையாக வைத்தால் பகவானிடம் கெட்டியாய் நின்றுவிடலாமல்லவா! இந்த முயற்சியை ஏன் நீங்கள் தாமதிக்க வேண்டும்?

ஒவ்வொரு மனிதரும் நல்லவர்களே என்பதுதான் எனது கருத்து. ஆனால் மனதின் வழியில் போவதால் பிரச்சனைகளை

உருவாக்குகின்றனர். அறிவின் வழியில் செல்ல ஆரம்பிக்கும் போது ஆக்கப்பூர்வமான செயல்களைச் செய்ய முன்வருவர்.

பிடிவாதம் என்பது இறைவனைப் பற்றி இருப்பதில் தான் இருக்க வேண்டும். வெளி விவகாரங்களில் விட்டுக் கொடுப்பவராக வாழ வேண்டும். முதல் கடமை என்பதே பகவானைப் பற்றி நிற்பதே. இதனால் எந்தப் பணச் செலவும் இல்லை என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். ஆனால் இறை நினைப்பு வேண்டும் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

“அறிஞர்களை இழிவாக எண்ணியவர்கள் அறிவை இழப்பர்; அயலாரை இழிவாக எண்ணியவர்கள் உதவிகளையும்,

ஒத்தாசைகளையும் இழப்பர்.

குடும்பத்தாரை இழிவாக எண்ணியவர்கள் இன்ப ஒற்றுமையை இழப்பர். ஆனால் குருவை உயர்வாக எண்ணியவர் சகல நன்மைகளையும் பெறுவர்.”

என்ற பொன்மொழி அனுபவப்பூர்வமான உண்மையாகும். பொதுவாக பொறுமை, முடிந்ததைச் செய்தல், செய்ய முடியாதவைகளை முடியவில்லை என்று கூறிவிடுதல் யாவும் நல்லவைகளே.

பத்தியில் சிறந்த பக்தி குருபக்தி. இந்த உலகத்தில் நல்லகுரு கிடைப்பர். ஆனால் நல்ல மாணவர்கள் கிடைப்பது ரொம்பக் குறைவாகி விட்டது. சரி, பரவாயில்லை. இப்பொழுது உபமன்யு கதைக்கு வருவோம்.

அயோத தெளமியர் சிறந்த குருகுலம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். இங்கு உபமன்யு என்ற ஓர் சிறுவன் நன்கு அவரிடம் நன்கு கலை பயின்று வந்தான். ஒரு நாள் குருநாதர் உபமன்யுவிடம் ‘அன்புள்ள சிசியனே! நமது குருகுலத்திற்குச் சொந்தமான பசுக்களை காட்டில் ஓட்டி போய் பகல் முழுவதும் மேய்த்துவா’ என்று கட்டளையிட்டார்.

பிராமணச் சிறுவனாகிய நான் மாடுகளை மேய்ப்பதா? என்று அவன் கூறவில்லை. அவன் குரு வார்த்தைக்கு மறுப்புக் கூறாது, பசுக்களை ஓட்டிக்கொண்டு காட்டிற்குச் சென்றான்.

பசுக்களை நன்கு கவனித்து, மேய்த்து, அன்புடன் குருகுலத்திற்கு ஓட்டி வந்தான். இரவில் குருநாதர் வேதம், உபநிஷதம், சாஸ்திரம், தோத்திரம், நீதிக்கதைகள் போன்றவைகளைப் போதிப்பார்.

பாடம் முடிந்தவுடன் எல்லா மாணவர்களும் உணவு அளிக்குமிடத்திற்குச் சென்று உணவு உண்டு வந்தனர். ஆனால் உபமன்யுக்கு சமையல்காரர் உணவு கொடுக்க மறுத்து விட்டார். உபமன்யு, ‘ஐயா! எனக்கு பசி வயிற்றை பியக்கிறது. உணவு தாருங்கள்’ என்று கெஞ்சிக் கேட்டான். அதற்கு சமையல்காரன், ‘உனக்கு உணவு கொடுக்குமாறு குருநாதருடைய கட்டளை இல்லை’ என்று கூறி மறுத்து விட்டான். உபமன்யு முகம் வாடாமல் பட்டினியுடன் படுத்து உறங்கினான்.

இப்படி ஏழு எட்டு நாட்கள் கழிந்தது. குருநாதர் அவனை உற்றுப் பார்த்தார். அவன் உடல் கொஞ்சம் கூட சோர்வில்லாது இருந்தது. எப்பொழுதும் போல் தெளிவாக இருந்தான். உணவை பொருத்துத்தான் உடல், உடம்போ மனிதர்களுக்கு அன்மையகோசம், உணவு இன்றி இவன் வத்திப் போகாமல் இருப்பது எப்படி சாத்தியமாகும் என்று சிந்தித்தார்.

‘குழந்தாய்! உபமன்யு! உனக்கு இங்கு உணவு தருவதில்லை. ஆனால் உனது உடல் வாடவில்லையே, இதற்கு என்ன காரணம்? என்று கேட்டார்.

‘குருநாதா! கிராமத்தில் சென்று பிச்சை எடுத்து உணவருந்துகிறேன். பிச்சைப் புகினும் கற்கை நன்றே!’ என்ற பெரியவர்களின் வாக்குப்படி உணவு உட்கொண்டு உங்களிடம் கல்வி பயில்கிறேன்’ என்றான்.

‘குழந்தாய்! உன்னை நான் பிச்சை எடுக்குமாறு கூறினேனா?’

‘குருநாதா! பிச்சை எடுக்க வேண்டாம் என்று கூறவில்லையே?’

‘சரி, இனி பிச்சை எடுத்து வரும் உணவை என்னிடம் கொடுத்து விட்டுப்போ’ என்று ஆணையிட்டார்.

அந்த நேரத்திலும் உபமன்யு குருநாதர் மீது வெறுப்படையாமல் முகம் மலர்ச்சியோடு பிச்சை எடுத்து வந்த உணவை குருநாதரிடம் கொடுத்து விட்டுப் போவான்.

இதைப்போன்று ஏழு நாள் போனது. ஆனால் உபமன்யுவின் உடல் வாடாமல் வதங்காமல் இருப்பதைப் பார்த்து குருநாதர் அதிசயித்தார்.

‘உபமன்யு! பிச்சை எடுக்கும் உணவை என்னிடம் வைத்து விடுகிறாய். இருந்தும் உன் உடல் குறையவில்லையே இதற்கு காரணம் என்ன’ என்று கேட்டார்.

‘குருநாதா! அடியேன் இரண்டாம் முறை பிச்சை எடுத்துக் கொள்கிறேன்’ என்றான்.

‘இனிமேல் பிச்சை எடுப்பதை நிறுத்து’ என்று கட்டளையிட்டார். ஒரு வாரம் சென்று அவன் உடல் வாடாததைக் கண்டு ‘தற்பொழுது நீ என்ன சாப்பிடுகிறாய்?’ என்று குருநாதர் கேட்டார்.

‘குருநாதா! பசுவின் கன்றுகள் பால் குடித்தபின் பசுக்களின் மடியில் பால் பெருகி வருகிறது. அதனைக் கையில் ஏந்திக் குடிக்கிறேன்’ என்றான்.

உடனே குருநாதர், ‘பால் கீழே போனாலும் பரவாயில்லை. அதைக் குடிக்க வேண்டாம்’ என்று கண்டிப்பாகக் கூறினார். அப்பொழுதும் உபமன்யு குருவை வெறுக்கவில்லை.

முதலில் இருந்ததைவிட குருநாதர்மேல் மிகுதியான அன்பு கொண்டிருந்தான். உபமன்யு, ‘நீ பால் குடிப்பதில்லை. ஆனால் இன்னும் உடல் வாடவில்லையே?’ என்று கேட்டார்.

உபமன்யு ‘குருநாதா! கன்றுகள் பால் குடித்து முடிந்தவுடன் அவற்றின் கடைவாயில் வழியும் நுரைகளை உண்டு பசியாறுகிறேன்’ என்றான். அதற்கு குருநாதர் புன்சிரிப்போடு ‘இனி அதையும் குடிக்காதே, எதையும் உண்ணாதே’ என்றார்.

அன்று பகல் பொழுது முழுவதும் மாடுமேய்த்து இரவில் பாடம் படித்து விட்டு பட்டினி இருந்தான். உடல் சோர்வடைந்தது. பசி தாங்க முடியாத அவன் ‘குருநாதர் உணவுப் பொருளைத்தானே சாப்பிடக் கூடாது என்று சொன்னார்?’ என்று நினைத்து விசம் நிறைந்த எருக்கன் செடியின் பாலை எடுத்துக் குடித்துவிட்டான்.

கொஞ்ச நேரத்தில் அவன் கண் தெரியாது போய் விட்டது. வழி தெரியாது நிதானத்தில் பசுமாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு வந்தான். வழியில் இருந்த கிணறு தெரியாது. அதில் விழுந்து விட்டான். ‘குருநாதா, குருநாதா’ என்று சொல்லிக் கொண்டே அந்தக் கிணற்றின் உள்ளே இருந்த செடியை பிடித்துக்கொண்டு கிடந்தான்.

அன்று இரவில் மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கின்றபோது ‘எங்கே உபமன்யு’ என்று கேட்டார். ‘குருநாதா! அவன் உணவு உண்ணாது மிகவும் வாடி இளைத்து விட்டான். காலையில் மாடுமேய்க்கச் சென்றவன் குருகுலம் திரும்பவில்லை’ என்றனர்.

குருநாதர் தீவட்டியை கையில் எடுத்துக்கொண்டு ‘உபமன்யு! உபமன்யு!’ என்று தேடிச் சென்றார்.

‘குருநாதா நான் கிணற்றில் இருக்கிறேன்!’ என்று உபமன்யு கூறினான்.

அப்படியா ‘ஏன் கிணற்றில் வந்து விழுந்தாய்’ என்று கேட்டார்.

‘குருநாதா! எனக்கு தாக்குப் பிடிக்க முடியாத பசி. இதனால் எருக்கம் பாலைக் குடித்தேன். கண்கள் குருடாகி கிணற்றுக்குள் விழுந்து விட்டேன்’ என்று கிணற்றுக்குள்ளிருந்து சோர்ந்த குரலில் சொன்னான்.

குருதேவர் தேவ மருத்துவர்களாகிய அசுவினி தேவர்களின் மந்திரத்தை உபதேசித்து 'இதனை நீ உச்சரித்தால் அசுவினி தேவர்கள் உனக்குக் கண் தருவார்கள்' இதனால் நடந்த நிகழ்ச்சியும், நடக்கின்ற நிகழ்ச்சியும், நடக்கப் போகும் நிகழ்ச்சியும் சிறப்பாகத் தெரியும் எனக் கூறிவிட்டு குருகுலத்திற்கு போய்விட்டார்.

உபமன்யு தனது ஒருமைப்பட்ட மனதுடன் அம்மந்திரத்தை ஜெபித்தான். அசுவினி தேவர்கள் அங்கு வந்து உபமன்யுவைக் கிணற்றிலிருந்து மேலே கொண்டு வந்தனர். தங்கக் தட்டில் உணவுப் பொருள்களை வைத்து, 'இதனை நீ சாப்பிடு, கண்ணொளி வரும்' என்று கூறினார்கள்.

உபமன்யு குருநாதரின் உத்தரவின்றி சாப்பிட மறுத்து விட்டான். அசுவினி தேவர்கள் அவனுடைய குருபக்தியை கண்டு ஆச்சரியப்பட்டனர்.

தெய்வ மருந்தை அவன் கண்களில் பிழிந்தார்கள். பொன் போன்ற கண்களை உபமன்யு பெற்றான். தனது குருநாதரை வந்து விழுந்து வணங்கினான்.

அவர் அவனைக் கட்டித் தழுவி "தெய்வத் தன்மை பொருந்திய உன் கண்களுக்கு, நடந்த நிகழ்ச்சியும், நடக்கின்ற நிகழ்ச்சியும், நடக்கப் போகும் நிகழ்ச்சியும் சிறப்பாகத் தெரியும்.

உன் அருள் கண்ணால் பார்த்து நல்லவர்களுக்கு உபதேசித்து உலக மக்களுக்கு உதவி செய்வாயாக" என்று ஆசீர்வதித்தார். இந்த உபமன்யு முனிவர்தான் பெரியபுராணத்தில் வரும் அடியார்களின் வரலாற்றை பல முனிவர்களுக்கு உபதேசித்தவராகும்.

“தீர்க்கமான ஆலோசனை செய்தபின் ஒரு செயலைச் செய்யுங்கள்! அதை வெற்றிகரமாக முடிப்பதில் ஏதாவது நன்மை இருப்பதாக உங்களுக்குத் தெரிந்தால் அதை விடாமல் தொடர்ந்து செய்து முடியுங்கள்”.

என்ற பொன்மொழியை மறந்து விடாதீர்கள்.

மாசினை எரித்தல்

1. தியானத்தால் அறிவு பிரகாசமாகும்.
2. தூய உயர் சக்தி ஓங்கும்.
3. உங்கள் சிந்தனை தெளிவாகும்.
4. உள் உணர்வு பெறுவீர்கள்.
5. பல வழிகளில் சிதறும் சிந்தனை ஒரு நிலைப்படும்.

தவம் என்பது, தூய ஒழுக்கத்தால், தியானத்தால் ஒருவன் தன் புலன்களின் மாசினை எரித்தல் என்பது பொருள்.

- ஞானத்தின் நுழைவாயில்

சௌக்கியம் எது

“நாம் பகவானுக்குச் சொந்தம் என்பதை
நாம் வாழும் வாழ்வு நிரூபிக்க வேண்டும்”

“துணையின்றித் தன்னந்தனியே நீ நிற்க நேரிடினும்
உன் லட்சியத்தினின்று சிறிதும் மாறாதே”

“மனிதனிடத்துத் திகழும் தெய்வீகத்தை அறிந்து
கொள்கிறவன் சௌக்கியமாக தனது வாழ்க்கைச்
செயல்களைச் செய்து முடிக்கிறான்”

மனிதனின் பற்றே துன்பம், துயரம் இவற்றிற்கு காரணம்.
பற்று விட்டவரே முழுமையான சௌக்கியம் நிறைந்தவர்.
இவர்களிடம் ஞானச் செல்வம் நிறைந்திருக்கும். வெளிச்சம்
உள்ள வீட்டில் இருள் காணாமல் போய் விடுமல்லவா?

பலர் சௌக்கியம் என்றால் பணம், வீடு, வாகனம், நிலம்,
வசதி வாய்ப்போடு இருப்பதை கருத்தில் கொண்டு ஏமாற்றம்
அடைகிறார்கள். அது இல்லை. பகவானை மனதில் பற்றிக்
கொண்டு மற்றவைகளை பற்றாது இருப்பதே சௌக்கியமாகும்.

கருடா சௌக்கியமா? என்று சிவபெருமான் கழுத்தில்
கிடந்த நாகப் பாம்பு கேட்க, அதற்கு கருடன் ‘இருக்கும்
இடத்தைப் பொறுத்து எல்லாம் சௌக்கியமே’ என்று கூறியதின்
கருத்தைப் பாருங்கள்.

பற்று இல்லாது, இறைவனைப் பற்றியதால் அதற்கு
எல்லாம் சௌக்கியமாகி விட்டது. கருடனுக்குப் பயப்பட
வேண்டியதில்லாது போய்விட்டது. இதைப் போன்று நமது மனம்
பகவானை பற்றி இருந்தால் துன்பம் துயரம் நம்மை உரசிவிட்டுச்
செல்லுமே தவிர நாம் அதில் விழ மாட்டோம்.

இறைவன் மேல் வைக்கும் பற்றால்தான் உலகில் ஏற்படும்
இடையூறுகளின் வாயிலாக வரும் துன்பம், அச்சம்
போன்றவற்றிலிருந்து மனிதன் தன்னை முழுமையாகக்

காப்பாற்றிக் கொள்கிறான். இதனால் அவன் சௌக்கியத்துடன்
வாழ்கிறான்.

நல்லவைகள் என்று உலகில் நினைக்கப்படுகின்ற வீடு,
வாகனம், புகழ், அந்தஸ்து, ஆபரணங்கள் இவற்றால் ஏற்படும்
சுகங்களை ஒருவரால் தன் மனம் பயத்தால் நலிவுறும்போது
அனுபவிக்க முடியுமா? ஆனால் அதே சமயம் பகவானைப்
பற்றியிருப்பவர் பயத்திலிருந்து விடுபட்டு சௌக்கியமாக
இருப்பார் இல்லையா? சௌக்கியம் என்பது பகவானைப்
பற்றியிருப்பவர் அனுபவிப்பதாகும்.

ஒரு சமயம் தனியாக நின்ற ஒரு வில்வமரத்தில் குரங்கு
ஒன்று ஏறியது. அந்த நேரத்தில் அதன் வழியாக வந்த
பரமகுருபகவான் அந்த மரத்தடியில் அமர்ந்து தியானத்தில்
மூழ்கினார். மேலே உள்ள மரக்கிளையில் அமர்ந்திருந்த குரங்கு
மனிதன் என்று நினைத்து பயந்தது.

அருகில் மரம் இல்லாத காரணத்தால், தாவிச் செல்ல
வழியில்லாததால் நெடுநேரமாக மரத்தின் மீதே
உட்கார்ந்திருந்தது. உடனே அந்தக் குரங்கு ‘மனிதன் கெட்ட
சிந்தனை உள்ளவன். கடவுளைக் கூட ஏமாற்ற முயல்வான்.
கடவுள் என்பது பொய் என்று கூட வாதாடுவான். அஞ்சாமல்
பாபங்களைச் செய்வான்.

‘இறைவா! எனக்கு மனிதப் பிறவி மட்டும் வேண்டாம்’
என்று தனக்குள்ளேயே அந்தக் குரங்கு பேசிக் கொண்டே வில்வ
இலையைப் பறித்து கீழே போட்டுக் கொண்டிருந்தது. மரத்தடியில்
நிஷ்ட்டையில் இருந்த பகவான் அன்று இரவு முழுவதும் அந்த
இடத்திலேயே இருந்ததால், வில்வ இலைகள் அவரை
முக்கால்வாசி மூடியிருந்தது.

குரங்குக்கு இது ரொம்ப அதிசயமாக இருந்தது. சாதாரண
மனிதன் இப்படி இருக்க மாட்டானே, இவன் ஆடாது அசையாது
இருக்கிறானே என்று யோசிக்க ஆரம்பித்தது. சூரியன்
உதயமானதும் பகவான் கண்களைத் திறந்து பார்த்தார். தன்னை

வில்வ இலையால் மூடிய குரங்கைப் பார்த்து அதற்கு தனது சுயரூபக் காட்சி கொடுத்தார்.

உடனே குரங்கைப் பார்த்து 'உனது வில்வார்ச்சனை வீண் போகாது. இப்பிறவியில் இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்த நீ அடுத்த பிறவியில் சிறந்த பக்தியுள்ள வீரமான சக்கரவர்த்தியாகப் பிறப்பாய். அத்துடன் சிறப்பான அருள் தொண்டுகள் பல புரிந்து முக்தி அடைவாய்' என்று அருள் ஆசி வழங்கினார்.

பகவான் அருள் பெற்ற குரங்கின் அறிவு ஒளி வீசியது! 'சுவாமி, எனக்குத் தாங்கள் வழங்கிய ஆசீர்வாதத்திற்கு நன்றி. நான் என்னை அறியாமலேயே இந்த புண்ணிய காரியத்தைச் செய்தேன். ஆனால் மனிதன் வஞ்சகன். ஆன்மிக அறிவுகளை அழித்து விடவும் கூடும். இதனால் அடுத்த மனிதப் பிறவியில் எனக்கு குரங்கு முகமாக மனிதப் பிறவி இருக்க வேண்டும்' என்று கேட்டுக் கொண்டது.

பகவான் குரங்கு கேட்டுக் கொண்டபடியே அதற்கு அருள் ஆசி வழங்கினார். அந்தக் குரங்குதான் சோழ மன்னனாக திருவாரூரை ஆண்ட முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியாகப் பிறவியெடுத்தது. முசுகுந்தம் என்ற சொல் குரங்கு முகம் என்று பொருள்படும்.

இறையருள் பெற்ற முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி, ஓர் இணையற்ற பெரும் வீரர். ஒரு தடவை தேவலோகத்தில் போர் நடந்தது. இந்திரன், இறையருள் பெற்ற இவரிடம் உதவி கேட்டார். முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி அந்தப் போரில் கலந்து கொண்டு எதிரிகளைத் தோற்கடித்து இந்திரனுக்கு வெற்றி தேடித் தந்தார்.

பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட இந்திரன் முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியைத் தனது மாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்று உபசரித்தார். அத்துடன் என்ன பரிசு கேட்டாலும் கொடுப்பதாகவும் வாக்களித்தார். அப்பொழுது இந்திரன் வீட்டிலிருந்த 'சோமாஸ்கந்த' விக்கிரகத்தைப் பார்த்த முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி அதை தனக்கு அன்பளிப்பாக வழங்குமாறு கேட்டார்.

அவர் கேட்ட அந்த விக்கிரகம் மகாவிஷ்ணு ஒரு காரியம் முடிய சிவனை நினைத்து பூஜித்தது. அந்தக் காரியம் கைகூடியதும் அதை இந்திரன் கையில் பாதுகாப்பாக ஒப்படைத்தார். எனவே இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த விக்கிரகத்தை கொடுக்க முடியாதே என்று நினைத்து அதுபோன்ற மற்றொரு விக்கிரகத்தை தேவசிற்சி மூலம் சிருஷ்டித்து அதேஇடத்தில் செய்து வைத்துவிட்டு மறுநாள் முசுகுந்தனிடம் ஒப்படைத்தார். முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி அதை ஏற்க மறுத்து விட்டார். ஏனென்றால் சிவபெருமான் அவர் காதில் உண்மையைக் கூறிவிட்டார்.

முசுகுந்தனை ஆறு தடவை இப்படி பல வழிகளில் ஏமாற்றிப் பார்த்துவிட்டு அலுத்துப் போய் உண்மையான விக்கிரகத்தை முசுகுந்தனிடம் கொடுத்து விட்டார் இந்திரன். அவருக்காக செய்த 6 விக்கிரகங்களையும் அவரிடமே ஒப்படைத்து விட்டார்.

அவற்றையெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு பூவுலக்கு வந்த முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி, சோழ நாட்டில் ஆறு திருத்தலங்களில் அவற்றைப் பிரதிஷ்டை செய்தார். அவர் விரும்பி வணங்கி வந்த முதல் விக்கிரகம் அமையப் பெற்ற திருத்தலமே திருவாரூர்.

முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி யோகநிலை அறிந்தவர். அவரால் அமையப்பெற்ற இடம் திருவாரூர். இதற்கு முசுகுந்தபுரம், கலி செல்லாத நகரம், சுந்தரபுரம், தேவயாகபுரம், கமலாயபுரம், ஆடகேசபுரம், சேஷத்திரவரபுரம், வன்மீகநாதபுரம், தேவாசிரியபுரம், சமற்காரபுரம், மூலாதாரபுரம், சக்திபுரம் என பல பெயர்கள் இருக்கிறது.

இதன் சிறப்பு அம்சம், இங்கே இறைவன் 'அஜபா நடனம்' ஆடுவதாக ஐதீகம் உள்ளது. மகாவிஷ்ணு சிவபெருமானை இதயத்தில் வைத்து பூஜை செய்ததால் அவரது சுவாசத்தின் ஆரோகண அவரோகண கதிகளில் இதயத்தின்

அசைவுகளுக்கேற்ப பகவான் ஆடிக் கொண்டே இருப்பதைத்தான் 'அஜபா நடனம்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த முறையைக் கையாண்டதால்தான் முசுருந்த சக்கரவர்த்தி இந்திரனிடமிருந்து உண்மையான விக் கிரகத்தை அடையாளம் கண்டறிந்து பெற முடிந்தது. பகவான் மேல் உள்ள பற்றின் காரணமாக குரங்கு பூமியில் சக்கரவர்த்தியாகப் பிறவி எடுத்து செளக்கியமாக வாழ்ந்து வரலாறு படைத்தது.

“உள்ளத்தினுள் நீ கொண்டுள்ள எண்ணமே
உனது செளக்கியத்துக்கு விளக்கமாகும்.
உள்ளத்தில் நல்லெண்ணமே கொள்.”

வேதாந்தம் - மறைகள்

வேதங்கள் ஏற்கனவே முடிந்த, முடிவான ஆத்ம தத்துவங்களை தெளிவாக நமக்கு விளக்குகின்றன. வேதங்கள் பகவானால் கொண்டு வரப்பட்டது. கர்ம காண்டம், ஞான காண்டம் என்று வேதங்கள் இரு பிரிவாக உள்ளன.

பொதுவாக வேதங்களில் நம்பிக்கை இல்லாதவன் சநாதன தர்மத்தின் நூட்பத்தை, அதன் ஆழத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ரிஷிகள், ஞானிகள் தங்களது தவத்தின் மூலமாக வெளிப்படுத்திய பிரபஞ்ச ரகசியங்கள்தான் உண்மையான மறைகளாகும்.

“வேதங்களின் முடிவான ஆத்மஞானத்தைப் போதிப்பதால் உபநிடதங்களுக்கு வேதாந்தம் என்ற பெயர் வந்தது.”

- ஞானத்தின் நுழைவாயில்

தெய்வத்தை நோகாதே

“இறைவன் உங்களுடைய தோற்றங்களையும் பொருளாதார வசதிகளையும் பார்க்க மாட்டான். ஆனால் உங்கள் செயல்களையும், உள்ளங்களையும் கவனிக்கிறான்.”

“பிறருக்கு எந்த வகையில் உதவலாம் என்று சிந்தியுங்கள். இறையருள் பற்றியும் சிந்தியுங்கள்! இறைவனைப் பற்றி ஒரு மணி நேரச் சிந்தனை ஆயிரம் வருடம் வாழ்ந்து வணங்கியதற்குச் சமம்” என்ற பொன்மொழியைக் கவனியுங்கள். இம்மையில், நாம் செய்யும் புண்ணியங்கள் மறுமையில் கணக்கிடப்படுகிறது என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

பொதுவாக மனிதர்கள் இறைவனை வணங்குவது என்பது உண்மைதான். ஆனால் நமது ஒவ்வொரு செயலும் அவருக்குத் தெரியும் என்ற நம்பிக்கை பலரிடம் குறைவாக இருக்கிறது.

துன்பம் என்று வருகின்றபொழுது தெய்வத்தைத் திட்டுபவர்கள் ஏராளம். வணங்க வேண்டிய இறைவனை வசைபாடுவது பலருக்குப் பழக்கமாக இருக்கிறது. இவர்கள் மறுமையில் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாவார்கள். இதனால் நாம் அப்படி இருக்கக் கூடாது.

அன்றாடம் காலையில் எழுந்தவுடன் இறைவனை மனக்கோயிலில் வணங்கி, ‘அன்றாடம் நடக்கும் காரியங்களில் அவரைக் கலந்து கொள்ளும்படியும் தனக்குள்ளே இருந்து தன்னை நன்கு இயக்கவும், ஒருபோதும் உங்களை மறவாதிருக்கவும் உதவ வேண்டும்’ என்று வேண்ட வேண்டும்.

மனிதர்கள் மூன்று வகையாக இருப்பார்கள். சிலர் உணவைப் போன்றிருப்பர். இவர்கள் நமக்கு அடிக்கடி தேவைப்படுபவர்கள்.

பலர் மருந்தைப் போன்றவர்கள். இவர்கள் நமக்கு எப்போதாவது தேவைப்படுவர். நல்லதும் செய்வர்.

அதிகமானவர்கள் உலகில் நோயைப் போன்றுள்ளனர். இவர்கள் நமக்கு தேவையற்றவர்கள். இங்குதான் நாம் உஷாராக இருக்க வேண்டும்.

பொதுவாக இறைவனை வசைபாடுபவர்கள் உலகில் அதிகமாக இருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கும்போது இறைவனை ஒருபோதும் நினைக்க மாட்டார்கள். பிறத்தியாரைப் பற்றியும், தேவையற்ற விசயங்களையும் பேசி காலத்தைப் போக்கிவிட்டு பிரச்சனை என்று வரும்போது கன்னாப்பின்னாவென்று கத்திபேசி இறைவனையும் வசைபாடுவர். இப்படிப்பட்ட மனிதர்களைக் கண்டால் தூர ஒதுங்கி விடுங்கள். உங்களிடம் அந்த குணம் வராது பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். இறைவனை நிந்திப்பதற்கு மன்னிப்பு கிடையாது.

ஒரு மனிதன் மனிதர்களுளேயே இறைவனிடம் புலம்பிக் கொண்டிருந்தான். எனது வாழ்க்கையில் ஒரு அழகான வீடு கூட அமையவில்லை என்று வருத்தப்பட்டு வீட்டை விட்டு வெளியேறி வேறொரு கிராமத்தில் குடியேறினான்.

அந்த கிராமத்திலும் குப்பையும் கூளமும் கிடக்க அதைப் பார்த்து சகிக்காமல் ‘இறைவா! இது என்ன உனது அசிங்கமான படைப்பு’ என்று கூறிக்கொண்டே காட்டில் போய் ஒரு மரத்தடியில் உட்கார்ந்திருக்கையில் அவன் தலையில் ஒரு பறவை எச்சமிட்டது.

அவன் ‘இறைவா, காட்டையும் மோசமாகப் படைத்திருக்கிறாயே’ என்று சொல்லிக் கொண்டு ஓர் ஆற்றில் இறங்கி நின்றான். ஆற்றில் பெரிய மீன்கள் சிறிய மீன்களைப் பிடித்து தின்பதைக் கண்டதும் அவனுக்கு மிகவும் அருவருப்பாகி விட்டது.

‘உனது படைப்பு முழுவதும் அசிங்கம் தானா’ என்று இறைவனை நிந்தித்தான். பிறகு அதை விட்டுக் கிளம்பிச் சென்று தீமுட்டி அதில் இறங்கப் போனான். அப்பொழுது அது வழியாகச்

சென்ற ஒரு மனிதர் 'ஐயா உனது இந்த ஆபாசமான மானிட உடல் எரியத் துவங்குமேயானால் இங்கே தூர்நாற்றம் ரொம்ப தூரம் வரை வீசும்? அதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப்பார்' என்றார். அப்பொழுதுதான் அவனுக்கு அறிவு திரும்பியது என்று விநோபா கூறுகிறார்.

எதையும் இறைவன் செயல், இறைவன்படைப்பு என்று பயன் கருதாது கர்மம் புரிந்து கொண்டே போவோமாயின் நல்லது எது என்று இறைவன் நம்மை உணர வைப்பார்.

“இடைப்பட்ட வாழ்வில் கிடைத்திட்ட பொருள்கள் எல்லாம் செல்வமாகிவிடாது. ஆனால் உள்ளத்தில் இறை நினைப்போடு இருப்பதே பெருஞ்செல்வம்”

என்பதை ஒருபோதும் மறந்து விடாதீர்கள்.

அகத்துறவு

துறவு வைராக்கியத்தால் தோன்றும் பேறு, வைராக்கியம் என்பது நான், எனது என்ற அனைத்தையும் உணர்வால், உள்ளத்தால் துறத்தல்.

இந்த நிலை ஒருவருக்கு கிடைத்தபின் அந்தத் துறவி, காட்டில் வாழ்வதும் வீட்டில் வாழ்வதும் ஒன்றே. அவர் மன அமைதி பெற்று மகான் ஆவார்.

- ஞானத்தின் நுழைவாயில்

அருள்

“தொண்டனே ஞான வாழ்வுக்குத் தகுதியுடையவன் ஆகிறான்”.

“ஆத்மசாதகன் எப்பொழுதும் பகவான்மேல் ஆர்வம் நிறைந்தவனாக இருக்கிறான்”

- அருள் விருந்து

“சூரிய வெளிச்சம் வரும்போது ஒவ்வொரு பொருளும் உள்ளது உள்ளபடியே தெரிகிறது. மனிதன் இறை அருளுக்குப் பாத்திரமாகும்பொழுது தனது குறைகளை அவன் நன்கு உணர்கிறான்.”

பொருள் பெறுவது வடதுருவம் என்றால், அருள் பெறுவது தென் துருவமாகும் என்று பலர் நினைக்கின்றனர். ஆனால் அப்படியல்ல. அருள் பெறுவதற்கு மனித நேயம், எதையும் ஆராய்ந்து செயல்படும் தன்மை, ஏழு குணங்களைக் கடக்கும் திறமை, தியானம் யாவும் வேண்டும்.

மேலோட்டமாக பணம் ஈட்டும் குறிக்கோளோடு உழைக்கும் உழைப்பு அருள் பெற வழிவகுக்காது. இதில் இரண்டையும் பெறுவது சுலபம். ஆனால் அதற்கான முயற்சியில் இறங்க உங்களை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளும் வழிமுறைகளைக் கவனியுங்கள்.

1. இறைவனை அடிக்கடி நினைப்பது.
2. மானசீகமாக இறைவனின் காலைத் தொட்டு வணங்குவது.
3. காலையில் நீங்கள் குளிக்கும்போது இறைவனையும் குளிப்பாட்டுவது.
4. உணவு உட்கொள்ளும்போது அவரும் உங்களிடம் உள்ளிருந்து சாப்பிடுவதுபோல் பாவனை செய்வது.
5. அடிக்கடி ‘ஓம் நமசிவாய வாழ்க’ என்று தனக்குள்ளே அவர் அருகில் இருந்து கொண்டு கூறுவது போன்று பாவனையில் இருப்பது. அதிகாலையில் தியானிப்பது.

6. செய்யும் தொழிலில் கவனம் செலுத்துவது. அத்துடன் இறை நினைப்பை விடாது இருப்பது.

இதுபோன்ற தன்மையை உங்களிடம் நீங்கள் கொண்டு வந்துவிட்டால் தானாகவே அருள் சேரும், பொருள் சேரும், ஆண்டவன் துணை சேரும்.

ஆண்டவன் அருள் நிறைந்தவன்! அருள் நிறைந்தோரை நேசிக்கிறான். இறைவன் தன்னிடம் உண்மையான வணக்கத்துடன் கையேந்திய யாரையும் ஒருபோதும் கைவிடுவதில்லை. வீண்வாதம் செய்தல், பயனற்ற கேள்விகள் பகவானுக்கு பிடிக்காதவைகள். இதனால் நினைப்பை இறைவன்மேல் செலுத்துங்கள். நீங்கள் கண்டிப்பாக அருளாளராகுவீர்கள். இப்பொழுது இந்தக் கதையை கொஞ்சம் கவனமாகப் படியுங்கள்.

மருதவானன் என்ற அரசன் அருளும், பொருளும், வீரமும், விவேகமும் நிறைந்தவன். இவனது நாட்டில் கல்வி கேள்விகளில் பலர் சிறந்து விளங்கினர். நல்ல அமைச்சர்கள், சிறந்த பணியாட்கள் இருந்தனர். பக்தி, ஞானம் இவற்றில் ஆர்வம் கொண்ட அரசன் தனது நாட்டில் தியான சபைகளை நிறுவி இறை சிந்தனையை வளர்த்தான்.

ஒருநாள் மாலைப் பொழுதில் தனது அரண்மனைத் தோட்டத்தில் தன் மனைவி மக்களோடு விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். மன்னனின் பணியாட்கள் தூரத்திலிருந்து காவல் புரிந்து நின்றனர்.

அந்த தோட்டத்தின் ஓரத்தில் ஒரு தென்னை மரம் வளைந்து தோட்டத்தின் மதில் சுவரைவிட்டு வெளியில் தலையை நீட்டிக் கொண்டிருந்தது. அத்துடன் அது காய்த்து குலுங்கியது. சில காய்கள் முதிர்ந்து விழும் தருவாயில் இருந்தது. அந்த வழியில் வறுமையான வழிப்போக்கன் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

பொதுவாக வறுமை மனிதனுடைய அறிவைக் கொன்றுவிடும். ஆசையைப் பெருக்கும். கற்பனையைக் கூட்டும். சோம்பலை உண்டாக்கும். அதோடு மட்டுமா, வறுமை மனிதனின் அழகைக் கெடுத்து அவமானத்தைக் கொடுக்கும் என்று அருணகிரிநாதர் கூறியிருக்கிறார்.

அந்த வறுமையான வழிப்போக்கன் பசியின் கொடுமையால் ஒரு கல்லை எடுத்து முதிர்ந்த தென்னை நெற்றுத் தேங்காயைக் குறி வைத்து அடித்தான். குறி தவறி அந்தக் கல், உள்ளே விளையாடிக் கொண்டிருந்த அரசனின் தலையில் விழுந்து ரத்தம் கொட்டியது.

உடனே காவலாளிகள் வெளியில் வந்து அந்த ஏழை மனிதனைக் கையைக் கட்டி பிடித்துக் கொண்டு சென்றனர். உடனே மருத்துவரை வரவழைத்து அரசனுக்கு தலையில் மருந்து கட்டப்பட்டது. அரசன் முன்னிலையில் நின்ற அவன் என்ன செய்வது என்று புரியாது தன் நிலையை இழந்து இறை நினைப்போடு நின்று கொண்டிருந்தான்.

எல்லோரும் எது நடக்குமோ! இவனுக்கு என்ன தண்டனை கொடுப்பாரோ என்று பதைபதைத்துப் போய் நின்றனர். அப்பொழுது அரசன் கேட்டான் 'தென்னை மரத்திற்கு எத்தனை அறிவு?' என்று.

அதற்கு மற்றவர்கள் 'ஓரறிவு அரசே' என்றனர்.

'எனக்கு எத்தனை அறிவு?' என்று அரசன் கேட்டான்

அரசே உங்களுக்கு 'ஆறு அறிவு' என்றனர். சரி, 'ஓரறிவு உள்ள தென்னை மரம் இவன் பசியைத் தீர்க்கவில்லை. இதனால் ஆறறிவு படைத்த நான் இவன் உயிரோடு இருக்கும் வரை இவனுக்கு நமது அரண்மனைத் தர்மசத்திரத்தில் உணவு வழங்குமாறு அனுமதி கொடுக்கிறேன். இந்த மனிதனின் வாழ்க்கை சுகமாகட்டும்' என்றான்.

அடிபட்ட அரசன் அருள் கொண்டவன். இது ஏன் நடந்தது? எதற்காக கல் எறிந்தான்? அவன் பிரச்சனை பசி என்பதை அறிந்து செயல்பட்டான். தன் துன்பத்தைப் பொருட்படுத்தாது உதவிய அரசனின் அருள் நெஞ்சத்தைப் பாராட்டாமல் எப்படி இருக்க முடியும்.

'அருள் உள்ளவருக்கு அவ்வுலகில் இடமுண்டு
அன்புள்ளவருக்கு இறைவனின் இதயத்தில் புகழ் உண்டு

தெய்வமும் மனிதனும் ஒரே வஸ்து
தெளிந்து பக்குவமான நிலையில் இருப்பது தெய்வம்
மறைந்து இன்னும் பக்குவமாகாத நிலையில் இருப்பவன்
மனிதன்'

புத்தகங்களைப் படிப்பதெல்லாம் மற்றவர்களுடைய கருத்துக்களை வாங்கி அனுபவிப்பதாகும். மனதில் தூண்டுதலை உண்டு பண்ண அவை உதவுகின்றன.

உன்னுடைய உள்ளத்தில் ஆத்மபோதம் உண்டாகும் பொழுதே உனது சொந்த புத்தகத்தை நீ வாசிக்கிறாய்.

அகத்துறவு

வேண்டின்உண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டியற் பால பல (திருக்குறள்)

இயல்பாக இருக்க நீ விரும்பினால், பற்றுகளை முற்றுமாகத் துறந்து விடுதல் வேண்டும். அப்போதே அகத் துறவினால் கிடைக்கும் பயன் முழுமையாகக் கிடைக்கும்.

“பக்தி வலையில் இறைவன் அகப்படுகிறார்,
ஆனால் யுக்தி வலையில் இறைவன் அகப்படுவதில்லை”

பொறுமை இறைவனடி சேர்க்கும்

‘துக்கத்தின் துவக்கத்தில் பொறுத்துக் கொள்வது தான் உண்மையான பொறுமையாகும்’ என்ற பொன்மொழியை நாம் ஒருபோதும் மறக்க முடியாது.

ஒருவன் கோபிக்கின்றபோது பொறுத்துக் கொள்வதும், பிறருடைய பிழைகளைப் பொறுத்துக் கொண்டு மன்னிப்பவர்களும் மனிதர்களில் உயர்ந்தவர்கள்.

சில நேரங்களில் தனக்கு விருப்பமில்லாத ஒன்றைச் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும்போது அதைப் பொறுமையுடன் இருந்து செயல்படுவதில் நன்மை இருக்கிறது.

பொதுவாக பகவானை அடைய நினைப்பவர்களின் முதல் தகுதி பொறுமைதான். எது எப்படியிருந்தாலும் ஆமையின் பொறுமையில் தான் அதன் ஆயுள் இரண்டாயிர வருடமாயிருக்கிறது. தாயின் பொறுமையில் தான் குழந்தை பிறந்து வளர்ந்திருக்கிறது.

இப்படி மனிதனின் பொறுமையில் தான் உலகில் பல உயர்ந்த காரியங்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றன. பொறுமைதான் மனிதனுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் என்பதை மகாத்மாக்கள் நிரூபித்திருக்கின்றனர்.

‘காற்றின் பொறுமையும்,
கடலின் பொறுமையும், பிறகு
பூமியின் பொறுமையும், மேலும்
சூரியனின் பொறுமையும் அத்துடன்
வானின் பொறுமையும் தான்’

நமது வாழ்விற்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது. அதன் பொறுமை தடம் புரண்டால் உலகின் கதி அதோ கதிதான். இதை எப்படி நாம் சிந்திக்காமல் இருப்பது.

நல்லவர் இருப்பதால்தான் பூமி ஒழுங்காகச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் சுழற்சியின் வேகம் அதிகமானால்

யாரும் உயிர் வாழ முடியாது. பூமியை பூமாதேவி என்று மரியாதையுடன் அழைப்பதும் உண்டு. ஐம்பூதங்களும் இறைவனின் வேலையாட்கள் என்பதை நாம் உணர்வுப்பூர்வமாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும். கீழே வரும் கதையைக் கவனியுங்கள்.

ஒரு நதியைக் கடக்க பலர் படகில் ஏறினர். அதில் மாணவர்கள், வாலிபர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினரும் இருந்தனர். ஒருவர் மட்டும் ஏதோ அழுக்கு வேட்டி கட்டிக் கொண்டு பார்ப்பதற்கு பிச்சைக்காரன் போல் இருந்தார்.

இதனால் வாலிபர்களும் மாணவர்களும் அவரைப் பார்த்து கிண்டல் செய்தனர். ஆனால் அவர் தனியாக மௌனமாக இருந்தார். எதையும் அவர் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. திடீரென தனியாகப் பேசி புன்முறுவல் செய்து கொண்டிருந்தார். அவரை கிறுக்கு என்று உட்காரவிடாது எழுந்து நிற்க வைத்தனர்.

அவர் எழுந்து நின்ற ஒரே நொடியில் வானம் இருண்டது. மின்னல் பளீர் பளீரென அடித்து அத்துடன் இடியும் முழங்கியது. ஆகாயத்திலிருந்து பெரிய உருவம் எல்லோரும் பார்க்கும்படி தோன்றி 'படகில் நின்று கொண்டிருக்கும் சாதுவே. நீ இப்பொழுது சொல், இந்த படகில் உன்னை கிண்டல் செய்த யாவரையும் தண்ணீரில் மூழ்கடிக்கிறேன்' என்றது.

உடனே அந்த சாது, 'வேண்டாம் சாமி, இவர்கள் அறியாமையில் இருக்கிறார்கள். தயவு செய்து விட்டு விடுங்கள். எனக்கு அவர்கள் மீது கோபம் இல்லை' என்றார்.

சிறிது நேரத்தில் அமைதி நிலவியது. மீண்டும் அதேபோன்று இடியும் மின்னலும் வந்தது. இப்பொழுது ஒரு குரல் ஆகாயத்தில் கேட்டது. 'முதலில் பேசியது சைத்தான், இப்பொழுது இறைவன் பேசுகிறேன். உனது பொறுமையை சோதித்தோம். நீ வெற்றி பெற்று விட்டாய். உனக்குப் பழி வாங்கும் எண்ணம் இல்லாதது குறித்து பெருமைப்படுகிறேன்' என்றவுடன் அந்தப் படகில் இருந்த யாவரும் சாதுவின் காலில் விழுந்து

வணங்கினர்.

அவருடைய பொறுமையையும், சகிப்புத் தன்மையையும் பாராட்டினர். எது எப்படியிருந்தாலும் பிறரைக் கிண்டல் செய்வது, தன் குற்றம் பார்க்காது பிறரைப் பற்றி புறம் பேசுவது எல்லாமே வீணாய் போன வேலை.

இறைவனை நோக்கி முன்னேறுபவர்கள் தன் கடமையைச் செய்து கொண்டு கருமவீரராக வாழ்வார். அவர்களை இறைவன் அரவணைப்பார்.

“நதி தன்னைக் கடலுக்கு உரியது
ஆக்குவது போன்று உன்னை நீ
தெய்வத்துக்கு உரியவன் ஆக்குவாயாக”

- அருள் விருந்து

இறை வணக்கம் எப்படி இருக்க வேண்டும்

**“தனக்குத் தகுந்த உணவைத்
தானே கண்டு கொள்வது போன்று தனக்கு
உகந்த இறை வணக்க வகைகளைத் தானே
கண்டு கொள்ள முடியும்”**

உலகப் பற்று இருக்கே அது ரொம்பப் பொல்லாதது. அது மனிதனை மேலும், மேலும் ஆசை ஊட்டி படு பள்ளத்தாக்கில் தள்ளிவிட்டு கைதட்டி சிரிக்கும். ஆனால் இறைவணக்கம் உள்ளவர்களிடம் அதன் சேஷ்ட்டை செல்லுபடியாகாது.

அடிக்கடி இறைவணக்கம் உங்கள் உள்ளத்தில் செய்து வரப் பழகிவிட்டால் உலகப்பற்று உங்களை ஒன்றும் செய்து விட முடியாது. அறிவுத் திறன் பலருக்கு இருக்கும். ஆத்ம பலம் சிலருக்குத்தான் இருக்கும். ஆனால் இறைவணக்கத்தால் அதைச் சாதிக்கலாம்.

இறைவன் திட்டப்படியே எல்லாம் நடந்து வருகிறது. அதில் நல்லதை எண்ணி உழைப்பது மனிதனின் கடமையாகும். பொதுவாக மனிதன் ஆசைப்படுவதெல்லாம் நடந்து விட்டால் உலகம் குழப்பமாகிவிடும்.

உழைப்பு என்பது இரண்டு பக்கம் இருக்க வேண்டும். ஒன்று உலக வாழ்வில், மற்றொன்று இறை வாழ்வில். ஆனால் உழைப்பிலும், பிழைப்பிலும் அவ்வப்போது இறைவனை தனக்குள்ளே வணங்குவதுதான் முறையான இறைவணக்கம் என்பதை ஒரு போதும் மறந்து விடாதீர்கள்.

‘குழந்தையும் தெய்வமும் ஒன்று’ என்று சொன்னதின் பொருள் என்னவென்றால் அந்தப் பருவத்தில், தான் பெற்றிருந்த இனிய இயல்பை இழந்துவிடாது அதைக் காப்பாற்றுவதன் இறைநிலை உள்ளவன் ஆகிறான். உலக வாழ்வு என்ற உறக்கத்திலிருந்து நாம் விழித்துக் கொள்ள அவ்வப்போது மனதில் இறைவணக்கம் செய்ய வேண்டும்.

1. உதாரணமாக வாகனத்தில் பயணம் செய்கிறோம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். பயணத்தின் துவக்கத்தில் இறைவணக்கம் இருக்க வேண்டும்.
2. அந்தப் பயணத்தில் அடிக்கடி மனம் எங்கெங்கோ பறந்து செல்லும். அப்பொழுது மனதை பிடித்து இழுத்து வந்து பகவானை நினைக்க வைத்து விட வேண்டும்.
3. அத்துமீறி மனம் உள்ளத்தில் நுழைய மறுத்தால் சத்தம்போட்டு பாட்டுப் பாடுவதுபோல் மந்திரம் சொல்லி மனதை தன் வழிக்கு கொண்டு வரவேண்டும்.
4. அதிபயங்கரமான குழப்பம் ஏற்படும்போதும், சந்தேகம் வரும்போதும் பக்தி பாடல்கள் கேட்டு மனதைத் திருப்பலாம். நல்ல பக்திப் பேச்சுக்கள், கீதை, சற்குரு தியானம் போன்ற நூல்களை எடுத்துப் படிக்கலாம்.
5. யாராவது வெட்டிப் பேச்சு பேச வந்தால் பகவானிடம் முறையிட்டு சிறிது நேரத்தில் அவர்களிடம் இருந்து தப்பித்து பகவானை நினைக்கப் பழக வேண்டும்.
6. தொழில் நிமித்தமான பேச்சுக்களின் துவக்கத்தில், இடையில், முடிவில் இறைவணக்கம் தேவை.
7. நல்லவர்களின் சற்சங்கம் சிறிது நேரம் கேட்ட பிறகு இறைவணக்கம் சிறப்பாக இருக்கும்.
8. படுத்துக்கொண்டே இறைவணக்கம் செய்தால் நல்ல அமைதியும், ஆழ்ந்த உணர்வும் கிடைக்கும். இதைப் படுக்கப் போகும்போதுதான் செய்ய வேண்டும்.
9. உலக வாழ்வில் பிறத்தியாரிடம் கையேந்தாமல் இருப்பது மேன்மையானது. உழைப்பும், இறைவணக்கமும் கலந்திருப்பது பாலும் தேனும் கலந்தது மாதிரியாகும்.
10. ஞானகுருவின் தெளிந்த பேச்சும், அரவணைப்பும், கண்டிப்பும், அவர் சொல்லித்தரும் இறைவணக்கமும் உங்கள் வாழ்வையும், ஞானப் பாதையையும் உயர்வடையச் செய்யும்.

திருநின்றலூரில் சின்னக்கருப்பன், பெரிய கருப்பன் என்ற சகோதரர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். இருவரும் இறைவணக்கம் செய்வதில் சிறந்தவர்கள். இளமையிலேயே இருவரும் இடைவிடாது பகவானை நினைப்பதில் போட்டி போட்டு தியானிக்கும் பழக்கமுடையவர்கள்.

சின்னக்கருப்பன் சிறிய வண்டி வைத்துக் கொண்டு சாமான்களை ஏற்றி வந்து கடைகளுக்குப் போட்டு சம்பாதனை செய்து வந்தான். ஆனால் பெரிய கருப்பன் முழுநேரமும் கோயிலில் இருக்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

ஒரு நாள் அந்த கோயிலுக்கு ஒரு ஞானகுரு வந்திருந்தார். அப்பொழுது அங்குள்ள மண்டபத்தில் படுத்திருந்த பெரிய கருப்பனைப் பார்த்து 'யார் இவர்?' என்று கேட்டார்.

அங்குள்ளவர்கள் அவர் அனுதினமும் இறை வணக்கத்திலேயே இருப்பவர். யாரிடமும் பேச மாட்டார் என்றனர்.

உடனே ஞானகுரு 'சாப்பாட்டிற்கு என்ன செய்கிறார்?' என்று கேட்டார்.

அவருடைய தம்பி வண்டி ஓட்டிப் பிழைக்கிறார். அவர் தரும் சாப்பாட்டில் உயிர் வாழ்கிறார்' என்றனர்.

'உடனே அவரை எழுப்பி கூட்டி வரச் சொல்லி அழகான தெளிவான அறிவுரைகளை வழங்கினார். உன் தம்பி சின்னக்கருப்பன் உழைப்பும் இறைவணக்கமும் சேர்ந்து செய்கிறான். நீயோ புற உழைப்பு என்ற ஒரு பாடத்தில் கோட்டைவிட்டு விட்டாய்.'

'இனிமேல் உன் தம்பிபோல் உழைத்து வாழவும், இறைவணக்கத்தை விடாது செய்யவும் கற்றுக் கொள்' என்ற தத்துவத்தை எடுத்து விளக்கினார். பிறகு பெரிய கருப்பன் திருந்தி உயர்ந்து வாழ்ந்தார். இறை வணக்கம் என்பது மக்களோடு மக்களாக வாழும் நமக்குத் தொழிலோடு தொழிலாக, உழைப்போடு உழைப்பாக இருக்க வேண்டும்.

மனம் கசிதல்

“மனம் கசிந்து கடவுளை நாடுபவனுக்கு உறுதிப்பாடும் பணிவும் உண்டாகின்றன. தான் செய்யக் கிடக்கும் கடமை யாது என்பதும் அவனுக்கு விளங்குகிறது”

“இறைவன் நமது உள்ளத்தினுள் ஒளிர்கிறார். உடலின் இன்ப உணர்வை நாம் ஒதுக்கித் தள்ள முடியுமானால், பகவானை நம் உள்ளே நாம் உணர முடியும்”

அன்பளிப்பு சன்மானம்

“இறைவன் யாருக்கு நலம்புரிய நாடுகின்றானோ, அவருக்கே அதிக துன்பங்களைத் தருகிறான். சோதனைகள் பெருகுவதைப் பொறுத்தே பகவானுடைய சன்மானமும் கிடைக்கிறது”

மன்னிக்கத் தெரிந்தவரே மகாத்மாவாகிறார்

“தவறு செய்வோரை மன்னிக்கும்
தலைவனே தலைசிறந்த தலைவன்”

ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் அருள் குருவாக இருப்பது அவரவரின் பண்பட்ட உள்ளமாகும். உலகில் மனிதனே ஈசனாக மாறியிருக்கிறார் என்கின்றபொழுது தனது தியானத்தாலும், நல்ல குணங்களாலும், மற்றவர்கள் அறியாமையை மன்னிக்கத் தெரிவதாலும் மனிதன் தெய்வமாகலாம் அல்லவா?

ஒருவருக்கு பழிவாங்கச் சக்தியிருந்தும், பகவானை நினைத்து மன்னிக்கும் மனமுடையவனே இந்த உலகில் உண்மையிலேயே வலிமையானவன். ஆசைகளையும், தேவைகளையும் குறைத்துக் கொண்டாலே துன்பம் பெரிதாக வருவதில்லை. உங்கள் உழைப்பில் எது கிடைக்கின்றதோ அதைத் திருப்தியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு வாழப் பழகிக் கொண்டால் வாழ்க்கை தெளிவடையும். நீங்கள் மார்க்கத்தில் உயர்வடைவீர்கள்.

தினம் தினம் தேவையற்ற கற்பனையில் மனதை முழுகடிக்காது இறைவனைப் பற்றியிருக்கப் பழகுங்கள். இதனால் உயர்வும், மனப்பக்குவமும் கூடும். மனித சமுதாயத்தில் நீங்கள் இரவில் மின்னும் நட்சத்திரமாக விளங்குவீர்கள். இப்பொழுது கதைக்கு வருவோம்.

மகாபாரதக் கண்ணனுக்கும் சேதி நாட்டு அரசனான சிசுபாலனுக்கும் நீண்ட காலமாக பகை இருந்து வந்தது. ருக்மணியின் அண்ணன் அவளுடைய திருமணத்திற்காக, சிசுபாலனை தேர்ந்தெடுத்து இருந்தார். ஆனால் ருக்மணியோ மணந்தால் கண்ணனைத்தான் மணப்பேன் என்று பல வருடங்களாக தவமிருந்தது அவள் அண்ணனுக்குத் தெரியாது.

சிசுபாலன் திருமணம் செய்வதற்கு முன் ருக்மணியின் பரிபூரண விருப்பத்திற்கிணங்க கண்ணன் அவளைக் கவர்ந்து சென்று விட்டார்.

சிசுபாலன் கடுங்கோபத்துடன் தனக்குத் துணையாக பவுண்டிரிகள், ஜராசந்தன், தந்தவக்கிரன் போன்றவர்களை கூட்டிச் சென்று கண்ணனை வழிமறித்துச் சண்டையிட்டான். ஆனால் கண்ணனோ இவர்கள் அனைவரையும் தோற்கடித்து காயப்படுத்தி புறமுதுகு காட்டி ஓடும்படி செய்தார்.

இதனால் சிசுபாலன் எப்படியாவது கண்ணனைப் பழிவாங்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு காத்திருந்தான். இதற்கிடையில் கண்ணனின் மகிமை அறிந்த சிசுபாலனின் தாய் கண்ணனிடம் ‘என் மகனைக் கொன்று விடாதீர்கள், அவன் இன்னும் உங்களைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இதனால் அவன் செய்யும் நூறு தவறுகளைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்’ என்று அவன் தாய் கேட்டுக் கொண்டதற்குக் கண்ணனும் ஒத்துக் கொண்டார்.

பாண்டவர்கள் ராஜகூய யாகம் நடத்தினர். அப்பொழுது எல்லா நாட்டு அரசர்களையும் அழைத்திருந்தனர். அங்கே சிசுபாலனும் அவனுடைய நண்பர்களும் வந்திருந்தனர்.

யாகம் முடிந்ததும் முதல் மரியாதை யாருக்குச் செய்வது என யோசித்துக் கொண்டிருந்தனர். பீஷ்மரோ, இவர்கள் யோசிப்பதைப் புரிந்து கொண்டு ‘முதல் மரியாதை தாம்பூலம் கண்ணனுக்கு வழங்குவதே உயர்ந்தது’ என்றார். இதனால் பாண்டவர்கள் ஆனந்தம் அடைந்தனர்.

சிசுபாலனோ, ‘பேரரசர்கள் இருக்கும்பொழுது, வெண்ணெய் திருடியவன், மாடுமேய்த்தவனுக்கா முதல் மரியாதை’ என்று மறுப்புச் சொன்னான். ‘கண்ணன் பாண்டவர்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் சபை என்று வரும்போது வெண்ணெய் திருடியவனுக்கு என்ன மரியாதை வேண்டிக் கிடக்கிறது’ என்றான்.

சிசுபாலன் பகையின் காரணமாக பலவாறு அவதூறாகப் பேசினான். கண்ணன் நூறு அவமதிப்புக்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு மௌனமாக இருந்தார். சபையில் சிசுபாலன் பேச்சே எதிரொலித்தது. எல்லோரும் அமைதியாயினர்.

பாண்டவர்கள் மௌனமாக இருந்த கண்ணனைப் பார்த்தனர். ஆனால் கண்ணன், 'சிசுபாலன் சொல்ல நினைப்பதை எல்லாம் சொல்லி முடிக்கட்டும்' என்றார். அத்துடன் துரியோதனன், தந்தவக்கிரன் இருவரும் சிசுபாலனைத் தூண்டி விட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

சிசுபாலன் தாயிடம் கொடுத்த வாக்குப்படி அவனது 100 தவறுகள் முடிந்தது. கண்ணன் எழுந்தார். 'சிசுபாலா இதுவரை நீ பேசியதைக் கேட்டுக் கொண்டு உன் அன்னைக்காக அமைதியாக இருந்தேன். இனிமேல் உன் பேச்சை நிறுத்து, இனியும் நீ பேசினால் உனக்குத் துன்பம் நேரிடும்' என்று எச்சரிக்கை விட்டார்.

சிசுபாலன் மதிக்காது தன் வாயில் வந்தபடி பேசினான். 100 முடிந்து, 101வது தரக்குறைவான பேச்சுக்குப்பின் தன் சக்கராயுதத்தை ஏவினார். அது சிசுபாலனின் தலையை வெட்டி எடுத்துச் சென்றது. உடல் அழிந்தாலும் ஒருவர் ஆத்மா அழிவதில்லை. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிசுபாலனின் ஆத்மா உயர்வு பெற மானசீகமாக வாழ்த்தி ஆசீர்வதித்தார். நூறுமுறை சிசுபாலன் செய்த அவமரியாதையை பொறுத்து, மன்னித்து, கடைசியில் கண்ணன் எடுத்த முடிவை எல்லோரும் பாராட்டினர்.

“பகவான் செய்தால் அது லீலை
மனிதன் செய்தால் அது வேலை” - பொன்மொழி

“விட்டுக் கொடுப்பவர் கெட்டுப் போவதில்லை
ஆனால் கெட்டுப் போகிறவர் விட்டுக் கொடுப்பதில்லை”

நல்லதைப் பேசுவல்லமை பெறுவாய்

“தன்னைத் தானே ஜெயிப்பதற்கு புரியும் போராட்டம்தான் எல்லாப் போராட்டங்களிலும் மிகப் பெரிது”.

என்ற பழமொழி முற்றிலும் உண்மையானதுதான். தன் மன ஓட்டதை இறைவன்பக்கம் திருப்பி நிறுத்தி வெற்றி பெற்றவர்களே மகாவீரர்கள்.

நல்லவன் எல்லோருக்கும் துணை புரிகிறான். அவன் யாரையும் ஒதுக்குவதில்லை.

1. ஒருவரைப் பற்றித் தேவையற்ற விமர்சனம் செய்வதால் உனக்குப் பல வழிகளில் கேடு வரும். இதனால் நல்லதைப் பேசி குருவின் ஆசியைப் பெற முயற்சி செய்.
2. பிறரைப் பற்றித் தவறாக விமர்சிப்பதால் உங்கள் இறைத் தொடர்பு திடீரெனத் துண்டிக்கப்பட்டு இருள்மயமாகும். இதனால் குருவின் ஆசி கிட்டாது. இதை உணர்ந்து உடனே மாற்றிக் கொள்பவன் அறிவாளி.
3. குருவைப் பற்றித் தவறாக விமர்சிப்பவன் இறைவனால் மன்னிக்கப்படாதவன்.
4. நீ ஒருவரை கேவலமாக விமர்சிக்கும்போது உன்னை தேவர்களும், ஞானிகளும் உன் அருகில் இருந்து கொண்டே கண்டிப்பது உன் ஊனக் கண்ணிற்குத் தெரியவில்லை.
5. நீ தொண்டு செய்ய நினைத்தால் உன்னைத் திருத்திக் கொள்வதே முதல் தொண்டாகும். புறம் பேசுபவர்களின் பேச்சைக் கேட்காதே. ஒற்றுமையை வளர்க்கப் பாடுபடு.
6. நல்லதைப் பற்றி சிந்தி. ஒருவர் செய்த நல்லதை நினைத்து பகவானிடம் நன்றி சொல்.

நல்லதை நினைத்து, நல்லதைப் பேசி, நல்லதைச் செய்யும் இயல்பு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் இளமையிலேயே இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் குருகுலக் கல்வி என்பது குருவின் வீடு தேடிச் சென்று அவரோடு இருந்து பல கலைகளையும் கற்க வேண்டும். அப்பொழுது கிருஷ்ணர் சாண்டிமுனி என்ற குருவிடம் குருகுலக் கல்வியைக் கற்று வந்தார்.

கிருஷ்ணர் தனது குருவான சாண்டிமுனியிடம் மிகுந்த மரியாதையாகவும், அன்பாகவும் நடந்து கொண்டார். குரு பக்தி அதிகம் கொண்ட கிருஷ்ணரை குரு ரொம்ப நேசித்தார். கிருஷ்ணரின் அபாரமான சக்தியைக் கண்டு வியந்தார். பலராமனும், குசேலரும் கிருஷ்ணருடன் படித்து வந்தனர்.

குருவின் திறமையும், ஆர்வமும் அவர் நடத்திய பாடங்களின் தொகுப்பும் வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள், புராணங்கள் யாவற்றையும் விரைவில் கற்றனர். அத்துடன் வில்விதையில் மூவரும் சிறந்து விளங்கினர். பொதுவாக முழுமையான கல்வியை முடித்த பின்பு கற்பிக்கும் குருவிற்கு, குருதட்சணை அளிக்க வேண்டும்.

கிருஷ்ணர் குருவின் துன்பத்தை உணர்ந்து அவரிடம் நேராகச் சென்று பணிந்து, 'குருநாதா, நான் உங்களுக்கு குருதட்சணையாக என்ன தர வேண்டும்?' என்று கேட்டார். குரு சாண்டிமுனி சமயமறிந்து தனது மகன் கடலில் இறந்து போனதைக் கூறி எப்படியாவது அவனை மீட்டுத் தரும்படி கேட்டுக் கொண்டார்.

கடலில் இறந்த தனது குருவின் மகனை மீட்க கிருஷ்ணர் செல்லலானார். வருண லோகம் சென்றார். அங்கே சென்று தனது குருவின் மகனை விசாரிக்கும் போது வருணன் கடலில் பஞ்சசனன் என்னும் மீன் அவனை விழுங்கிவிட்டதாகச் சொன்னான்.

கிருஷ்ணர் உடனே கடலுக்குள் சென்று பஞ்சசனன் என்ற மீனைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துக் கொன்றார். அதன் வயிற்றைக்

கிழிக்கும்போது பாஞ்சசன்னியம் என்று சங்கு இருந்தது. அதனை எடுத்து ஊதினார். அவர் ஊதிய சங்கின் ஒலி உலகம் முழுவதும் எதிரொலித்தது.

அவர் தனது குருவின் புதல்வனைக் காணாததால் நேராக எமலோகம் சென்றார். கிருஷ்ணரைக் கண்ட எமன் வரவேற்றார். கிருஷ்ணர் குருவின் புதல்வனைத் தேடி வருவதாகக் கூறினார்.

கிருஷ்ணரிடம் எமன் மறுப்பு ஏதும் கூறாது அவர் குருவின் புதல்வனை அவருடன் அனுப்பி வைத்தார். கிருஷ்ணர் தன் குருவின் மகனுடன் குருவிடம் போய் சேர்ந்தார்.

குரு தன் சீடனான கிருஷ்ணரின் தீரத்தைப் போற்றினார். நல்லாசிகளை வழங்கிப் பாராட்டினார். கிருஷ்ணர் தன் குருவிடம் விடைபெற்று பலராமனுடன் தனது வீடு திரும்பினார்.

சொர்க்கத்தின் திறவுகோல் நல்லதைப் பேசி வல்லமையான செயல்களைத் தன்னால் இயன்ற வரை செய்வதேயாகும். உள்ளத்தில் உள்ள ஆணவத்தை, செருக்கை முழுமையாக ஒழித்து உள்ளன்போடு பகவானிடம் உருகி நிற்கும் பக்தியே மேலானதாகும்.

இதைப்போன்ற இறை வணக்கத்திற்கு இறைவன் உடனே செவி சாயக்கிறான். அத்துடன் தான் செய்யும் பாவங்களை மன்றாடி பகவானிடம் மன்னிப்புக் கேட்காவிட்டால் மேன்மை பெற முடியாது, உங்கள் இறைவணக்கம் இறைவனால் மறுக்கப்படுகிறது என்பதை உணருங்கள். இது உண்மையாகும்.

இறைவன் பாதம் பற்ற இல்லறமா? துறவறமா?

“மனம் சஞ்சலப்படாதிருப்பதே
நல்ல மௌனமாகிறது
இதை எப்படி பெறுவது?
இறைவனை இடைவிடாது பற்றியிருப்பதால்”

மக்களோடு மக்களாக பழகி வரும்போது ஒரு ஆத்ம சாதகனின் தியானம் திடீரென வீட்டில் கரண்டி கட்டானது போல் ஆகி விடுகிறது. இருப்பினும் அவனது உள்ளம் தியானிக்க முடியவில்லையே என்று வேதனைப்படுகிறது.

இதற்கு ஒரு சரியான டெக்னிக் இருக்கிறது. எதனால் நம் மனம் இறைத்தொடர்பை விட்டு விடப்போகிறதோ அங்கேயும், அதிலும் இறைவனைச் செலுத்தி விடுங்கள்.

உதாரணமாக ஒரு அழகான பொருளை தன்னந் தனியாக ரசிக்காது ‘இறைவா, உனது படைப்பு எவ்வளவு அற்புதமானது’ என்று இறைவன் பாதத்தை பாவனையால் பிடித்துக்கொண்டு இறைவனை முன்வைத்து ரசித்துப் பாருங்கள்.

பிறகு இது நமக்குத் தேவையா என்ற கேள்வி எழும்போது இறைவனிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு விட்டு ஒதுங்கி விடுங்கள்.

நாம் உண்ணும் உணவு அதிகமானதாக இருந்த போதிலும் அதில் சிறிதளவு சேர்க்கும் உப்பு தானே ருசியைக் கொடுக்கிறது. எதிலும் பகவானை அல்லது அவரது நாமத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். பிறகு பகவானின் ஆனந்த ருசி உங்களுக்குத் தெரியும்.

இல்லறம் துறவறம் இரண்டிலும் உள்ளவர்கள் தூய்மையிலும், மௌனத்திலும் நிலைத்திருப்பவர்களாக இருந்தால்தான் அவர்கள் சொல்லுக்கு ஆற்றல் இருக்கும். இறைவனின் பாதம் பற்ற முடியும்.

உண்மைக்காக உயிரைக் கொடுக்க வல்லவனே ஆத்ம சாதனத்தில் முன்னேற்றமடைகிறான். நமது உடல் சுகபோகத்திற்காக உருவானதன்று. அதன்மூலம் அரும்பெரும் செயல்கள் நிகழவேண்டியதிருக்கிறது. இதை இல்லறத்திலிருப்பவர்களும் சரி, துறவறத்திலிருப்பவர்களும் சரி உணர்ந்தால் மார்க்கத்தில் உயர்வடையலாம். பிறரையும் உயர்த்த ஒரு கருவியாக இருக்கலாம்.

பறக்கும்பொழுது மின்மினிப் பூச்சியானது ஒளிவீசிக் கொண்டே பறக்கிறது. இதைப்போன்று இல்லறம், துறவறம் இரண்டிலும் வாழ்கின்றவர்கள் தனது தொண்டை முறையாகச் செய்கின்ற பொழுது அவர்கள் புகழ் ஒளிவீசிக் கொண்டே பகவான் வரை போய்ச் சேர்கின்றது.

சுகமுனிவர் இல்லற ஞானியான ஜனகரிடம் ஞானத்தெளிவு பெறவில்லையா? அதேநேரத்தில் ஏழு நாளில் சாபத்தால் இறந்து விடுவதை எண்ணிய பரிட்சித்து மகாராஜாவிடமிரு சுகமுனிவர் ஞானத்தை போதிக்கவில்லையா? எல்லாம் அவரவர் உழைப்பையும், நம்பிக்கையையும் பொறுத்துத்தான் இறைமார்க்கத்தில் முன்னேற்றம் கிடைக்கிறது.

‘சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பவனே சத்தியன். சத்தியம் அவனைத் தீமையினின்று காப்பாற்றுகிறது. வஞ்சகத்தால் அவனை நெறிவழுவப் பண்ண முடியாது. வீண் பழி, அவனைப் பொல்லாங்குக்கு உட்படுத்தாது’ என்று அருள் விருந்து கூறுவதுபோல் இல்லறத்திலிருந்தாலும், துறவறத்திலிருந்தாலும் இறைவனைப் பற்றியிருப்பவனே சத்தியன்.

ஒரு கதை சொல்லப் போகிறேன். இதை கொஞ்சம் கவனமாகப் படியுங்கள்.

பாய்மரக்கப்பல் உள்ள அந்தக்காலம்.

அன்றைய அயல் நாட்டு வியாபாரம் போக்குவரத்து எல்லாமே பாய்மரக் கப்பல்களில்தான் நடந்தது. இதில்

மாலுமியாக ஆசைப்பட்ட இளையபாரதி என்ற இளைஞன் மாஸ்டர் மாலுமி சாய்ராமனிடம் உதவியாளராக பணிபுரிந்து நல்ல கப்பல் ஓட்டும் மாலுமியாகத் தேர்ச்சியடைந்தான்.

சுமார் ஓராண்டு காலம் முடிந்த பின் தனது சொந்த ஊருக்குத் திரும்புகிறான். இளமையிலே போர் முறைகளைக் கற்றறிந்த இளையபாரதிக்கு கப்பல் ஓட்டுவதிலும் நல்ல ஆர்வம் இருந்தது.

உதவும் குணம் கொண்ட இளையபாரதிக்கு 'ஏதாவது சாதனை புரிய வேண்டும், இதற்கு எனக்கு நல்ல வழிகாட்டுங்கள் இறைவா' என்று அடிக்கடி பகவானிடம் வேண்டும் பழக்கமும் இவனிடம் இருந்தது. ஏதாவது ஒன்றை சாதிக்காமல் திருமணம் செய்யக் கூடாது என்ற லட்சியத்தோடு இருந்தான்.

அவ்வப்போது ஓய்வு நேரங்களை வீணடிக்காது இறைபக்தி உள்ளவர்களையும், மகான்களையும், சந்தித்து ஆசிபெற்று வருவதும் இவனது பழக்கமாக இருந்தது.

ஆன்மிக உணர்வும், நாட்டமும் இருந்த போதிலும் நல்ல இல்லறம் நடத்த வேண்டும். அதோடு பலருக்கு உதவ வேண்டும். எதையும் தைரியமாக எதிர்நோக்க வேண்டும், இறைபக்தியோடு வாழவேண்டும் என்ற லட்சியம் இவன் மனதில் இருந்தது.

இவனது பள்ளிப்பருவ நண்பன் வேதமணி என்பவன் இளமையிலேயே துறவு மேற்கொண்டு பெரிய ஞானகுருமார்களின் தொடர்பு வைத்திருந்தான். தெய்வீகம் நிறைந்த உண்மையான தொண்டினர் எம் படைத்த ஆன்மிகவாதியாகத் திகழ்ந்தான்.

இவர்கள் இருவரும் சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் சந்தித்ததால் மிகுந்த அன்புடன் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். பள்ளிப் பருவத்தில் வேதமணியை எல்லோருக்கும் பிடிக்கும்.

இதற்குக் காரணம் பள்ளியில் வேதாந்தம், சித்தாந்தம் பேசக் கூடிய மாணவர் இவர் ஒருவர்தான். இன்று வேதமணி

துறவு மேற்கொண்டு பகவானிடம் பற்றுவைத்து பலரின் மனத்துன்பத்தைப் போக்கும் மாமனிதராக இருப்பது என்னவோ இளையபாரதிக்கு ரொம்பப் பிடித்திருந்தது.

நல்ல ஞானகுருவின் உதவியோடு வேதமணி பல விதத்தில் உயர்ந்த ஞானநிலையை அடைந்துள்ளார் என்பதை இளையபாரதி புரிந்து கொண்டான்.

இதனால் வேதமணியோடு சேர்ந்து தீர்த்தயாத்திரை சென்றான். அவர்கள் இருவரும் சென்றிருந்த நகரம் கடல் ஓரம் என்பதால் மாலைப்பொழுதை கடற்கரை ஓரத்தில் சற்சங்கம் பேசியும், ஞான விளக்கங்களைப் பற்றியும் வேதமணி இளையபாரதிக்குப் போதிப்பார்.

அப்பொழுது அங்கு வந்த ஒரு அரண்மனைக் காவலர் இவர்களிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, 'எங்கள் நாட்டு மன்னருக்கு ஒரே மகள். ஆனால் துணிவான பெண் எங்கள் இளவரசி. அதோடு ஆன்மிக நாட்டமும் பக்தியும் கொண்ட சிறந்த மங்கை. சென்றவாரம் கப்பலில் இளவரசி தனது தோழிகளோடு வந்து கொண்டிருக்கும்போது குரும்பன் தீவு அரசன் வழிமறித்து போரிட்டு சிறைப்பிடித்து வைத்திருக்கிறான்.

அவன் கப்பல் பலம் அதிகம் கொண்டவன். கடல் போரில் சிறந்த வீரர்களை வைத்திருக்கிறான். சொல்லப் போனால் ஒரு கடல் கொள்ளைக்காரன்.

இதனால் எங்கள் மந்திரி, தளபதிகள் யாவரும் சமாதான முறையில் சென்று அவனுக்கே இளவரசியை திருமணம் செய்து கொடுத்து நட்புறவை வைத்துக் கொள்ளத் திட்டமிடுகின்றனர். ஆனால் இளவரசிக்கு இதில் விருப்பம் இல்லை. காரணம் அவன் பெண் கேட்டு வந்தபோது இளவரசி மறுத்துவிட்டார்.

இதனால், 'அவனை ஜெயித்து இளவரசியை மீட்டு வருவது என்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறதே என்ற வேதனையில் அரசர் துக்கமாக இருக்கிறார்' என்றான்.

மாலுமியும் சிறந்த போர் வீரனுமான இளையபாரதி எப்படியாவது இந்த உதவியை அரசனுக்குச் செய்யலாமே என்று எண்ணினான். உடனே தனது திறமையையும், வீரத்தையும், கடல் போரின் விபூகத்தையும், தனது மாஸ்டர் சொல்லிக் கொடுத்த கடல் யுத்த தந்திரங்களையும் காவலனிடம் எடுத்துக் கூறினான்.

உடன் இருக்கும் எனது நண்பர் சக்தி வாய்ந்த ஞானியார் என்பதையும் கூறியவுடன் காவலன் அரசனிடம் அழைத்துச் சென்றான். அரசன் இருவரையும் பார்த்தவுடன் இவர்களின் தெளிவான பேச்சில் ஏதோ ஒரு சக்தி இருப்பதாக உணர்ந்து தெளிவு பெற்றார்.

இளையபாரதி கேட்டுக் கொண்டபடி ஒரு கப்பலில் இளவரசியை உயிரைக் கொடுத்தாவது மீட்க வேண்டும் என்ற வேட்கை கொண்ட வீரர்களுடன் இளையபாரதியை அரசன் அனுப்பி வைத்தார். தனது ஞான நண்பன் வேதமணியுடன் பயணமானான் இளையபாரதி.

அரசன் செய்த இச்செயலை நினைத்து அந்த நாட்டுத் தளபதிக்கெல்லாம் சிரிப்பதா அழுவதா என்று தெரியவில்லை.

கப்பல் பலம் வாய்ந்த அரசனை இந்த இளைஞர்கள் அதுவும் ஒரே ஒரு கப்பலில் சென்று எப்படி வென்று மீட்டு வரப் போகிறார்கள். அரசனும் இவர்கள் பேச்சை நம்பி அதுவும் ஒரு கப்பலில் சில வீரர்களை மட்டும் அனுப்பியுள்ளார். இது என்ன கேலிக் கூத்தாக இருக்கிறது என்று கிண்டல் செய்தனர். என்ன செய்வது மகள் மேல் உள்ள பாசத்தால் அரசன் அவசரப்பட்டுவிட்டார். நம் வார்த்தைகள் எடுபடவில்லை என்று பேசினர்.

இளையபாரதி தலைமையில் சென்ற கப்பல் குரும்பன் தீவை நெருங்கியது. இந்தப் போர்க் கப்பலைப் பார்த்தவுடன் குரும்பன் தீவு அரசன் அவனிடம் இருந்த அனைத்து வீரர்களையும், எல்லாப் போர்க்கப்பல்களையும் ஏவி விட்டான். ஆனால் ஞானி வேதமணியின் யோசனையின்படி கப்பல்

நங்கூரம் பாய்ச்சி தொலை தூரத்திலேயே நிறுத்தப்பட்டது. போர் முரசும், சங்கும் ஊதப்பட்டது.

வேதமணி அமைதியானார். அவரது அமைதியும் சக்தியும் சிறிது நேரத்தில் பலத்த சூறாவளியாக மாறி எதிரிகளின் கப்பல்களை ஆட்டிப் படைத்தது. கப்பல்கள் கவிழ்க்கப்பட்டன. கடல் அலையின் வேகம் கவிழ்ந்த கப்பல்களில் இருந்த வீரர்களை இடித்து மோதி அழித்தன. எல்லாம் சின்னாபின்னமானது. ஒரு வீரர் கூடத் தப்பிக்க முடியவில்லை. “ஒரு பிளேனில் வந்து அணுகுண்டு போட்டு ஒரு ஊரை அழிக்கும்போது கெட்டவர்களை அழித்து, நல்ல பக்தர்களைக் காப்பாற்ற ஒரு மெய்ஞ்ஞானியின் போதனை போதாதா என்ன?”

பல மணி நேரம் சென்றபின் கடல் அமைதியானது. பிறகு இளையபாரதி கப்பலை கரைக்கு மெதுவாகக் கொண்டு சென்றான். நடந்த நிலையை பார்த்து ஏதோ ஒரு சக்தியுள்ளவன் செய்த மந்திர சூழ்ச்சி என்று பயந்து குரும்பன் தீவு அரசர் இளவரசியை ஒப்படைத்தான்.

அரசனைக் கைது செய்து அவனை சிறையில் அடைத்து கோட்டையை தனது ஆதிக்கத்திற்குள் கொண்டு வந்தான். வேறொரு கப்பலில் பின்தொடர்ந்து வந்த அரசருக்கு செய்தி கிடைத்ததும் ஆனந்தமடைந்தார்.

தன் மகளைக் காப்பாற்றிய இருவருக்கும் நன்றி கூறினார். இளவரசியோ இளையபாரதியைத் திருமணம் செய்ய விரும்பினாள். அதற்கு அரசன் சம்மதித்தார். மேலும் குரும்பன் தீவை ஞானி வேதமணிக்கு அளிக்க முன் வந்தனர். அதற்கு அவர், ‘எனக்கு இந்தத் தீவில் மட்டும் வேலையில்லை. மக்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கின்றனரோ, அங்கெல்லாம் செல்ல வேண்டியதிருக்கிறது’ என்று கூறி புறப்பட ஆயத்தமானார். இளையபாரதிக்கு இளவரசியை திருமணம் செய்து வைத்து நாட்டை ஆளும் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டது. இளவரசியும், இளையபாரதியும் வேதமணியின் பாதம் பணிந்து ஆசீர்வாதம் பெற்றனர்.

இறைவன் பாதத்தைப் பற்றிக் கொண்டு இல்வாழ்க்கையை இளையபாரதி துவங்கினார். ஆனால் வேதமணியோ இறைவன் பாதத்தை என்றும் போல் பற்றியவாறு துறவறத்தைத் தொடர்ந்தார். நல்ல மனம் இருந்தால், உயர்ந்த மார்க்கம் யாவருக்கும் உண்டு.

புரிந்து கொண்டது :

1. நல்ல எண்ணம், உதவும் குணம், எதிர்பார்ப்பு இல்லாத தன்மையுடன் செயல்படும் எல்லாவற்றிலும் பகவான் செயல்படுகிறார் என்பது நமக்குப் புரிந்தது.
2. இல்லறத்தான், ஒருவருக்கு தாகம் தீர்க்க பால் கொண்டுவர அதில் துறவறத்தான் ருசிக்க சர்க்கரையைப் போட்டு விட்டான் என்ற தத்துவம் புரிந்தது.
3. இருவருடைய பாதைகள் வேறாக இருந்தாலும் உதவும் எண்ணம், இறை நம்பிக்கை, தன்னம்பிக்கை எல்லாம் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர முடிகிறது.
4. நல்லதைச் செய்யத் துணியும் போதும், அத்துடன் அதில் மனம் வழிபாட்டுடன் செயல்படும் போதும் அங்கு இறைப்பிரசன்னம் உருவாகிறது என்பது புரிகிறது.
5. இறைவன் பாதம் பற்ற இல்லறமும், துறவறமும் சமமாக பங்கேற்கிறது. இல்லறத்தான் துவங்க துறவறத்தான் சிறப்பாக முடிக்க என்ற இந்தக் கதை நமக்குப் பாடமாக இருக்கிறது.
6. உலகை சுவர்க்கமாக மாற்றியமைக்கும் ஆற்றலும், அறிவும் உயர்ந்த உள்ளம் கொண்ட மனிதர்களுக்கு உண்டு.

ஆழமாக பகவானைப் பற்றுதல்

“ஆழமாக வேர் பிடிக்காத மரத்தைக் காற்று தள்ளிவிடும். உள்ளத்தில் ஆழமாக இறைவனைப் பற்றியிருக்காதவர்களை மாயை என்னும் காற்று நரகத்தில் வீழ்த்திவிடும்.”

“தூயமனம் படைத்த இறைபக்தன் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தன் சாந்தியை இழப்பதில்லை.”

தூய சிந்தனையோடு,
யோக புத்தியோடு,
பலன் பற்றை நீக்கிச்
செய்யும்போது ஏற்படும்
மனத் தூய்மை,
மன ஆற்றலாக வடிவெடுக்கும்.

“தீயிலிட்டுச் சுடச்சுட பொன் ஒளி பெறும். அதுபோல துன்பங்கள் தொடர தொடர அவற்றைப் பொருட்படுத்தாது தவம் செய்கிறவருக்குத் தவ வலிமை கூடும். ஞான ஒளியும் மிகும்.”

- வள்ளுவர்

மெளனம் தியானத்திற்கு உகந்தது

“மனதிற்கு அணைபோடுவதும்
தியானத்திற்கு ஒளியூட்டுவதும் மெளனமே”

வீணான பேச்சுக்களைப் பேசி வம்பில் மாட்டிக் கொள்வதைவிட மெளனமாக இருப்பது மேலானது.

மெளனமாக இருப்பதை விட பகவானைப் பற்றி தெரியாத மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லிப் புரிய வைப்பது அதிலும் மேலானது.

சிறந்த சிந்தனையாளர்கள், விஞ்ஞானிகள், மெய்ஞ்ஞானிகள் மெளனத்தில்தான் சாதனை புரிந்துள்ளனர்.

உங்கள் மெளனத்தில்தான் தியானம் சித்திக்கிறது. அதுமட்டுமா! மெளனம் பல பல ரகசியங்களைக் காக்கிறது.

“நாவின் கற்பே மெளனம்தான் என்ற பொன்மொழியை நாம் எப்படி மறக்க முடியும்”.

என்னைப் பொறுத்தவரை சுமார் ஒரு வருடம் அதிக மெளனமாக “பகவான் ஞானவள்ளல்” கூட இருந்திருக்கிறேன். அந்த மெளனத்தில் பெற்ற தியான முன்னேற்றம், சிந்தித்துக் கண்டுபிடித்த ஞான ரகசியங்கள், பயிற்சிகள் என்னை பல படிகள் உயர்த்தியது. பகவானின் அருளைப் பெற மெளனம் முக்கியமாகும் என்பதை உணர்ந்து கூறுகிறேன்.

ஒரு விசயத்தைப் பெருக்கிப் பார்க்கவும், வகுத்துப் பார்க்கவும் அத்துடன் கூட்டிக் கழிக்கவும் மெளனம் சிறப்பானதாகும். மெளனத்தில் முடிவெடுப்பது நிலையானதாக இருக்கும்.

முன்னேறியவர்கள் மெளனமாக இருப்பர். ஆனால் நாம் முழு மெளனமாக இருக்காவிட்டாலும் அவ்வப்போது

மெளனமாக இருந்து வருவது தியானிக்க ஏதுவாக இருக்கும். மெளனம் உங்கள் மன ஓட்டத்தைக் கண்காணிக்கப் பயன்படும்.

எப்பொழுது நீங்கள் உங்கள் மெளனத்தில் மன ஓட்டத்தைக் கண்காணிக்கத் துவங்கி விட்டீர்களோ அன்றே நீங்கள் வெற்றிப் பாதையில் நடக்க ஆரம்பித்து விட்டீர்கள். அவ்வப்போது ஓடும் மனதை மெளனமாக்கி இறைவன் பக்கம் திருப்புவதால் உயர்வு பெறுவீர்கள். பிறத்தியாரைப் பற்றிய வீணான சிந்தனைகள், பொறாமைகள், காணாமல் போய்விடும். இதனால் பரிசுத்தமாவீர்கள்.

அர்ச்சுனனிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், ‘பாண்டுவின் செல்வபுத்திரனே! எல்லாச் செயல்களையும் எனக்காகவே செய்து, என்னையே அடையத்தக்க மேலான கதி எனக் கருதி, என்னிடம் மட்டுமே பக்தி செலுத்தி வாழ வேண்டும்.

பற்று எதுவும் இல்லாது, எல்லா உயிர்களிடத்திலும் பகைமை பாராட்டாது இருக்க வேண்டும். இத்தகைய பக்தி நெறியுடன் வாழும் பக்தன் என்னை அடைகிறான்’ என்று கூறுகிறார். கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால் அவரையே நினைத்துக் கொண்டு கடமையாற்றுவதே ஒரு மெளனம்தான். அந்த மெளன நிலையில்தான் அவரை உள்ளத்தில் பார்க்க தரிசிக்க முடிகிறது.

பொதுவாக மனிதன் பரபரப்பாக ஓடியாடி சேர்க்கும் செல்வம், படிப்பு, பதவி, புகழ் இவையாவும் அவனைச் செருக்குறச் செய்யும். அப்படி செருக்குறும் தகுதி அவனுக்கு இருக்குமேயானால், அது முடிவில் அவனுக்கு அழிவையே உண்டாக்கும்.

தான் என்ற செருக்குள்ள மனிதன் தன்னை சமுதாயத்தில் நிலை நிறுத்திக் கொள்ள தர்மம், அதர்மம் என்ற எந்த ஒரு வழியிலாவது புகழ் பெற முயல்வான். இதனால் பாவம் பழி ஏதாவது ஒன்றில் சிக்கிக் கொள்வான். துன்பப்படுவான். பிறகு யார் இவனை மதித்தார்களோ அவர்களே இவனை இகழ்வர்.

சாமர்த்தியமில்லாதவனுக்கு அவன் கல்வி உதவாது. ஏனென்றால் சாமர்த்தியம் என்ற விவேகம் என்பது எது தர்மம், எது அதர்மம் என்று பகுத்துப் பார்ப்பது. இது நுண்ணறிவாகும்.

ஆனால் வெறும் ஏட்டுச் சுரக்காய் கறிக்கு உதவாது. அதாவது வெறும் படிப்பு வகுத்துப் பார்க்கும் பண்பாட்டை ஊட்டாது.

செல்வச் செருக்கும், பதவிச் செருக்கும் மனிதனை தன் நிலைகுலைந்து போகமாறு செய்து விடுகிறது. நாம் ரொம்ப கவனமாக நம்மைக் கண்காணிக்க வேண்டும். பணம், பதவி இருந்தும் பண்பாளராக, மெளனமாக அடிக்கடி இறைவனின் காலைப் பற்றியிருக்க வேண்டும்.

மனிதனுக்குத் துணிவு எப்படி முக்கியமோ அதுபோன்று பணிவும் முக்கியமாகும். செல்வம் பதவி வந்தபின் பணியை என்றும் கையில் வைத்துக் கொள்வதே நமக்கு செல்வத்தோடு செல்வம் சேர்வது போன்றதாகும்.

மகாபாரதத்தில் யக்ஷன் தர்மரிடம் கேட்ட கேள்வி 'எதை விட்டால் ஒருவன் மற்றவர்களுக்கு அவன் பிரியமான வனாவான்?'

'எல்லாவிதமான திறமையும், ஆற்றலும், அறிவும் இருக்கும் ஒருவன் தற்பெருமையை விட்டால் அவன் அனைவருக்கும் பிரியமானவனாவான்' என்று பதில் அளிக்கிறார்.

பொதுவாக இன்பம் என்பது வெளியில் பெறும் பொருள்களால் பெறப்படுவது இல்லை. நமது உள்ளத்தின் தெளிவு, மெளனத்தால் ஏற்படும் ஆழ்ந்த அமைதி, இதில் உருவாகும் ஆனந்தம் இவைகள் யாவும் சான்றோர்கள் நட்பால் பெறப்படுகிறது. ஒரு மனிதனுக்கு ஆனந்தத்தை பள்ளிக் கல்வியோ அல்லது பொருளாதாரமோ தந்துவிட முடியாது. ஆகவே இது குருவின் வழியாக வரும்போது பணிவும், பணிவால்

தெளிவும், தெளிவால் மெளனமும் பெறச் செய்து உள்ளம் அமைதியுறும்.

ஞான குருமார்கள் வழிகாட்டி ஒருவருக்கு பாடம் புகட்டும் பண்பு அவரை உயர்ந்த ஞானத்தைப் பெறச் செய்துவிடும். இங்கு சிசியன் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது மெளனமும், விழிப்புணர்ச்சியும், கிரகிக்கும் தன்மையும் தான் என்பது முக்கியமாகும்.

"மெளனம் நம் மனதினை மோனத்தில் நிறுத்தும்
சரணாகதியுடன் இருப்பவரின் மெளனம்
இறைவனின் பாதத்தைப் பற்றியிருக்கும்.

மெளனம் மட்டும் நல்லது செய்யாது. மெளனத்தில் தியானம் இருக்க வேண்டும். அந்த தியானம் அனுஷ்டிக்கும் போது கோபம், குரோதம், பேராசை விலகி மனிதர்களைப் புனிதமாக்கிவிடும்.

பாரதப்போர் முடிந்தது. ஊரெல்லாம் அழுகை. பெண்களிடம் கணவனை இழந்த சோகம், புத்திரர்களைப் பறிகொடுத்த ஏக்கம். அதுமட்டுமா திருதராட்டிரனும் காந்தாரியும் பெற்ற பிள்ளைகள் யாவரையும் இழந்து கண்ணீர் சிந்தலாயினர்.

கண்ணில்லாமல் மெளனமாக வாழ்ந்திருந்தாலும் போர்க்களக் காட்சிகளைக் கேட்டு திருதராட்டிரன் ரத்தம் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. மெளனத்தில் குரோதம் கலந்திருந்தது.

பீமன், தன் மகனான துச்சாதனனின் ரத்தத்தை குடித்த செய்தியும், துரியோதனனை காலால் உதைத்த செயலும் திருதராட்டிரனை ரொம்ப வேதனைப்படுத்தியது.

காந்தாரி எவ்வளவோ சமாதானம் சொல்லியும் அவன் அமைதியாகவில்லை. வியாசமுனிவர் அவனை அமைதிப்படுத்தினார். 'பஞ்சபாண்டவர்களும் உன் பிள்ளைகள் தானே. தருமனையும் உன் மகனாக ஏற்றுக் கொள்' என்று கூறினார்.

அந்த நேரத்தில் திருதராட்டிரனைப் பார்க்க தருமர், பீமன் இருவரும் வந்தனர். முதலில் தருமர் வணங்கிவிட்டு தன்னை மன்னிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். ஆனால் திருதராட்டிரனுக்கு பேச்சு வரவில்லை. மௌனம்தான் இருந்தது. ஆனால் முகம் கோரமாக காணப்பட்டது. மனம் வேலை செய்து கொண்டிருந்தது.

அடுத்து பீமன் திருதராட்டிரனைப் பார்க்கச் சென்றான். அதுவரை மௌனமாக இருந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமனை போகாதே என்று நிறுத்தி விட்டார். திடீரென திருதராட்டிரன் 'அன்பு மகனே பீமா, அருகில் வா' என்று கூப்பிடும் பீமனை பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பக்கத்தில் அனுப்பவில்லை. அதற்கு பதிலாக பீமனைப்போல் தோற்றமுடைய இரும்பு சிலையை கண் தெரியாத திருதராட்டிரன் எதிரே கொண்டு வந்து நிறுத்தினார்.

அந்த சிலையை திருதராட்டிரன் பீமன் என்று நினைத்து கட்டித் தழுவினான். போர்க் களத்தில் தன் குழந்தைகளைக் கொன்றவன் என்ற நினைவு வரவே அதிக அழுத்தமாக தன் பலம் கொண்டமட்டிலும் அழுத்தி கட்டித் தழுவ அந்த இரும்புச் சிலை பொடிப் பொடியாக நொறுங்கியது. திருதராட்டிரன் பீமன் அழிந்தான் என்று எண்ணியவாறு 'என் சினம் தணிந்தது' என்று கூறினான்.

அடுத்த நிமிடமே மௌனமாக இருந்த பகவான் கிருஷ்ணர் 'நீங்கள் கட்டித் தழுவியது பீமனை அல்ல. இரும்பால் செய்யப்பட்ட பீமனைப் போன்ற சிலை' என்றார். அப்பொழுது திருதராட்டிரன் படபடத்துப் போனான்.

பிறகு 'கிருஷ்ணா! உன் மாயாஜாலத்தை யார் அறிவார்? பீமன் என் அருகில் நின்றிருக்கும்பொழுது என் எண்ணத்தில் துரியோதனன், துச்சாதனன் இறப்பு நினைப்பு வந்தது. இதனால்தான் என்னை இழந்து நொறுங்கச் செய்தேன்' என்றான்.

கிருஷ்ணர் திருதராட்டிரனிடம், 'சரி, இதுவரை நடந்தது முடிந்ததாக இருக்கட்டும், இனிமேலாவது நல்ல எண்ணத்தோடு பீமனுக்கு ஆசி வழங்குங்கள்' என்றார். ஆசியும் அளித்தார்.

மௌனமாக இருந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னை சரணாகதியடைந்திருக்கும் பக்தனிடம் எவ்வளவு அக்கறையாக இருந்து காப்பாற்றுகிறார் என்பதை உணர்ந்த பீமன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வணங்கினான். உடனே பகவான் பீமனை வாழ்த்தினார். இன்று மௌனமாக இருக்கும் பகவான் ஞானவள்ளல் நம்மை எப்படி கைவிடுவார்? நம்பியவர்களை ஒருபோதும் கைவிடமாட்டார்.

சான்றோரின் உறவு

“ஒருவர், எல்லா உயர் நெறிகளையும் விட்டவரானாலும், சான்றோரின் உறவை வலுப்படுத்திக் கொள்வாரானால், அதன் வழி அவர் அனைத்து அறங்களையும் மேற்கொள்ளும் பண்பாட்டை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அதனால் அவர் வாழ்வு நிறைவடையும்.”

- ஆதிசங்கரர்

மனிதன் முனைந்து விட்டால் மலையும் மடுவாகிவிடும்

முகமலர்ச்சியோடு இருப்பவரையும், இனிய வார்த்தைகளைப் பேசுவவரையும் இறைவன் விரும்புகிறான். தலைவர்களுக்கு அழகு நீதி, பணக்காரர்களுக்கு அழகு தர்மம், பொதுவாக எல்லோருக்கும் அழகு பொறுமை.

இதையெல்லாம் ஒருவர் பெற வேண்டும் என்று முனைந்துவிட்டால் கண்டிப்பாக இறைவன் அருள்புரிவார். யாரொருவர் தனது இறப்பிற்குப்பின் பயன்படத் தக்கவற்றைச் செய்ய முனைந்துள்ளாரோ அவரே தலைசிறந்த மனிதர்.

இனிய வார்த்தைகள் ஒருவருக்கொருவரின் இடையே நல்ல உறவை வளர்க்கும். கடுமையான பேச்சு மற்றவர்களிடம் பகைமையை உண்டாக்கும்.

ஒருவர் தன்னைத்தானே உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக பிறரைக் குறைசொல்லக்கூடாது. ஆனால் மற்றவர்களுடைய நல்ல இயல்பினையும், குணச்சிறப்பினையும் போற்றி அன்புடன் பழக வேண்டும்.

“புறம் பேசுதல், குருவின் ஆணையை மறுத்தல், பழி சொல்லுதல், பிறர் செய்த நன்மையை மறந்து பேசுதல், பிறருக்கு ஒருவர் செய்கின்ற உதவியைப் போய் தடுத்தல் யாவும் குற்றங்கள்”. இவைகளை உணர்ந்து வாழ்பவரே உயர்ந்த மனிதர். மனிதன் சத்தியவானாக வாழ முனைந்துவிட்டால் கண்டிப்பாக முடியும்.

ஆன்மிகக் கல்விதான் உயர்ந்த கல்வி. இது ஒரு மனிதனின் உணர்வுகளைச் செம்மையாக்கி, உணர்ச்சிகளை ஒழுங்குபடுத்தி, அறிவினைத் தெளிய வைத்து ஆத்மனைப் புரிந்து கொண்டு இறைவனை அடைய வழிகோலும்.

இப்படிப்பட்ட ஆன்மிகக் கல்வியை கற்றுத்தர குரு கிடைத்துவிட்டால், நீங்கள் நம்பி முனைந்து விட்டால் மலை போன்ற விசயம் கூட மடுபோன்று ஆகிவிடும். நீங்கள் ஆன்மிகச் செம்மல் ஆவதில் சந்தேகமில்லை.

ஒரு துப்பாக்கி நல்லதும் செய்வதில்லை, கெட்டதும் செய்வதில்லை. அதை எடுத்து பயன்படுத்துபவனைப் பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது. பணக்கூட அப்படித்தான். அது தன்னளவில் நல்லதும்ல்ல. தீயதும்ல்ல. அது பயன்படுத்துவோனுடைய தன்மைக்கு ஏற்ப பெருமையோ சிறுமையோ அடைகிறது.

நல்லவர் கையில் சேரும் செல்வம் நல்ல நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படும். பொதுவாக பிறருக்கு நல்ல தருணம் அறிந்து உதவும் உதவிக்கு நிகர் ஏதுமில்லை.

‘புண்ணியம் என்ற நன்னெறி எது?’ என்று தீர்மானிக்க முடியாமல் தடுமாறும்போது சான்றோர்களின் வழியில் நாம் நடந்தால் போதும் என்பது வியாசரின் கருத்து.

பலவிதமான பயன்பாடு உள்ள பொருள்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்கி வீட்டில் சேர்க்கும்போது ஏன் உயர்ந்த நன்னெறிகளை கேட்டு, உயர்ந்த வழிமுறைகளைப் புரிந்து பின்பற்ற முடியாது? இதற்காக நீங்கள் முனைந்து விட்டால் மனம் மாறும். கண்டிப்பாக உயர்வு பெறுவீர்கள்.

கால் பந்தாடும் போது கோட்டின் வெளியில் அடித்தால் அது அவுட். தன்பக்கம் கோல் போட்டால் சேம் சைடு கோல். ஆனால் எதிர்பார்த்தியின் நெட்டுக்குள் போடும் கோல் தான் நமக்கு வெற்றியளிக்கும். இதைப்போல் நமது வாழ்க்கை என்ற விளையாட்டில் நமக்கு எதிரானவைகளை அறிந்து அதை எப்படி செய்ய வேண்டும் என்று சரியாக வழிநடத்தும் கோஸ்தான் குரு. ஏனென்றால் உலக வாழ்விற்கும், ஞான வாழ்விற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது.

ஞான வாழ்வு என்பது தண்டவாளத்தில் ஓடும் இரயில் போன்றது. உலக வாழ்க்கை என்பது பஸ், கார் போன்றவற்றில் பயணம் செய்வது போன்றதாகும். பயணம் என்பது ஒன்றாக இருந்தாலும் செல்லும் பாதை வித்தியாசமானதாக இருக்கிறதுல்லவா! எது எப்படியோ மறுமையை உணராவிட்டால்

மனிதனே இல்லை என்பது சான்றோர்களின் கருத்து. என்னுடைய கருத்தும் இதுவே.

மனிதன் முனைந்துவிட்டால் மலையும் பள்ளமாகிவிடும். அதே மனிதன் தியானத்தில் முறையாக முனைந்துவிட்டால் தெளியாத மனமும் தெளிந்து விடும். பயணம் செய்யும் ரோட்டில் மேடு பள்ளம் இருக்கத்தான் செய்யும். அதற்காக பயணத்தை நிறுத்திவிட முடியுமா? தொடர்ந்த முனைப்பும், தெளிந்த மனமும், உயர்ந்த தியானமும் இருக்கும்போது மேடாவது, பள்ளமாவது. நமது பயணம் இறைவனை நோக்கி தொடரும்.

இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் தருமன் தனது சிறந்த அறிவாற்றலால் நல்லாட்சியை நடத்தினான். அவனுடைய அமைச்சர்களும், அவனைச் சார்ந்த மற்ற நாட்டு அரசர்களும் தருமனை 'ராஜசூய யாகம்' நடத்தும்படி கேட்டுக் கொண்டனர். மற்ற நான்கு சகோதரர்களுக்கும் ராஜசூய யாகம் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசை இருந்தது.

அதாவது அன்று ராஜ சூய யாகம் நடத்திய மன்னன் ராஜாதிராஜனாக மதிக்கப்படுவான். அதோடு இவர்களுக்குப் பின்வரும் சந்ததிகள் இந்த யாகத்தைப் பற்றிப் பேசுவார்கள் என்பதால் மற்ற சகோதரர்களுக்கு இந்த யாகம் நடத்த ஆர்வம் அதிகமாயிற்று.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வரவழைத்து யாகத்தைப் பற்றி அன்புடன் கேட்டனர். பகவானோ மறுப்பேதும் கூறவில்லை. இருப்பினும், மகத நாட்டு அரசர் ஜராசந்தன் உயிரோடு இருக்கும் வரையில் நீங்கள் ராஜசூய யாகத்தை நடத்த இயலாது என்று கூறினார்.

இதன் முழுவிபரத்தையும் பகவானிடம் தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்பட்டனர். ஜராசந்தனைக் கொல்வதில் என்ன முக்கியத்துவம் இருக்கிறது என்று ஆர்வமாகக் கேட்டனர். அதற்கு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், 'ஜராசந்தன் மிகவும் பலசாலி. அவன் 86 அரசர்களை வென்று அவர்களைச் சிறையில் வைத்துள்ளான்.

அத்துடன் சிசுபாலனின் நட்பும் இவனுக்கு உண்டு. இன்றுவரை எந்த அரசனும் ஜராசந்தனை ஜெயிக்க முடியவில்லை. இதனால் முதலில் அவனை ஜெயித்து விட்டால் பிறகு நீங்கள் ராஜசூயயாகம் நடத்துவதில் எந்த கஷ்டமும் இருக்காது' என்றார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் விளக்கத்தைக் கேட்ட பீமன், 'ஜராசந்தனை ஜெயிக்க நான், அர்ச்சுனன், கிருஷ்ணர், மூவரும் போதும். இதைப் பெரிதாக நினைத்து யோசிக்க வேண்டாம்' எனக் கூறினார். அதற்கு கிருஷ்ணர் 'பீமன் கூறுவதும் சரிதான். நாங்கள் மூவரும் சென்று அவனை வென்று வருகிறோம்' என்றார்.

தம்பிகளின் வீரத்தை தருமன் நன்கு அறிந்திருந்தாலும் ஜராசந்தனை நினைத்து மனக்கலக்கமடைந்தார். கடைசியில் கிருஷ்ணர் கூடப் போவதால் தைரியமாக வழியனுப்பி வைத்தார்.

மாறுவேடத்தில் ஜராசந்தன் நகருக்குள் மூவரும் நுழைந்தனர். பிறகு அந்த நாட்டு அரண்மனைக்குள் மூவரும் சென்றனர். அரசன் ஜராசந்தனோ வந்தவர்கள் மூவரும் மரஉரி அணிந்து வந்திருப்பதால் ஆன்மிகவாதிகள் என்று நினைத்து வணங்கினான்.

அரசன் 'உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?' என்று கேட்டவுடன் கிருஷ்ணர் 'இப்போது எதுவும் வேண்டாம். இவர்கள் விரதம் இருப்பதால் நடு இரவில் உங்களோடு பேசி என்ன தேவை என்று அப்பொழுது கேட்பார்கள்' என்று பதில் கூறினார்.

ஜராசந்தன் மூவரும் தங்குவதற்கு உதவி செய்யச் சொல்லிவிட்டு சென்று விட்டான். நடுராத்திரி ஆனதும் கிருஷ்ணர் சொல்லியது அரசனுக்கு நினைவில் வந்தது. உடனே எழுந்து அம்மூவர் இருக்கும் இடத்திற்கு வந்து பார்த்தான்.

ஜராசந்தன் வந்து கொண்டிருப்பதை அறிந்த மூவரும் ஜாக்கிரதையாயினர். அர்ச்சுனனது கைகளைப் பார்த்த ஜராசந்தன் கைகள் காய்ப்புகள் ஏற்பட்டிருப்பதை நோட்டமிட்டு

‘இது வில்வித்தைகாரனின் கையில் ஏற்படும் காய்ப்புகளல்லவா’ என சந்தேகித்தான். உடனே ‘நீங்கள் யார்? உண்மையைச் சொல்லுங்கள்’ என்று கேட்டான்.

அதற்கு மூவரும் தன்னை யார் என்று அறிமுகம் செய்து கொண்டனர். உன்னை அழிக்கத்தான் வந்துள்ளோம் என சொல்லி வைத்த மாதிரி ஒன்று சேர்ந்து கூறினர். உடனே ஜராசந்தன் சிரித்தான். ‘என் இடத்தில் வந்து என்னை போருக்கு அழைக்க உங்களுக்கு எவ்வளவு தைரியம். சரி, போருக்கு அழைத்த உங்களை நான் சும்மா விடமாட்டேன்’ என்றான்.

கிருஷ்ணர், ‘ஜராசந்தா, எங்களிடம் போருக்கு வருவதென முடிவு செய்தாய். ரொம்ப நல்லது. ஆனால் எங்கள் மூவரில் யாரையாவது ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவரிடம் நீ போர் புரியலாமே’ என்றார்.

ஜராசந்தன், ‘நீ சொல்வதும் சரிதான். கிருஷ்ணா, நீ யாதவகுலம். அர்ச்சுனன் எனக்குத் தகுந்த பலம் உள்ளவன் அல்ல. பீமனே என்னுடன் மோதத் தகுதியானவன்’ என்றான்.

பீமனும் ஜராசந்தனும் மல்யுத்தம் புரியலாயினர். சம்பலங்கள் மோதி ஒருவரை ஒருவர் அடிக்கலாயினர். யுத்தம் நடந்தவண்ணம் இருந்தது. கிருஷ்ணரும், அர்ச்சுனனும் பீமனுக்கு உற்சாகம் ஊட்டினர்.

முடிவில் பீமனின் தாக்குதலுக்கு பொறுக்க முடியாமல் ஜராசந்தன் தள்ளாடினான். அந்த நேரத்தில் பீமன் பாய்ந்து அவனை இரண்டு கூறுகளாக கிழித்து இருபாதியாக எறிந்தான். ஆனால் ஜராசந்தனின் இரு உடலும் மீண்டும் சேர்ந்து கொண்டது.

ஜராசந்தன் எழுந்துவந்து மீண்டும் போர் செய்தான். பலமுறை நடந்ததால் பீமன் மனத்தளர்ச்சியடைந்தான்.

“மனிதன் தன் இயலாமையின் போதுதான் இறைவனை நினைக்கின்றான்.

அதுவரை தன் பலத்தை நம்பியிருந்த பீமன் இயலாத சூழ்நிலையில் பகவான் பூநீ கிருஷ்ணரை மானசீகமாக தன் உள்ளத்தில் நினைத்து வணங்கி இந்த பிரச்சனைக்கு உதவி கேட்டான்.”

பீமனின் மனத்தளர்ச்சியையும், உள்ளத்தில் தன்னிடம் உதவி கேட்டதையும் பகவான் அறியாமல் எப்படி இருப்பார்.

பீமன் பார்க்குமாறு ஒரு புல்லை எடுத்தார். நேர் பாதியாக இரண்டு பாகங்களாகக் கிழித்தார். பிறகு அந்த இரண்டு பாகங்களையும் நேர்மாறாக அதாவது தலைகீழாக மாற்றி போட்டுக் காண்பித்தார்.

உடனே அந்தப் பரிபாசைப் பாடத்தை பீமன் புரிந்து கொண்டான். அடுத்த நொடியில் ஜராசந்தனின்மேல் பாய்ந்தான். அவனை இரண்டு கூறுகளாகக் கிழித்தான். பின்பு இரு பாகங்களையும் காலுக்கு தலையும், தலைக்கு காலுமாக மாற்றிப் போட்டான். அந்த ஜராசந்தன் இறந்தான். பீமன் உள்ளத்தில் செய்த தியானத்திற்கு உதவிய பரமாத்மாவிடம் நன்றி செலுத்தினான்.

அதன் பிறகு சிறையில் அடைப்பட்டிருந்த 86 நாட்டு அரசர்களையும் விடுவித்தனர். வெற்றி பெற்ற மகிழ்ச்சியில் தங்கள் நாட்டிற்கு சென்று ராஜகூய யாகம் செய்ய ஏற்பாடு தட்புடலாகச் செய்தனர்.

“மனிதன் முனைந்துவிட்டால் மலையும் மடுவாகி விடும். ஆனால் தியானம் சேராவிட்டால் முயற்சி முட்டுக்கட்டையாகிவிடும். தியானத்தோடு செய்யும் முயற்சி, திரளான வெற்றிச் செல்வம் சேர்க்கும்”

என்பதை பீமன் உணர்ந்தான். அதேநேரத்தில் நாம் இறைவனின் நாமத்தை உச்சரிப்பதாலும், அவரை நினைப்பதாலும் எதிலும் உயர்ந்து நிற்போம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சுக லாபம்

1) பிரேயஸ் : உலகியல் சுகங்கள்

2) சிரேயஸ் : ஆத்ம லாபம்

உலகில் உள்ள இன்ப சுகங்கள் பிரேயஸ் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மனிதனின் புலன்களைக் கடந்த ஆத்மலாபத்தை சிரேயஸ் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அர்ச்சுனன் கீதை உபதேசம் பெறுவதற்கு முன், “கிருஷ்ணா! எனக்கு இந்த உலகியல் வாழ்க்கையே வேண்டாம். சிரேயஸ் மட்டும் கொடு” என்று கேட்டார்.

பதில் : “பகவான் நான் விதித்த கர்மங்களைச் செய். அதுவே முக்திநிலைபெற உன் உள்ளத்தை தூய்மையாக்கி உன்னை உயர்த்தும். தானாகவே சிரேயஸ் கிடைக்கும்” என்றார்.

பகவானிடம் சரணாகதி அடைந்தவர்களுக்கு தேவை

அநந்ய பக்தி	பகவானை அந்நியன் என்று நினைக்காது அன்பு செலுத்துதல்
சாதனமும் சாத்தியமும் பகவானே	முள்ளை முள்ளால் எடுப்பது போன்று அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி வருதல்.
கவலையை நீக்கி இருத்தல்	உடல், பொருள், ஆவி யாவையும் பகவானிடம் சமர்ப்பித்து சரணாகதியடைதல்.
அச்சமில்லாதிருத்தல்	ஒழுக்க குறைவால், மரணத்தால் வரும் அச்சம் நீக்கி சரணாகதியடைதல்.
துயரமில்லாதிருத்தல்	முடிந்ததை நினைத்து வருந்தாது சரணாகதியடைதல்.
சந்தேகம் கொள்ளாமை	சரணாகதியடைந்த பின் பகவானை ஏற்றுக் கொண்டோமா இல்லையா என்ற எண்ணம் வரக்கூடாது.
பரிட்சை செய்யாதிருத்தல்	பகவான் நம்மிடம் இருக்காரா இல்லையா என்ற பரிட்சை வேண்டாம்.
விபரீத தீர்மானம் கொள்ளாதிருத்தல்	சரணடைந்தவர், நான் பகவானைச் சார்ந்துள்ளேனா? இல்லையா? என்று குழப்பக் கூடாது.

சான்றோரை சரணாகதியடைதல் பிரம்ம வழிபாடு

“சோம்பித்திரிபவன் சான்றோன் ஆவதில்லை பேருழைப்புக்கிடையில், அமைதியுற்றிருப்பவன் சான்றோனாகிறான்”

பகவத் கீதையில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், ‘அர்ச்சுனா! தர்மத்தைப் பரிபூரணமாகத் தியாகம் செய்து விட்டு என்னையே சரணமாகப் பற்று’ என்று அர்ச்சுனனுக்குக் கட்டளையிடுகிறார்.

அர்ச்சுனன் பகவானிடம் நம்பிக்கை வைத்திருந்தாலும் அதில் நூறு சதவீதம் இல்லாத காரணத்தால் ‘எல்லாவற்றையும் மனரீதியாக என்னிடம் ஒப்படைத்து விட்டு சரணாகதிக்கு வா’ என்கிறார்.

அப்படி ஸ்ரீ சரணாகதிக்கு வந்துவிட்டால் என்னை முழுமையாக சரணடைந்த உன் சுமையை நானே ஏற்றுக் கொண்டு விடுவேன் என்கிறார். அத்துடன் பாவங்களில் இருந்து முழுமையாக உன்னை விடுவிக்கிறேன் வருந்த வேண்டாம் என்று உறுதியளிக்கிறார். இந்த இடத்தில் தனது பக்தனுக்கு ‘நிமிர்ந்து நில’ என்று நம்பிக்கை ஊட்டி ஆறுதல் அளிக்கிறார்.

கடமையைச் செய்யும் பொழுது பகவானின் பாதத்தை உணர்வால் பற்றிக் கொண்டு செயல்பட்டால் அது உங்களை எந்த பந்தத்திலும் மாட்டிக் கொள்ள விடாது.

அப்படிச் செய்யும் போது அது பந்தம், பற்று என்று சொல்வதற்கில்லை. கடமையின் வழிமுறையை ஏற்றுச் செய்கிறோமே தவிர நாம் பற்று வைப்பது முழுவதும் பிரம்மமாகிய பகவான் மேலேதான் என்பதில் எந்த ஐயப்பாடுமில்லை.

கடமையைத் துறத்தல் என்றால் என்ன?

அறம் என்று எதைக் கூறுவது?

என்ற கேள்விக்கு கீதை அழகாகப் புரியும்படி பதில் அளிக்கிறது. கடமைகள் யாவையும் முறையாகச் செய்து முடித்தபின் அந்த செயல் அவன் அருளால் நடந்தது என்பதை உணர்ந்து

பகவானிடமே அர்ப்பணிப்பதே எல்லாவற்றையும் விட மேலான அறமாகும். எது எப்படியோ, நாம் இப்பிறவியில் தன்னை உணர்ந்து உயர்வு பெற சான்றோராகிய சற்குருவை நாடாது பிறவிக்கடலை கடக்க முடியாது. அப்படி சற்குரு கிடைத்து அவரை நம்பியவர்கள் கரை சேருவது உறுதியாகிறது.

“சான்றோர் உள்ளம் சன்மார்க்கத்துக்கு உரிய செயல் புரிகிறது”.

அந்நய பக்தியும் சரணாகதியும்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னை அந்நியன் என்று நினைக்காமல் அன்பு செலுத்தும் வழியான அந்நய பக்தியைப் பற்றியும், அதன் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும் பல இடங்களில் சொல்லுகிறார்.

‘யாராலும் வெல்ல முடியாத மாயையை ஜெயிக்கும் மார்க்கம் என்னை சரணடைவது தான். என்னைத் தவிர வேறு சிந்தனையில்லாதவருக்கு நான் எளிதில் கிடைப்பேன். வேறொன்றிலும் மனம், கண் செல்லாமல் என்னிடம் அன்பு செலுத்துவோரின் இம்மை, மறுமை இரண்டிற்கும் நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன்’.

இந்த அந்நய பக்தியினால் பகவானை உணரவும், உள்ளே வெளியே பார்க்கவும் எளிதில் முடியும். ‘அந்நய பக்தி யோகத்தால் என்னிடம் அன்புடன் பக்தி செலுத்துவோரை விரைவில் பிறவி என்ற பெருங்கடலினின்று மீட்பேன்’ என்று கூறுகிறார்.

நீந்தத் தெரியாதவன் நீரினுள் வீழ்ந்து விட்டால் அவன் செய்கின்ற முறை தவறிய முயற்சியே அவனை மூழ்கச் செய்து விடுகிறது. அமைதியாகக் கிடப்பானாகில் அவன் மேலே மிதப்பது திண்ணம்.

“முறை தவறிய முயற்சியினாலேயே வாழ்வு என்னும் கடலில் பலர் மூழ்கிப் போகின்றனர்”.

சாதனமும் சாத்தியமும்

அடைவதற்கான வழியும், நாம் அடையப் போகும் பொருளும் பகவானே, என்பது தான் உண்மை. அதாவது சாதனமும் சாத்தியமும் அவரே. பகவான் ஸ்ரீ ராமர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போன்று இன்னும் சான்றோர்களாக, சற்குருவாக, பகவானாக பல வடிவில் தொன்று தொட்டு பூமியில் இருப்பார்கள் என்பதை பகவத் கீதையின் வாயிலாக வியாச முனிவர் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். இவர்களே வெளியில் மனித ரூபத்தில் உலகை உலாவரும் 'பிரம்மம்'.

இவர்கள் எங்கு தோன்றியிருக்கிறார்கள் என்று அறிந்து சரணடைபவர்களை இவர்கள் ஒருபோதும் கைவிடமாட்டார்கள். மனதாலும், அறிவாலும் சரணாகதியை ஒரு சாதனமாக வைத்து சற்குரு வடிவில் இருக்கும் பகவானை தனக்குள்ளே வைத்திருப்பவர்கள் எதிலும் தடுமாற்றம் அடைய வேண்டியதில்லை.

'என்னைச் சரணடைந்த பின் கவலை கொண்டால், அது எனக்குச் செய்யும் அபராதமாகும். அது உனது அகந்தையைக் குறிக்கும். சரணாகதிக்கொரு களங்கத்தை ஏற்படுத்தும் பூரண நம்பிக்கை இல்லாத சரணாகதி எனக்குச் செய்யும் அபராதம்' என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

“மாசுகள் நம்பிக்கையின்மையால் துளிர் விடுகின்றன.”

பகவான் பக்கம் மனம் திரும்புவதால் அது பகவானிடம் உறவை ஏற்படுத்தி சிறந்த விசுவாசியாக்கி மனம் அங்கே ஒரு நிலைப்பட்டு நிற்கும். இதனால் புலன்களின் வழியாக வரும் கெட்டவைகள் யாவும் அழிந்து விடும்.

கவலையை நீக்கி இருத்தல்

சரணாகதியடைந்தவர் பகவானிடம் தனது உடமைகள் யாவையும், தன்னையும் சேர்த்து சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அப்படி உண்மையாக ஒரு பக்தன் சமர்ப்பிக்கும் போது அவருடைய

இம்மை, மறுமை வாழ்க்கையைப் பற்றிய கவலை தீர்ந்து போகின்றன. வாழ்வது எப்படி? என் நிலை என்ன ஆகுமோ? இம்மாதிரியான வினாக்கள் ஒழிய வேண்டும்.

பலர் குழப்பத்திலேயே வாழ்க்கையை ஓட்டுவர். நான் ஆன்மிகத்திற்கு தகுதியானவனா? எனது வாழ்க்கை முறை தூய்மையானதா? மற்ற பக்தர்கள் புகழும்படி பேச்சு, அழகு உள்ளதா? இப்படி உள் மனதில் எழும் எண்ணங்கள் தூய்மையானதல்ல.

தூய்மை, தூய்மையற்றவை என்ற நினைப்பு சரணாகதியடைந்தவருக்கு தேவையில்லை. உன் மனம் இப்பொழுது பகவான் பாதத்தை பற்றிக் கொண்டிருக்கிறதா? இல்லையா? என்பதே முக்கியமாகும். எப்பொழுது தனது உடமைகள் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் சமர்ப்பித்தாகி விட்டோமோ, பிறகு ஏது தனியாக மனம், புத்தி. எல்லாம் பகவானின் இயக்கமாகிவிடுகிறது. இதனால் அந்தக் கரணத்தில் எழும் எண்ணங்கள் தூய்மையானவையல்ல என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சில நேரங்களில் உங்கள் அஜாக்கிரதையால் மனம் ஏடாகூடமான எண்ணங்களை உருவாக்கி புலம்பும்படி செய்தால் “எல்லாம் வல்ல பகவானே! என்னை கைவிட்டு விடாதீர்கள். எல்லாவற்றையும் உங்களிடம் சமர்ப்பித்தும் குழப்பமடைகிறேன்” என்று கூறி மந்திரத்தை உச்சரிக்க வேண்டும்.

அச்சமற்றிருத்தல் :

பாம்பு மற்றும் மிருகங்கள் போன்றவற்றை திடீரென அருகில் பார்த்தால் எப்படி பயம் தோன்றுகிறதோ அதைப்போல் ஒழுக்கக் குறைவினால் ஒரு பக்தனுக்கு மனதில் அச்சம் தோன்றுகின்றது.

சரணாகதி அடைந்தவனுக்கு இவ்விரண்டு விதமான அச்சமும் மறைந்து விடுகின்றன. மரண பயம் கூட ஒருவித

அச்சமேயாகும். ஆனால் இந்த அச்சம் என்ற பகைமையை சரணாகதி நீக்கி விடுகிறது.

பகவானுடைய கிருபையே அகில உலகத்திலும், அண்டசராச்சரத்திலும் நிறைந்திருக்கிறது. இந்த எண்ணமும், நினைவும் அமைதியும், எவ்வளவு ஆனந்தத்தை அளிக்கிறது என்பதை கொஞ்சம் எண்ணிப் பாருங்கள்.

துயரம் இல்லாது இருத்தல் :

முடிந்து போன ஒன்றை அதாவது ஏற்கனவே நடந்ததை நினைத்து நினைத்து வருந்துவதே துயரம். பொதுவாக சிந்தித்துப் பார்த்தால் இது பயனற்ற ஒரு விஷயமாகும். நடந்தது, நடந்து கொண்டிருப்பது, நடக்கப் போகிறது யாவும் பகவான் அருளால்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் நாம் குழப்பிக் கொண்டிருப்பதாலும், துயரப்படுவதாலும் ஒன்றும் பயனில்லை. கடமையாற்ற வேண்டியது ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியமாகும்.

சரணாகதியடைந்த பக்தன் எது நடந்தாலும் அதை பகவானின் ஏற்பாடாகவே கருதிப் பார்க்கிறான்.

சந்தேகம் கொள்ளாமை :

ஒரு பக்தன் சரணாகதி அடைந்தபின் நான் பகவானுடைய ஆளாகிவிட்டேனா? பகவான் என்னை ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டாரா? என்ற கேள்விகளையும், சந்தேகங்களையும் முழுதும் எடுத்து விட வேண்டும். நான் தோன்றியது முதல் எனக்கும் பகவானுக்கும் தொடர்பு உண்டு. எங்கள் உறவைப் பிரிக்க முடியாது என்ற திட நம்பிக்கை வேண்டும். பகவானோ “ஜீவன் எனது அம்சமே” என்று கூறுகிறார். பகவானே இப்படி உத்திரவாதம் கொடுக்கும் போது நீங்கள் ஏன் சந்தேகம் கொள்ள வேண்டும்.

பரிட்சை செய்யாதிருத்தல் :

ஒருவர் சரணாகதி அடைந்த பின்பும் திடீரென சந்தேகம் தோன்றும். நமது சரணாகதி உண்மையானதுதானா? என்று கேள்வியும் எழும். முழு சரணாகதி அடைந்தவரின் லட்சணங்கள் நமக்கு வந்து விட்டனவா என்ற கேள்வியும் வரலாம். இவைகளை பகவானைப் பற்றியிருப்பவர் பரிட்சித்துப் பார்க்கக்

கூடாது. தொடர்ந்து பகவானை நினைப்பதும், பயிற்சி செய்வதும் நமது கடமையாகும்.

விபரீத தீர்மானம் கொள்ளாதிருத்தல் :

பொதுவாக சரணாகதியடைந்தவர் நான் பகவானைச் சார்ந்துள்ளேனா இல்லையா? என்ற விசுவாசக் குறைவினால் தேவையற்ற விபரீதமான தீர்மானத்திற்கும் கேள்விக்கும் மனதில் இடமளிக்கக் கூடாது. பகவானுக்கும், ஆத்மாவிற்கும் உறவு என்பது எல்லையில்லாதது, இடைவெளியில்லாதது, என்றுமுள்ளது என்ற பேருண்மையை அறியாததால் ஏற்பட்ட கேள்விதான் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். நீங்கள் பகவானைச் சார்ந்தவர் தான் என்பதில் உறுதியான தீர்மானம் எடுங்கள்.

வழி காணல் :

பகவானை அனுதினமும் அவரே கதி என்று போற்றி புகழ்ந்து வாழ்ந்து வரும் ஒரு உண்மையான அன்பர் ஒருவேளை பாவம் செய்ய நேர்ந்தால், அந்த அன்பரின் உள்ளத்தில் குடியிருக்கும் பகவானே அப்பாவத்தைப் போக்கி விடுவார். பகவான், தன்னை இடைவிடாது சிந்திக்கும் தன்மையை நேசிக்கிறார். உங்கள் குணங்கள் குற்றங்கள் தோன்றி மறைந்து போகக் கூடிய ஒன்றுதான். ஆனால் அவர் உங்கள் ஒன்றிய நிலையைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார். பகவானின் கவனம் உங்கள் ஜீவனின் உண்மையான நிலையைப் பற்றியதாக இருக்கிறது.

அந்நய பக்தியில் இரண்டுவிதமான பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று ‘பகவான் என்னைச் சேர்ந்தவன்’ மற்றொன்று நான் ‘அவனைச் சேர்ந்தவன்’. இந்த இரண்டு பிரிவுகளிலும் பகவானுடைய உறவு சமமானதாகக் கருதலாம். ஆனால் பகவான் என்னைச் சேர்ந்தவன் என்பதில் ஏன் என்னுடைய ஆசையைப் பூர்த்தி செய்து வைக்கக் கூடாது என்று எண்ணம் உருவாகிறது. நான் அவனைச் சார்ந்தவன், என்ற பிரிவில் எதிர்பார்ப்பு ஒன்றுமில்லை. எல்லாப் பொறுப்பும் பகவானுடையதாகிறது.

பகவான் எதைச் செய்தாலும், அது உலக மக்கள் நலனுக்காகவே என்று நினைத்தால் மேலும் பகவானிடம் எதிர்பார்க்க என்ன இருக்கிறது. உண்மையிலேயே ஜீவன் நற்கதியடைவது பகவானின் கருணையாலேயே என்பதை உணர்ந்து அனுதினமும் சற்குருவாக பிரம்மமாக இருக்கும் பகவானை அந்நய பக்தி கொண்டால் இம்மையும் மறுமையும் வெற்றியாகும். வளர்க உங்கள் முயற்சி, வாழ்க! வாழ்க! உங்கள் பக்தி.

“சிரமப்பட ஆயத்தமாயில்லாதவர்க்கு
ஆன்மிகத் துறையில் முன்னேற்றமில்லை
அவர்களது வாழ்வும் திருந்தியமைவதில்லை.

கர்மம் விகர்மம் :

கர்மத்துடன் மனம் பகவானையும் பற்றிக் கொண்டு இணைந்து நிற்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட இணக்கத்தையே கீதை 'விகர்மம்' என்கிறது.

உடலாலும் உள்ளத்தாலும் சேவை நடைபெற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கர்மயோகம் பலிதமாகும். வெளியில் மக்களுக்குச் சேவை, உள்ளே பகவானுக்குச் சேவை. இதுதான் மகேசன் சேவை. இவ்வாறு செய்வதால் விகர்மம் ஏற்படுகிறது.

அகர்மம் :

சூரியன் உதிக்கிறது. ஆனால் நான் இருளை அகற்றுவேன்; மனிதர்களை இயங்கத் தூண்டுவேன் என்றெல்லாம் நினைப்பதில்லை. இருப்பினும் அது தான் இருந்த இடத்திலேயே இருந்து கொண்டு உலகை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இயற்கையாக அமைந்த சுதர்மத்தில் இயங்குவதால் அங்கு களைப்பு, ஆயாசம், துன்பம், வேதனை போன்ற எதுவுமே இருப்பதில்லை.

இந்த நிலையே அகர்ம நிலை. விகர்மத்தின் உதவியால் மனிதன் இதயப்பூர்வமாகக் கர்மம் செய்யத் தொடங்கும் போது அது கர்மமாய் இருந்ததுபோய் அகர்மமாகி விடுகிறது. இந்த நிலையை வர்ணிக்க இயலாது. இதுபோன்றதே மகான்களின் நிலையும். மகான்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் இயற்கையாகி விடுகின்றன. அது அகர்மமாகி விடுகிறது.

எது தர்மம்? எது அதர்மம்?

“இறைவனை அடையும் வழி செங்குத்தானது
ஆயினும் அதில் ஏறுவதில் நீ தளர்வுறாதே”

“இறைவன்மேல் நம்பிக்கை வைப்பது தர்மம்.
ஐயப்பாடு கொள்வது அதர்மம்”

அவித்தை என்பது என்ன?

ஆதி சங்கரர் : அவித்தை என்பது ஆன்மாவை மறப்பது. மனிதன் அறிய வேண்டியது ஞானம். அவித்தை என்றால் அறிய வேண்டியதை அறியாமல் இருப்பது. தான் என்ற ஆத்ம அறிவு பெறாதவரை மனிதன் அஞ்ஞானி. அவித்தையில் மூழ்கியவன்.

மனிதன் சுகதுக்கங்கள் பிறப்பு, இறப்புகள், மாண அவமானங்கள் முதலிய இருமைகளில் வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது.

ஆத்மனை அறிவதால் இந்த அவலத்திலிருந்து மனிதன் விடுபட முடிகிறது. முக்தி நிலை அனுபவமாகிறது.

- ஞானத்தின் நுழைவு வாயில்

சிதம்பரம் ஆகாயம்

“தான் உலகெல்லாம் தேடின இன்பம்
தன்னிடத்தே இருக்கிறது என்று
மனம் தெளிவடைபவன் நிறைஞானி.”

மனித உடல் பஞ்சபூதங்கள் அமைப்பில் பகவானால் உருவாக்கப்பட்டதே. மனித இயக்கமும் இந்த நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் போன்ற ஐந்தும் சேர்ந்ததுதான் என்பது நமக்குத் தெரிந்ததுதான். படைத்தவனிடம், நன்றி செலுத்துவதே பக்தி, தியானம், ஞானம்.

ஞானம் என்ற வார்த்தைக்கு உள் நுண்ணறிவு என்னும் பொருள்படும். அதைப்போன்று விஞ்ஞானம் என்னும் சொல் வெளி நுண்ணறிவைக் குறிக்கும். விஞ்ஞானம் ஒரு நிலையான ஞானமன்று. இது மாறும் இயல்பினை உடையது.

உதாரணமாக அணு (ATOM) என்னும் சொல்லுக்கு பிரிக்க முடியாத ஒன்று என்று பொருள் கூறப்பட்டது. ஆனால் அடுத்து வந்த விஞ்ஞானி 'எர்னஸ்ட் ரூதர்போர்டு' சிறிய அணுவைப் பிரித்து புரோட்டான், எலக்ட்ரான், நியூட்ரான் என்னும் மூன்று பொருள்கள் அணுக்குள் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார்.

ஒரு நேரத்தில் பிரிக்க முடியாது என்று கூறிய விஞ்ஞானம் பல ஆண்டுகள் சென்று அதன் வளர்ச்சியின் காரணத்தால் புதிதாக பிரிக்க முடியும் என்று உண்மையறிந்து கூறப்படுகிறது. இந்த விஞ்ஞான உண்மைகள் மாறி விடுகிறது.

ஆனால் மெய்ஞ்ஞானம் என்னும் உயர்ந்த பொருள் அப்படியில்லை. இது ஒரு நிலையான ஞானம் ஆகும். என்றும், எந்தக் காலத்திலும் மாறாத உண்மையாக நின்று, உண்மைகளையே கூறும். இது உணர்வுப்பூர்வமானது.

ஞானமாகிய அங்குசத்தால் ஐம்பொறிகளாகிய மெய், வாய், கண், நாசி, செவி என்று ஐந்து யானைகளை அடக்கினவனே சிறந்த வீரனாவான், வீராங்கனையாவான்.

‘அதிகமாகப் படிப்பது ஞானமல்ல.
சரியாக ஒன்றை உணர்வதே ஞானமாகும்’

உலக மக்கள் தெளிவு பெற உதவுவது, ஞானத் தெளிவினைப் பெற சிறந்த துணையாகத் திகழ்வன, புனிதமான மகான்களின் 'வாழ்வும் வாக்கும்தான்' என்பதை நாம் ஒருபோதும் மறுக்க முடியாது.

நல்லார் இணக்கமும் நின்பூசை நேசமும் ஞானமுமே
அல்லாது வேறு நிலையுளதோ?

என்று பட்டினத்தார் கூறுவதுபோல், உயர்ந்த நெறியில் செல்லும் சான்றோர்களின் வழிகாட்டுதலும், அவர்களின் உறவும் நன்மக்களுக்கு உயர்வு தருமல்லவா.

வாணிபத்தால் பணம் வரலாம் அல்லது வராமல் நஷ்டமாகக்கூட போகலாம். விவசாயத்தால் தானியம் வரலாம் அல்லது வராமலே கூடப் போகலாம். தான தருமத்தால் புகழ் வரலாம். சமயத்தில் வராமல் கூடப் போகலாம். ஆனால் பக்தியால், தியானத்தால், தவத்தால் பகவான் நம்மிடம் வருவது உறுதியாகும்.

இறைவனிடம் சரணாகதி அடைந்தவன் 'நான் உடையன்றி இல்லை' என்ற உணர்வைப் பற்றி வாழ்கிறான். கவலை, அச்சம், ஐயப்பாடு இவையனைத்தையும் பகவானின் அருளால் வேறுத்து விடுகிறான்.

மாசுகள், அதாவது கெட்டவைகள் யாவும் மனிதனின் நம்பிக்கை இல்லாமையால்தான் உருவாகின்றன. இறைவன் மேல் மனம் திரும்புவதால் அது பகவானிடம் உறவை ஏற்படுத்தி, மகாவிசுவாசத்தில் பகவானோடு மனம் ஒன்றி விடும்.

இதனால் உலக வாழ்வில் இருந்து வரும் குணங்களும், ஐம்புலன்களின் வாயிலாக வரும் இன்பங்களும் வேருடன் பகவான் அருளால் அழிக்கப்படும். நாமும் இந்த முயற்சியில் இறங்க முயற்சிக்க வேண்டுமல்லவா. இதற்கு முதல் மூலதனம்

யாவும் இறைவனை அடிக்கடி நினைப்பதாகும். பிறகு அவரே நமக்கு நல்லோர் உறவை ஏற்படுத்துவார்.

“சேவை செய்யாதவர்களுக்கு வாழ்க்கை வெற்றியுடையதாகாது. சேவை செய்கின்றவர்களுக்கு வெற்றியும் மனத்தூய்மையும் உண்டாகின்றன.”

இறைவனை வணங்குதல் வேறு, இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்வது வேறு. சிலரிடம் இரண்டும் சேர்ந்திருக்கும். சிதம்பரம் வாழும் அந்தணர்கள் இறைவனுக்குத் தொண்டாற்றுவதே தமது தலையாய கடமையாகச் செய்து வருபவர்கள். இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த நோக்குடைய அந்தணர்கள் கூட்டத்தில் தோன்றி வந்தவர்தான் உமாபதி சிவாச்சாரியார்.

“மனித எண்ணத்துக்கு ஏற்ப அவனுடைய வாழ்வு மாறியமைகிறது”

உமாபதி சிவாச்சாரியார் தனது இளம் வயதிலேயே தூய்மையானவர், பல கலைகளையும் படித்து தெளிவுபெற்றார். தனது குல மரபுப்படி தில்லைக் கோயில் பூசையைச் செவ்வனே செய்து வந்தார். பொதுவாக இவர் சிந்தனையாளர் அத்துடன் உணர்வுமிக்கவர்.

வழக்கப்படி ஒரு நாள் பூசை செய்ய ரொம்ப விருப்பத்தோடு கோயிலுக்குச் சென்றார். சிவிகை அதாவது பல்லக்கு ஏறி அதில் அமர்ந்து போகும்போது முன்னே ஒருவன் பகல் விளக்கு ஏந்திச் சென்றான். பகவானுக்கு பூசை செய்பவரை இப்படி ஏற்றிச் செல்வது மரபாகும்.

இந்த முறைப்படிதான் அன்றைய தினம் போனார். விளக்கு அதாவது தீவத்தி பிடிப்பவன் முன்னே செல்ல, இவர் மரத்தால் செய்யப்பட்ட பல்லக்கு என்ற சிவிகையில் அமர்ந்து பரிவாரங்கள் புடை சூழ வீதி வழியே கோயிலுக்குள் சென்றார்.

இதை அங்கிருந்த மறைஞான சம்பந்தர் பார்த்தார். ‘பட்டகட்டையில் பகல் குருடு ஏகுதல் பாரீர்’ என்று உமாபதி

சிவாச்சாரியார் காதில் கேட்கும்படி கூறினார். இப்படிக்கூறியதும் உமாபதியாருக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. உடனே சிவிகையை நிறுத்தச் சொல்லி கீழே இறங்கினார். மறைஞான சம்பந்தரின் அருகில் சென்றார்.

“இன்றைக்கு அறியாதவனாய் இருப்பவன் நாளைக்கு அறிந்தவனாகி விட முடியும். இறைவனுடைய அருள் யார்மீது எப்பொழுது என்ன பாங்கில் சுரக்கும் என்பதை யாரோ அறிய வல்லவர்!”

“தன்னைத் திருத்தியமைப்பதன் மூலம் ஒரு மனிதன் தனக்குத் தோன்றும் தீமையை வெல்லுகிறான்.”

நாம் நல்லதை அறியும் நேரம் வந்து விட்டது. தன்னைத் திருத்தியமைக்கும் குரு வந்து விட்டார் என்பதை உணர்ந்து உமாபதி சிவாச்சாரியார், ‘ஐயனே!... தாங்கள் கூறிய பரிபாசைக்கு விளக்கமறிய விரும்புகிறேன்’ என்றார்.

மறைஞான சம்பந்தர், உடனே உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் கண்ணை நேரடியாகப் பார்த்துவிட்டு, ‘பட்டகட்டை’ என்பது நீ வந்த மரத்தால் செய்யப்பட்ட பல்லக்கைக் குறிக்கும். ‘பகல் குருடு’ என்பது பகல் பொழுதில் தீவத்தியுடன் சென்று கொண்டிருக்கும் உன்னைக் குறிக்கிறது. ‘உடல் என்ற கட்டைக்குள் ஆத்ம ஜோதியை உன் உள்ளே பார்க்காது வெளியில் தீவத்தி பிடித்துச் செல்வதால் என்ன பயன்’ என்று கூறினார்.

இந்த விளக்கத்தைக் கேட்ட உமாபதி சிவம் அடுத்த நிமிடமே மறைஞான சம்பந்தரின் திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கினார். தனக்கு ஞான உபதேசம் செய்து அருளுமாறு வேண்டி நின்றார்.

அப்பொழுது மறைஞான சம்பந்தர் எதுவும் பேசாமல் நடக்கவே உமாபதி சிவம் பின் தொடர்ந்தார்.

தனது பதவிக்குரிய, மிகவும் பெருமைக்குரிய பல்லக்கில் செல்வதை விட்டு, பரிவாரங்களையும், தீவத்தி பிடிப்பவனையும் பார்க்காமல் மறை ஞானசம்பந்தரின் பின்னால் சென்றார். ஆனால் அவரோ இவரைத் திரும்பிக்கூட பார்க்காமல் வேகமாக நடந்தார்.

நெசவுத் தொழில் செய்யும் கைக்கோளர் தெருவுக்குச் சென்றார். நெசவு நூல் பாவுக்கு போட்ட கூழின் மிச்சத்தை கையில் வாங்கி உண்டார். அப்படி மறைஞான சம்பந்தர் குடித்தபோது, அவரது கைகளிலிருந்து கூழ் ஒழுகியது. அவரது முழங்கை வழியே ஒழுகிய கூழினை, பின்னால் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்த உமாபதி சிவம் கண்டு, தம் கைகளில் ஏந்தி உண்டார்.

உயர்ந்த தில்லை வாழ் அந்தணர் இனத்தில் தோன்றிய உமாபதி சிவாச்சாரியார், மிக எளிய நிலையில் வந்து, கூழ் உண்டதை மறைஞான சம்பந்தர் உணர்ந்தார்.

உமாபதி சிவாச்சாரியாருக்கு பக்குவம் வந்திருப்பதை அறிந்து, அவருக்கு சிவ தீட்சை செய்து, சிவஞானபோதம் என்னும் அருள் நூலின் நுண்பொருள்களை விளக்கி அவரை ஆசீர்வதித்தார். உமாபதி மறைஞானசம்பந்தரின் மாணவரானார்.

ஞானகுருவின் அருள்மொழியால், சிவஞான போதத்தை அறிந்து ஆழ்ந்து மகிழ்ந்தார். சிவானந்த அனுபவத்துடனே எப்போதும் இருந்தார். இதையறிந்த, அந்தணர்கள் கொதித்தனர். மரபு முறை பிறழ்ந்தான் என்று கூறி அவரைத் தம் குலத்திலிருந்து நீக்கினர். கோயிலுக்குள் புகுவதற்கு தடை விதித்தனர்.

உமாபதி சிவாச்சாரியார், கொற்றவன்குடியில் ஒரு தியான சபை அமைத்து வாழ்ந்து வந்தார். அந்த தருணத்தில் கோயிலில் பூஜை செய்யும் இவரது முறை வந்தது.

மிகுந்த அன்புடன் மாறாத பெரும் மகிழ்ச்சியுடன் எம்பெருமான் அவன் நம் பெருமான் என்று உள்ளம் பூரித்துத்

தில்லைக்குச் சென்றார். பல்லக்கு இல்லாது, பரிவாரங்கள் இல்லாது தீவர்த்தி பிடிப்பவன் இல்லாது மிக எளியதாகக் கோயிலுக்குள் புகும்போது அங்கிருந்த அந்தணர்கள் அவரை போகவிடாது தடுத்து நிறுத்தினார்கள்.

உமாபதி சிவம் வருந்தி என்ன செய்வது என்று திகைத்தார். எப்படியும் பூசை செய்ய வேண்டும் என்று உத்வேகத்தில் தனது தியான சபைக்கு வந்து அமர்ந்து கொண்டு அங்கு செய்ய வேண்டிய பூசையை மானசீகமாக மனதினில் கோயிலையும், மூலஸ்தானத்தையும் அதில் இறைவனையும் கொண்டு வந்து செய்து முடித்தார்.

“சத்தியத்தின் பொருட்டு எதை வேண்டுமானாலும் தியாகம் செய்யலாம். ஆனால் எதை முன்னிடும் சத்தியத்தை தியாகம் செய்து விடக் கூடாது”.

என்ற தத்துவத்தை நன்கு அறிந்த உமாபதி சிவத்தை தடுத்த அந்தணர்கள், அடுத்த முறையில் பூசைக்குரியவரை வரச்சொல்லி பூசை நடத்த நியமித்தனர்.

பெருமானுக்கு பூசை செய்ய கதவைத் திறந்தபோது அங்கு இருக்கும் பெட்டகம் காணப்படவில்லை. இதனால் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி என்ன செய்வது என்று கூறி பதபதைத்தனர். பயம் கொண்ட அந்தணர்கள் பகவானிடம் முறையிட்டு நின்றனர்.

அப்பொழுது “இன்றைய பூசைக்குரிய முறையாளர் உமாபதி சிவத்திடம் நாம் அமர்ந்திருக்கிறோம்” என்று ஓர் அசரீரி ஒலித்தது. அந்தணர்கள் யாவரும் உமாபதியின் தியான சபைக்குச் சென்றனர். அவர் திருவடிகளில் விழுந்து தங்கள் குற்றத்தைப் பொருத்தருளுமாறு வேண்டினர்.

உமாபதி சிவம் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு செவிசாய்த்து தில்லைக் கோயிலுக்குள் சென்று முறைப்படி பூசை செய்து மற்றவர்களை மகிழ்வித்தார்.

“அறிவு ஒற்றுமையை உண்டுபண்ணுகிறது
அறியாமை வேற்றுமையை வளர்க்கிறது.”

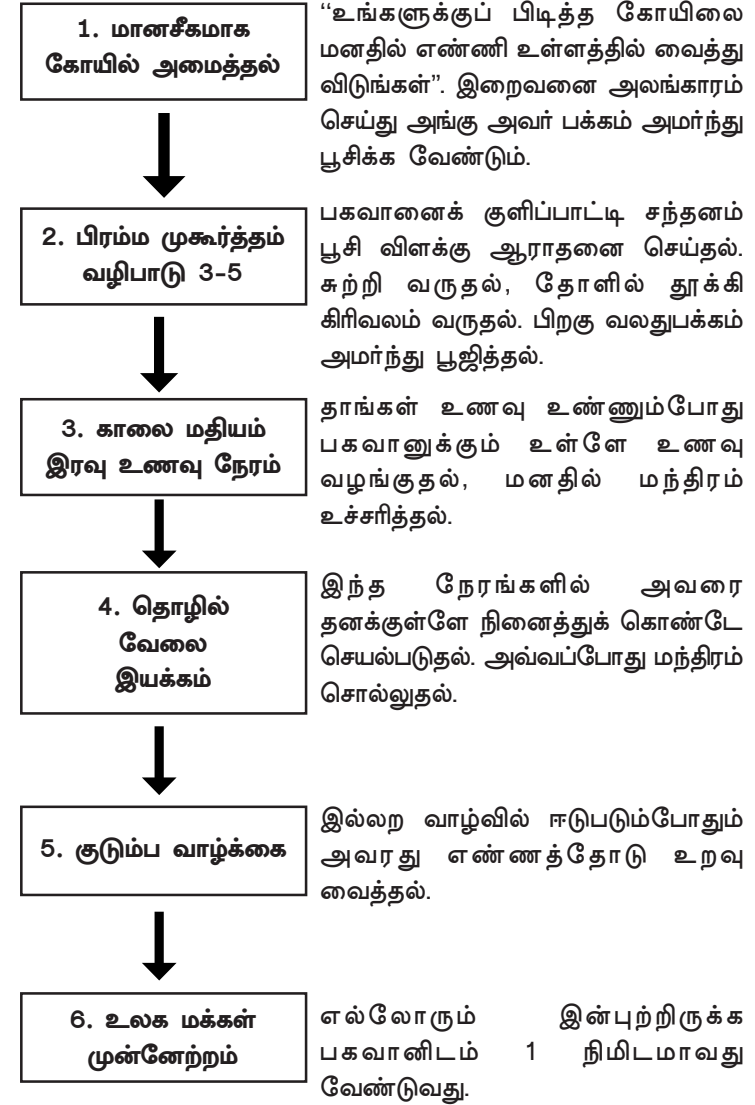
பின்பு உமாபதி சிவம் கொற்றவன்குடி வந்து
பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து, எட்டு சைவ சித்தாந்த
சாஸ்த்திரங்களையும் மற்றும் சிறந்த நூல்களையும் மக்கள் நலன்
கருதி எழுதியருளினார்.

- 1) சிவப்பிரகாசம்
- 2) திருவருட் பயன்
- 3) வினா வெண்பா
- 4) போற்றிப் பஃறொடை
- 5) கொடிக்கல்லி
- 6) நெஞ்சு விடுதூது
- 7) உண்மை நெறி விளக்கம்
- 8) சற்கற்ப நிராகரணம்

“சூரியனிடத்திருந்து சந்திரன் ஒளியைப் பெறுவது போன்று
உயிர்கள் அனைத்தும் பரமாத்மாவிடமிருந்து தத்தம் ஒளியைப்
பெறுகின்றன.”

வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற நமக்கு பிடித்த
கோயிலை மனதில் நினைத்து அனுதினமும்
சுற வேண்டிய மந்திரங்கள்

ஓம் நமசிவாய வாழ்க! வாழ்க!
ஓம் சச்சிதானந்தம் வாழ்க! வாழ்க!
ஓம் சற்குருநாதர் வாழ்க! வாழ்க!

இந்த ஆறு நிலைகளைச் செய்து வந்தால் 6 அறிவு படைத்த நாம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது உறுதியாகும். தினம் முயன்று வந்தால் தியானம் செய்யும் பாக்கியம் கிட்டும். இவை இம்மை, மறுமை இரண்டிலும் வெற்றி பெறும் சிறந்த வழி முறைகள் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

**“மனதில் கோயில் கட்டி வழிபடுவதே
மானசீக கோயிலாகும்”**

மானசீக கோயில் கட்டி வழிபட்ட யாவரும் வெற்றிமேல் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையிலும் உண்மையாகும். கண்டிப்பாக பின்பற்றி உயர்வடையுங்கள்.

இனி நாம் சிதம்பரத்தின் சிறப்பை பற்றி அறிவோம் :

சிதம்பரம் ரகசியம் நமக்குள்ளே உள்ளது. நமக்குள்ளே உள்ள ரகசியத்தை அறிந்து கொள்ள ஞான குருவின் உதவி தேவை. இறைவனை அடைய வேண்டும் என்ற லட்சியம் உள்ளவர்களுக்கு அவருடைய அருள் கண்டிப்பாக ஏதோ ஒரு வழியில் கிடைத்துவிடுகிறது.

சிற்றம்பலம் : சிற்றம்பலம் என்பதே நமது ஆனந்த சபையாகும். இதுதான் நடராஜப் பெருமான் அவ்வப்போது திரு நடனம் புரியும் இடம். இங்குள்ள சந்நிதியின் வலது பகுதியில் அருள் ஞானப் பெருவெளி இருக்கிறது. நமது தலையில் உள்ளே மூளையின் கிழக்குப் பகுதியை ஞான மார்க்கத்தில் இவ்வாறு மறைபொருளாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

பொன்னம்பலம் : பகவானுக்கு அபிஷேகம் நடைபெறும் பகுதியாகும். சிற்றம்பலப் பகுதிக்கு முன்பே இருக்கிறது. இதை நமது ஞானமார்க்கத்தில் பொற்சபை என்று கூறுவோம். ஒவ்வொரு அமைப்பிலும் ஆழ்ந்த ஞானக் கருத்துக்கள் அடங்கி இருக்கிறது.

தேவசபை : ஐந்து மூர்த்திகள் கீர்த்தியோடு இருக்கும் இடம். ஞான மார்க்கத்தில் நமக்கு உதவ பலவகையில் நமது ஆன்மாவுக்கு போதிக்கும் இடமாகும்.

கிருத்தசபை : இது பகவானின் கொடிமரத்துக்குத் தென்புரம் உள்ளது. இங்கு பகவான் ஊர்த்துவ தாண்டவம் புரிகிறார். நாம் அவரை நினைக்க மறந்தாலும் அவர் நம்மை உள் இருந்து இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

ராஜசபை : இங்கு ஆயிரங்கால் மண்டபம் இருக்கிறது. நமக்குள் இவைகளை மானசீகமாக அமைத்து அங்கு பகவானை தர்பாரில் அமர வைத்து தீபாராதனை செய்ய வேண்டும். நமக்குள்ளே இறைவனை வைத்து நமது குறைகளை தனக்குள்ளே உள்ள பகவானிடம் எடுத்துக்கூறி வெற்றி பெரும் இடமாகும் ராஜசபை.

இறைவன் ஒவ்வொருவரையும் ஆட்சி செய்கிறார். அவர் எங்கிருந்து எப்படி எந்த இடத்தில் நம்முள் இருந்து செயல்படுகிறார் என்ற முறையை வரைபடம் போல் எடுத்துக் காட்டுவதே சிதம்பரம் கோயில். நமது தலைப்பகுதிதான் சிதம்பரம், சிதாகாயம் என்பதாகும்.

நமது வாழ்க்கையில் பெற விரும்பும் எல்லாவற்றிற்கும் யோகம், சேமம் என்று கூறலாம். பொதுவாக எது நம்மிடம் இல்லையோ அது திடீரென அதிகம் கிடைப்பதற்குப் பெயர் யோகம். அப்படி கிடைத்ததை பாதுகாப்பாக வைத்துக் காப்பாற்றுவது சேமமாகும்.

உலகத்தில் கிடைக்க வேண்டிய பொருள் பரம்பொருள். அது நம்மிடமே இருந்த போதிலும், அதை உணர்ந்து அதற்கான முறைப்படி நமது உள்ளத்தில் மானசீகமாக அமைக்கும் முறையை சிதம்பரம் கோயில் வாயிலாக காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை நம் உள்ளே மானசீகமாக அமைத்து சேமமாக பாதுகாத்து வந்தால் சிறப்பாக வாழலாம்.

கருணை

“கடவுளுடைய கருணையில் நம்பிக்கை வைக்கிறவன் கடவுளுடைய சிருஷ்டியாகிய மக்களில் யாரையும் வெறுக்க மாட்டான். ஆனால் கெட்ட வழியில் செல்லுகின்றவர்களது கேட்டினுக்குக் கடவுள் பக்தன் உடந்தையாக மாட்டான்.”

“நாம் இருக்கும் இடத்திலேயே கடவுள் பிரசன்னமாவார். ஆனால் உணரத் தெரிய வேண்டும்.”

உணர்வு என்றால் என்ன?

உதாரணமாக ஒரு சம்பவத்தால் இன்பம், துன்பம் என்ற நிலையை உணர முடிகிறதல்லவா? இதைப்போன்று உங்கள் உள்ளத்தில் இறைவனை உணரப் பழக வேண்டும்.

தூய மனம்

“தூய மனமே இறைவனுக்குரிய நல்ல ஆலயமாகிறது. எப்படி தூயமனமாக்குவது?”

தனது குற்றங்களைத் தானே கண்டறிந்து உங்கள் மானசீகக் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பகவானிடம் அதைக் கூறி மன்னிப்புக் கேட்பதாலும், பகவானை இடைவிடாது நினைப்பதாலும் தூயமனமாகிறது.

மதுரை காற்றுவளம் உள் உணர்வு

துளித்துளியாக நீர் விழுந்தாலும் ஜாடி நிறைந்து விடுகிறது. அதுபோல சிறிது சிறிதாக இறைவனை நினைத்தாலும் ஒரு நாள் சான்றோன் ஆகிவிடலாம்.

இறைவனை முழுமையாக உள் உணர்வோடு தியானிக்கும் எவரொருவரும் தனது அமைதியை இழப்பதில்லை. நமது நடைமுறை வாழ்வில் தேவையற்ற கவலைகள் வந்து மனதைக் கெடுப்பது இயல்பான ஒன்றாகும்.

ஆனால் “இறைவனே நமது உழைப்பிற்கு பலன் அளிக்கிறார். அவர் எது கொடுத்தாலும் அது எனக்குப் போதுமானதே, அதுவே எனக்கு பிரசாதமும் கூட” என்ற எண்ணம் வந்துவிட்டால் நீங்கள் பெரிய வெற்றியைப் பெறப் போகிறீர்கள் என்று அர்த்தமாகும்.

பொதுவாக மனிதன் விருப்பு வெறுப்புக்களால் மனம் பாதிக்கப்படுகிறான். இந்த விருப்பு, வெறுப்பு இரண்டிற்கும் இடம் கொடுக்காமல் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களே ஞானிகள்.

இவர்கள் ஒன்று வருவதால் மகிழ்ச்சியடைவதுமில்லை. ஒன்று போவதால் துன்பப்படுவதுமில்லை. ஞானம் என்பது தெளிந்த அமைதியைத் தருகிறது. ஞானம் என்ற அறிவு, சரணாகதியுடன் பகவானைப் பற்றியிருப்பதைக் குறிக்கிறது.

பொதுவாக குடும்பம் என்பதே ஒரு கூட்டு வாழ்க்கை. அது சிலருக்குக் கசப்பாக இருக்கலாம். சிலருக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாம். ஆனால் தனக்குப் பிடித்தவரை பிரிவது அல்லது பிடிக்காதவரோடு சேர்ந்து இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் என்று வரும்போது நாம் அந்த சூழ்நிலையில் இது பகவானின் ஏற்பாடு என்று நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தியானத்தை

அதிகப்படுத்தி பேச்சைச் குறைத்துப் பாருங்கள். பிறகு இனிமை, ஆனந்தம் மனதில் பொங்கி வரும். எது எப்படியோ எந்த சூழ்நிலையையும் நமது தியானத்துக்கு அதாவது இறைவனை அடிக்கடி நினைப்பதற்கு ஏதுவாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி மாற்றம் செய்யும்போது அது நமக்கு சாதகமாக பகவான் அருளால் மாற்றப்படுகிறது.

“IMAGINATION RULES THE WORLD”

நெப்போலியன் சொன்ன இந்த ஆங்கில வார்த்தையை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பாருங்கள். ‘மனிதனின் கற்பனா சக்திதான் உலகத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது’ என்பது பொருள். இதுவும் உண்மைதான். அதோடு ஒரு செயலை செய்யும் முன் அவருடைய கற்பனா சக்திதான் அந்தக் காரியத்தை முன் கூட்டியே வடிவமைக்கிறது என்பதும் நூற்றுக்கு நூறு உண்மையாகும்.

மனதில் உள்ளதை பேப்பரில் வடிவமைத்த பின் அதை செயல்படுத்தி அதற்காக உழைத்து வரும் போது அந்த வடிவமைத்த விசயம் பயன்படுகிறது. அப்படிப் பயன்படும் விசயங்கள் நம்மை உயர்த்துகிறது.

உதாரணமாக ஒரு ஆர்கிடெக்ட் அவருடைய கற்பனா சக்தியால் பெரிய அடுக்குமாடி வீடுகள், அல்லது பாலம், விமான நிலையம், கோயில்கள் போன்றவற்றை பேப்பரில் வரைந்து கொடுக்கிறார். அது எல்லோருக்கும் பிடித்து விடுகிறது. அதை இன்ஜினியர் தனது கட்டிடக்கலை நுட்பத்தால் படம் போட்டுக் காட்டியதை நிஜமாக அமைக்கிறார். ‘படம் நிஜமாகிறது கற்பனை உண்மையாகிறது’.

மனம் அறிவோடு இணைந்து செயல்படும் கற்பனாசக்திக்கு உயிர் ஓட்டமும், ஞானமும் உண்டு

இதைத்தான் பூசலார் என்ற மாமனிதர் தனக்குள்ளே கற்பனா சக்தியால் சிறப்பான கோயில் ஒன்றைக் கட்டி இறைவனை உள்ளே கூப்பிட்டார். அதேநேரத்தில் பல்லவ

அரசன் வெளியில் கட்டிய கோயிலுக்குள் இறைவன் செல்லாது பூசலார் கட்டிய மனக்கோயிலுள் குடிபுகுந்தார் என்பது வரலாறு.

உலகத்தில் எத்தனையோ ஆர்கிடெக்ட் தோன்றி விட்டார்கள். அத்துடன் பூசலார் போன்ற ஆன்மிகம் நிறைந்த உணர்வு ஆர்கிடெக்ட்டும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வெளியில் காட்டிக் கொள்வதில்லை. நாம் ஏன் பூசலார் போன்று மனதில் கோயில் கட்டக்கூடாது? என்பதுதான் எனது கேள்வி. முயன்றால் முடியும். இதற்கு பயிற்சியும், முயற்சியும் தான் மூலதனம் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

இதற்கு செங்கல், சிமெண்ட், கம்பிகள் வாங்க அவசியமில்லை. எண்ணமும், நினைப்பும் தான் வேண்டும் என்பதை ஒருபோதும் மறந்து விடாதீர்கள்.

சிந்தித்துப் பார்த்தால் கடல் பெரிது, ஆகாயம் பெரிது. இப்படிப்பட்ட விசயங்களை உருவாக்கிய இறைவன் சக்தி எல்லாவற்றையும் விடப் பெரிது. அவர் சகலவல்லவர், சகல விசயங்களையும் இயக்குபவர். அவரையே நமக்குள் அனுதினமும் வைத்து நினைக்கும்போது கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை.

இருந்தாலும் மனம் சும்மா இருக்காது. புதுப்புது ஆசை அலைகளை உருவாக்கி, அதோடு பந்தங்களில் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி மனிதர்களை மாட்டிவிட்டுவிடும்.

அதை முளையிலே கிள்ளியெறியத் தெரிய வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் வெள்ளைத் துணியில் குருட்டு அழுக்குப் பிடித்துக் கொள்ளுவது போன்றதாகிவிடும்.

இந்த அழுக்கு என்பதே நம் எதிர்பார்ப்புகள். இது நடைபெறாவிட்டால் அதனால் ஏமாற்றம், கோபதாபங்கள், எதிர்ப்புகள் போன்ற உணர்ச்சிகள் ஏற்படும் என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும்.

உங்கள் மானசீகக் கோயிலின் உள்ளே உள்ள இறைவனிடம் மண்டியிட்டு வணங்கி உள்ளத்தில் உள்ள அழுக்கைப் போக்கித் தருமாறு கேட்க வேண்டும். அப்படிக்கேட்டால் கண்டிப்பாக உங்கள் மனதை பரிசுத்தப்படுத்துவார். நீங்கள் கேட்காவிட்டால் எப்படிக்கொடுப்பார். 'படைத்தவனுக்கு தெரியாதா!' என்ற கேள்வியை எழுப்பாதீர்கள். 'கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்' என்பதை அறிந்தவர்கள் உயர்ந்து விட்டனர் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

எதுக்கும் ஒரு பார்முலா இருக்கு என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். நல்ல இட்லி செய்ய வேண்டும் என்றால் அதற்கு ஒரு பக்குவம் இருப்பது போல நாம் நம்மை சிறப்பாக ஆக்க ஒரு பக்குவம் வேண்டுமல்லவா! இல்லாவிட்டால் இட்லி புளித்துப் போவது போல் நமது வாழ்க்கையும் புளித்துப் போகுமில்லையா?.

கவலை என்று வந்தாலும் சரி, கஷ்டம் என்று வந்தாலும் சரி அடுத்த நிமிடமே மானசீகமாக உங்கள் உள்ளத்தில் அமர்ந்திருக்கும் பகவானிடம் சென்று வணங்கிப் பாருங்கள். அத்துடன் ரேடியோ வைத்து நல்ல பாட்டுக் கேட்பது போல் உள்ளத்தின் உள்ளே மந்திரம் சொல்லி அனுபவித்துப் பாருங்கள் உயர்ந்த மாற்றத்தைப் பெறுவீர்கள். சும்மா கோயிலுக்குப் போய் வருவதில் பிரயோஜனமில்லை.

அடிக்கடி ஒரு கடைக்குப் போறிங்க. ஆனால் ஒரு சாமான் கூட வாங்காது வந்தால் அந்தக் கடைக்காரன் உங்களைப் பற்றி என்ன நினைப்பான். அதுமட்டுமா ஒரு நாளைக்கு உங்களை கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே தள்ளுவதோடு தள்ளிப்போன கிராக்கி என்று தரக்குறைவாகப் பேசமாட்டானா?

இப்படித்தான் கோயிலிலும். ஒரு நாள் இறைவன் இதைத்தான் செய்வார். அவரைப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால்.

வசதி வாய்ப்பு உள்ளவன் கூட எந்த ஒரு செயலையும் ஆள் வைத்துத்தான் செய்வான் என்கிறபோது எல்லாம் வல்ல இறைவன் உங்களைத் திருத்த உங்கள் உறவினர்கள், நண்பர்கள்,

குடும்பத்தவர்கள் வாயிலாக எதையும் எந்த நேரத்திலும் செய்யலாமல்லவா. அது அறிவுரையாகவும் இருக்கலாம். அடி உதையாகவும் இருக்கலாம். இடி போன்ற பேச்சாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் நாம் தான் இது ஏன்? எதற்கு? என்று சிந்தித்து இறைவனின் காலை கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாக பிறவியால் யாவரும் நல்லவரே. ஆனால் சேர்க்கை, சந்தர்ப்பம், சூழல் காரணமாக கெட்டவராவதும், திரும்ப அவரே நல்லவராக மாறுவதும் உண்டு. ஞானகுருமார்கள், ஞானிகள் தம் சொல்லாலும், செயலாலும் தம்மையடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு அவரவர் நிலைக்குத் தகுந்தமாதிரி உபதேசம் செய்து நல்வழிப்படுத்துகின்றனர்.

பிரம்மத்தை உணர்ந்து நாம் ஆனந்தப்படுவது போல் பிறரையும் பக்குவமாக உபதேசித்து அவர்களை உயர்வடையச் செய்வதே சிறந்த இறைத் தொண்டாகும். இத்தகைய தொண்டைத்தான் காட்டில் தவம் செய்து கொண்டிருந்த துறவியும் செய்தார்.

இத்துறவி தனிமையில் அந்தக்காட்டில் சதா தியானத்தில் மூழ்கியிருப்பார். அங்கு அன்றாடம் இரவு நேரத்தில் ஒரு திருடன் வருவான். அவன் துறவியாரைப் பார்த்து கிண்டல் செய்து விட்டுப் போவான். நாட்டில் திருடுவது மட்டுமல்ல. உலகில் உள்ள எல்லா கெட்ட பழக்கங்களும் அவனிடமிருந்தது.

திடீரென ஒருநாள் ஏராளமான பணத்தைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு சாராயப் பாட்டிலையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டு ஒரு தாசியுடன் அங்கு வந்தான். தியானம் செய்து கொண்டிருந்த துறவியாரின் அருகில் அமர்ந்து கொண்டு குடித்து தாசியோடு கும்மாளமடித்தான்.

அந்தத் துறவியின் அருட்பார்வை அவன் மீது பட்டது. துறவியார் தியானத்திலிருந்து எழுந்தார். உடனே துறவியார் அந்தத் திருடன் காலில் விழுந்தார்.

‘பெரிய துறவியே உன்னை வணங்குகிறேன்’ என்று பணிவாகச் சொன்னார்.

திருடன் அதிர்ச்சியடைந்தான். என்னதான் திருடனாக இருந்தாலும் அறிவு என்று இருக்கல்லவா? அவன் உடலும், உள்ளமும் உணர்வும் பதட்டமடைந்தன.

ஞானியரே! ஏன் இப்படிச் செய்தீர்கள்? நானோ திருடன். எனது ஊரில் கூட என்னை எல்லோரும் மட்டமாகப் பேசி திட்டுவர். இதனால்தான் இந்தப் பெண்ணுடன் கூடி மனம்போல் இந்த காட்டில் வாழ்கிறேன். என்னைப்போய் பெரும் துறவி என்றீர்களே இது சரியா? என் காலில் விழுந்து வணங்கியது நியாயமா? என்று கேட்டான்.

‘அன்பனே! உண்மையிலேயே நீ என்னைவிடப் பெரும் துறவிதான்’.

‘நிஜமாகவா! நானா? என்ன சொல்றீங்க? இதுவரை நான் எதையும் துறக்காதவனாயிற்றே’.

அதற்கு அந்த துறவி, ‘இல்லை அன்பனே! உண்மையிலேயே நீ துறந்தது பெரிய துறவுதான். சிறிய கடுகளவு இன்பத்தைத் துறந்தவன் நான். நீயோ இமயமலையளவு இன்பத்தை அதாவது பேரின்பத்தைத் துறந்தவன். இதனால் என்னை விட நீதானப்பா பெரிய துறவி!’ என்றார்.

‘சாமி! எனக்கு நீங்கள் கூறுவது விளங்கவில்லையே’ அன்பனே! ‘விளக்கமாகப் பேசுவதைக் கேள். சொத்தாலும், பெண்ணாலும், உலகப் பொருளாலும் கிடைக்கின்ற இன்பம் கடுகளவு. பகவானிடம் ஆன்மா இணைவதால் கிடைக்கின்ற இன்பம் பேரின்பம். அது இமய மலையளவு. நான் உலக இன்பமாகிய கடுகளவு இன்பத்தைத் துறந்தவன்’.

ஆனால் நீயோ பிரம்மத்துடன் சேர்ந்து அனுபவிக்கின்ற இமய மலையளவு இன்பத்தை துறந்தவன். இதனால் நீதானப்பா பெரிய துறவி. நான் துறந்தது கடுகளவு, நீ துறந்தது மலையளவு. இதனால் தான் உன்னைப் பெரிய துறவி என்று மதித்து காலில் விழுந்து வணங்கினேன்’.

திருடன் உண்மையை உணர்ந்தான். ‘அட்டா! என்ன அறியாமை! இவ்வளவு வருடங்களை புரியாது வீணடித்து விட்டோமே’ என்று வருந்தினான். உடனே மின்னல் வேகத்தில் மனம் திருந்தி பகவானைப் பற்றியது. துறவியாரை ஞானகுருவாக ஏற்றுக் கொண்டான். ஞானப் பாடங்கள் நடத்தப்பட்டது.

“ஆலமரம் ஓரிரவில் வளர்ந்து விடுவதன்று. மன பரிபக்குவம் நினைத்த மாத்திரத்தில் வந்து விடுவதன்று. பல்லாண்டு பல்லாண்டு அதைப் பண்படுத்திக் கொண்டே வர வேண்டும்.”

இனி நாம் மதுரையின் சிறப்பை பற்றி அறிவோம் :

மதுரை சொக்கநாதர் கோயில் ஐந்து சபைகளில் இது வெள்ளிச் சபையாகும். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசரால் பாடல் பெற்ற பாண்டி நாட்டு தலம். 41 பதிகங்கள் உள்ளன. பகவான் அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்கள் புரிந்த இடம் இது. பகவான் தனது பக்தன் ராஜசேகர பாண்டியனுக்காக கால் மாறி ஆடிய தலம்.

இங்கு சோமசுந்தரக் கடவுள், சொக்கலிங்க நாதர், சொக்கநாதர், ஆலவாய் அண்ணல் என்று நான்கு பெயருடன் அருள்பாலிக்கிறார்.

**“மந்திரமாவது நீறு வானவர்மேலது நீறு
சுந்திரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆல வாயான் திருநீறே!”**

என்று திருஞானசம்பந்தர் தேவாரமாகப் பாடுகிறார். கோயிலின் பெயர் ஆலவாய். மிகப் பெரிய கோயில் மதுரையின் நடுவில் உள்ளது. இங்குள்ள ஆயிரம் கால் மண்டபம் தனிச்சிறப்புடையது.

உங்கள் மனதில் கோயிலைப் படம் பிடித்து உள்ளே வைத்து மானசீகமாக வழிபட்டு வந்தால் முன்னேற்றம் பெறுவீர்கள்.

திருவண்ணாமலை அன்னதானம், பெறுவது பொருள்

“தனது மனபக்குவத்திற்கு ஏற்றவாறு
மக்கள் பிறர்க்கு நன்மை செய்கின்றனர்
பிறர்க்கு நன்மை செய்யாதவர்க்கு
ஆத்ம சாந்தியில்லை.”

“தனது மனதை இறைவனோடு சேர்க்கத்
தெரிந்தவன் உலகை வெற்றி கொள்வான்”

“கிணற்றில் இருந்து நீரை இறைக்க இறைக்க
அதுமேலும் ஊறுவது போன்று சுயநலம்
கருதாத சேவையானது ஆற்றலை
வளர்த்துக் கொண்டே போகிறது”

- அருள் விருந்து

இறைவனை வணங்கினால் நன்மைகள் நடக்கும்.
மனதிற்கு அமைதி கிடைக்கும் என்று வணங்குபவர்கள் சிலர்.
ஆனால் எல்லோரும் கிரிவலம் சுற்றி வருகிறார்கள். நாமும்
சுற்றிப்பார்ப்போமே என்று வலம் வருகிறவர்கள்தான் பலர்.

எதைச் செய்தாலும் இது ஏன்? எதற்கு? என்ற விபரம்
தெரிந்து பின்பற்றினால் அவ்வப்போது மனம் உங்களை
எதிர்க்கும்போது நீங்கள் அறிவு சார்ந்து சிந்தித்து வெற்றி
பெறுவீர்கள். இல்லாவிட்டால் குழப்பம்தான் வரும்.

எது எப்படி இருந்தாலும் உங்கள் முன்னேற்றம்
இறைவனை நோக்கியதாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக
ஒரு காரில் சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி செல்பவர்கள்,
ஆங்காங்கே காரை நிறுத்தி உணவருந்தி இளைப்பாறிச்
செல்வதுபோல்தான் மனித வாழ்க்கையும். இறைவனை நோக்கிச்
செல்லும் இந்தப் பயணத்தில் நமது தொழில் உத்தியோகம் மற்றும்
உலகியல் வாழ்க்கை யாவும் வழிப்போக்கில் பார்த்துவிட்டுச்
செல்வது போன்றது என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும்.

சொத்து, சுகம், பணம், செல்வாக்கு எல்லாம் பெரிது என்று
நினைப்பவர் திடீரென சுவாசிக்க முடியாது போய் விட்டால் ஒரு
நொடியில் பெயரை மாற்றி 'பிணம்' 'பாடி' என்று நம்மைச்
சேர்ந்தவர்கள் கூறுவதை நினைத்தால் சே! இது ஒரு
வாழ்க்கையா? என்று நினைக்கத் தோன்றும்?

ஆனால் ஒன்றை நாம் தெளிவாக முடிவெடுக்க
வேண்டும். இறைவனை, நம் மனம் பற்றி உணர்ந்து உயர்வு
பெற வேண்டுமானால் குடும்ப வாழ்க்கையிலும் நிலையாக நிற்க
வேண்டும். பொருளீட்டுவதிலும் அக்கறை இருக்க வேண்டும்.
ஆனால் அதில் மூழ்கி விடக்கூடாது.

கை திராசு எப்படி இரண்டு தட்டும் சமமாக நிற்க
வேண்டுமோ அப்படித்தான் இறைமார்க்க வாழ்வும், உலகியல்
வாழ்வும் இருக்க வேண்டும் என்பதை நீங்கள் மறந்து
விடக்கூடாது.

உங்கள் தொழில் சார்ந்த உழைப்பு, குடும்பம் சார்ந்த
உழைப்பு என்பதோடு இறைவனை வணங்கி வருவதுதான் சிறந்த
வழி. அவ்வப்போது உங்களுக்கு ஓய்வு கிடைக்கும்போது
தனிமையில் தியானிப்பது அதிகம் பணம் பெறுவது
போன்றதாகும்.

எது எப்படியோ, ஒவ்வொருவரும் கோயில் தோறும் சுற்றி
வருவதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன.

- 1) பணம் வேண்டும்.
- 2) ஆரோக்கியம் வேண்டும்.
- 3) எல்லாம் இருக்கு இது நிலை பெற வேண்டும்.
- 4) புதிய தொழில் துவங்க வேண்டும்.
- 5) பதவி, புகழ் வேண்டும்.
- 6) திருமணம் அமைய வேண்டும். ஆனால்
- 7) யாரோ ஒருவர் தான் இறைவா! உன்னை அடைய
வேண்டும் என்று நினைக்கின்றனர்.

இப்படித்தான் நம்மிடம் பக்தி இருக்கிறது. இது தப்பு, சரி என்பதை சிந்திப்பதைவிட படிப்படியாக நாம் இறைமார்க்கத்தில் முன்னேற வேண்டுமானால் எதையும் சகித்துக் கொண்டு பகவானை விடாது மனதில் நினைக்கும் பக்குவத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் நினைத்தது நடந்தாலும் சரி, அப்படியே பகவானிடம் பெட்டிசன் போட்டும் நடக்காது போனாலும் சரி, அவரை நினைப்பதை நிறுத்தக்கூடாது. ஏனென்றால் நீங்கள் அவரிடம் கேட்ட கோரிக்கை அவரைப் பொறுத்தமட்டில் அது உங்களுக்கு வேண்டாத ஒன்றாகக் கூட இருக்கலாம்.

ஆனால் உங்கள் பொறுமையைச் சோதித்த பின் மிகப்பெரிய நல்லதை அவர் செய்ய நினைத்திருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் இந்த இடத்தில் நம்பித்தான் ஆக வேண்டும்.

இந்தியாவில் வாழ்கின்ற நமக்கு யாராவது ஒருவர் பிரதமராக இருக்கிறார். அவரை உங்களுக்குப் பிடிக்கலாம் அல்லது பிடிக்காமலும் இருக்கலாம். ஆனால் அவர் உங்கள் பிரதமர் என்பது நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒன்று. இந்த விசயம் என்னவோ உண்மைதானே! சிலருக்கு இந்தப் பிரதமர் ரொம்ப பழகியவராகவும், நண்பராகவும், உறவினராகவும் கூட இருக்கலாம். ஆனால் அவர் எல்லோருக்கும் பிரதமர்.

அவர் கொண்டு வரும் சட்ட திட்டங்கள் எல்லோருக்கும் ஒன்றுதானே. இருப்பினும் அவரது அன்புக்குரியவர்களுக்கு அவர் சுயவிருப்பத்தால் உதவுவதும் உண்டல்லவா? இப்படித்தான் பகவானும். ஏன் நீங்கள், அவர் விரும்புவவராக இருக்க கூடாது? இதைத்தான் உங்களிடம் கேட்கிறேன்.

சரி, இப்படி நீங்கள் அவரை நெருங்க வேண்டும், பழக வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இது எப்படி சாத்தியமாகும்? அவரை கோயிலில் சென்று பார்த்தால் கல்லாக இருக்கிறார். அருகில் குருக்கள்தான் நிற்கிறார். இப்படி கேள்விகள் எழும் இல்லையா!

நமது அன்புக்கு பூட்டுக் கிடையாது. நாம் இருந்த இடத்திலிருந்து கொண்டே எண்ணத்தால் மனம் என்ற பிளேனில் ஏறி உலகைச் சுற்றி வரலாம்.

மனதில் கற்பனைக் கனவு கண்டு பழகிய உங்களுக்கு சினிமா காட்சிகளை நினைத்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் உங்களுக்கு, இறைவனை ஏன் மானசீகமாக உள்ளத்தில் கொண்டு வர முடியாது என்பதை ஒரு நாளாவது யோசித்து பார்த்து இருந்தீர்களானால் நீங்கள் தான் இறைவனை சந்திக்கப் போகும் பாக்கியசாலிகள்.

ஸ்ரீ ராம பக்தன் ஆஞ்சநேயர் பிறப்பால் கூட மனித உருவில் இல்லை. ஆனால் பகவானால் சிசியனாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர். அவர் உள்ளத்தில் ஸ்ரீ ராமர் இருப்பதை மக்கள் அறிவதற்காக நெஞ்சைப் பிளந்து காட்டியவர்.

சாதிக்க முடியாதவைகளையெல்லாம் பகவான் நாமத்தைக் கூறிக் கொண்டே சாதித்தவர் ஆஞ்சநேயர். இதனால் தான் அவருக்கு ராமரை விட இன்று இந்தியாவில் அதிகம் கோயில்கள் இருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டாமா? மனித உருவில் இருக்கும் நாம் பக்தியில் முன்னேற வேண்டாமா? கேள்விதான் ஞானம், விடைதான் இறைவன். இறைவன் தனது பக்தனை, உலகில் உயர்த்தி நிறுத்துகிறார் என்பதை அறிய ஆஞ்சநேயர், அர்ச்சுனன் போதாதா! யோசியுங்கள்.

ஒரு பள்ளியில் வகுப்பு ஆசிரியர் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரிதான் பாடம் நடத்துகிறார். ஆனால் ஒருவன் மட்டும் முதல் மாணவனாவது அவனது குருபக்தி, அவர் நடத்திய பாடத்தில் நம்பிக்கை, பிறகு அவனது உழைப்பு. அத்துடன் இறை நினைப்பு என்பது உங்களுக்கு தெரிந்த விசயம்தான்.

இப்படித்தான் துரோணாச்சாரியாரின் வகுப்பில் படித்த மாணவன் அர்ச்சுனனும் திகழ்ந்தான். இவன்மேல் பொறாமை கொண்டு 'வாத்தியார் ஓரவஞ்சகம் செய்கிறார்' என்று துரியோதனன் சிறுவயதிலேயே தனது அப்பாவிடம் புகார் செய்தான்.

அப்படியெல்லாம் இல்லை என்பதை நிரூபிக்க துரோணர் நடத்திய நிகழ்ச்சியைப் பார்ப்போம். பஞ்சபாண்டவர்கள் ஐவர், கௌரவர்கள் நூறு பேர் மற்றும் நடுவர்கள் சிலரோடு துரோணர் காட்டை எரிக்கும் வித்தை சொல்லித் தருவதாக எல்லோரையும் காட்டுப் பகுதிக்குக் கூட்டிச் சென்றார்.

போகும் வழியில் ஒரு தண்ணீர் ஓடாத காட்டாறு இருந்தது. அங்கே எல்லோரும் அமர்ந்தனர். அந்த அழகான மணலில் அமர்ந்து எப்படி காட்டை பாணத்தால் எரிப்பது என்று பாடம் நடத்த ஆரம்பிக்கும்போது, 'தண்ணீர் கொண்டு வரும் கமண்டலத்தை வீட்டில் வைத்து விட்டு வந்து விட்டேன். அர்ச்சுனா அதைப் போய் எடுத்து வா' என்று உத்தரவிட்டார்.

உடனே அர்ச்சுனன் கிளம்பி ஓட்டமும் நடையுமாகச் சென்றான். ஆனால் அவன் மனம் பாடம் நடத்துவதைக் கேட்க முடியாமல் போய் விட்டதே என்று அதே நினைவாக இருந்தது.

இருந்தாலும் பகவானை பிரார்த்தனை செய்து கொண்டும், குருவை வணங்கிக் கொண்டும் அதே நினைப்பாக ஓடோடி எடுத்துக் கொண்டு வந்தான். அங்கே அவர்களைக் காணவில்லை. சிறிது நேரம் அங்கே நின்றுவிட்டு குருவின் கால்தடம் பார்த்து அதன் வழியே சென்று குருநாதர் இருக்குமிடத்தை அடைந்தான்.

அங்கு காட்டை எரிக்கும் பாடம் நடத்தப்பட்டதை பரிசோதனை செய்ய ஒவ்வொருவரையும் செயல்படுத்திக் காட்டச் சொன்னார் குரு. ஆனால் ஒருவராலும் எரிக்க முடியவில்லை.

'ஒருவரால் கூட முடியவில்லையா? என்று துரோணாச்சாரியார் வருந்துவதுபோல் கேட்கிறார்.

'சுவாமி எனக்கு வாய்ப்புக் கொடுங்கள்' என்று அர்ச்சுனன் கேட்டான்.

'சரி செய்'

உடனே பாணத்தில் நாணை ஏற்றினான். மந்திரத்தைக் கூறி டுமில்! என்று விட்டான். தீ குபீர்! என்று பற்றிக் கொண்டு ஒரு பகுதியே ஜெக ஜோதியாக சுவாலை விட்டு எரிந்தது. எல்லோரும் அதிசயமாகப் பார்த்தனர்.

திடீரென துரோணாச்சாரியார், 'டேய் திருடா, எப்படிடா உனக்கு இந்த மந்திரம் தெரிந்தது. நான் உனக்கு சொல்லிக் கொடுக்கவே இல்லையே, மணலில் பாடம் நடத்தும்போது நீ இல்லையே' என்று சத்தம்போட்டு எல்லோர் முன்னிலையிலும் திட்டினார்.

அர்ச்சுனன், 'சுவாமி என்னை மன்னியுங்கள். நீங்கள் இருக்கும் இடம் தேடி வரும்போது அங்கு நீங்கள் இல்லை. நான் வந்து பார்த்த போது நீங்கள் நடத்திய பாடம் மணலில் எழுதிய அச்சரங்கள் அழியாது இருந்தது. அதைப் படித்து உணர்வுப்பூர்வமாக சிந்தித்து உங்கள் துணையால், இறைவன் அருளால் இந்த கலையில் எனக்கு வெற்றி கிடைத்தது' என்றான்.

துரோணாச்சாரியார் எல்லோரையும் பார்த்தார். அனைவரும் தலையை கீழே தொங்கப்போட்டனர். ஆனால் சகோதரனின் திறமையை தலை நிமிர்ந்து பாண்டவர்கள் நால்வரும் மனதிற்குள் பாராட்டினர்.

"நமது உள்ளம் பெரும் பள்ளி
அங்கே உணர்வுடன் சென்றால்
உலகை வெல்லும் பாடம் நடத்தப்படும்"

வெற்றி தோல்வி என்பது மின்சாரம் மாதிரி. நீங்கள் இரவில் வெளிச்சம் பெற, பகலில் சொகுசாக இருக்கும் இடத்தில் இயங்க நெகட்டிவ், பாசிட்டிவ் சேர்ந்த கரண்டுதானே உதவுகிறது. வாழ்க்கையில் சாதனைபடைக்க வெற்றி தோல்வி சகஜம்தான். ஆனால் இறைவனை அடையும் குறிக்கோள் மாறுபடலாகாது.

“சூரியன் உதயமாகும்போது
பனி மறைந்து போகிறது
இறை நினைப்பு அதிகமாகும்போது
மனதின் குப்பைகள் எரிகிறது
ஆனந்தம் நிலைக்கிறது.”

இனி நாம் திருவண்ணாமலையின் சிறப்பை பற்றி அறிவோம்:

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் இருவராலும் பாடல் பெற்ற தலம் திருவண்ணாமலை. சுவாமி அண்ணாமலையார், அம்பிகை அபீதகுஜலாம்பாள், மூலவர் சுயம்பு மூர்த்தியாகும்.

தென்கிழக்கு கோபுரம் 217 அடி உயரம் உடையது. அனற் பிழம்பாய் இறைவன் அண்ணாமலையாராக எழுந்தருளிய இடமாகும். இங்கு ஒன்பது கோபுரங்கள் இருக்கின்றன. முருகப்பெருமான் அருணகிரிநாதரை ஆட்கொண்ட ஸ்தலம்.

இங்கு மாதம்தோறும் பெளர்ணமி அன்று லட்சக்கணக்கான அன்பர்கள் கிரிவலம் வருவர்.

**“உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணாந்தன அருவித்திரள் மழலைமழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே”**

என்று திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் சிறப்பித்துப் புகழ்கிறது. அண்ணாமலையாரை துதித்து தொழுதுவரும் யாவருடைய வினைகளும் கண்டிப்பாக காணாமல் போகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மானசீகமாக அன்றாடம் மனதில் கோயில் அமைத்து வணங்கி அண்ணாமலையாரை துதித்து வந்தால் சகலமும் கைகூடும்.

திருவாணக்காவல், நீர்வளம் பெறுவது அருள்

ஆனந்தத்தை நாடுவதில் பிழையில்லை
ஆனால் அதை வெளியுலகில் தேடுவதிலேயே
மனிதன் பிழை செய்கிறான்.

- அருள் விருந்து

கடலில் அலைகள் பெரிதாக வரும்போது அதைப் பயத்துடன் பார்க்கிறோம். சிறிது நேரத்தில் அதே கடலில் மறைந்து உள்ளே தண்ணீராகி விடுகிறது.

இதைப் போன்றுதான் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பகவானிடமே நாம் இருந்து வருகிறோம். பிறகு அவரிடமே கலந்து விடுகிறோம். கடல் அலை திரும்ப கடலில் தண்ணீராக மறைவதுபோல், அலை போன்ற ஜீவாத்மா, கடலான பரமாத்மாவிடம் தோன்றி மீண்டும் கலந்து விடுகிறது. இதற்காக நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இறைவனை அடைய விதிக்கப்பட்ட நியதிகளைத் தெரிந்து கொண்டு பின்பற்ற வேண்டுமல்லவா?

கடல் அலை கடலுக்குள்ளே சென்றால் மீண்டும் கடல் நீராகும். அதே அலை அத்துமீறி ஊருக்குள் வந்தால் அதற்குப் பெயர் சுனாமி அதாவது அழிவு இல்லையா? மனம் அலை அலையாக உருவெடுத்தாலும் அறிவு என்ற கடலுக்குள் தான் நிற்க வேண்டும். கடலின் செயல்பாடே இறைவனின் பேலன்ஸ் தான் என்பதை யாவரும் அறிவர். கண்மாய்க்கும், குளத்திற்கும் மனிதன் கரை கட்டுகிறான். ஆனால் கடலுக்கு எப்படி கரை கட்டுவது?

ஒருவருடைய அன்புக்குக் கட்டுப்படுவதுபோல், நமது பேரன்புக்கும் பக்திக்கும், விசுவாசத்திற்கும் இறைவன் கட்டுப்படுகிறான் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பகவானின் அற்புதங்களை புராணங்கள் வாயிலாக படிப்பதாலும், கேட்பதாலும் நீங்கள் உணரலாம். ஆனால் அதை

அவன் அருளாலே அனுபவிப்பதற்கு பெயர் தான் அனுபவ ஞானமாகும். இல்லாவிட்டால் நாம் சாப்பிடாமலேயே ருசியைப் பற்றி பேசுவதுபோல ஆகிவிடுமல்லவா? ருசியான சமையல் செய்யும் சமையல்காரனே ஞானகுருதான் என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும்.

நமது வாழ்க்கையைத் திரும்பிப் பார்த்தால் அது பெரிய கதை. இப்ப நாம் ஒருவரின் கதையைப் பார்ப்போம். முனியாண்டி என்பவன் ரொம்ப நல்லவன். ஆனால் எதார்த்தவாதி. வறுமை காரணமாக தனது ஊரைவிட்டு பிழைப்பிற்காக வெளியூருக்கு கால்நடையாக ஒத்தையடிப்பாதையில் சென்று கொண்டிருந்தான்.

பசிக்கும், தாகத்திற்கும் கையில் சாப்பாடு எதுவும் இல்லாத காரணத்தால் அந்தக் காட்டில் இருந்து ஒரு அழகிய மரத்தடியில் அமர்ந்தான். அந்த மரத்தில் பூத்திருந்த பூக்கள் மணம் வீசியது. ஆனால் அது கற்பக மரம் என்று அவனுக்குத் தெரியாது.

கற்பகத்தரு நினைத்ததை வழங்கும் இயல்புடையது. மரத்தடியில் அமர்ந்திருந்த அவன் கற்பனை செய்து பார்த்தான். 'நமது தாகத்திற்கு யாராவது வந்து தண்ணீர் கொடுத்தால் நல்லா இருக்குமே' என்று நினைத்தான்.

அடுத்த நொடியில் தங்கத் தட்டில் வைக்கப்பட்டு, ஒரு பம்ளர் தண்ணீர் அவனிடம் வந்தது. பார்த்து 'இது எப்படி?' என்று ஆச்சரியத்துடன் எடுத்துக் குடித்தான்.

அடுத்து, பசிக்கிறதே ஏதாவது வாய்க்கு ருசியாக உணவு கிடைத்தால் நன்றாக இருக்குமே என்று எண்ணினான். அதே மாதிரி தங்கத் தட்டில் சிறப்பான சாப்பாடு வகை வகையாக கூட்டுப் பொரியல், பாயாசம் அப்பளம் என்று வந்தது.

உண்ட மயக்கம் தொண்டருக்கும் வரும் என்பது போல் இவனுக்கும் வந்தது உறக்கம். படுக்க பாய் தலையணை வேண்டுமென்று நினைத்தான். உடனே அதுவும் வந்தது.

தனியே படுக்கிறோமே என்று நினைத்தான். உடனே அழகிய இளம் பெண் வந்தாள். ஆனால் இது பெண்ணா பூதமா என்று சந்தேகப்பட்டான். உடனே அவள் பூதமாக மாறி அவனை விழுங்கி விட்டாள்.

இந்தக் கதையை சிந்தித்துப் பார்த்தால் அவனுக்கு இறை அருள் இருந்தும் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் உட்பொருள் தெரியவில்லை. விசாரணை அறிவு இல்லை என்றால் இறைவன் அருள்பாலிப்பதே புரியாது, பிறவி வீணாகிவிடுமல்லவா?

நாம் பொருள் ஈட்டுவதே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. இறை அருளைப் பெற தியானிக்க வேண்டும். எண்ணங்கள் சிறப்பானதாகத் தோன்றும்போது உயர்வும் மிகப் பெரிதாக இருக்கிறது.

'அறநெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தால்தான் நாம் துவங்கிய எப்பெரிய செயலும் தழைத்தோங்கும்'.

'பறவைகளுக்கு இரண்டு இறக்கைகள் எப்படிப் பயன்படுகின்றனவோ அதைப்போன்று இடையுறாத முயற்சியும், ஆழ்ந்த பிரார்த்தனையும் மனிதனுக்கு பயன்படுகின்றன.'

அறிவைப் பெறுவதற்கான மனப்பக்குவத்தை யார் பெற்றிருக்கிறாரோ அவர்களுக்கு இந்த கடினமான இறை ரகசியம் சுலபமானதாகும். பக்குவமடையாதவர்களுக்கு மிகவும் கடினமானதாகும். இதனால் நம்மை நாம் தயார் செய்து கொள்ள ஆயத்தமாக வேண்டும்.

கீதையில் பகவான் "இந்த ரகசியத்தை நீ புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போனாலும், உன் குறிக்கோளை அடைய நீ இதைப் பின்பற்றலாமில்லையா" என்று அர்ச்சுனன் பின்பற்ற வேண்டியதை பகவானே கூறுகிறார்.

இதற்கு என்ன விளக்கமுன்னா, அட மடயா ஒண்ணு என்னை அடைவதை குறிக்கோளாக வைத்து சரணாகதியடை. பிறகு நான் கூறுவதைக் கேள், சொல்வதைச் செய். இல்லாவிட்டால் உலக பொருள்களின் மீது லட்சியம் வைத்து அதை வெற்றி கொள்வதற்காகவேனும் என் உதவியை நாடி என்னை நினை என்று பொருள்பட கூறுகிறார்.

எது எப்படியோ ஏதோ ஒரு வழியில் மனிதன் பகவானை நினைத்தால் பகவானே எல்லாம் செய்வார் என்பதுதான் பொருள். நினைக்க நேரமில்லை என்பவரிடம் நாம் ஒன்றும் பேச முடியாது.

‘தவத்தின் விளைவாகவும்

பிரார்த்தனையின் விளைவாகவும் பிறவாத பிள்ளை
உலகுக்கு உபத்திரம் கொடுப்பவன் ஆவான்’

அதாவது, விதைப்பவன் எண்ணம் விதைக்கும்போது பகவானைப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டே விதைக்க வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள்.

பக்தியில் சிறந்த பக்தி குருபக்தியே. தெய்வத்திடம் செய்த பாவம் கூட குருநாதனிடம் முறையாக வணங்கி நின்றால் அது தீர்ந்துவிடும். ஆனால் குருநாதனிடம் செய்த பாவமோ தெய்வத்தினிடம் சென்றாலும் தீராது.

அயோத தெளமியர் என்ற ஞானகுரு ஒரு குருகுலம் நடத்தி வந்தார். அங்கு பலதரப்பட்ட மாணவர்கள் ஞானக் கலையைப் பயின்று வந்தனர். ஆருணி என்ற பாஞ்சால நாட்டு ராஜகுமாரன் முதல் மாணவனாகத் திகழ்ந்தான்.

ஒரு நாள் குருநாதர் ‘ஆருணி! நமது குருகுலத்திற்குச் சொந்தமான வயலில் தண்ணீர் பெருகிப் பயிரை நாசமாக்கியது. இதனால் உடனே சென்று மடையை அடைத்து விட்டு வா’ என்று கூறினார்.

செல்வச் செழிப்பில் பிறந்து செல்லமாக வளர்ந்தவன். ‘வயல் வேலையை அரசகுமாரனாகிய நான் செய்வதா?’ என்று

அவன் எண்ணவில்லை. தனது குருநாதருடைய கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு மண்வெட்டியை எடுத்து தோளில் போட்டுக் கொண்டு கிளம்பினான்.

வயலில் போய் சீராய் மண்ணை வெட்டிப் போட்டு தடுக்க கடுமையாகப் போராடினான். ஆனால் தண்ணீரின் வேகம் அவன் போடும் ஒரு மண்வெட்டி மண்ணை அடித்துக் கொண்டே சென்று கொண்டிருந்தது. அன்று காலை முதல் மாலை வரை செய்த முயற்சியால் மடை அடைக்க முடியவில்லை.

ஆருணி உடல் உள்ளம் தளர்ந்தது. குருநாதர் இட்ட கட்டளையை நிறைவேற்ற முடியாத வருத்தத்தில் தனது உடலையே தியாகம் செய்து விட வேண்டும் என்று எண்ணி தண்ணீரின் குறுக்கே மந்திரத்தை சொல்லிக் கொண்டு படுத்து விட்டான்.

அன்றிரவு குருநாதர் விளக்கின் முன் அமர்ந்து மாணவர்களுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். முதல் வரிசையில் அமர்ந்து பக்தியோடு கேட்கும் ஆருணியைக் காணவில்லை என்று வருந்தினார்.

‘நமது உயர்ந்த குணம் படைத்த உதவும் நல்ல எண்ணம் கொண்ட ஆருணி எங்கே?’ என்று குருநாதர் கேட்டார். சகமாணவன், ‘சுவாமி அவன் காலையிலே வயலுக்கு மடை அடைக்கச் சென்றான், திரும்ப வரவில்லை’ என்று கூறினான்.

குருநாதர் தீவட்டியை எடுத்துக்கொண்டு மாணவர்கள் எல்லோரையும் கூட்டிக்கொண்டு வயலுக்குச் சென்றார். வயலில் ஆருணியைக் காணவில்லை. மிகுந்த அன்புடன் ‘ஆருணி! ஆருணி!’ என்று கூப்பிட்டார். ஆருணி தண்ணீருக்குள் படுத்துக் கிடந்தவாறு ‘குருநாதா, அடியேன் தண்ணீருக்குள் படுத்திருக்கிறேன்’ என்றான்.

குருநாதர் அயோத தெளமியர், ‘எனது, அன்புள்ள சிஷ்யனே! தண்ணீருக்குள் ஏன் படுத்திருக்கின்றாய்?’ என்று கேட்டார். ஆருணி ‘குருநாதா! மடை அடைபடவில்லை.

என்னைத் தாண்டுவதற்கு அஞ்சி தண்ணீர் தேங்கி நின்றுவிட்டது. இதனால் எழுந்திருக்காமல் மடையில் படுத்திருக்கிறேன்' என்று கூறினார்.

அவனுடைய குருபக்தியையும் அவனைத் தாண்ட அஞ்சி நிற்கும் தண்ணீர்த் தேக்கத்தையும் கண்ட எல்லோரும் அதிசயித்து நின்றனர்.

குருநாதர் 'ஆருணி! எழுந்து வா' என்று கட்டளையிட்டார். உடனே ஆருணி தண்ணீரைப் பிளந்து கொண்டு வந்தான். அதனால் அவன் 'உத்தாலகன்' என்று பெயர் பெற்றான்.

உத்தாலகன் என்ற சொல்லுக்குத் தண்ணீரைப் பிளந்தவன் என்று பொருளாகும்.

குருநாதர் அவனை அருட்கண்ணால் பார்த்தருளி, 'உனக்கு சகல கலைகளும் சித்திப்பதாக! நீ மெய்ஞானச் செல்வத்தைப் பெற்று மேன்மையுடன் வாழ்வாயாக' என்று அருள் ஆசி வழங்கினார்.

உத்தாலகன் தனது குருவின் திருவருளைப் பெற்றுப் பலகாலம் தவம் மேற்கொண்டு சிறந்த தவசீலராக புகழோடு வாழ்ந்தார். பலருக்கு ஞானோபதேசம் செய்யும் தகுதியைப் பெற்றார்.

"தாமாக வந்து வாய்க்கும் இன்ப துன்பங்களுக்கு ஏதுவான செயல்களை முறையாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கற்றுக் கொண்டவரே கற்றறிவாளன் ஆகிறார்"

இனி நாம் திருவானைக்காவலின் சிறப்பை பற்றி அறிவோம்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ளது திருவானைக்காவல். பஞ்சபூத தலங்களில் இது அப்புதலம். இதற்கு ஏழு பதிகங்கள் உள்ளன. இதன் மூலவர் சுயம்பு மூர்த்தியாகும். அம்பிகை அகிலாண்டேசுவரி, சுவாமி ஜம்புகேஸ்வரர்.

மிகப் பிரமாண்டமான கோயில். இங்கு வெள்ளை யானையும் சிலந்தியும் பூசித்த ஸ்தலம். கோச் செங்கட் சோழன் கட்டிய கோயில்.

சுவாமிக்கு முன்னால் ஒன்பது வாயில் சன்னல்கள் உள்ளன. இதன் வழியே தரிசித்தால் நவதீர்த்தங்களில் நீராடிய பலன் கிடைக்கும் என்பது ஐதீகம். இங்கு இன்னும் பல கோயில்கள் உள்ளன.

"வானைக்காவில் வெண்மதி மல்குபுல்கு வார்சடைத் தேனைக்காவில் இன்மொழித் தேவிபாக மாயினான் ஆனைக்காவில் அண்ணலை அபயமாக வாழ்பவர் ஏனைக்காவல் வேண்டுவார்க் கேதும்ஏதம் இல்லையே"

என்று திருஞானசம்பந்தர் பாடல் பெற்ற ஸ்தலமாகும். பிரம்மன், அஷ்டவசக்கள், பராசுரர், அம்பிகை முதலியோர் வழிபட்ட ஸ்தலமாகும். நான்காவது பிரகார மதிர்சுவருக்குத் திருநீற்றான் மதில் என்று வழங்கப்படுகிறது.

யாரை வணங்குவது? என்று ஆதிசங்கரரைப் பார்த்து கேட்ட கேள்விக்கு,

பதில் : 'வள்ளலை' என்று பதில் கூறுகிறார்.

வள்ளல் தன்மை என்பது ஒரு தெய்வீக இயல்பு. தியானத்தின் வித்தால் வளர்ச்சி பெறும் கற்பக விருட்சம். எனவே இக்குணமுள்ளவரை, இப்பண்புமிக்கவரை வணங்க வேண்டும் - என்று ஆதிசங்கரர் குறிப்பிடுகிறார்

- ஞானத்தின் நுழை வாயில்

காஞ்சிபுரம் குரு, அருள் இரண்டும் பெறுவது

“உள்ளத்தின் உள்ளே இருக்கும் இறைவன் நம் செயல்களையெல்லாம் சரியாகக் கணக்கு வைத்திருக்கிறான்”.

“தியானம் ஒன்றே இறைவனுக்கு
முற்றிலும் பிடித்தது”

பூமியில் இறைவனைத் தவிர எந்த சொந்தமும் நிலையில்லாதது. தொன்று தொட்டே ஒவ்வொரு மனிதருக்குள்ளும் இறைவன் வாழ்கிறார். ஆனால் மனிதன் நிலையாக வாழ்வதில்லை.

இளமையும், முதுமையும், பிறப்பும், இறப்பும் மனிதனுக்கு பொதுவானதாக இருந்தாலும் ஆன்மா அழிவில்லாதது என்பது சிலருக்குப் புரியும். ஆனால் பலருக்குச் சொன்னாலும் புரியாது. பொதுவாக அதில் முழுநம்பிக்கையும் இல்லை.

ஒரு நாட்டிலிருந்து வரும் சுற்றுலா பயணிகள்கூட பாஸ்போர்ட், விசா, பணம், கேமரா, ஆடைகள் அணிமணிகள் போன்றவற்றை எடுத்து வருகின்றனர். பூமிக்கு குழந்தை வடிவில் வந்த மனிதர்களோ எதுவும் இல்லாது வந்து விட்டு இறைவனிடம் கொடுத்த வாக்குறுதியையும் மறந்து விட்டு கண்ணாப் பின்னான்று அலைந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

மனம் ஆசையில் மாட்டிக் கொள்வதுதான் இதற்கெல்லாம் காரணம் என்பதை தயவு செய்து நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இறைவன் கொடுத்த விசா என்ற ஆயுள் கெடு முடியப் போவதும் தெரிவதில்லை. அதற்குள் செய்ய வேண்டிய ஞானக் கல்வி, தொண்டு, இறைத் தொண்டு போன்றவைகளைத் தெரிந்து கொண்டு செய்துவிட்டால் எல்லாம் அந்த மனிதர்களுக்குக் கைகூடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தன் முனைப்பு என்பது ஒவ்வொரு மனிதனுடைய கடமையாகும். ஆனால் நடக்கும் எல்லா மகிமையும், உயர்வும்

பகவானுடையதே. பகவத் கீதையில் பத்தாம் அத்தியாயத்தில் பகவான், ‘எங்கெல்லாம் மகிமை, மேன்மை இருக்கின்றனவோ அவை அனைத்தும் என் மகிமையே’ என்று கூறுகிறார்.

அழகு, பலம், அறிவு, சிறந்த குரல் வளம் போன்றவற்றை ஒவ்வொருவரும் தானாக உருவாக்கிக் கொள்ளவில்லை. இவை யாவும் இறைவனின் அருளால் கிடைக்கப் பெற்றவை. ஆனால் சிலர் அதைப் பெருக்கிக் கொண்டனர். பலர் இதைப் பெருக்கத் தெரியாது பகவான் கொடுத்த திறமையைக் கழித்து விட்டனர்.

ஆனால் கழிப்பதும் பெருக்குவதும் இறைவனை நினைத்து நீங்கள் செய்ய வேண்டிய ஒன்றாகும். அது உங்களுக்கு கொடுத்த சுதந்திரமாகும். உங்கள் சுதந்திரத்தை நீங்கள் ஒழுங்காகப் பயன்படுத்தாவிட்டால் உங்கள் வாழ்க்கையில் நிரந்தரமான முன்னேற்றத்தை ஆன்மிகத்திலும் சரி, உலகியலிலும் சரி கண்டிப்பாக காண முடியாது. அன்றாடம் முன்னேற்றம் பெற,

“தன் முனைப்பும் தியானமும்
தினம் தினம் நமக்குத் தேவை”

தனது சொந்த ஊரான காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் பூவிரந்தவல்லியில் சிறந்த வணிகராக வாழ்ந்தவர் வீரராகவன். முறையான வழியில் தொழில் செய்து பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் பெற்றவர்.

தனது வயது முதிர்ச்சியால் இயலாமையை எண்ணி தொழிலில் இருந்து ஓய்வு பெற விரும்பினார். இதனால் அவரது நான்கு புதல்வர்களையும் அழைத்து விசயத்தை எடுத்துச் சொல்லி சொத்தை சமமாகப் பிரித்துக் கொடுத்து தனித்தனியே தொழில் செய்யச் சொன்னார். அவர்களுக்கு தொழிலில் சுதந்திரம் அளித்துவிட்டு தனியாக ஓய்வெடுத்து வந்தார்.

இரண்டு ஆண்டுகள் சென்றபின் தனது நான்கு மகன்களின் தொழில் முன்னேற்றத்தை அறிய நினைத்து அவர்களை வரச்சொல்லி விசாரித்தார்.

‘தந்தையே! நல்ல நண்பர்களோடு சேர்ந்து காஞ்சி முதல் இராமேஸ்வரம் வரை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் கூட்டு வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டேன். நீங்கள் கொடுத்த பணம் இரட்டிப்பாகி விட்டது’ என்றான் அவருடைய மூத்த மகன்.

‘தந்தையே! இந்தியா முழுவதும் செல்லும் வியாபாரக் குழுவில் சேர்ந்து மொத்த வியாபாரம், சில்லரை வியாபாரம் செய்து வருகிறேன். இதனால் நீங்கள் கொடுத்த பணம் மூன்று மடங்காகிவிட்டது’ என்றான் அடுத்த மகன்.

‘தந்தையே! நான் வெளிநாடுகள் சென்று தொழில் செய்து வருகிறேன். எனக்கு ஏகப்பட்ட லாபம் கிடைத்துள்ளது’ என்று பெருமையாக மூன்றாவது மகன் சொன்னான்.

‘சரி.. ரொம்ப மகிழ்ச்சி எங்க உங்கள் கடைசி தம்பி’ என்று கேட்டார்.

அந்த நேரத்தில் அவரது கடைசி மகன் நம்பி வந்தார்.

‘நம்பி.. நீ ரொம்ப அறிவாற்றல் மிக்கவனாச்சே? ஒழுக்க சீலனாயிற்றே? தொழிலில் பெரும் பணம் சம்பாதிக்க செய்திருப்பாயே!.. நீ இதுவரை பெற்ற, சேமித்த பொருள் எவ்வளவு?’

‘பரத்திலே சேமித்து வைத்துள்ளேன், தந்தையே’

‘பரத்திலே என்றால், அது எப்படி?’

‘ஆலயங்கள் அனைத்தும் சென்று பகவானின் திருப்பணியிலே எனக்கு நீங்கள் அளித்த பொருள்கள் எல்லாம் செலவு செய்து விட்டேன்’

உடனே வீரராகவன் கோபப்பட்டார்.

‘விசயம் அப்படியா?... சரி உன் வியாபாரத்தை நீ கோயிலிலும், பகவானிடத்துமே தொடர்ந்து செய்து கொள். உனக்கு இங்கு வேலையில்லை. போ வெளியே!..’

நம்பி உடனே வெளியே வந்துவிட்டார். பக்தி புத்தகங்களிலும், தெய்வீக ஆராதனைப் பாடல்களிலும் அவர் மனம் லயித்தது. இனிமேல் முழுமையாக தெய்வப் பணி செய்வதே என் வேலை என்று முடிவு செய்தார்.

தனது நிலத்தில் ஒரு பூங்காவனம் அமைத்தார். அன்றாடம் பூக்களைப் பறித்துக்கொண்டு காஞ்சிபுரம் சென்று பகவானை தரிசனம் செய்து சமர்ப்பணம் செய்து வந்தார். இவரது இந்த புஷ்பத்தொண்டு நீண்ட நாட்களாக நடந்து வந்தது.

ஒரு நாள் கோயிலில் பூக்களைக் கொடுத்து விட்டு பகவானை வணங்கிவிட்டு மிகுந்த ஆனந்தத்துடன் திரும்பினார். நம்பி தொடர்ந்து காஞ்சியில் ஓடும் வேகவதி ஆற்றங்கரை ஓரமாக நடந்து வருவதை வழக்கமாக வைத்திருந்தார்.

அன்றைய தினம் ஆற்று மணலில் பகவானின் நாமத்தை மனதில் உச்சரித்துக் கொண்டே வந்து கொண்டிருந்தார். யாரோ தன்னைப் பின் தொடர்வது போல் இருந்தது. உடனே திரும்பிப் பார்த்தார்.

சுமார் 50 அடி தூரத்தில் யாரோ ஒருவர் கீழே குனிந்து இவர் நடந்து வந்த பாதம் பதிந்த இடத்திலிருந்து மணலை எடுத்து தன் தலையில் வைத்துக் கொண்டு பகவானே! பேரருளாளா! என்று கூறிக் கொண்டே இருப்பதை நம்பி பார்த்தார்.

நம்பிக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

‘எதற்காக இப்படி செய்கிறார்?... யார் இவர்’

திரும்பி, அந்த நபரிடம் வந்தார் நம்பி. நம்பி நெருங்கி வர வர, அவர் பின் நோக்கியே போனார். நம்பிக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

‘அன்பரே! எதற்காக இப்படிச் செய்கிறீர்கள்?’

‘சுவாமி! பகவானுக்கு தொண்டு செய்து இதனாலேயே “திருக்கச்சி நம்பி” என்று புகழ் பெற்ற தங்கள் திருவடிகளைத் தரிசிப்பதும், உங்கள் பாதத்தில் மிதிபட்ட மணற்பொடியை எனது தலையில் அணிவது அடியேன் பெற்ற பேறாக நினைக்கிறேன். இதிலென்ன பிழை சுவாமி?’

‘சிறந்த புத்திசாலியாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இப்படிச் செய்யலாமா?’ என்று கேட்டுக் கொண்டே பக்கத்தில் போனார்.

‘சுவாமி அருகில் வராதீர்கள்! நான் கீழ்சாதியினன், ஏழை. இருப்பினும் பெரியோர்கள் பெரும் பேற்றினை பெற ஆசைப்பட்டுள்ளேன்.

தாங்கள் பகவானை தினம் தரிசித்து சேவை செய்து வருகிறீர்கள். தாங்கள் பகவானோடு நேரடியாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். அத்தகைய சிறந்தவரான உங்கள் அருகில் வந்து தொண்டு செய்யும் பாக்கியம் எனக்கு கிடைக்கவில்லை. இதனால்தான் தங்களின் திருவடி மண்ணையாவது தலைமேல் வைத்துக் கொள்ளலாமே என்று நினைத்து இப்படிச் செய்தேன்.’

திருக்கச்சி நம்பி வியந்தார். ‘நானே ஒரு பகவானுடைய அடியேன். எனக்கு ஒரு அடியவரா? இறைவா எனக்கு இப்படி ஒரு நிலையா.’

உணர்ச்சிப் பெருக்கால் உள்ளுக்குள் அழுதார். ‘அன்பனே!.. நீ நினைப்பது போல நான் உணர்ந்த நிலையில் உள்ளவன் அல்ல!.. என்னால் முடிந்த ஏதாவது உதவி செய்ய நினைக்கிறேன் கேள்’.

‘சுவாமி எனக்கும் இறைவனை அடையும் நிலை உண்டா? பகவானிடம் கேட்டாவது சொல்ல கேட்டுக் கொள்கிறேன்’.

திருக்கச்சி நம்பி அதற்கு ஒத்துக் கொண்டார். கோயிலுக்கு திரும்ப வந்தார். பகவானிடம் தியானித்து விண்ணப்பம் போட்டார்.

பகவான் நம்பி முன் தோன்றி ‘எனது அடியார் நம்பி அடிப்பொடி மண் தலைமேல் வைத்த அவனுக்கு நற்கதி அடைவதில் சந்தேகம் உண்டோ’ என்று அருளினார்.

மறுநாள் ஆற்று மணற் பரப்பில் அவன் காத்து நின்று கொண்டிருந்தான் நம்பி ரொம்ப சந்தோசமாகச் சொன்னார்.

‘அன்பரே உனக்கு உயர்வு நிச்சயம்’

அவன் மண்டியிட்டு வணங்கினான். ‘சுவாமி!.. உங்கள் பொன்னடிகளின் மகிமையால் அல்லவா இந்த சிறியோனுக்கு உயர்வு கிடைக்கப் போகிறது. தங்களுக்கும் அந்தப் பேறு, உயர்வு சித்திக்கும் அக்காலத்தை இந்த சிறுவன் தெரிந்து கொண்டால் அங்கேயாவது தங்கள் அருகாமையிலிருந்து திருவடிப் பணி புரிய ஆசைப்படுகிறேன். அதையும் பகவானிடம் கேட்டுக் கூற வேண்டும்’. நம்பிக்கு தர்ம சங்கடமாகப் போயிற்று. ‘தனது விசயத்தை பகவானிடம் போய் எப்படிக் கேட்பது?’ என்று தயக்கமாக இருந்தார்.

எப்பொழுதும் கோயிலுக்குப் போவது போல அன்றும் போனார். பகவானுக்கு செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டார். மனதுக்குள் கேள்வி எழுந்து கொண்டே இருந்தது பகவான் நம்பியின் எதிரில் தோன்றினார்.

‘நம்பியே... அந்த ஏழை அன்பருக்கு எமது ஆசியும் முக்தியும், உயர்வும் கிடைப்பது உறுதி என்று சொல்லி விட்டாயா?’

பகவானே விசயத்தை ஆரம்பித்து விட்டதால் அந்த அன்பரின் இரண்டாவது விண்ணப்பத்தையும் நம்பி பகவானிடம் முறையிட்டார்.

‘நம்பி! உன்னுடைய சரணாகதியும் பக்தியும் மிகச் சிறந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை; இருப்பினும் அடியவர்கள் பணியே போற்றுகுரியது. அது இல்லாதவர்களுக்கு முக்தியில் ஐயம் உண்டு’.

இறைவன் மறைந்தருளினார்.

நம்பி குழப்பமடைந்தார். நமது ஞான உயர்வில் அதாவது முக்தியில் ஐயம் உண்டா? பகவானே!

பகவானின் பணியைவிட அன்பர்கள், அடியார்கள் பணியே உயர்வானது. அடியார்க்குப் பணி ஆற்றுபவர்கள் பேற்றிற்கு உரியவராவார். இதுதான் பகவானின் கருத்தா?

ஆம். எவ்வளவு பெரிய உண்மை. இவ்வளவு நாளும் இதை அறியாமல் சுயநலமாக இருந்து விட்டோமே என்று பணி செய்யத் துவங்கினார்.

“பல விசயங்களை அறிந்திருப்பவன் அறிவாளியல்ல, பயன்படுவதை அறிந்திருப்பவனே அறிவாளி”

“நலம் புரிவதை முன்னிட்டு ஒருவனுக்கு இன்னல்களும் இடுக்கண்களும் நேரிடுமாயின் அவைகளைக் குறித்து அவன் வருந்தலாகாது”

உலகில் ஞானம் மிகுந்த நாடு இந்தியா. அதில் ஞானிகள் மிகுந்த பகுதி தமிழ்நாடு. அதில் கோயில்கள் மிகுந்த நகரம் காஞ்சிபுரம்.

காஞ்சிபுரத்திற்கு ஏகப்பட்ட பெயர்கள் உண்டு. அடிக்கடி திருவிழாக்கள் நடந்து கொண்டேயிருக்கும். சிவபுரம், பிரம்மபுரம், பூலோக கயிலாயம், மும்மூர்த்தி வாசம், சகலசித்தி என்ற சிறப்பு பெயர்களும் காஞ்சிக்கு உண்டு.

இங்குள்ள ஏகாம்பரேசுவர் கோயில் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கது என்றால் எத்தனை அன்பர்கள் முக்தி அடைந்திருப்பார்கள் என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. ஒரு பள்ளி மாணவன் தமிழ்நாட்டில் முதல் மாணவனாக வந்தவுடன் தினத்தந்தி பேப்பரில் போட்டோ போட்டு பரிசு வழங்காவிட்டால் எப்படி அவனைத் தெரியும்.

இதைப்போன்று தான் பத்திரிக்கையே இல்லாத காலத்தில் வெற்றி பெற்ற முதல் மாணவனை யாருக்குத் தெரியும்.

கோயிலை சுற்றிப் பார்க்க வருபவர்கள் பலர், கேமராவில் படம் எடுத்துச் செல்பவர் சிலர். ஆனால் மனக் கண்ணில் படம் எடுத்து தன் உள்ளத்தில் போட்டோவை மாட்டிவிட்டுப் பார்ப்பவர் யாரோ அவரே வெற்றிப் பாதையில் பயணம் செய்து கொண்டிருப்பவர். இப்படிப்பட்ட வரிசையில் வந்து வெற்றி பெற்ற சாக்கிய நாயனார் முக்தி பெற்ற ஸ்தலம் காஞ்சிபுரம் என்பதை நாம் நினைத்து பெருமைப்பட வேண்டியுள்ளது.

உள்ளம் பெரும் கோயில் என்று திருமூலர் கூறியது உங்களுக்கு தெரிந்திருந்தால்கூட உங்கள் உள்ளத்தில் எப்படி கோயிலை அமைக்க வேண்டும் என்று சிந்தித்து செயல்பட வேண்டும்.

நீங்கள் கோயிலுக்கு இன்று போனதாக வைத்துக் கொள்வோம். அங்கு மூல ஸ்தானத்தில் நடத்தும் பூஜை, அர்ச்சனை, அலங்காரம், விளக்கு ஆராதனை, அபிசேகம் அனைத்தையும் உங்கள் உள்ளத்தில் கொண்டு வந்து தனிமையில் மானசீகமாக செய்து இறைவனை வழிபடுங்கள். கண்டிப்பாக இறைவன் பிரசன்னமாவார். பிறகு இறைவனிடம் கேட்டுப் பாருங்கள் எல்லாம் கிடைக்கும். மனதில் உள்ள ஆசை, குரோதம் என்பன நீங்க பகவானிடம் தினம் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

“சுயநம்பிக்கையை ஒருபொழுதும் இழந்துவிடாதே! நீ பேராற்றல் படைத்தவன். இப்பிரபஞ்சத்தில் எதையும் சாதிக்க உன்னால் முடியும்.”

பொருள் வருவதையும் போவதையும் பொருட்படுத்தாது, அருளையே யாண்டும் நாடி நிற்பவர் அருளாளர் ஆகின்றனர்.

உனக்கு அனுசூலமானவர் யார், உதவாதவர் யார் என்பதில் கருத்தைச் செலுத்தாதே.

இறைவனுக்கு உகந்தவனாக உன்னை நீ அமைத்துக் கொண்டாயா என்பதில் கருத்தைச் செலுத்து.

- அருள் விருந்து

நாம் என்னதான் படித்து பட்டம் பெற்றிருந்தாலும் நமது குழந்தையை மற்றொரு ஆசானிடம் தான் படிக்க பள்ளிக்கு அனுப்புகிறோம்.

இதைப்போன்று வியாசமுனிவர் தனது மகன் சுக தேவரிடம், 'மகனே நீ சிறந்த ஞானிதான். ஆனால் குருவின் முத்திரை இன்னும் விழவில்லை. நீ ஜனகரிடம் சென்று உபதேசம் பெற்று வா?' என்றார்.

சுக தேவர் ஜனகரிடம் சென்றார். ஜனகர் தனது அரண்மனையின் மூன்றாவது மாடியில் அமர்ந்திருந்தார். சுகதேவர் வனவாசியாயிற்றே. நகரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே ஜனகமகராஜாவிடம் சென்று வணங்கினார். ஜனகர் சுகதேவரிடம், 'இங்கு எதற்காக வந்தாய்?' என்று கேட்டார்.

'தங்களிடம் ஞானோபதேசம் பெற' என்றார்.

உன்னை யார் அனுப்பியது?

'வியாச தேவர்'

'எங்கிருந்து வருகிறாய்'

'ஆசிரமத்திலிருந்து'

'வரும்போது இங்கே என்னென்ன பார்த்தாய்'

'இங்கே ஏறி வர உறுதியான சர்க்கரை மெத்தைப் படிகளிருந்ததைப் பார்த்தேன்.'

'உம் பிறகு?'

'ஒரு சர்க்கரைச் சிலை மற்றொரு சிலையுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறது'

அப்பொழுது ஜனகர் 'நீ போகலாம், உனக்கு எல்லா ஞானமும் வந்து விட்டது' என்றார். சுக தேவருக்கு ஜனகரிடமிருந்து முத்திரை அத்தாட்சிப் பத்திரம் கிடைத்து விட்டது.

1) கர்மயோகியான ஜனகருக்கு சந்நியாசியான யாக்ஞவல்கியர் குரு.

2) சந்நியாசியான சுகதேவருக்கு கர்மயோகியான ஜனகமகராஜா குரு.

சந்நியாசயோகமும், கர்மயோகமும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அமைகின்றன. பொதுவாக இரண்டும் ஒன்றேயாகும்.

விளக்கம் : பொதுவாக நாம் இந்த உரையாடலிலிருந்து தெரிந்து கொண்டது.

1) உன்னை யார் அனுப்பியது என்ற கேள்விக்கு சுகதேவர் பதில், எனது அப்பா என்று கூறவில்லை. இங்கு உறவு காட்டப்படாது, 'வியாசதேவர்' என்று பதில் கூறியது சிறப்புக்குரியது.

2) எங்கிருந்து வருகிறார் என்ற கேள்விக்கு அவர் கூறிய பதில்

ஆ! சிரமத்திலிருந்து என்ற இரு பொருள்படக் கூறியது. அதாவது ஆசிரமத்திலிருந்து என்பது பாராட்டக் கூடியது.

3) வரும்போது இங்கே என்ன பார்த்தாய்? என்ற கேள்விக்கு பதில், உறுதியான அதாவது இறைவனை அடைய வந்த உங்கள் படித்தளங்களை சர்க்கரை போன்ற இனிமையான நிலையைப் பார்த்தேன் என்று பொருள்படக் கூறுகிறார்.

'உம் பிறகு?' என்ற கேள்விக்குப் பதில் சர்க்கரை போன்ற உங்கள் மாணவர்களை இங்கும் அங்கும் இருப்பதைப் பார்த்தேன் என்றார்.

இப்பொழுது என்ன பார்க்கிறார் என்ற கேள்விக்கு சிலை போன்ற உடலுக்குள் சர்க்கரை போன்ற இனிமை தரக்கூடிய இறை நிலையில் வாழும் நீங்களும், அதைப்போன்ற நானும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறிய பதில் மிகச் சிறப்பானது.

"சான்றோனை இன்புற்றிருக்கச் செய்வதற்குப் புறப்பொருள் ஏதும் தேவையில்லை."

இனி நாம் காஞ்சிபுரத்தின் சிறப்பை பற்றி அறிவோம்:

தமிழ்நாட்டிலேயே அதிகமான விழாக்கள் நடக்கும் இடம் காஞ்சிபுரம். இதற்கு பல பெயர்கள் உண்டு. பூலோக கயிலாயம் என்ற சிறப்புப் பெயரும் இருக்கிறது.

இந்த ஸ்தலமானது பிருத்துவித்தலமாகும். அதாவது சுவாமி அம்பிகையால் மணல் மூலமாக அமைக்கப்பட்ட சுயம்பு மூர்த்தியாகும். இங்கு ராஜகோபுரம் சிறப்புற்று விளங்குகிறது.

சுவாமி : ஏகாம்பரநாதர்

அம்பிகை : ஏலவார் குழலி

இங்கு பஞ்சமுக விநாயகர், 1008 சிவலிங்கம், வாலீசுவரர், நிலாத்துண்டப் பெருமாள் முதலிய சன்னிதிகள் உள்ளன. இங்கு பங்குனி உத்திரம், மாசி மாதத்தில் பிரம்ம உற்சவம் நடைபெறும். இங்குள்ள நடராசர் சபை ஆகாச சபை எனப்படுகிறது.

சிவபெருமான் திருமாலுக்கு அருள் புரிந்ததால் வரதராசன் என்னும் பெயர் பெற்று விளங்க அருள் புரிந்தார். இங்கு வரதராஜப் பெருமாள் கோயில் சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்குகிறது.

புண்ணிய கோட்டிசம், இது சின்ன காஞ்சிபுரம் பகுதியில் உள்ளது. புண்ணிய கோட்டிசுவரர், புவனேசுவரர் அம்மை உள்ளனர். இந்தக் கோயிலின் தென் கிழக்கே இரண்டு கி.மீ. தொலைவில் சிவாத்தானம் என்னும் சிவாலயம் இருக்கிறது.

“பண்டு செய்த பழவினையின் பயன்
கண்டுங்கண்டுங் களித்தி காண் நெஞ்சமே
வண்டு வாமலர் செஞ்சடை ஏகம்பன்
தொண்டனாய்த் திரியாய் துயர் தீரவே!”

என்று திருநாவுக்கரசர் பாடிய தேவாரம் சிறப்பித்துக் காட்டுகிறது.

மேனி மயக்கத்தின் முடிவே ஞான மார்க்கத்தின் துவக்கம்

“உன்னுடைய உடலையும் உள்ளத்தையும் இறைவனுக்குப் பணிவிடை செய்யப் பயன்படுத்து”

“மனம் போன போக்கில் போவது
வாழ்வுக் கடலில் மூழ்கிப் போவதாகிறது”

என்று அருள் விருந்து கூறுவதுபோல இந்த உலகத்தில் பிறந்த நாம் நன்றி விசுவாசமுடன் வாழ வேண்டுமானால் பகவானிடம் பற்றாக இருக்க வேண்டும்.

மயக்கம் என்பது போதை போன்றது. ஒருவரைக் கண் பார்க்கும்போதே மனம் கற்பனை செய்து தவறான எண்ணத்தை உருவாக்கி பகவானிடம் இருந்து பிரித்து விடுகிறது. இதனால் ஒருவரின் மேல் ரசனைப் பார்வை செலுத்துவது வீணாப் போன செயலாகும்.

பிறர் பொருள் கோடி கோடியாகத் தன்முன் கொட்டிக் கிடந்தாலும், அதனை ஏறெடுத்துப் பாரார் மேலோர்.

பிறர் பொருள் நஞ்சுக்குச் சமமானதென எண்ணுவர் சான்றோர்.

எனவே நாம் தீயதை அலட்சியம் செய்து ஒதுக்காவிட்டால், தீயார்பால் நட்புக்கொண்டு தானும் அவரோடு சேர்ந்து இறைவனை மறந்து பிறவிப் பெருங்கடலை கடக்க முடியாது அழிவுற நேரும்.

நமக்கே தெரியாதவகையில், நமக்கு உதவி செய்த ஒருவர் யார் என்று அறிய ஆசைப்பட வேண்டியது நமது கடமையாகும்.

அவரை மனம் தேட ஆரம்பித்தால் அவரின் அருளால் அவரின் தொடர்பு மிக விரைவில் குரு வாயிலாகக் கிடைத்து விடும். அவர்தான் பரமாத்மா, பகவான் என்று உணரும் நிலை உங்களுக்கு உருவாகும்.

அப்படி பகவான் மனிதனின் உள்ளத்தில் அறிவாக இருந்தாலும் அந்த மனிதனின் மனதிற்கு அவர் உடனே காட்சியளிப்பதில்லை.

காரணம் அந்த மனிதனின் சிந்தனை, செயல் இறைவனை அடைவதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. இதனால் 'வெளிச்சத்தின் அருகில் உள்ள குருடன் போல் மனிதன் இறைவனை உள்ளத்தில் வைத்துக் கொண்டு பார்க்க முடியாமல் இருக்கிறான்'.

உடலைப் பார்க்கும் அளவிற்கு உள்ளத்தை ஊடுருவிப் பார்க்கும் தன்மையை வளர்த்துக் கொள்ள தியானம், வழிபாடு, அவ்வப்போது பகவானை நினைத்தல் அவசியமாகும்.

பகவான் மக்களுக்கு அவரவர் சுத்த புத்தியினால் அவரவர் உள்ளத்தில் காட்சியளிக்கிறார். இறைவன் என்றும் அழிவற்றவனாய் இருப்பதால் ஸர்வோத்தமன் எனப்படுகிறான்.

மனிதனுடைய ஆசை உடல் உறவு, உணவு, சொத்து, புகழ் என்று பல வகையில் பிரிந்து இருக்கிறது. பொதுவாக ஒரு குழந்தையை அன்பு காட்டி பழக்கம் பிடிக்க கொஞ்சம் போராட வேண்டியதிருக்கிறது. இதைப்போன்று இறைவன் பக்கம் கவனம் செலுத்தாததால்தான் அவரின் பிரசன்னம் கிடைப்பதில்லை. அதற்காக ஒவ்வொரு மனிதரும் உழைக்க வேண்டியது அவரவர் கடமையாகும்.

**“குழந்தையும் தெய்வமும்
கொண்டாடும் இடத்திலே”**

என்ற பழமொழி எளிதாக இருந்தாலும் இது அனுபவத்தில் உண்மையிலும் உண்மையாகும். மனிதன் ஆதிக்கத்தில் இருப்பவர்கள் கொள்ளும் உடல் உறவு இனவிருத்திக்காக, ஆனால் அறிவின் ஆதிக்கத்தில் உள்ளவர்கள் சேரும் பக்தி சேர்க்கையால் தெய்வீக விருத்தியும், ஆன்மிக வளர்ச்சியும் உண்டாகிறது. இந்த அடிப்படையை சிவன் பார்வதி சேர்க்கை என்றே கூறலாம்.

தியானிப்பது என்பது மனிதனுக்கு மிக அவசியமான ஒன்றாகும். அப்படி தியானிக்க முடியாவிட்டால் மந்திரம் சொல்லத் துவங்கலாம். இரண்டும் சேர்ந்து செய்யும்போது கெட்டவைகள், உடல் பற்று படிப்படியாக நீங்க ஆரம்பிக்கும்.

எது எது கெட்டவைகள் நம்மிடம் உள்ளது என்பதை ஏற்கனவே காம குரோதம் என்ற ஏழுநிலைகளையும் மும்மலங்களையும் கூறியுள்ளோம். இதை தன்னிடம் இருந்து எடுக்க பகவானிடம் வேண்ட வேண்டும்.

ஒரு குழந்தை மற்றொரு குழந்தையிடம் சண்டை போட்டு அடி வாங்கியவுடன் தன் தாய் தந்தையிடம் புகார் சொல்லும். இதைப்போன்று மனதில் திடீரென பகை, காமம் நம்மிடம் தோன்றியவுடன் பகவானிடம் விழுந்து வணங்கி 'ஐயனே! ஞான வள்ளலே! என்னை இந்தக் கெட்டதிலிருந்து காப்பாற்றுங்கள்' என்று கேட்க வேண்டும்.

இதில் தயக்கமில்லாமல் பகவான் நமக்கு உதவி செய்வார். ஆனால் நீங்கள் தீவிரமாக மந்திரம் சொல்லி உண்மையுடன் பூஜிக்க வேண்டும்.

நாரத முனிவர் பகவானிடம் மாயை என்பதைப் பற்றி விளக்குமாறு பல தடவை கேட்டுக் கொண்டார். இதனால் மனித உருவில் பூமிக்கு நாரதரை பகவான் அழைத்து வந்தார். இருவரும் நடந்து ஒரு கிராமத்தின் அருகில் வந்தனர். நாரதரை அழகான வாலிபனாக மாற்றி ஒரு பெரிய வீட்டைக் காட்டி தண்ணீர் வாங்கி வரும்படி பகவான் கூறினார்.

நாரதரும் அந்த வீட்டிற்கு சென்று கதவைத் தட்டினார். கதவைத் திறந்தது மிக அழகான இளமையான பெண். அவள் நாரதரை வைத்த கண் மாறாமல் பார்த்தாள். பிறகு உள்ளே வருமாறு அழைத்தாள். அவளுடைய அழகில் மனித உருவில் இருந்த நாரதர் தன் நிலையை மறந்து மயங்கி நின்றார்.

சிறிது நேரம் சென்றவுடன் அவள் நாரதரைச் சாப்பிட வைத்தாள். பல விசயங்களைப் பேசினார்கள். காதல் மலர்ந்தது.

பெரிய பணக்காரனான அவள் தகப்பனார் தன் மகள் ஆசைப்பட்ட வாலிபனுக்கே திருமணம் செய்து வைத்தார்.

வருடங்கள் உருண்டோடின. இவர்கள் இருவருக்கும் ஏழு குழந்தைகள் பிறந்தன. பணம், வசதி வாய்ப்போடு வாழ்ந்து வந்தனர். குடும்பம் குதுகலமாக இருந்தது. பகவான், நாரதருக்கு மாயை என்ற பாடத்தை முடிக்கும் தருணம் வந்தது.

திடீரென தொடர்ந்து பயங்கரமான மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது. எங்கும் வெள்ளப் பெருக்கோடியது. அந்த ஊரின் மேல்புறம் ஒரு பெரிய ஏரி, அது உடையும் நிலை ஏற்பட்டதும் ஊர் மக்கள் யாவரும் எச்சரிக்கையுடன் ஊரைவிட்டு வெளியேறி விட்டனர்.

ஆனால் வாலிப நாரதர் எப்படி இந்த நகை, வைரம், சொத்துக்கள் யாவற்றையும் விட்டு செல்வது என்று யோசிப்பதில் பல மணி நேரம் எடுத்துக் கொண்டதால் ஏரி உடைந்து தண்ணீர் படுவேகமாக வர ஆரம்பித்தது.

அந்த நேரத்தில் தான் அவர் ஏழு குழந்தைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு வெளியேறினார். அந்த தண்ணீர் வரும் வேகத்தை தாங்க முடியாது ஒவ்வொரு குழந்தைகளாக வெள்ளம் அடித்துக் கொண்டு சென்றது.

கடைசியில் தன் கைப் பிடியை விடாது மனைவி வந்தாள். கடைசியில் ஒரு மரம் வெள்ளத்தில் மிதந்து வந்து இருவரையும் பிரித்தது. அவளும் வெள்ளத்திற்கு பலியானாள். நீந்திக் கரையேறிய நாரதர் தனிமையில் அமர்ந்திருந்தார். யாரோ தன் பின்புறம் இருந்து தோளில் கை வைத்து அழுத்துவதை உணர்ந்து திரும்பிப் பார்த்தார். பகவான், 'நாரதா எனக்கு தவித்த தாகத்திற்கு தண்ணீர் வாங்கப் போனவன் என்ன ஆனாய்' என்று கேட்டார்.

பிறகு தான் தன் நினைவு நாரதருக்கு வந்தது. அதுவரை நடந்த நிகழ்வுகள் யாவும் நாடகம்போல் இருந்தது. மாயையின் பிடியில் மனம் பட்டபாடு எல்லாவற்றையும் நாரதரால் உணர முடிந்தது.

மேனி மயக்கத்தின் முடிவே மீண்டும் ஞான மார்க்கத்தின் துவக்கமாக நாரதருக்கு ஏற்பட்டது. மாயை என்பது இறைவனால் படைக்கப்பட்டது. அதைக் கடப்பது என்பது கடினம். ஆனால் அவன் அருள் இருந்தால் எளிது. அவன் அருளைப் பெற அடிக்கடி பகவானை நினைப்பதும், மந்திரம் மனதினுள்ளே கூறுவதும் மிகச் சிறப்பாகும்.

“அமைதியுற்றிருப்பதனால், தியானம் செய்யும் ஆன்றோர்கள், இயற்கையின் கண் உள்ள அழிக்கும் சக்தியை வென்று விடுகின்றனர்.”

ஐந்து நிலை வழிபாடு

1. **யாதனம்** தியானசபை அமைத்தல், அதில் நற்பணி செய்தல், கோயில் கட்டுதல், அங்கே அறத்தொண்டு செய்தல்
2. **சிராவணம்** பகவானின் பெருமைகளை அடையும் வழிகளை ஆன்மிகம் அறிந்த சான்றோரிடம் கேட்டல்
3. **கீர்த்தனம்** பகவானைப் பற்றிய பாடல்களை வாயாலும், இசைக் கருவிகளாலும் பாடி மகிழ்ந்து உணர்தல்.
4. **அர்ச்சனம்** மானசீகமாக மனதில் கோயில் கட்டி அபிஷேகம் செய்து பகவானுக்குப் பூச்சூடுதல். நெய்வேதியம் செய்து பூஜை செய்தல்.
5. **ஸ்துதி** பகவானைப் புகழ்ந்து தோத்திரப் பாடல்கள் பாடுதல்.

இருவர் வாழும் ஆலயம்

“கடவுளிடத்து கருவியாய் இருக்கக்
கற்றுக் கொண்டவருக்கு கவலையில்லை.

- 1) கருவி நாமென்றால்
- 2) நம்மை இயக்கும் கர்த்தா பகவானே.

நமது உள்ளம் என்ற மூலஸ்தானத்தில் பரமாத்வாகிய
பகவானுடன் இணை பிரியாது நமது ஜீவாத்மா இருந்து விட்டால்
அதுவே ஜீவமுக்கிக்கு வெற்றிப் படிகளாகும்.

பரமாத்மா + ஜீவாத்மா = முக்தி

- 1) மனம்
- 2) புத்தி
- 3) அகங்காரம்

இம்மூன்றையும் கடந்த ஆத்மாவே முழு மனிதன் என்று
வேதாந்தத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் மனிதர்களோ விஞ்ஞானத்தில் புற வளர்ச்சிகளை
அடைந்து அது பெரிதென எண்ணி தன் சுய வாழ்வில்
தெளிவில்லாது குழப்பம் அடைந்து பரமாத்வாவை அறியாது
நின்று விடுகின்றனர்.

அதே நேரத்தில் தனது ஆத்ம பலத்தால் தியான, தவ
முயற்சியால் புற ஆற்றல்களை வென்று அக ஆற்றலைப்
பெருக்கிக் கொண்டவர்கள் மகான் ஆகிவிடுகின்றனர்.

இந்த உலகில் ஒருவர் எவ்வளவு பெரிய ஆள் என்று
பெயர் வாங்கினாலும் பொருளாதார மேன்மையைப்
பெற்றிருந்தாலும் இது முழுமையான வாழ்க்கை இல்லை
என்பதை உணர்ந்து தனது மனதை உள்நோக்கி பயணிக்க
வைக்கவில்லை என்றால் அவர் முழுமனிதராக முடியாது.

இந்த உலகில் என்றும் மாறுபடாத எவற்றாலும் மாற்ற
முடியாத, நிலையான நிரந்தரமான ஒரு பரமசக்தி உண்டு.
அதுதான் பரமாத்மா!

அதே நேரத்தில் தனி ஒரு மனிதனில் இருப்பது ஜீவாத்மா
என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மனிதன் தனக்குள் உறைந்திருக்கும் பொருளான
ஆத்மனை தானென உணரும்போது இந்தப் பிறவி முடிகிறது.
முக்தி நிலை பெற வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த நிலையை அடைய முயற்சி
செய்யாதிருப்பதும், உலக சுகம், உலகப் பெருமை, செல்வம்
போன்றவற்றில் மூழ்கும் மனிதர்களின் நிலை வருந்தத்தக்கதாகும்.

**“இந்த அழியும் உலகில் அழியாத ஞானத்தை அடைய நாம்
முயற்சிக்க வேண்டியது நமது கடமையல்லவா!”**

இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டு மேன்மையடைய
முயற்சிக்கும் போது இந்த உலக வாழ்வின் இயல்பை அறிந்து
தன் தியான நிலை மாறாது பயன்படுத்தி பேலன்ஸ் செய்து வெற்றி
கொள்வதில் தான் திறமையிருக்கிறது.

இங்குதான் அனுபவம் மிக்க நல்ல குருநாதரின் அன்பும்
அரவணைப்பும் ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் தேவைப்படுகிறது.

குருவின் முக்கியத்துவத்தை நமது சாஸ்த்திரங்கள் மிக
உயர்வாக எடுத்துக் கூறுகிறது.

குருவை அடைந்தவனே ஞானம் பெற்றவனாவான்
என்பது பொன்மொழி.

குருதான், தனது சீடருக்கு ஆன்ம முன்னேற்றம் கிடைக்க
மிகுந்த ஆர்வத்தோடு உழைப்பவர். மனித உருவில் உள்ள
தெய்வம் என்பது குருபெருமையை அறிந்தவர்களின் நம்பிக்கை.

“காலமோ ஆயுளோடு விளையாடுகிறது. ஆனால் யாரும்
ஆசையைத் துறக்கவில்லையே” என்று ஆதிசங்கரர்
வருத்தமாகக் கூறுகிறார்.

எதைச் செய்ய வேண்டும் என்று தெரியாது, புரியாத
மனிதர்களின் செல்வச் செழிப்பைப் பார்த்து ஏமாந்து, அந்த
ஆசையில் மூழ்கிக் கிடக்கும் மனிதர்களை, உண்மையான ஞான
உபதேசத்தால் தான் முதலில் விழிப்படையச் செய்ய வேண்டும்.

ஒவ்வொருவரும் தன்னைத் தானே தயார் செய்ய முன்வர வேண்டும். இறைவனை விலைக்கு வாங்க முயற்சி செய்தால் ஏமாற்றமடைவீர்கள். போலியானவர்கள் உங்களை ஏமாற்றுவர்.

பல பிறவிகளில் உறவு, பாசம் என்று மாட்டிக் கொண்டு பணம் காசு, சொத்துச் சுகம்தான் பெரிது என்று அதைச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு ஒரு நாள் மொத்தமாக விட்டு விட்டு செல்வது மனித இயல்பு. நாம் அதிலிருந்து மாறுபட்டு உலகப் பணிகளைச் செய்து கொண்டே இறைவனை இடைவிடாது நினைத்து தியானப் பயிற்சி செய்து கொண்டு ஆனந்தமாக இருக்க வேண்டும்.

நமது ஜீவன் கர்ம வினைகளால் பகவானால் உருவாக்கப்பட்ட ஆத்மனேயாகும். ஆத்மாவானது மாயையால் மறைக்கப்பட்ட 'பிரம்மமே' என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அப்படி உணர்வு பெற ஞானகுருமார்களின் ஆத்ம ஞான பேச்சுக்களும், நன்னெறியூட்டும் புத்தகங்களும் உங்களுக்கு உதவும். இதை ஒருபோதும் மறந்து விடாதீர்கள்.

இந்த உலகில் உள்ள அனைத்து இன்பகரமான விசயங்கள் யாவும் ஒரு சொப்பனம் போன்றவைகளேயாகும். இந்த இன்பங்கள் எல்லாம் ஆத்மாவுக்கு தேவையற்றவை என்ற விழிப்பு நிலை உங்களிடம் வரும்போது உங்களிடம் உள்ள பயம், தேவையற்றவைகள் யாவும் ஒழிந்து போகும். ஆனந்தம் என்னும் 'சுய இயல்பு நிலை' அனுபவமாகக் கிடைக்கும்.

1) உலகப் பொருளில் மனதை வைத்து ஆனந்தம் தேடும் மனிதன் ஒரு குருடன்.

2) ஆனந்தமே ஆன்மாவின் இயல்பு என்று அறிந்தவன் ஒரு அறிவாளி.

ஒரு C.D. யில் எவ்வளவோ வார்த்தைகளைப் பதிவு பண்ணி மீண்டும் மீண்டும் அதைப்போட்டுக் கேட்கிறோம். அது பார்ப்பதற்கு சாதாரண ஒரு பிளாஸ்டிக் பிளேட்டு போன்றிருக்கிறது. அதில் எப்படி இவ்வளவு விசயங்கள்

பதிவாயிருக்கும் என்ற கேள்வி கூட உங்களுக்கு ஒரு நாள் வந்திருக்கலாம்.

இதைப்போன்றுதான் நமது மூளையும். கோடிக்கணக்கான C.D. கள் சேர்ந்தது ஒருவருடைய மூளையாகும். ஆனால் எல்லாவற்றையும் அழித்தால்தான் இறைவன் நம்மிடம் வருவார் என்பதில்லை.

நமக்கு தடைவிதிக்கப்பட்ட விசயங்கள்தான் வாசனைகள், அது உள்ளே இருந்து கொண்டு நாம் சிந்திக்காமலே அது நம்மைத் தூண்டிக் கொண்டு இருக்கும். சாதாரணமாக இதை அழிக்க முடியாது. இதை அழிக்கும் மாமருந்து தியானப் பயிற்சியாகும். இந்த தியானப் பயிற்சியை அனுபவம் வாய்ந்த இல்லறத்திலிருக்கும் குருமார்களிடமே நீங்கள் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

“தன்னை அறியும் நோக்கம் இல்லாதவர் அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடாதவர் மனிதப் பிறவி எடுத்தும் இறைவன் அளித்த நல்ல வாய்ப்பினை நழுவவிடுகிறவராவார்”

தயவு செய்து நீங்கள் இன்று முதல் உயிர் உள்ளவரை பகவானை தினம் நூறுமுறையாவது நினைக்க உறுதி கொள்ளுங்கள்.

முயற்சியை சற்று அதிகம் எடுத்துக் கொள்பவனுக்கு வெற்றி! முயற்சியில் தொய்வடைகிறவன் பெறுவது தோல்வி!

நமது உள்ளம்தான் இருவர் வாழும் ஆலயமென்றால் நமது நல்ல மனம் தான் அங்கு பூஜிக்கும் குருக்கள்.

இறைவனின் உண்மை சொரூபம் எத்தகையது?

- 1) ஊனக் கண்களுக்கு புலப்படாதவன் (அவ்யத்தன்)
- 2) உலகிற்கு அப்பாற்பட்டவன் (பிரபஞ்சாதீதவம்)
- 3) அழிவற்றவன் (அவ்ஸயத்வம்)
- 4) ஸர்வோத்தமன்

மக்கள் பரமாத்மாவை அறியவில்லை, அறிந்தாலும் ஒரு சாமான்ய மனித ரூபமாகவே உணர்கிறார்கள். ஏமாற்ற மடைகிறார்கள்.

- வியாசர் முனிவர்

நிலையான செயலால் திரளான வெற்றிகள்

“பிறர்க்கு நலன் புரிவதற்கு நிகரான நன்மையைக் காட்டிலும் உலகில் வேறொன்றுமில்லை.”

மதக்கோட்பாடுகளைப் பற்றி பேசுவது எளிது. ஆனால் அவைகளைப் பின்பற்றுவது என்பது அவ்வளவு சுலபமல்ல. அதைத் தொடர்ந்து மனதில் நிலை நிறுத்தி பழக்கத்தில் கொண்டு வருபவர்களே சான்றோர்களாகின்றனர்.

பயம், கோபம், பொறாமை, சகிப்புத் தன்மை இல்லாமை ஆகியவைகள் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் நோயை உருவாக்கும் சிருஷ்டி கர்த்தாக்கள் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். நோயை உண்டு பண்ணுவதும், பிறகு நோயை நீக்குவதும் நம் மனதே. இந்த மனதை அவ்வப்போது பகவானை நினைக்க நீங்கள் பழக்கிவிட்டால் பிறகு ஆனந்தம் அடைவதில் என்ன சந்தேகம்?

ஒவ்வொரு மனிதருடைய வாழ்விலும் துன்பம் தவிர்க்க முடியாத இக்கட்டான நிலையை உண்டு செய்து அவரவருக்குத் தகுந்த மாதிரி பாடம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. நினைத்ததை அவன் நினைத்தபடி செய்து முடிக்கும் திறமை தூய மனதுடையவனுக்கு சாத்தியமாகும்.

இந்த உலகில் தூய காட்சி, தீய காட்சி என்று இருக்கத்தான் செய்கிறது. இந்த இரண்டினில் யார் எதைக் காண தகுதியுடையவராய் இருக்கிறாரோ அதை அவர்கள் கண்டு நல்லதையும், கெட்டதையும் பெறுகின்றனர்.

இறைவனுக்கு நாம் படைப்பவைகளில் அவருக்கு ரொம்பப் பிடித்தது நம் மனது. அந்த மனதை அவரை நோக்கி செலுத்தி விட்டால் அது உடனே தூயமனதாகிவிடும்.

இந்த நிலையான செயலால் இறைவன் நம்மிடம் குடிபுகுந்து விடுவார். திரளான வெற்றிகள் குவிந்து விடும். உண்மையைப் பெற மன உறுதி வேண்டும். எண்ணித்

துணிந்தபின் பின் வாங்கக் கூடாது. இறை நினைப்பு கண்டிப்பாக உயர்த்தும் என்பதில் சந்தேகம் வரக்கூடாது. தெளிவடைந்தவர்களின் பழக்கம், சந்திப்பு, பகவத் கீதை மற்றும் நல்ல புத்தகங்கள் உங்களுக்கு உதவி செய்யும். நல்ல குரு கிடைத்து விட்டால் நீங்கள் உயர்வதில் சந்தேகம் இல்லை.

அறிவாளிகள் படிப்படியாக ஆசைகளை ஒதுக்கி தனது தேவைகளைக் குறைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையானவற்றை மட்டுமே முறையாக உழைத்துப் பெறுகின்றனர். நாம் கிடைத்ததை வைத்து மகிழ்தல் வேண்டும். கிடைக்கும் ஓய்வு நேரங்களை வீணடிக்காது பகவானை நினைக்க துதிக்கப் பழகி வந்தால் ஆனந்த சுகம் பெறலாம்.

பொதுவாக மக்கள் மனம் ஓய்வடையாது; அமைதி பெறாது; சஞ்சலம் போகாது. இதனால் மனம், உடல் இரண்டிலும் சுகம் இருக்காது. அத்துடன் துயரம் கூடும். இதுதான் நடைமுறை வாழ்வின் அனுபவம்.

மனம் நிலையான செயலைச் செய்ய முயற்சிப்பதில்லை. பிறகு எப்படி புண்ணியம் சேரும்? எது வந்தாலும் அதில் நிறைவுள்ளவராக இருந்து பழக வேண்டும். கடல் அலை போன்ற ஆசைகள் மனதில் வந்தாலும் விடாது இறை நினைப்புடன் தியானம் செய்யும்போது எல்லாம் சுகமாக மாறும்.

“தோல்வியால் ஏற்பட்ட மனக்குழப்பம், மதி மயக்கம் ஞானத்தால்தான் தீரும்” என்று ஆதிசங்கரர் கூறியிருக்கிறார். எவ்வளவு கோடான கோடி சம்பாதித்தாலும் மாட மாளிகை கட்டினாலும் எல்லாம் இறைவனை நினைத்து தியானிக்கத் தெரியாவிட்டால் மனம் அமைதி பெறாது. அந்த மார்க்கத்தைப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும் முழுமை பெற முடியாது. குரு, ஸ்ரீகுரு, சற்குரு உறவு கிடைக்காவிட்டால் எல்லாமே வீண்தான் என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும்.

நாரதர் ஒருமுறை பகவானை தரிசனம் செய்யச் சென்று கொண்டிருந்தார். போகும் வழியில் புளியமரத்தடியில் இருவர்

கண்ணை மூடிக்கொண்டு தியானத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். அப்பொழுது நாரத முனிவர் சத்தம்போட்டு செருமி அவர்களை விழிக்குமாறு செய்தார்.

அவர்கள் இருவரும் எழுந்து நாரத முனிவரின் காலில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்து மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அதில் ஒருவர், 'சுவாமி உங்களைப் பார்த்ததில் ரொம்ப தெம்பாக இருக்கிறது. மூன்று நாட்கள் விரதமாக இருந்து தியானித்து வருகிறோம்' என்று கூறினார்.

அதற்கு நாரதர், 'நல்ல முயற்சி செய்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் உழைப்புக்கு கண்டிப்பாக பலன் கிடைக்கும். ஆனால்...' என்றார்.

'என்ன சுவாமி ஆனால் என்று கூறுகிறீர்கள்' என்றனர். ஒன்றும் இல்லை. 'எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வந்தது. அதாவது தொடர்ந்து நிலையாக நின்று விடுவீர்களா? இல்லை பாதியிலேயே தியானத்தை நிறுத்திவிடுவீர்களா? என்பதுதான்.'

'இப்பொழுது எங்கு சாமி செல்கிறீர்கள்'.

'பகவானை தரிசனம் செய்ய போய் கொண்டிருக்கிறேன்'

'சுவாமி எங்களுக்கு எப்பொழுது பகவானின் தரிசனமும், முக்தியும் கிடைக்கும் என்று கேட்டு வாருங்கள்' என்றனர்.

அதற்கு சரியென்று கூறி நாரதர் சென்று விட்டார். மறுநாள் மீண்டும் மரத்தடியில் போய் நின்றார். மிகுந்த ஆவலாக நாரதரிடம், 'எங்களுக்கு எப்பொழுது முக்தி கிடைக்குமென்று பகவான் கூறினார்' என்று கேட்டனர்.

அதற்கு நாரதர், 'அதாவது இந்த புளிய மரத்தில் எத்தனை இலைகள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை வருடம் ஆகுமாம். உங்களுக்கு முக்தி கிடைக்க என்று பகவான் சொன்னார்' எனக் கூறிவிட்டுச் சென்று விட்டார்.

ஒருவன் யோசித்து கணக்கிட்டுப் பார்த்தான். 'அடேயப்பா! கோடிக்கணக்கான இலைகள் இருக்குமே அத்தனை வருடம் நாம் எங்கே இருக்கப் போறோம். இது நமக்குச் சரிப்படாது' என்று நினைத்து இடத்தைக் காலி செய்து விட்டுப் போய் விட்டான்.

அடுத்தவன் 'துணிந்து இறங்கி விட்டோம். நடப்பது எல்லாம் அவர் செயல் நமக்கென்ன அதனைப் பற்றி ஆராய்ச்சி! எப்படிக்கிடைத்தாலும் கிடைக்கட்டும்' என்று கூறி அமைதியாக தியானத்தை செய்து கொண்டு, மானசீகமாக பகவானை நினைத்து அவர் பாதத்தில் சரணாகதியாக நின்றான்.

ஒரே நாளில் கடவுள் சற்குரு வடிவமாக பிரசன்னமானார். அவனது நிலையான செயலால் பெரும் வெற்றி கிடைத்தது. நமக்கும் இது நடக்க வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

"தனது விவேகத்தால் உலகியல் வாழ்வில் நிலையில்லாத தன்மையை ஆழ்ந்து உணர்ந்து, இந்தப் பிறவிக்குக் காரணம் அஞ்ஞானமே என்ற உண்மையை அறிந்து விடுதலை பெறுதலே பிறவிக்கு உயர்வு உண்டாக்கும்."

"தியானம் கடவுளைக் காண்பதற்கான ஞானக் கண்ணை உண்டு பண்ணுகிறது."

வேறு எதனையும் நினைக்காமல் என்னை நினைத்து, யார் எங்கும் என்னையே வழிபடுகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட மாறாத உறுதி கொண்ட அந்த பக்தர்களின் யோக சேமங்களை நான் தாங்குகிறேன்.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கீதை

"மக்களிடத்து மெய்யன்பு கொண்டிருப்பவர் யாரைக் குறித்தும் பொறாமைப்படுவதில்லை"

"நேரான மனப்பான்மைக்கு நிகரான நண்பன் யாரும் நமக்கில்லை"

- அருள் விருந்து

பகவத் கீதையில் ஞானமும், விஞ்ஞானமும்

- 1) ஞானமென்றால் சாஸ்திர ஞானம்-சப்த பிரம்மம்
- 2) விஞ்ஞானமென்றால் அனுபவ ஞானம்-பரபிரம்மம்

விஞ்ஞானம் என்றால் விசேஷமான ஞானம் அல்லது அனுபவப்பூர்வமான அறிவு என்பதாகும். அதாவது நேயஸ்வரூபம், ஞானத்தினால் மட்டும் திருப்தியுறாமல் விஞ்ஞானத்தினைக் கூறப் பெற வேண்டும் என்பது பகவானின் ஆணை.

யோகிகளில் யார் ஒருவர் பகவானிடம் முழுமையாக லயித்து சித்தத்தை, மனதை உடையவராக இருக்கின்றாரோ அவரே மிகச் சிறந்தவர் என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

இருப்பினும் பகவானின் சொரூப இயல்பை நன்கு அறிந்திருந்தால் மட்டுமே அத்தகைய தியானம், ஒருமைப்பாடு சாத்தியமாகும்.

பகவானின் சொரூபத்தை, மகிமையை, அனுபூதியை கீதையில் ஏழாம் அத்தியாயம் விளக்குகிறது.

பொதுவாக பகவானைப் பற்றி அறிந்தவர் மக்களில் மிகக் குறைவே. அதிலும் எவ்விதமான ஐயமும் இன்றி முழுமையாக அறிந்தவர் ஒரு சிலரே. அப்படி பகவானை அறிய வேண்டுமாயின் அதற்கு மூன்று விதமான தகுதிகள் வேண்டும்.

- 1) பகவானிடத்தே மனதை வைத்தல்
- 2) பகவானையே அடைக்கலமடைதல்
- 3) பகவானை அடைவதற்கு தியான, யோக பயிற்சி செய்தல்.

ஒவ்வொருவருடைய மனமும் கை விளக்குப் போன்றது. இருளில் டார்ச் லைட்டை எதைப் பார்க்க வேண்டுமோ அதை நோக்கித் திருப்பினால் பார்க்க வேண்டிய பொருளைப் பார்க்கலாம்.

இதைப்போன்று மனம் என்ற டார்ச் லைட்டை உள்முகமாகத் திருப்பினால் அங்கு பார்க்க வேண்டிய பொருளை பகவானைப் பார்க்கலாமல்லவா!

அஞ்ஞானிகள் மனம் வெளிப் பொருள்கள் மீதே நாட்டம் கொள்ளும். இதனால் பகவானை நினைக்க முடியாது போய்விடும். மனம் வெளியுலகில் சென்று நேரத்தை வீணாக்கிவிடும்.

ஞானிகள் தன் மனதை பகவான் பக்கம் திருப்பி இறை இன்பத்தை அனுபவித்து ஆனந்தமாக இருப்பார். எனவே ஞானிகள் போலவே யாவரும் இறைவனை நிரந்தரமாக நினைக்கப் பழக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மனம் ஏதாவது ஒரு துக்கத்தில் மாட்டிக் கொள்ளும்.

“எதனை அறிந்திருந்தால் மறுபடியும் இந்த பூமியில் அறிய வேண்டியது ஒன்றும் இருக்காதோ அந்த அனுபவப்பூர்வமான ஞானத்தை முழுமையாக உனக்கு அளிக்கிறேன்” என்று பகவான் அர்ச்சுனனிடம் கூறுகிறார்.

தனது உண்மையான பக்தனின் மீது பகவானுக்கு எத்துணை பெருங்கருணை என்பது மேலே அவர் சொன்ன விசயத்திலிருந்து புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அனுபவப்பூர்வமான ஞானத்தை பக்தன் அர்ச்சுனனுக்கு பகவான் அருளப் போகிறார்.

இந்த உலகில் பல வித்தைகள், கலைகள் உள்ளன. ஆயினும் அவற்றை எவ்வளவு கற்றாலும் அது முழுமையடைவதில்லை. கற்க வேண்டியது மிகுந்தேயிருக்கும்.

ஆனால் பகவானைக் குறித்த ஞானமோ அனுபவப்பூர்வமாக பெற்று விட்டால் எல்லாவற்றையும் அறிந்தது போன்றதாகும். ஞானத்திற்கு பிறகு இனி இந்த உலகில் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது ஒன்றும் இருக்காது.

உலகில் கோடான கோடி மக்கள் வாழ்ந்தாலும் அதில் இறைவனை நினைப்பவர் சிலரே. அப்படி நினைத்திருந்தாலும் முக்தி பெற முயற்சிப்பவர் ஒரு சிலரே. அப்படி

முயலுகின்றவர்களில் இறை அனுபவத்தை முழுமையாகப் பெற்று கடைத்தேறுபவர் ஏதோ ஒருவரே.

ஆத்மானுபவம் வாய் வார்த்தையால் மட்டும் கிடைத்து விடாது. அதற்கு பல அரிய முயற்சி, இறைப்பற்று, தியாகம் அவசியமாகும். அத்துடன் இந்திரியக் கட்டுப்பாடு, மனக்கட்டுப்பாடு போன்றவைகளும் தேவை.

எனவே சோம்பித்திரிபவர்கள் இந்த இலக்கை ஒரு நாளும் அடைய முடியாது. முக்தி அடைவதற்கு பல தேர்வுகள் உண்டு. அவற்றில் தேறியவர்கள் தான் மேலே போக முடியும். சல்லடையில் சலிப்பது போன்றது இந்த முயற்சி. தகுதியற்றவர்கள் உலகியலில் சிக்கி அதைப் பெரிதென நினைத்து வழியிலேயே நின்று விடுவர்.

- 1) நிலம் 2) தண்ணீர் 3) நெருப்பு 4) காற்று
- 5) வானம் 6) மனம் 7) புத்தி 8) அகங்காரம்

என்று எட்டுவிதமாக பிரகிருதி பிரிவுபட்டுள்ளது. பஞ்சபூதங்கள், மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்ற இந்த எட்டும் சேர்ந்து அபார ப்ரக்ருதியாகும்.

**“இயற்கை அழியக் கூடியது
பகவான் நிலையானவர்”**

மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்பது பஞ்சபூதங்களோடு சமமானதாக கருதப்படுகிறது. பஞ்சபகூதங்கள் யாவும் ஜட வஸ்துக்கள். எனவே மனம், புத்தி, அகங்காரமும் ஜடவஸ்துதான் என்பது தெளிவாகிறது.

மனதை எப்போது ஜடமென்று உணர்கிறோமோ அப்போது மனதின் பலம் அடங்கிப் போகும். பெளதீக பொருளைப் போன்று அது கட்டுக்குள் வந்து விடும்.

ஜட வஸ்தானது எப்படி சைதன்ய
வஸ்துவான ஆன்மாவின் மீது
தனது அகிகாரத்தைச் செலுத்த முடியும்?

யோகி

தியாகம் செய்யும் குடும்ப யோகியின் மனம் எவ்வாறு இருக்கும்?

“ஜன்னல்கள், வாயில்கள் திறந்து வைத்துள்ள அறையில் அகல்விளக்கு தீ அவ்வாயில்களில் வீசும் காற்றினால் சலனப்படும் அல்லது அணைந்து விடும்.

இதைப்போன்று அஞ்ஞானிகளின் மனம் ஐம்புலன்களின் வழியாக நுழையும் விசயங்களின் மீதான ஆசையினால் சபலமடைந்திருக்கும்.

யோகியோ உலக விசயங்கள் தாக்காது எப்பொழுதும் கவனமுடன் இந்திரியக் காற்றினை தனக்குள்ளே புகவிடாமல் கட்டுப்படுத்துவதால் அவனது மனம் என்னும் ஒளி சலனமற்று ஆன்மாவில் நிலை பெறுகிறது. யோகியின் மனம் என்றும் சலனமற்று ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும்”. இதனால் நாம் முன்னேற அவ்வப்போது பகவானின் நாமத்தை உச்சரிக்க வேண்டும்.

யோகியின் பெருமை

1) சஞ்சலமின்றி ‘பகவானை’ நினைத்துக் கொண்டே மனதை அமைதியாக வைத்திருத்தல்.

2) ரஜோ குணம், தமோ குணம் சித்தத்தில், மனதில் இல்லாதிருத்தல்.

3) உள்ளத்தில் அழுக்கோ, பாவங்களின் கரையோ இல்லாதிருத்தல்.

இந்த மூன்று சாதனைகளினால் மனிதன் தானே பிரம்மமாகிறான். இப்படிப்பட்ட சாதகனுக்கு ‘உத்தம சுகம்’ அவனைத் தேடி வருகிறது. உலக மக்கள் சுகத்தை தேடி அலைந்து ஒன்றும் கிடைக்காது சாகும்போது மேலே சொல்லப்பட்ட குணங்கள் கொண்ட யோகியை சுகம் தானாகவே தேடிப் போகிறது என்று பகவதீ கீதை கூறுகிறது.

யோகியின் நிலை எத்துணை உயர்ந்தது
என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள்.
முயன்றால் நீங்களும் வெற்றி பெறலாம்.

மரணமும் மறுமையில் வெற்றியும்

‘மற்றவைகளை மனிதன் எளிதில்
அறிந்து கொள்கிறான் ஆனால் தன்
மனதை அவன் எளிதில் அறிந்து கொள்வதில்லை’

மரணம் என்பது மறுபிறப்பின் துவக்கம். இந்த துவக்கத்தை துண்டிப்பதற்கு வழி தெரிய வேண்டும். உங்கள் உண்மையான பிரார்த்தனையால் பகவான் நல்ல குருமார்களைக் காட்டிக் கொடுப்பார். அவர்கள் உங்களைப் பட்டை தீட்டி மறுமையை ஜெயிக்க வழிகாட்டுவர்.

மனிதர்களுக்கு வரும் நோய்களுக்கு எல்லாம் மருந்துண்டு. மரணத்திற்கு மட்டும் மருந்தில்லையே என்பதை நீங்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

இளமையில் மனிதர்கள் காலத்தையும் நேரத்தையும் பகவானை நினைக்காது வீணாக்குகிறார்கள். மரணம் வரும்போது புலம்புவதில் என்ன பிரயோஜனம்?

உங்கள் மரணத்தை நீங்கள் உணர்வதற்குத் தான் அன்றாடம் உலகில் பலர் மரணம் அடைகின்றனர். ஆனால் அது தனக்கு வரும் என்ற நினைப்போடு பகவானைப் பற்றிப் பாருங்கள். தியானத்தில் வேகம் இருக்கும். மறுமையின் சுகம் தெரியும்.

பொதுவாக இறப்பு என்பது உறுதி செய்யப்பட்ட ஒன்று. அதற்குள் எவ்வளவு நேரம் மறுமையில் சுகம் பெற நாம் இங்கு இறைவனை நினைத்தோம், தியானித்தோம் என்று உணர் ஆரம்பித்து விட்டால் வெற்றி பெறுவது உறுதியாகிறது.

அன்றாடம் ஒரு தடவையாவது மரணத்தை நினையுங்கள். அது உங்கள் நினைப்பை இறைவன் பக்கம் விரைவில் திருப்பி தியானத்தை வேகப்படுத்தும். இதனால் மறுமையில் வெற்றி பெறுவீர்கள்.

இறக்கும்போது ‘நான் நற்செயல்கள் அதிகம் செய்யவில்லையே’ என்று வருந்துபவர்கள்தான் உலகில் அதிகம்.

இருக்கும்போது அதை உணர்பவர்களே தலை சிறந்தவர்கள். இவர்களே முக்திக்கு தயாராகும் பக்தர்கள்.

பக்தி என்பது தன் தேவைகளை பகவானிடம் முறையிடுவது அல்ல. பக்தி என்பது தன்னை முழுமையாக இறைவனிடம் ஒப்படைப்பது. ‘எல்லாம் அவன் விட்ட வழி’ என்று எண்ணி தன் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்வது. இதனால் எல்லாவற்றிலும் வெற்றி கிட்டும்.

உலகில் இருந்து கொண்டு அது வேண்டும், இது வேண்டும் என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. மறுமையை நினைத்து கவலைப்பட்டால் தீவிரமான இறைநினைப்பு உருவாகும். அதனால் முன்னேற்றம் கிடைக்கும்.

பொதுவாக மரணத்தோடு, தான் சேர்த்த பொருள்கள் யாவும் பிரிந்து போகும். புதை குழியோடு உறவினர்கள் பிரிந்து போய் விடுவர். ஆனால் மறுமை வரை இருக்கும் சினேகிதன் அவரவர் செய்த நற்செயல்கள்தான் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

உறுங்கிய பின் ஆன்மா பிரிந்து சஞ்சாரம் செய்வதை நீங்கள் கனவு என்று உணர்கிறீர்கள். உடம்பில் உயிர் இருப்பதால் மீண்டும் ஆன்மா வந்து சேர்ந்து விடுகிறது. ஆனால் உடலும் உயிரும் பிரிந்து விட்டால் ஆன்மா மறுமையில் பகவானின் முன்னிலையில் வழக்குப் பதிவு செய்து நிறுத்தப்படுகிறது.

யார் இந்த உலக வாழ்வை மிகவும் நேசிக்கின்றாரோ அவருக்கு இறைநாட்டம் அவ்வளவு எளிதில் வராது. இதனால் நீங்கள் சிறப்பாக இங்கு வாழுங்கள். ஆனால் இந்த உலகைவிட மறுமையை நினைத்து தியானத்தை அனுதினமும் செய்யுங்கள்.

தற்பெருமை, மற்றவர்களை ஏமாற்றிச் சேர்த்த பொருள், கடன் ஆகிய மூன்றும் இல்லாமல் பகவானின் நினைப்போடு மரணம் அடைபவர் சொர்க்கம் சேருவர்.

யாரொருவர் சரணாகதியடைந்து பகவானை விடாது நினைத்து துதித்து வருகின்றாரோ அவர் கண்டிப்பாக இறைவன் பாதகமலத்தைப் பற்றி விடுவார் என்பதில் ஐயமில்லை.

“தக்க முறையில் உடையணிந்து கொள்பவரைக் குளிர் தாக்காது. தக்க முறையில் தியானம் செய்து மனதை இறைவனோடு வைத்திருப்பவரை எதுவும் தாக்காது”

எந்த மனிதன் ஸாத்வீக புத்தி உள்ளவனாய், வைராக்கிய சித்தம் உள்ளவனாய், தனிமையில் வாழப் பழக்கப்பட்டவனாக மாறி, உணவை ஒரு பொருட்டாக நினைக்காது துணிவுடன் புலன்களை அடக்கி வைத்திருக்கும் ஸாதகனாகி, தனது உள்ளம், பேச்சு, செயல்களை கட்டுப்படுத்தி தனது புலன்களின் உணர்ச்சிகளைத் தியாகம் செய்து, விருப்பு வெறுப்பைக் கடந்து இடைவிடாது பரமாத்ம தியானத்தில் லயிக்கிறாரோ அவர் அகங்காரம், செருக்கு, பிடிவாதம், காமம், வெஞ்சினம், பொருள் சேகரிக்கும் பேராசை ஆகியவைகளைத் துறந்து மமதை இல்லாமல் அமைதியாக வாழ்ந்து பிரம்ம நிலையை அடையத் தகுதி பெறுகிறார்.

பிரம்ம நிலையை அடைந்து மகிழ்ச்சி கொண்ட ஸாதகர் எதற்காகவும், எவருக்காகவும் வருத்தமோ, விருப்பமோ கொள்வதில்லை. எல்லோரிடமும் அன்பும், பரிவும் காட்டுகிறார். இவர்களுக்கு பராபத்தி பரமாத்மாவிடம் கிடைக்கிறது.

இந்த உயர்ந்த பக்தியால் உள்ளபடியே சத்திய சொரூபத்தை அறிகிறார். இவ்வாறு தத்துவ ஞானம் பெற்று பகவானிடம் ஸாகதர் ஐக்கியமடைகிறார் என்று பகவானே கீதையில் 18-ம் அத்தியாயத்தில் கூறுகிறார். மறுமையை வெற்றி பெற பூமியில் குருவின் உதவியுடன் பகவானை சற்குருவடிவில் காணலாம். அதற்கான முறைகளைத் தெரிந்து கொள்ள தியான சபையை நாடுங்கள்.

தியான சபை

“குருவிடம் பணிவு - பணிவோடு கேள்வி கேட்டல்; அவருக்குச் சேவை செய்தல்; நமஸ்கரித்தல் இவற்றின் வழியாக குருவின் அருளைப் பெற்றவன் ஆத்ம ஞானம் பெற வல்லவன்”

- பகவத் கீதை

சகல வல்லவரும், எல்லோருடைய அன்புக்கும் பாத்திரமானவருமான கணக்கன்பட்டி சற்குரு பகவான் ஞானவள்ளல் அவர்களின் அருளால் நத்தாநல்லூரில் தாம்பரம் to காஞ்சிபுரம் மெயின் ரோட்டில் துரைமுருகர் சிவா மரபு சித்தாந்த தியான சபை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப்போன்று திண்டுக்கல் - பழனி மெயின் ரோட்டில் கணக்கன்பட்டி என்ற ஊரிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு யோகா, சற்குரு தியானம் போதிக்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் மற்றும் மலேசியா, சிங்கப்பூர், USA ஆகிய நாடுகளில் வாழும் இந்தியர்களும் கலந்து கொண்டு ஆத்ம ஞானத்தில் உயர்நிலையை அடைந்துள்ளனர். ஞாயிறுதோறும் 100 நபர்களுக்கு மட்டும் பயிற்சியளிக்கிறோம். காலை 10 மணி முதல் மாலை 3 மணி வரை தியானம் போதிக்கப்படும். கட்டணம் கிடையாது. அன்னதானமும் (ஞான விருந்து) அளிக்கப்படும்.

1. துரைமுருகர் சிவா மரபு சித்தாந்த தியான சபை
பழனி - திண்டுக்கல் மெயின் ரோடு,
கணக்கன்பட்டி அருகில், பழனி,
திண்டுக்கல் மாவட்டம் - 624 613. செல் : 97506 82449
2. துரைமுருகர் சிவா மரபு சித்தாந்த தியான சபை
தாம்பரம் - வாலாஜாபாத் மெயின் ரோடு,
நத்தாநல்லூர், வாலாஜாபாத் தாலுகா,
காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் - 631 605. செல் : 91508 9705
பஸ் ரூட் : 79, 579, 579A